

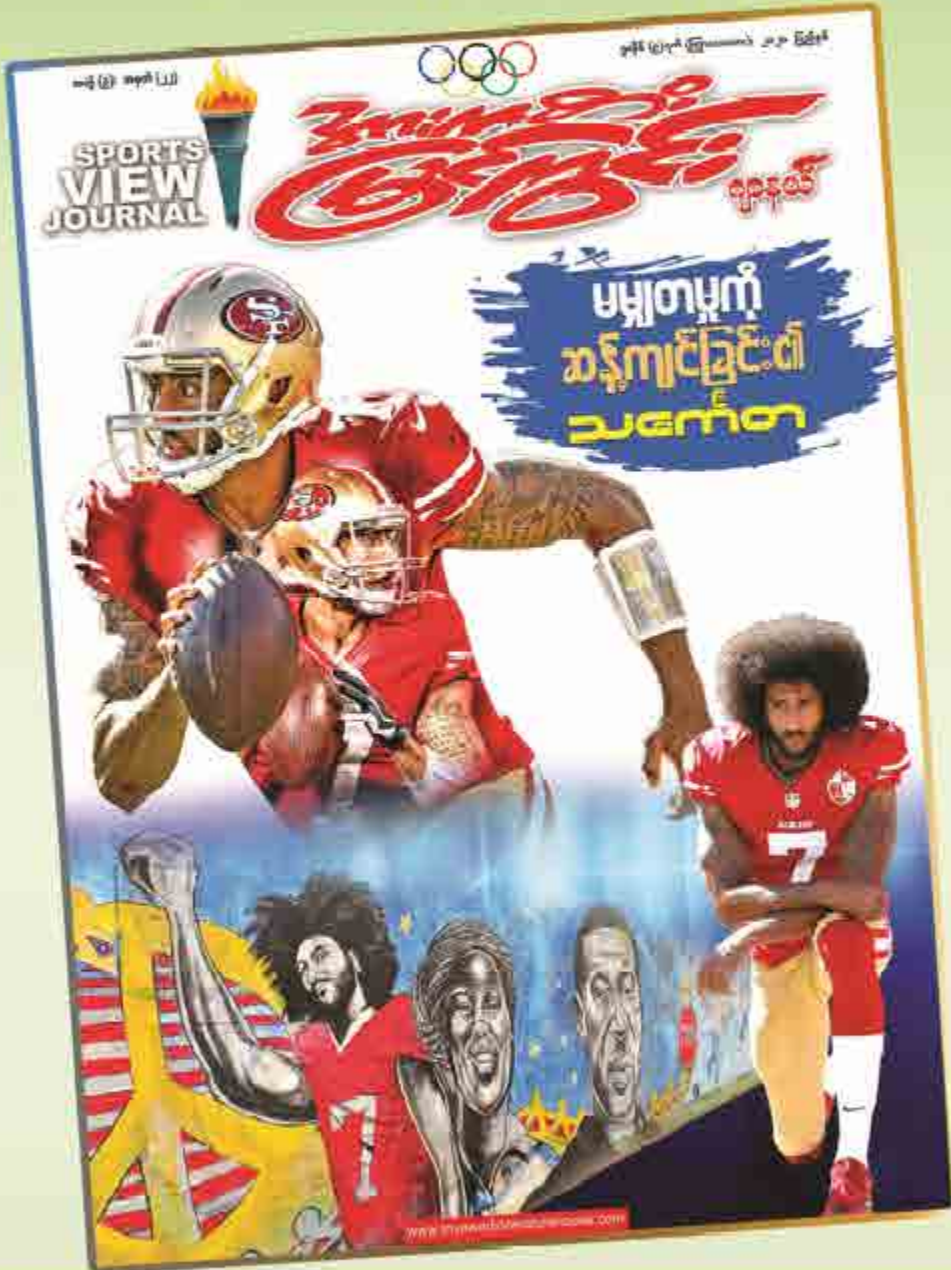
မိမိ ဆွေ (၆၀)၊ ဆုတံဆိပ် (၁၀၀)၊ ပြတိုက်အဖွဲ့ဝင်၊ ၂၀၂၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ R-213

။ ဤ နေ့ အတွက် မိမိ နှင့် အတူတူ နေထိုင်နေသူများအား အားပေးပါ။ ။

ဖော်ရွယ် - စတုတ္ထရောင်
သတိပုံ - ရိုးရာဗုံ

စာပေအစဉ်အလာကြီးမားသည့် မြဝတီစာပေတိုက်မှ အသစ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်သည့်
 အားကစားမြင်ကွင်းကျွန်း(Sports View Journal)ကို
 ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၅)ရက်မှစ၍
 ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေလျက်ရှိပါပြီ။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - အမှတ်(၁၅) မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄။
 ရန်ကုန်ရုံးခွဲ- အမှတ်(၁၈၁) ၃၂ လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

မာတိကာ

Vol. 68 No 10 August, 2020

- ၅ စာတည်းစာမျက်နှာ
တာဝန်ခံစာတည်း
နိုင်ငံတကာလူငယ်များနေ့
- ၆ မျက်နှာစာကဗျာ
မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး၊
မောင်စိမ်းနောင်(လယ်ဝေး)၊
မြေလတ်မောင်မြင့်သူ၊
ပုလောစိုးနဲ့သာ၊
သွန်းမိုးစက်(ပခုက္ကူ)၊
မင်းသစ်ဝင်း(ကျောက်တံခါး)၊
မောင်မင်းသိမ်း(သရက်)၊
မောင်နီမြင့်(ပင်လယ်)၊
မောင်ရိုးညွှာ(ပင်လယ်ဘူး)၊
ဌေးကြည်(စလင်း)၊ လင်းသော်တာ။
- ၁၇ ကာတွန်း
မြေစာ၊ သီဟ(စခန်းသစ်)၊ ကိုငယ်
ကျော်ကိုကို၊ အေကေ။
- ၄၆ လပြည့်
သုတ- ရသ
၂၂ ကျော်ကျော်သန်း(မဟာဘိဇ္ဇာ)
သတိပညာဖြင့်
လောကပြဿနာများကို
သုံးသပ်အဖြေရှာခြင်း
၂၇ မောင်ခင်မင်(ဓနုဖြူ)
မြန်မာအမျိုးသမီး(၂၄)
- ၅၉ မနုဿကျော်ဝင်း၊
(အမျိုးသားစာပေဆုရ)
စံပြမိဘဖြစ်ပါမှ
၇၃ ရွှေဒါးမောင်လေးရည်
ချိုမြိန်ဖွယ်မနက်ဖြန်အသစ်များ

မျက်နှာပုံးရှင်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

၃၇ လှအုစ်အောင်

အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ ဖြတ်သန်းမှုကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ ဖလော့ရင့်စ်

ကဗျာဖိုင်တွဲ

၃၃

နောင်စိုးမိုး(မြင်းခြံ)၊ ဖြိုးထက်(ရေစကြို)

မြတ်သွေးညို(ဖောင်းပြင်)၊ သလ္လာမြေဒိုးကလေး၊

ဦးမြင့်(ကျွန်းလှ)၊ ကိုရင်သြ(တန့်ဆည်)

ဘအုန်း-ပုသိမ်၊ ညီမင်းတိုက်(ပညာရေး၊ တောင်တွင်း)။

ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပအနုပညာ

၄၇

နိုးနိုး

သက်ဝင်ခံစားရပ်ရှင်စာမျက်နှာများ

၆၉

သက်ဆုနင်း

ကြယ်စင်တို့ရဲ့ကမ္ဘာ

၇၇

အိုကြိုင်ရာ

အလှူအတန်းရက်ရောတဲ့ ဖိလစ်ပိုင်မင်းသမီးလော့ဆင်

၁၃၀

အိရွှေစင်

ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနိုင်ငံတကာအနုပညာရှင်များ

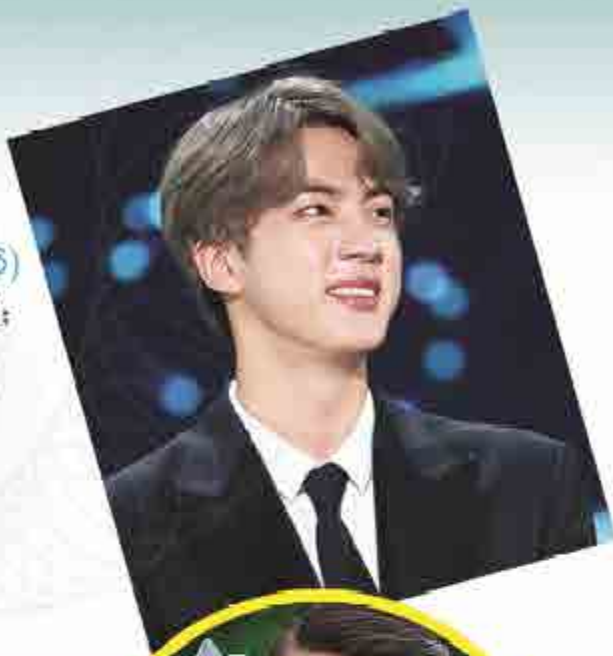
သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး

၁၀၉

အိမ်ကြီးမောင်

COVID-19 နဲ့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ပြဿနာ

ကျန်းမာရေး
 ၅၅ ဒေါက်တာနေလင်းအောင်(ပျော်ဘွယ်)
 ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးအကြောင်း
 သိကောင်းစရာများ

ရသစာတမ်း
 ၆၂ မင်းချမ်းမွန်
 ကံ . . . ရိုက်မယ် . . .
 ပြုံးပြုံးလေး . . . ချလုပ်

မြန်မာစာ အပြောလား၊ အရေးလား(၈)
 ၄၁ အေးကျော်မင်း
 များ၊ တွေ၊ တို့

အတွေ့အကြုံဆောင်းပါး
 ၉၃ ဗိုလ်ဘခင်
 ပူသောစစ်ဆင်ရေးအဆင့်(၂)

စာအုပ်စင်
 ၁၂၁ မောင်ပေါလူ
 ဒီတစ်လဖတ်စရာစာအုပ်တွေ

ဗုဒ္ဓစာပန်းချီ
 ၅၀ နန္ဒာမိုးကြယ်
 တစ်ခုတည်းသောတရားတော်

မြဝတီပွင့်သစ်
 ၁၅၈ နှိုက်ကြည့်သားနေ
 လူပြက်
 ၁၇၀ သိဒီဇော်(အညှာမြေ)
 အဖြေမဲ့ပုဆွာ

ဝတ္ထုတို
 ၁၀၂ သက်လွင်(ဆင်ပေါင်ဝဲ)
 အလံမဲ့ရထားတစ်စင်း
 ၁၁၄ ကိုးငယ်မင်း
 တံငါနားနီးတံငါ

- ၁၂၄ ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)
ပေါးစပ်ဆိုင်တီးမယ်
- ၁၄၄ နိုင်ငြိမ်းချမ်း
ငှားရန်ရှိသည်
- ၁၅၀ သက်မွန်(လေးမျက်နှာ)
ချောကလက်ပုံပြင်

- ၈၂ ပင်ကိုရေးဝတ္ထုရှည်(စ/ဆုံး)
တင်ရီမ(ညောင်ဦး)
သောင်းတိုက်စကြနံစေသော်
- ၁၃၄ ရဲမင်းစိုး
ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးများ

- ဗေဒင်
- ၁၆၄ စံ- ဇာတ်ဘုံ
၁၂ လရာသီဟောကိန်း

စာတည်းအဖွဲ့တည်နေရာနှင့်မြန်မာ့ချီရေး

မြဝတီစာပေတိုက်၊ အမှတ် (၁၅)
မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ဇော်၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
Email: mwdliteraturehouse@gmail.com

မှန်း၊ ၀၉၃၀၃၆၇၅၆၂၊ ၀၉၈၃၅၁၀၇၁၉၂(မြဝတီ၊ မိုးသောက်ပန်းဂျာနယ်)
၀၉၄၀၃၂၅၈၄၇၁(ဆွတာချီ၊ ထောခရစ်စာစောင်)
၀၉၆၉၇၀၈၉၇၂၊ ၀၉၆၉၄၈၂၈၇၉၇(သုတအလင်း၊ စားကစားပြင်ကွင်းဂျာနယ်)
၀၉၈၉၂၂၇၆၀၇၇(သုတကမ္ဘာဂျာနယ်)
၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄ (မြန်မာ့ချီရေး)

ရန်ကုန်ရုံးခွဲ
အမှတ်(၁၈၁)၊ ၃၂ လမ်း(အထက်)
ပန်းတဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
ထုတ်ဝေခြင်း
ပုံနှိပ်မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၆၅၆)
ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၈၁၈)
ပုံနှိပ်စောင်ရေ - ၉၀၀၀

မျက်နှာပုံးရုပ် - ဖလော့ရုပ်
မျက်နှာပုံးဇာတ်ပုံ - စိုးဟန်
အတွင်းအပြင်အဆင်းဒီဇိုင်း - မန်းမျိုးအောင်ကျော်၊ ဆက်သော်၊
သရုပ်ဖော်ပန်းချီ - ရန်နိုင်ဦး၊ အောင်ကျော်၊ အေကျော်စွာ၊ မိုးထက်မိုး၊ စိုးအောင်၊ စိန်ထွန်း။

ဦးတာဝန်အဝေးလုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြုကွဲရေး	ဦးအေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြုကွဲရေး	ဦးအေး
အချုပ်အခြာတာဝန် တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဦးအေး

- စာတည်းပူးချုပ်**
ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးနေမျိုးထက်
- ဒုတိယစာတည်းပူးချုပ်**
ဗိုလ်မှူးကြည်စင်
- စာတည်းပူး**
ဗိုလ်မှူးငြိမ်းချမ်းဦး
- တာဝန်ခံစာတည်း**
ပိုင်ကြီးဟိန်းထက်
- အွန်လိုင်းအယ်ဒီတာ**
ဗိုလ်ကြီးမေအိဖြူခိုင်
- လက်ထောက်စာတည်း**
သင်းသင်းခိုင်၊ ဝင်းစန္ဒာ
- စာပြင်**
တင်မာဦး၊ ချောသီရိကျော်

နိုင်ငံတကာ လူငယ်များနေ့

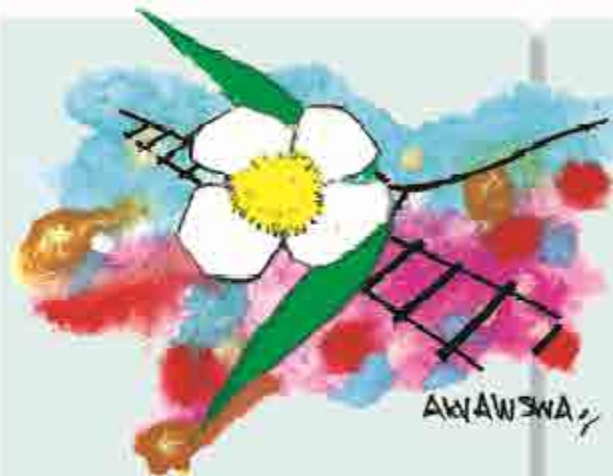
ယနေ့လူငယ်၊ နောင်ဝယ်လူကြီး ဟူသောစကားရှိသည်။ လူငယ်များသည် အနာဂတ်ကိုဖန်တီးတည်ဆောက်ကြရမည့် ကြယ်ပွင့်များဖြစ်ကြ၏။ ယနေ့ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူငယ်များ၏ အခန်းကဏ္ဍကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့်ရှိလာကြသည်။ လူငယ်ထု၏ စွမ်းအားအရင်းအမြစ်များတိုးတက်လာသည်ကို လူကြီးများအသိအမှတ်ပြုလာကြသည်။

ထို့ကြောင့် ပေါ်တူဂီနိုင်ငံ၏ မြို့တော် လစွာတွန်းမြို့တွင် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၈ ရက်မှ ၁၂ ရက် အထိကျင်းပခဲ့သော ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာဝန်ကြီးများညီလာခံမှ ဩဂုတ်လ ၁၂ ရက်နေ့ကို နိုင်ငံတကာလူငယ်များနေ့အဖြစ်သတ်မှတ်ပေးရန် ထောက်ခံချက်ပေးခဲ့သည်။ ၎င်းထောက်ခံချက်ကို ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံမှအတည်ပြုကြေညာပေးခဲ့ရာ နိုင်ငံတကာလူငယ်များနေ့အထိမ်းအမှတ်အခမ်းအနားများကို ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၂ ရက်မှစတင်ကာ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးရှိနိုင်ငံအသီးသီးတွင် ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ နိုင်ငံတကာလူငယ်များနေ့အခမ်းအနားများတွင် လူငယ်များ၏ အနုပညာ၊ စိတ်ခံစားချက်နှင့် ဆန္ဒများကိုလွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ဆွေးနွေးသည့် အစီအစဉ်များကျင်းပလေ့ရှိသည်။ IYD ၏အကောင်အထည်ဖော်ရေးအစီအစဉ်အရ သတ်မှတ်ထားသောမူဝါဒများတွင် လူငယ်များပညာရည်မြင့်မားရေး၊ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းရရှိရေး၊ ဆင်းရဲမွဲတေမှုနှင့် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှုကင်းစင်ရေး၊ ကျန်းမာရေးမြှင့်တင်ရေး၊ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်လိုက်လျောညီထွေနေနိုင်ရေး၊ မူးယစ်ဆေးဝါးကင်းစင်ရေး၊ သတင်းအချက်အလက်နှင့်နည်းပညာကျွမ်းကျင်ရေး၊ ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားမှုမရှိစေရေးနှင့် HIV/AIDS ရောဂါကာကွယ်တားဆီးရေးစသည့်အချက်များကိုဦးစားပေးကဏ္ဍတွင်ဆောင်ရွက်ရန် ထည့်သွင်းသတ်မှတ်ထားသည်။ အဆိုပါမူဝါဒများအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ကုလသမဂ္ဂကတာဝန်ယူကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့်လည်း မိမိတို့နိုင်ငံအတွင်းရှိ လူငယ်လူရွယ်စွမ်းအားအရင်းအမြစ်များ အပြည့်အဝဖွံ့ဖြိုးရှင်သန်လာစေရန်နှင့် တိုးတက်ကောင်းမွန်သောနိုင်ငံတော်၏ အနာဂတ်အင်အားသစ်များဖြစ်လာစေရန်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်းရေးသားရင်း နိုင်ငံတကာလူငယ်များနေ့ကို ဂုဏ်ပြုလိုက်ရပါသည်။ ။

တာဝန်ခံစာတည်း

မိုးစက်ပွင့်အပွမ်း

မိုးတစ်ရက်၌
 နှုတ်ဆက်ပြီးကာ၊ ချန်ခဲ့ပါသည်
 တစ်ခါတုန်းက သူငယ်ချင်း။

တက္ကသိုလ်ဝယ်၊ စာသင်ခန်းတည့်
 နှုတ်ဆက်မြက်၊ ဆယ်ကျော်သက်ပင်
 ကျောင်းတက်ခရီး၊ မြို့မတ်စီး၏
 ကိုယ်စီးသည်မှာ၊ သူ့တာကြီးအလွန်
 ပုစွန်တောင်မှ၊ ခရီးစလျက်
 အုံကြနေစဉ်၊ သူနှင့်ပင်တည့်
 ကြည့်မြင်တိုင်မှ လှည်းတန်းထိ။
 စကားချိုမြဲ ဆိုကြဘိ။
 ထိုမှကျောင်းသို့ လမ်းလျှောက်၏။

ရိုးသားခင်မင်၊ ပြစ်ကင်းစင်လျက်
 တို့လျှင်ပကတိ၊ ရင်းချာဘိ၏
 အဓိကဘာသာ၊ မတူပါလည်း
 မကြာခဏ၊ တွေ့ဆုံကြ၏
 ကျောင်းမှပြန်လာ၊ ထိုစဉ်ခါက
 ကမာရွတ်အဝိုင်းထိပ်၊ အပြုံးရိပ်နှင့်
 လိပ်ပြာတောင်ဝယ်၊ စာအုပ်ဝယ်၏

တို့ဝယ်ရင်းနှီး၊ သီချင်းညည်းလျက်
 ခရီးသွားဖော် နေ့တိုင်းလို။
 ကျောင်းပြီးခါနီး တစ်နှစ်အလို။
 မမေ့နိုင်ပါ ထိုနေ့ကို။

ပုစွန်တောင်မှ၊ နေရာရ၍
 ဘေးကနဲ့မှာ၊ လစ်လပ်ပါသော်
 နေရာကလေး၊ သွက်ပေးဖို့
 အပြေးဖွေရှာ၊ သူ့ရောက်လာပြီ
 ရွာသည်မိုးထဲ၊ မိုးရေရွဲလျက်
 ဝဲဖြာစီးကျ၊ မျက်ရည်စနှင့်
 ကျောင်းကထွက်မည် နှုတ်ဆက်သည်။
 အေးစက်လက်ကလေး တုန်တုန်ရီ။
 ဘာကိုမေးမေး မဖြေပြီ။
 ကြည့်မြင်တိုင်မှာ ကျန်ခဲ့သည်။

ဪ
 နှစ်သုံးဆယ်ကျော်၊ ကြာမြင့်သော်လည်း
 ရမ်းရော်တွေးမိ၊ ယနေ့ထိပင်
 ကြည့်မြင်တိုင်ဘူတာ၊ ရောက်သောခါတိုင်း
 ပုဂံရှာသည်ဖွေ
 ရင်တွေခုန်မြဲ၊ လွမ်းနေဆဲပါ
 ခွဲခွာသွားတဲ့ သူငယ်ချင်းရေ။
 ခုများသယ်မှာ ရောက်လို့နေ။ ။

မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး

မြန်မာတို့တွေ

မင်းတို့နဲ့ငါ၊ ငါတို့နဲ့မင်း
ရန်အခင်းစကား တစ်ဖန်အငြင်းမပွား
ပြန်မစဉ်းစား ဆုံကြမယ်။

စစ်တလင်းကိုလည်း
ချစ်ခြင်းတွေ ဖြန့်လွှမ်း
ယမ်းမိုးမှုန့် ထကြွကင်း
ပန်းမျိုးစုံ လှလှတစ်ခင်း
ဖန်ဆင်းဖို့ရွယ်။

မတင်းသဘာ
မခင်းအထာ
'မင်း' 'ငါ' တွေ အကုန်ဖယ်
'တို့'တွေ ရယ် သုံးစို့လား။

လာစို့ဟေ
မြန်မာတို့တွေ မျှော်ကာမှန်းတဲ့
မြန်မာတို့တွေ ချိုကာလှမ်းမဲ့
ပန်းတိုင်ကို သည်တစ်ခါတော့
ညီညာရင် ကယ်မလေးပြီမို့
ပြည်မြန်မာတစ်ခွင် တကယ်အေးရအောင်
(တို့လက်တွေလေ)
တွေ့ယှက်စို့လား။ ။

မောင်စိမ်းနောင်(လယ်ဝေး)

စိတ်အဖြူနဲ့ရေးတဲ့ပုံတူ

တံဆိပ်အလွှာတွေ အရိပ်ကွာဟပုံက
တစ်ဆီတံစာတောင် စိတ်အနာမရပါဟု
လိပ်ပြာလှ မပျက်သူ။

သမုဒယ ကမ္ဘာမှာ
အနုအလှရှာ အတူတူရွေးပေမဲ့
ပြုသမျှတဖွာ အပူအအေးတွေကြောင့်
ကျိုးပေးမတူ။

ကံကြမ္မာမိုင်းရယ်က
မညာတာရိုင်းသော်လည်း
ကိုယ့်သမိုင်းကို ကိုယ်တန်ဖိုးထား
ကိုယ့်တရားနဲ့ ကိုယ့်အလံထူ
စိတ်အဖြူနဲ့ ပုံတူရေး။

အညစ်အပေကို
မြစ်ရေမှာ ဆေးလို့သစ်ပေမဲ့
မြစ်နဖျာ ဘယ်ခါမှညစ်ပေရိုးထုံးစံမရှိသလိုပဲ
အမုန်းမသိ နှလုံးအမွေအနှစ်တွေနဲ့
အရှုံးမရှိ အပြုံးရွှေစစ်အောင်
မြစ်ရေပမာ အကျင့်မြတ်
ချစ်တတ်ဖို့တွေ။ ။

မြေလတ်မောင်မြင့်သူ

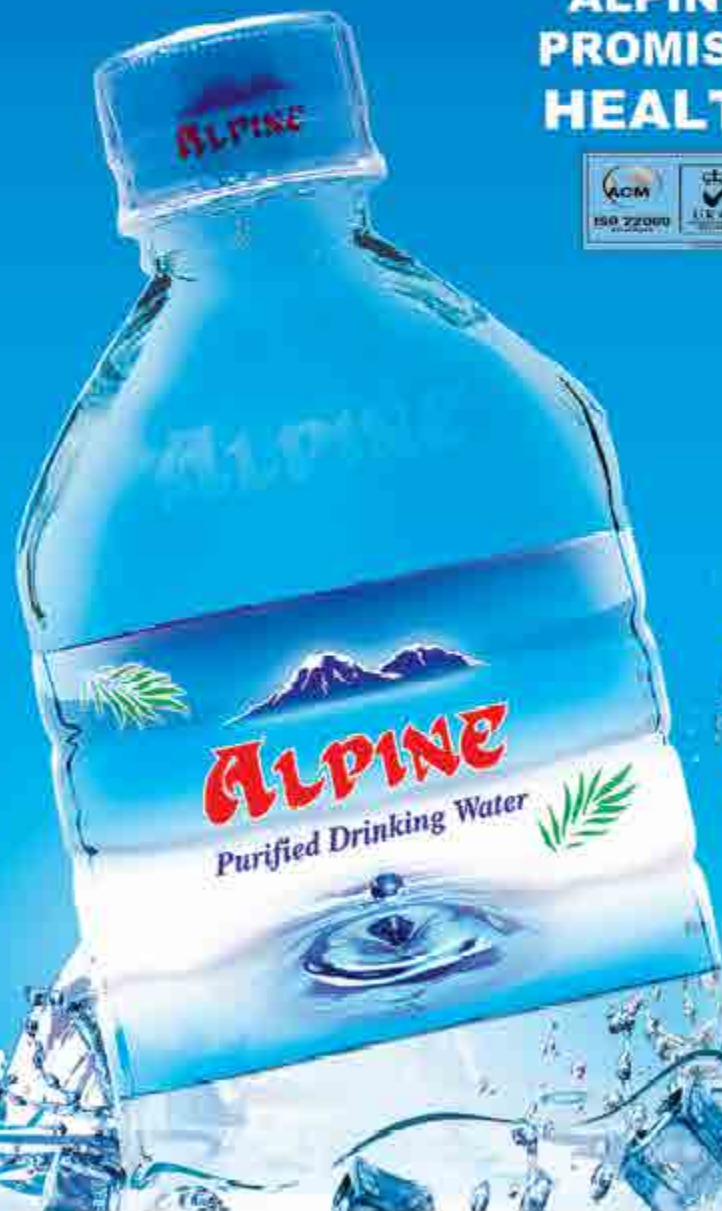

ALPINE

Purified Drinking Water

**ALPINE
PROMISES
HEALTH**

ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါများအတွက် အထူးကောင်းမွန်သော

အာဘယ

အမှတ်တံဆိပ်

ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်သောက်ဆေး

အာဘယ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိရေး

လူတိုင်းကျန်းမာ

အာဘယ

စေတနာ

ဖုန်း - ၀၁ ၆၄၂၀၄၇၊ ၀၉-၇၃၂၄၂၁၂၇

အပ်ချုပ်ဆိုင်နှင့် ယူနီဖောင်းပိတ်စမျိုးမျိုးရောင်းဝယ်ရေး
 တပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့နှင့် ဌာနဆိုင်ရာများအတွက် အထူးနှုန်းဖြင့်
 လက်ခံဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

အမှတ်(၈၀၈/၈၀၉)၊ ဈေးလယ်လမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံဈေးအတွင်း။
 ပုန်း - ၀၉-၈၆ ၂၃၆၀ ၂၊ ၀၉-၆၉၉၆၉၉၅၈၀၊ ၀၁-၆၃၇၃၈၁
 ၀၉-၂၆၃၆၁၀၀၂၅

၈၆၆	
၃၃	

အားလေးကျန်းမာ ပီတိအေးချမ်းသာ၊ အထူးကျန်းမာအိမ်ပါလား

ဆရာထွန်း၏

ထွန်းရွှေဝါ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

Pyin Oo Lwin
NANMYAING
 (PURE ARABICA COFFEE)

အာရှတိုက်တစ်ဝန်း
 ဝင်ရောက်
 အချိုးကျအားဖြင့်
 အားပေးပါမည်။

STARMART nine mile Showroom-(၉)မိုင်၊ ဩစတိန်၊ မန္တလေးမြို့၊
 ဖုန်း - ၀၉ ၃၀၆၆၀၀၀၊ ၀၁ ၉၆၆၉၇၀၇၊ ၀၁ ၉၆၆၉၇၀၄ www.starmartninemileshowroom.com

၁၉၈၂ ခုနှစ်မှစတင်ထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး နာမည်ကျော်ကြားလှူကြိုက်များရှိသော

နာမည်
ရပ်နာ
 日本の耳清液
နားသန့်ဆေးကြိုး

အတုအမ
 အာထူးသတိပြု

ပင်ရင်း - ဖုန်း - ၀၁ - ၃၉၅၆၁၂၊ ၇၀၄၄၀၃၊ ရန်ကုန်မြို့။

နိုင်းငံကျော်ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း

(LL.B.) (W.F.O, B.L-101 Switzerland)

မှ ထူးချွန်သောရင်သွေးဝယ်များကို နာမည်ပေးရခြင်းကြောင့် မိဘများနှင့် အတူ ဂုဏ်ယူပါ၏။

- ၁။ မောင်ရွှင်းလက်ဘင် ဒဂုံ(အထက -၁) (ရန်ကုန်မြို့)။
- ၂။ ဦးဝင်းထွဋ်အောင်+ဒေါ်ဝတ်ရည်တို့၏သားမောင်ဝင်းဖြိုးဟန် (ရန်ကုန်မြို့)။
- ၃။ ဦးထူးမြတ်သန်းဦး+ဒေါ်စုမြတ်နိုးတို့၏သားခန့်ညားထိုက် သမီးဆူဇန် ထိပ်ထား(ပဲခူးမြို့)။
- ၄။ မဟန်နီဦး(ချောင်းဦးမြို့)။
- ၅။ မဖြူဇင်ထိုက်(ကလေးမြို့)။

နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ် တိုက်အမှတ်(၉)၊ ၈၇ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ကျော်ကြားအောင်မြင်တိုးတက်သောနာမည်များကိုအလိုရှိလျှင် 01-399426, 01-394727, 09-73009994, 09-5152521 ဆက်သွယ်ပါ။ ကလေးအတွက် အစုံပါသည်။ နယ်ပို့သည်။

မြန်မာပြည် ဆရာဦးမင်းသန်းထိုက် မို့နာ၊ အမြစ်ပွားနာကုသမားတော်ကြီး

ထိပ်တန်းဆေးခန်းကောင်းများဖြင့် မခွဲမခတ်၊ မဖြတ်၊ စုတ်အပ်မထိုး၊ အနာလုပ်မကု၊ ဆွမကု၊ ဆေးရည်အမျိုးမျိုး ထိုးမသွင်း၊ (သဘာဝအတိုင်း)ဆေးဖို့၊ ဆေးကပ်ဆေးရွက်နှင့် ၂၄ နာရီကပ်ထားရုံဖြင့် အမြစ်သေကျေလိမ့်မည်။ အမြစ်သတ်သေး၊ အမြစ်ဆွဲစုပ်ထုတ်သေး၊ အမြစ်အရည်ကျဆေးခန္ဓာကိုယ်မှာ မည်သည့်နေရာမဆို မရောပါမကျွမ်းခင် လာရောက်ဆွေးနွေးနိုင်သည်။ ဤရောဂါမျိုးသည်ဖြစ်ခါစတွင် မသိနိုင်ကြပါ။ အကြိတ် ပိုလာမှသိကြသည်။ အကျိတ် မဖြစ်ခင် အမြစ်တစသည့် အမြစ်ပွားနာရောဂါဟုခေါ်သည်။ ၂ နှစ်၊ ၃ နှစ်၊ ၄ နှစ်ကြာမြင့်ပြီး အမြစ်ပွားများလာမှ အမြစ်နှင့်အကျိတ် မနီးမဝေးအကျိတ်ပိုလာတတ်သည်။ ပိုလာသောအကျိတ်က သေးသေးဖွဲဖွဲဖြစ်သဖြင့် လက်နှင့်စမ်း၍ မတွေ့နိုင်၊ ရွှေးပမာခန့်အကျိတ်ဖြစ်လာမှ လက်နှင့်စမ်းမိ၊ ကိုင်မိကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အကြောတင်းလာခြင်း၊ အကြောတက်ခြင်းနှင့် ဆီးဝမ်းမမှန်ခြင်းဆိုးကျိုးများဖြစ်လာသည်။ ဤရောဂါမျိုးသည် အစားအသောက်မမှန်၊ မတည့်သည့်အစားကိုစားမိလျှင် ပိုမိုအကြောတက်မြန်ဆန်လာသည်။ အကြော၊ အသားအရေပြား တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဖြစ်လာသည်။ တစ်ခါတလေ ရောင်ရမ်းလာတတ်သောလက္ခဏာအမျိုးမျိုးပြသည်။ ဤသို့ဖြစ်လာလျှင် အသားမျိုးစုံ၊ အပူအစပ်ကင်းအောင် သတ္တဝါသားအဖန်ရည်နှင့် အရက်အထူးရွှောင်ကြပါ။ မေတ္တာစေတနာအရေ့ထားကြော်ငြာအပ်ပါသည်။ ကုထုံးမမှားစေရ၊ ဆေးမမှားစေရဘဲ မတုသခင် လာရောက်ပါ။

အမှတ်(၄၄၄)၊ ချင်းသမဆေးကုခန်း၊ ရွှေဘုံသာလမ်း(အထက်) ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း- ၀၁ ၆၄၄၅၃၉၊ ၀၉- ၂၅၂၀၆၇၇၃၀

ပျောက်ဆုံးနေသော အိပ်မက်များ

ငြိမ်းချမ်းရေးကို၊ ပိုင်ဆိုင်လိုဟု
ကြွေးငိုမြည်တ၊ အော်ရုံမျှဖြင့်
ဘဝများစွာ၊ လှသွားမှာလား
သေချာဆုံးဖြတ် မသိနိုင်။

ငြိမ်းချမ်းရေးကို၊ ခံစားလိုဟု
ငိုယိုတောင်းပန်၊ သနားခံ၍
ကျည်ဆန်အစား၊ ပန်းပွင့်များတို့
ပျံ့ရှားလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ငြိမ်းချမ်းရေးကို၊ ရယူလိုဟု
ဟစ်ဆိုသီချင်း၊ ကဗျာခင်း၍
စစ်ကင်းမဲ့စုန်၊ သုခဘုံကို
တွေ့ကြုံချက်ချင်း ရမည်လော။

ငြိမ်းချမ်းရေးကို၊ မြင်တွေ့လိုဟု
ဟိုမှသည်မှ၊ လူစုကြဲနှင့်
ဆန္ဒပြပွဲ၊ ဆန့်ကျင်ခွဲလည်း
စစ်ပွဲရပ်တန့် လိမ့်မည်မဟုတ်။

ဧည့် . . .

ငြိမ်းချမ်းရေးကို၊ ချက်ချင်းလိုဟု
ငြိမ်းချမ်းရေးကို၊ ယခုလိုဟု
သူ့ကိုမည်မျှ၊ အော်ဟစ်ပြလည်း
လောကကမ္ဘာ၊ စစ်မဲ့ရွာကို
သေချာပိုင်သ၊ တို့မရဘူး
အတ္တမာန၊ စင်ပြိုင်ကကြ
ဝါဒဖက်ပြိုင်၊ ရန်ချင်းဆိုင်ကြ
ဂုဏ်ပြိုင်ဂုဏ်တု၊ စားကျက်လူကြ
သူလူကိုယ့်လူ၊ မျိုးမတူဟု
အယူတွေလွဲ၊ လူတွေကွဲရင်း
လမ်းလွဲနေသမျှ၊ တို့ကြုံရမည်
ဒုက္ခမဟာ၊ စစ်ပွဲများ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် တွေ့မြင်ကြား။
ငြိမ်းချမ်းရေးက အိပ်မက်လား။ ။

ပုလောစိုးနဲ့သာ

စစ်သည်တော်ဥဒါန်း

စစ်သားဟူသည် ဇာနည်လော ဇာနည်လော။
 ဟုတ်တည်း ဆွေရင်း ဆွေရင်း
 ဟုတ်တည်း နောင်ရင်း နောင်ရင်း
 ဟုတ်တည်း ဖော်ချင်း ဖော်ချင်း။
 စစ်သားဟူသည် ဇာနည် ဇာနည်။
 တိုင်းပြည်ရန်စွယ်၊ အန္တရာယ်
 ကာကွယ်ပေးခဲ့တယ် ပေးခဲ့တယ်။
 ကျူးကျော်လာလဲ၊ မယိုင်လဲ
 ခိုင်မြဲနိမိတ်နယ် နိမိတ်နယ်။
 ရဲ (၃) ရဲဖွင့်၊ တပ်အသင့်
 ထပ်ဆင့်ဗျူဟာကြွယ် ဗျူဟာကြွယ်။
 တိုင်းပြည်လက်ပေါ်၊ စွန့်စားပျော်
 ရဲတော်သက်ငယ်ငယ် သက်ငယ်ငယ်။

ရေတေးလေတေး၊ လျှင်တေး
 မီးတေးသူကယ်ဆယ် သူကယ်ဆယ်။
 မြို့ပြကျေးရွာ၊ စည်းရုံးပမာ
 သာယာချမ်းမြေ့ဖွယ် ချမ်းမြေ့ဖွယ်။
 လူသူပေးလျက်၊ တောနက်နက်
 မျိုဟက်ပျော့ဟန်းပယ် ပျော့ဟန်းပယ်။
 မိုင်ပေါင်းများစွာ၊ မညည်းသာ
 သူ့မှစလျှောက်ရတယ် လျှောက်ရတယ်။
 တွေ့ရာအိပ်စား၊ စရီးသွား
 အင်အားမပျက်ပြယ် မပျက်ပြယ်။
 ဒုက္ခအဖုံဖုံ၊ အလုံးစုံ
 တွေ့ကြုံရှေ့ဆက်မယ် ရှေ့ဆက်မယ်။
 တိုင်းပြည်အတွက်၊ သူ့အသက်
 မြည့်စွက်ပေးခဲ့တယ် ပေးခဲ့တယ်။
 ဇာနည်လော၊ သာကီလော၊ ဘာမထီလော။ ။

သွန်းမိုးစက်(ပခုက္ကူ)

အညတရသစ္စာ

ငါ့အတွေးသည်
 တိုင်းပြည်အတွက်၊ ဓားတစ်လက်သို့
 ထက်မြက်ရဲဝံ့ ရှိစေသေး။

ငါ့စွန့်အားသည်
 တိုင်းပြည်အတွက်၊ မြားတစ်ချက်နှယ်
 သက်ရောက်စူးရှ လှစေသေး။

ငါ့ခြေလက်သည်။ တိုင်းပြည်အတွက်
 စက်ယန္တရား၊ လှအသွားသို့၊
 လှုပ်ရှားတက်ကြွ ရှိစေသေး။

ငါ့မျက်ဝန်းသည်။ တိုင်းပြည်အတွက်
 လင်းလက်တောက်ပြောင်၊ အသွင်ဆောင်၍
 တန်ဆောင်မီးရှူး ဖြစ်စေသေး။

ငါ့နှလုံးသည်။ တိုင်းပြည်အတွက်
 ချိန်စက်နှိုင်းယှဉ်၊ သမိုင်းတွင်မည့်
 ယဉ်ကျေးမှုပြယုဂ် ဖြစ်စေသေး။

ငါ့ဝိညာဉ်သည်။ တိုင်းပြည်အတွက်
 ငဲ့ကွက်ထောက်ထား၊ ရန်များအမှောင့်
 စိုးမနှောင့်အောင်
 စောင့်ရှောက်နိုင်ရ ပါစေသေး။

ငါ့တိုင်းပြည်တွက်၊ လှေခွက်ချည်းကျန်
 အလံမလှဲ၊ အောင်ပွဲနှင်းဆက်
 ဖက်သစ်ရွက်သို့၊ အသက်ကိုပေး
 ပြည့်အရေးတွင်၊ တွေးကာပီတိ
 နှိုင်းမရှိခဲ့၊ စာတိပုည
 ဂုဏ်မာနနှင့်
 အညတရသစ္စာ ပါတကား။ ။

မင်းသစ်ဝင်း(ကျောက်တံခါး)

လွတ်အောင်ရုန်း

တစ်လလေးရက်၊ အလုပ်ဖျက်၍
ကျောင်းတက်အတွာ၊ သီလယူဖို့
ကြည်ဖြူနှစ်ယောက်၊ ဆန္ဒရောက်လည်း
တစ်ယောက်သားကြီး၊ ကျောင်းခရီးကို
စက်တီးအိုနင်း၊ ချွေးသုတ်ရင်းဖြင့်
အားကင်းကြိုပို့၊ အချိန်ချို့ခဲ့
တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ သံသရာ။
လမ်းမှာမူနံဝါး မရေရာ။

တစ်လလေးရက်၊ အလုပ်ဖျက်၍
ကျောင်းတက်အတွာ၊ သီလယူဖို့
ကြည်ဖြူနိုင်ပြည့်၊ ဆန္ဒရှိလည်း
ချစ်သည့်သမီး၊ ကျောင်းခရီးကို
မညည်းမကြောက်၊ ချိန်မှန်ရောက်ဖို့
ကြိုထောက်မချို့၊ ဆောလျင်ဖို့ခဲ့
တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ သံသရာ။
လမ်းမှာမူနံဝါး မရေရာ။

ယနေ့သော်ကား
သမီးသားလှ၊ အရွယ်ရစုံ
တစ်လလေးရက်၊ အလုပ်ဖျက်၍
ကျောင်းတက်အတွာ၊ သီလယူဖို့
ကြည်ဖြူဆန္ဒ၊ မျှတကြလည်း
ချစ်ရမြေးအနှစ်၊ တူယံနှောင်ရစ်ကာ
အချစ်တစ်ဖန်၊ မွေးဖွားပြန်သော်
နိဗ္ဗာန်သမျှတော့၊ လမ်းစတေးခဲ့
ချစ်မြေးတို့ထိန်း၊ ပုတီးသိမ်းရင်း
မငြိမ်းနိုင်စွာ၊ သံသရာမှာ
လူးလာပျော်ပါး၊ စိတ်အမှားဖြင့်
ချောက်ချားဘဝ၊ ကြည်နူးကြဆဲ
ဧရာဒိုတို့ နေဝင်ချိန်။
လွတ်အောင်ရုန်းဖို့ အလင်းမိုန်။ ။

မောင်မင်းသိမ်း(သရက်)

ကမ်းအဝင် လန်းရွှင်သည့်နေ့

ရာသီပွင့်လင်း၊ လောမိုးကင်းပြီ
မြစ်တွင်းဆူညံ၊ ကါးစက်သံတို့
ဝေးလံရေတာ၊ ပင်လယ်ပြာသို့
ထွက်ခွာအလှအယက်တည်း။

ပိုက်ချက်ကောင်းမှ
ငါးပေါင်းစုံမီး၊ လှေဝမ်းပြည့်မည်။

ရေကြောင်းသင့်မှ
မျှော်လင့်သမျှ၊ ငါးစုံရမည်။

ရေတိမ်ရေနက်
ပိုက်ချက်ကောင်းကောင်း၊ ရေကြောင်းသင့်သင့်
ပိုက်နှင့်စက်ဂါး၊ တစ်သားတည်းမျှော
သောသောလှုပ်လှုပ်၊ ငါးအုပ်အဖြူး
စိတ်ကူးပုံဖော်၊ တွေးလျက်ပျော်သည်
ပိုက်ဖော်ပိုက်ဆွဲ ချိန်တိုင်တည်း။

ရေစီးငြိမ်အသက်
အချိန်မပင့်၊ အားနှင့်ပိုက်ဆွဲ
သံသံရုတ်ရုတ်၊ ငါးပုတ် ငါးသလောက်
အမြောက်အမြား၊ ပိုက်သားလုံးထွေး
တပေးပေးအော်၊ အပျော်ကူးစက်
ဖုန်းခေါ်ဆက်သည်
ချစ်သက်ခနီး ထံသို့တည်း။

အချိန်တန်၍
အိမ်ပြန်ခရီး၊ မျှော်လင့်ကြီးသူ
စနီးဆန္ဒ၊ မှန်သမျှလည်း
ပြည့်ဝတော့မည်၊ စိတ်အေးကြည်စွ
အိုးစည်သံများ ကြားမိသလို။ ။

မောင်နီမြင့်(ပင်လယ်)

တူပြိုင်ပေ

အမျိုးမချစ်၊ အမျိုးပစ်လျက်
စစ်မက်ဖန်တီး၊ မိုက်လုံးကြီးကြ
စစ်မီးဘယ်ခါ ငြိမ်းမည်နည်း။

အမျိုးမခင်၊ အမျိုးကြည့်လျက်
ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်၊ လမ်းခွဲထွက်ကြ
လက်နက်ဘယ်ခါ စွန့်ပည်နည်း။

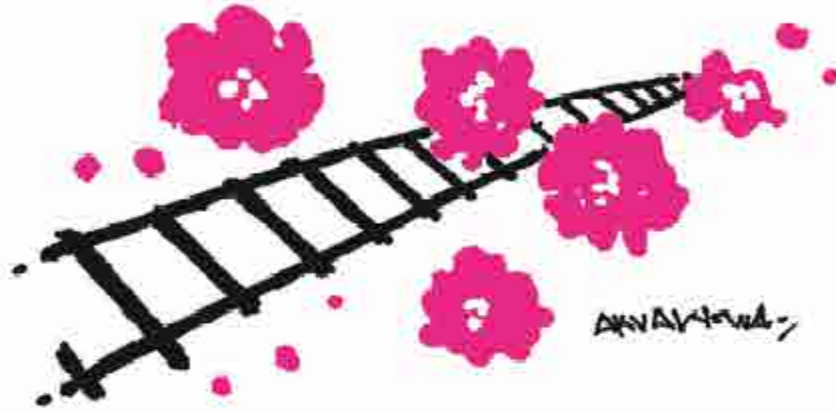
အမျိုးမခေါ်၊ အမျိုးဆော်လျက်
တံမိပေါ်ကစား၊ စည်းကုံးသားကြ
စကားဘယ်ခါ ကောင်းမည်နည်း။

အမျိုးဘာသာ၊ အမျိုးစာကို
သိက္ခာမထင်၊ ဂုဏ်မတင်ကြ
ဥယျာဉ်ဘယ်ခါ သာမည်နည်း။

အဖေ အမေ၊ အတူနေတည့်
သည့်အဖွဲ့မိသား၊ ဘယ်ခါများမှ
စကားလက်ဆုံ၊ ပြောမကုန်အောင်
ယုံကြည်စိတ်ချ၊ နေနိုင်ကြသည့်
ဘဝဘယ်ခါ ရောက်မည်နည်း။ ။

မောင်ရိုးညွှာ(ပင်လယ်ဘူး)

နောက်ဆုံးရထား

ပန်းရထားသည်
ပန်းများသယ်ဆောင်၊ တောတောင်အနံ့
ခရီးဆန့်ဖြို၊ ငါ့မမိတော့။

ညရထားသည်
လအားသယ်ဆောင်၊ တိမ်တောင်အနံ့
ခရီးဆန့်ဖြို၊ ငါ့မမိတော့။

လူရထားသည်
လူများသယ်ဆောင်၊ လူ့ဘောင်အနံ့
ခရီးဆန့်ဖြို၊ ငါ့မမိတော့။

ငါ့ရထားသည်
လှုပ်ရှားဖြတ်သန်း၊ ဧရာလမ်းကျဉ်း
ပန်းကြွေစင်းမှ၊ မရုဏတံခါး
ခေါက်သံကြားဖြို
ငါ့အားသယ်ဆောင် သွားပါမည်။ ။

ဌေးကြည်(စလင်း)

ဒါစေခံ

နေ့စဉ်နေ့ကိုင်း၊ မဆိုင်းမကွ
ခိုင်းသမျှလုပ်၊ ယုတ်ယုတ်မာမာ
ဆုဆဲပါစေ၊ နားယဉ်နေပြီ
အမေမှာနဲ့၊ သည်းခံတဲ့လေ။

ကျွေးတာနဲ့စား၊ ထားရာမှာနေ
စေရာမှာအိပ်၊ ဝေဒနာအရှိပ်ထင်
အမေ့ရင်ခွင်နဲ့
ဆန့်ကျင်ကွာခြား လွန်းတယ်အမေ။
ကလေးငယ်က၊ အမှိုက်ဖွတာ
သားက တရားခံပဲအမေ။

နှုတ်နဲ့မပြော၊ တုတ်နဲ့ပြောတော့
ကျောနဲ့ရင်ဘတ်၊ နာကျင်စပ်လို့
အင်္ကျီမကပ်နိုင်တူးအမေ။

အပေဒုက္ခိတာ
ညီမရဲ့ကျန်းမာမရူး
ညီလေးစားအုပ်ဖိုး
ကျွန်တော်ကြိုးစား၊ အမေ့နားကို
သားပြန်လာခဲ့ချင်ပြီ အမေ။

ဪ... အာလိုလိုနဲ့၊ အဲဒီရောက်စ
ခြံထောင့်ကပန်းအို၊ ကျွန်တော်လိုအွ
မျိုးစေ့ချပန်းပင်၊ အသက်ရှင်လို့
အပင်လုံးကျွတ်၊ ရနံ့လွှတ်ပြီး
လွတ်လပ်စွာနဲ့ ပွင့်စေပြီ။ ။

လင်းသော်တာ

ကြက်ကြော့နဲ့...ကွ
မနေ့က ငါးကြော့...
ဒါ- တို့ကို သက်သက်
ဒီစုတ်ကွက်ကပြောင်းအောင်
လုပ်ကြံ နေတာ....

ငါ- အသက်
၄၀, ကျွေးကတည်းက
"မှန်" မကြည့်တော့ဘူး -

ငါလည်း
အဲဒီပဲပ-

အိမ်
မိမိ

သုတို့မှာ စိန်တစ်လုံး ချိတ်ပတ် ကြားလို့-
လာ- တို့ကတော့ လက်စသတ် ဝေ့-
စိန်တစ်လုံး သရက်သီးကြီးပဲဟ....

ကျွန်းခြံထဲမှာ ငြောက်ဝက်က
ဆိတ်နွား၊ မြင်း၊ အကုန် မွေးထားတယ်
ကဲ... မွေးဖို့ အာကျန်ဆေးလဲ
ဟဲ့.....

အဲ... ကျန်ဆေးတယ်ဟဲ့
ဆိတ်ကောင်း၊ နှုတ်ကောင်း
မွေးဖို့လေ.....

အိုဇာ

အိမ်က မိန်းမနဲ့
အာဆင်စောမြင်းဟာလဲ
မဂီလာပဲ...မဟုတ်လား...
ဒါကြောင့်...သူကြိုက်တဲ့
ဇာတ်သား ဒံပေါက်ဝယ်လာတာ..

အိမ်မှာလည်းကောင်း
လုပ်ငန်း... မိန်းမက
မိန်းမားတာ..
အိမ်မှာပဲ...

သတိပညာဖြင့် လောကဩဇာများကို သုံးသပ်အဖြေရှာခြင်း

ကျော်ကျော်သန်း (မဟာဝိဇ္ဇာ)

ခေါင်းဆောင်နှင့် လောကဩဇာများ

ခေါင်းဆောင်နှင့် လောကဩဇာများသည် အမြဲခွဲနဲ့တွဲနေသည်။ ခေါင်းဆောင်တာဝန်ကို ယူလိုက်ခြင်းသည် မိမိအဖွဲ့အစည်းနှင့် တိုက်ရိုက်သက်သက်လည်းကောင်း၊ သွယ်ဝိုက်၍သက်သက်လည်းကောင်း ဆက်စပ်နေသည့် ဩဇာများကို ဖြေရှင်းပေးရမည့်တာဝန်ယူလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ခေါင်းဆောင်ဖြေရှင်းပေးရမည့် ဩဇာများကား များပြားလှသည်။ ယင်းဩဇာများမှာ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာဩဇာ၊ တွေးခေါ်မြင်မြင်မှုပိုင်းဆိုင်ရာဩဇာ၊ လူမှုဆက်ဆံရေးပိုင်းဆိုင်ရာ ဩဇာနှင့် အခြားအုပ်စုများက ဂုဏ်ရွယ်ချက်ရှိပုံစံတိုးလှည့်စားသောဩဇာများဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး စသည့်ဩဇာများကိုလည်း တစ်ခါတစ်ရံ မလွဲမရှောင်သာ ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းပေးရသည်။ မည်သို့သောဩဇာများကိုမဆို အောင်မြင်စွာဖြေရှင်းပေးရမည့်တာဝန်သည် ခေါင်းဆောင်၏တာဝန်သာဖြစ်သည်။

သတိပညာသည် ခေါင်းဆောင်၏အဓိကလက်နက်

ခေါင်းဆောင်သည် ဩဇာတစ်ရပ်ကို စတင်ဖြေရှင်းတော့မည်ဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ယင်းဩဇာတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့်သွင်ပြင်လက္ခဏာရပ်များ၊ ဩဇာ၏ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေအရပ်ရပ်၊ ဩဇာနှင့် တိုက်ရိုက်၊ သို့မဟုတ် သွယ်ဝိုက်သောအားဖြင့် ဆက်စပ်နေသောသတင်းအချက်အလက် များကို စဉ်းစားဆင်ခြင်သုံးသပ်ရသည်။ ထို့နောက် အနက်အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုရသည်။ ဤသို့အနက် အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုရာတွင် သတိပညာဦးစီး၍ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုရသည်။ သတိပညာကို ပျော့ပျောင်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုမှသာ ဩဇာကိုဖြေရှင်းပေးနိုင်မည့်အဓိကအချက်များကို မှန်ကန်စွာဖော်ထုတ် နိုင်မည်။ သတိပညာကိုရှေ့တန်းမတင်ဘဲ အတ္တစွဲအမျိုးမျိုးကိုရှေ့တန်းမတင်၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်

ပြန်ဆိုပါက လွဲမှားသောအချက်များကိုသာဖော် ထုတ်နိုင်ပြီး ပြဿနာကို အောင်မြင်စွာဖြေရှင်းနိုင် မည်မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် သတိပညာသည် ပြဿနာများ ကို ဖြေရှင်းရာတွင် ခေါင်းဆောင်၏အားအထားရ ဆုံးသောလက်နက်မျိုးဖြစ်သည်။ ခေါင်းဆောင် ပိုင်ဆိုင်ထားသော အသိပညာ၊ အတွေ့အကြုံ၊ ကျွမ်းကျင်မှု၊ နည်းပညာ စသည်တို့၏ အနှစ်ချုပ် သည် သတိပညာသာဖြစ်သည်။

သတိပညာဖြင့် ပြဿနာများအားဆင်ခြင်သုံးသပ် ခြင်း

ခေါင်းဆောင်သည် မိမိဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ သက်ဆိုင်သောသတင်း အချက်အလက်များကို စေ့စပ်သေချာစွာဖော်ထုတ် သည်။ ထို့နောက် ယင်းအချက်များကို ရှေ့နောက် မှန်ကန်စွာဆက်စပ်၍ သဘာဝကျကျကြောင်းကျိုး ဆီလျော်သောတွေးဆချက်တစ်ရပ်ကို တည်ဆောက် သည်။ ထို့ပြင် ပြဿနာ၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာရပ် အသီးသီးကိုလည်း ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ အနက်အဓိပ္ပာယ် ပြန်ဆိုသည်။

ဤလုပ်ငန်းစဉ်များပြုလုပ်ပြီးနောက် မိမိ ရင်ဆိုင်နေရသောပြဿနာ၏ အမျိုးအစားနှင့် သဘာဝကို မှန်ကန်စွာခွဲခြားသတ်မှတ်သည်။ ထို့နောက် ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ရန်အတွက် သင့်လျော် သည့်နည်းဗျူဟာ၊ နည်းလမ်းစသည်တို့ကို ရွေးချယ် ပြီး ဖြေရှင်းသည်။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်များအနက် အရေးကြီးဆုံးသောအချက်မှာ ပြဿနာ၏ သတင်း အချက်အလက်များကို စေ့စပ်သေချာစွာဖော်ထုတ် ၍ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းအဆင့်ဖြစ်သည်။ သတင်း အချက်အလက်ပြည့်စုံစွာ ဖော်ထုတ်သုံးသပ်နိုင် လေလေ ပြဿနာများကိုအောင်မြင်စွာဖြေရှင်း နိုင်လေလေဖြစ်သည်။ ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍

သတိပညာကိုရှေ့ထားကာ မည်သို့သောအချက် အလက်များဖော်ထုတ်သုံးသပ်ရမည်ဆိုသည်ကို အောက်တွင်တင်ပြထားပါသည်။

ပြဿနာ၏မြင်ရသောအပိုင်းနှင့် မမြင်ရသော အပိုင်း

ပြဿနာတိုင်းတွင် မြင်ရသောအပိုင်းနှင့် မမြင်ရသောအပိုင်းဟူ၍ရှိသည်။ မြင်ရသောအပိုင်း ဆိုသည်မှာ လူ၏ခန္ဓာမျက်စိဖြင့် လွယ်ကူစွာ မြင်တွေ့နိုင်သောပြဿနာ၏အပေါ်ယံသွင်ပြင် လက္ခဏာရပ်များဖြစ်ကြသည်။ ထို့ပြင် ပြဿနာ ကိုဖြစ်စေသော လွယ်ကူစွာမြင်တွေ့နိုင်သည့် သိမြင် နိုင်သည့်အကြောင်းတရားများဖြစ်ကြလေသည်။ မမြင်ရသောအပိုင်းဆိုသည်မှာ ပြဿနာ၏အတွင်း လက္ခဏာရပ်များဖြစ်ကြသည်။ ခန္ဓာမျက်စိဖြင့် မတွေ့မြင်နိုင်ဘဲ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်စဉ်းစားဆင်ခြင် မှသာ သိမြင်နိုင်သည့်အတွင်းသဘောလက္ခဏာ ရပ်များဖြစ်ကြသည်။

ထို့ပြင် ပြဿနာများကိုဖြစ်စေသည့် လျှို့ဝှက်တည်ရှိနေသောအကြောင်းတရားများ လည်းဖြစ်ကြသည်။ ပြဿနာတစ်ရပ်ကိုအဖြေ ရှာရာတွင် မြင်ရသောအပိုင်းကိုလည်း သုံးသပ်ရ သည်။ ထို့နောက် မမြင်ရသောအပိုင်းကိုလည်း သုံးသပ်ရသည်။ ထို့နောက် မြင်ရသောအပိုင်းနှင့် မမြင်ရသောအပိုင်းတို့၏ အဆက်အစပ်ကိုလည်း သုံးသပ်ရသည်။ ဤသို့အပိုင်းသုံးပိုင်းစလုံးကို

သုံးသပ်ဆင်ခြင်မှသာ ပြဿနာကို အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်မည်။

ပြဿနာ၏အနီးကပ်နှင့် ဝေးကွာသောအကြောင်း တရား

ပြဿနာတစ်ရပ်ကိုဖြစ်စေသော အကြောင်း တရားနှစ်မျိုးရှိသည်။ ပထမအကြောင်းတရားမှာ အနီးကပ်အကြောင်းတရားဖြစ်သည်။ ပြဿနာကို ဖြစ်စေသည့် နောက်ဆုံးအကြောင်းတရားဖြစ် သည်။ ဒုတိယအကြောင်းတရားမှာ ဝေးကွာ သောအကြောင်းတရားဖြစ်သည်။ ပေးကွပ်သော အကြောင်းတရားဆိုသည်မှာ လွန်ခဲ့သောအတိတ် ကာလမှပင်စတင်၍ တဖြည်းဖြည်းသန္ဓေတည် အစပျိုးတည်ရှိနေသည့် အကြောင်းတရားဖြစ် သည်။ ယင်းအကြောင်းတရားသည် နှစ်ကာလ ကြာမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ အင်အားပမာဏ တဖြည်းဖြည်းကြီးထွားရင့်သန်လာသည်။

ဤအနီးကပ်အကြောင်းတရားနှင့် ဝေးကွာ သောအကြောင်းတရားတို့ ပေါင်းဆုံလိုက်သည့် အခါတွင် ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ပြဿနာတစ်ရပ်၏ အမြေကိုရှာရာတွင် အနီးကပ်အကြောင်းတရားကိုလည်း မှန်ကန်စွာ သုံးသပ်ဖော်ထုတ်ရမည်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဝေးကွာသော အကြောင်းတရားကိုလည်း သုံးသပ်ဖော်ထုတ်ရ မည်။ သို့မှသာ ပြဿနာ၏သဘောသဘာဝကို ကောင်းစွာသိမြင်ပြီး အောင်မြင်စွာဖြေရှင်းနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ပြဿနာ၏ ပစ္စုပ္ပန်သမိုင်းနှင့် အတိတ်သမိုင်း

ပြဿနာတိုင်းတွင် ပစ္စုပ္ပန်သမိုင်းနှင့် အတိတ် သမိုင်းဟူ၍ ရှိစမြဲဖြစ်သည်။ ထိုအတူ လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်တွင်လည်း ပစ္စုပ္ပန် သမိုင်းနှင့်အတိတ်သမိုင်းကြောင်းဟူ၍ ရှိစမြဲဖြစ် သည်။ ပြဿနာတစ်ရပ်၏ အကြောင်းကိုပြည့်စုံစွာ

သိရှိလိုလျှင် ပစ္စုပ္ပန်သမိုင်းတစ်မျိုးတည်းကိုသာ ကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်၍မရ။ အတိတ်သမိုင်းကြောင်း မည်သို့ရှိခဲ့သည်ဆိုသည်ကိုလည်း ပြန်ကြည့်ရမည်။ အတိတ်သမိုင်းကြောင်းနှင့် ပစ္စုပ္ပန်သမိုင်းကြောင်း နှစ်မျိုးပေါင်းစပ်ပြီး သုံးသပ်ဆင်ခြင်မှသာလျှင် ပြဿနာ၏အကြောင်းကို ပြည့်စုံစွာသိရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထို့အတူ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၊ သို့မဟုတ် လူ့ အဖွဲ့အစည်းအကြောင်းကို မှန်ကန်စွာသိရှိလိုလျှင် ပစ္စုပ္ပန်သမိုင်းကြောင်းနှင့် အတိတ်သမိုင်းကြောင်း တို့ကို ပေါင်းစပ်ဆင်ခြင် သုံးသပ်ရမည်။ ပစ္စုပ္ပန် သမိုင်းကြောင်းတစ်မျိုးတည်းကိုသာ အဓိကထား ၍သုံးသပ်လျှင်လည်း မပြည့်စုံ။ အတိတ်သမိုင်း ကြောင်းနှင့် ပစ္စုပ္ပန်သမိုင်းကြောင်း နှစ်မျိုးစလုံး ကို ပေါင်းစပ်သုံးသပ်မှသာ ပြည့်စုံမှန်ကန်သော အသိအမြင်ကိုရရှိပြီး ပြဿနာကို အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်မည်။

ပြဿနာဖြစ်ပွားရာဒေသ၊ နေရာ၊ ကာလ၊ အချိန် တို့ကိုသုံးသပ်ခြင်း

လိမ္မညာလှည့်စားထားသောပြဿနာများ၊ ရာဇဝတ်မှုဆိုင်ရာပြဿနာများကိုဖြေရှင်းရာတွင် ပြဿနာဖြစ်ပွားသည့် ဒေသ၊ ပြဿနာဖြစ်ပွား သည့်နေရာ၊ ပြဿနာဖြစ်ပွားသည့်အချိန်ကာလ၊ ပြဿနာတွင် ပါဝင်ပတ်သက်နေသည့်လူပုဂ္ဂိုလ် စသည့်အချက်များကို ပြည့်စုံစွာသုံးသပ်ဖော်ထုတ် ရမည်။ ဤအချက်များကို ပြည့်စုံစွာသုံးသပ် ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးတရားသုံးမျိုးကိုရရှိမည်။

ပထမအကျိုးတရားမှာ ပြဿနာသည် ရိုးသားသောအကြောင်းတရားကိုအခြေခံ၍ဖြစ် ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်ဘဲ အတွင်းဇာတ်လမ်းအရွယ် များကိုအခြေခံ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသောလှည့်စား ပြဿနာဖြစ်သည်။ ဒုတိယမှာ ဤပြဿနာသည်

ရိုးရှင်းသောပြဿနာမဟုတ်။ ရာဇဝတ်မှုမြောက်သောပြဿနာဖြစ်သည်။ တတိယမှာ ပြဿနာ၏ အဖြေကို လွယ်ကူစွာသုံးသပ်ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အဖြေရှာရာတွင် ဖြစ်ပွားသည့်ဒေသ၊ နေရာ၊ ကာလနှင့် အချိန်တို့ကို အလေးအနက် ထည့်သွင်း စဉ်းစားဆင်ခြင်ရန် လိုအပ်သည်။

ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်နေသူများ၏ သမိုင်းကြောင်းကို သုံးသပ်ခြင်း

ပြဿနာတစ်ခု၏ အဖြေကို ရှာဖွေရာတွင် ပြဿနာ၏ သွင်ပြင် လက္ခဏာရပ်များကို သာ အဓိကထားဘဲ ပြဿနာများနှင့်ပါဝင်ပတ်သက်နေသူများ၏ အတိတ်သမိုင်းကြောင်း မည်သို့ရှိခဲ့သည်ဆိုသည့်အချက်ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်လိုအပ်သည်။ ပါဝင်ပတ်သက်နေသူများ၏ ပစ္စုပ္ပန် သမိုင်းကြောင်းကလည်း ပြဿနာအဖြေမှန်ရရှိရေးအတွက် အရေးကြီးသကဲ့သို့ အတိတ်သမိုင်းကြောင်း မည်သို့ရှိခဲ့သည်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ကျောင်းတော်ကရန်စ မည်သို့ရှိခဲ့သည်ဆိုသည့် သမိုင်းကြောင်းကလည်း အရေးကြီးသည်။ အထူးသဖြင့် လူမှုရေးပြဿနာ၊ ရာဇဝတ်မှုဆိုင်ရာ ပြဿနာများတွင် ပါဝင်ပတ်သက်နေသူများ၏ အတိတ်သမိုင်းကြောင်းသည် ပြဿနာ၏ အဓိက သေခွချက်ဖြစ်နေတတ်သည်။ အတိတ်သမိုင်းကြောင်းကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းအားဖြင့် ဤပြဿနာသည် မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ကိုအခြေခံ၍ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟူသောအချက်ကို မှန်ကန်စွာ ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။

ပြဿနာ၏ အတုအယောင်နှင့် အစစ်အမှန်ပုဂ္ဂိုလ် ခွဲခြားဖော်ထုတ်ခြင်း

အချို့သောပြဿနာများ၊ အထူးအားဖြင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးဆိုင်ရာလှည့်စား

ပြဿနာများတွင် ပြဿနာကိုဖန်တီးသူ အတုအယောင်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပြဿနာကို အမှန်တကယ် ဖန်တီးသူ အစစ်အမှန်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ရှိစေခြင်းဖြစ်သည်။

ပြဿနာကိုဖန်တီးသူ အတုအယောင်ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုသည်မှာ ပြဿနာကို အမှန်တကယ်ဖန်တီးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အစစ်အမှန်မဟုတ်။ ပြဿနာကိုဖန်တီးသည့်သူအဖြစ် အယောင်ဆောင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အငှားသရုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းအငှားသရုပ်ဆောင်၏ ဖနားကံတွင် ပြဿနာကို အမှန်တကယ်ဖန်တီးသူအစစ်အမှန်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသည်။ ယင်းအစစ်အမှန်ပုဂ္ဂိုလ်က နောက်ကွယ်မှနေ၍ ကြိုးကိုင်စီမံခန့်ခွဲနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးဆိုင်ရာလှည့်စားပြဿနာများကို သုံးသပ်အဖြေရှာရာတွင် မည်သူများက အတုအယောင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ မည်သူများက အစစ်အမှန်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သနည်းဆိုသည့်အချက်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရန် လိုအပ်သည်။

ပြဿနာ၏ အတုအယောင်နှင့် အစစ်အမှန်အကြောင်း အရင်း

ရိုးရှင်းလွယ်ကူသောပြဿနာများတွင် အတုအယောင်ပြဿနာအကြောင်းအရင်းဟူ၍ မရှိ။ ပြဿနာကိုဖြစ်စေသည့် သိသာထင်ရှားသော အကြောင်းအရင်းသာရှိသည်။ သို့သော် ဘက်ပေါင်းစုံပါဝင်နေသည့် ရှုပ်ထွေးသောပြဿနာ၊ လှည့်စားသောပြဿနာများတွင်မူ အတုအယောင်အကြောင်းအရင်းနှင့် အစစ်အမှန်အကြောင်းအရင်းဟူ၍ ရှိသည်။ ပြဿနာ၏ အတုအယောင်အကြောင်းအရင်းဆိုသည်မှာ ပြဿနာကိုဖြစ်ပေါ်စေသော အကြောင်းတရားအစစ်အမှန်ဟု လွဲမှားစွာယုံကြည်နေသောအချက်ဖြစ်သည်။ ပြဿနာ၏ အစစ်အမှန်အကြောင်းအရင်းဆိုသည်မှာ ပြဿနာကို

အမှန်တကယ်ဖြစ်ပေါ်စေသောအကြောင်းအရင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ရုပ်ထွေးမှု အမျိုးမျိုး၊ လှည့်စားလုပ်ကြံမှုအမျိုးမျိုးကြောင့် ပြဿနာနှင့်မပတ်သက်သည့် အတုအယောင် အကြောင်းအရင်းများကို ပြဿနာ၏အကြောင်း အရင်းအစစ်အမှန်ဟုမှတ်ပြီး ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်း မိတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပြဿနာတစ်ရပ်ကိုဖြေရှင်းရာ တွင် ပြဿနာ၏ အတုအယောင်အကြောင်းအရင်း နှင့် အစစ်အမှန်အကြောင်းအရင်းကို မှန်ကန်စွာ သုံးသပ်ဖော်ထုတ်နိုင်ရန်လိုအပ်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်များနှင့်ဆက်စပ်ခြင်း

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်အဖြေ ရှာရာတွင် ယင်းပြဿနာအပေါ် အာရုံစူးစိုက်မှု၊ စိတ်ပါဝင်စားမှုနှင့် လေးစားတန်ဖိုးထားမှုတို့ အပြည့်အဝထားရှိရန်လိုအပ်သည်။ သို့သော် ပြဿနာတစ်မျိုးတည်းအပေါ်ကိုသာ အာရုံစူးစိုက် မှုအပြည့်အဝထားရှိနေရုံဖြင့် မလုံလောက်ဘဲ ပြဿနာနှင့်အတူ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မည်ကဲ့သို့ သောထူးခြားဖြစ်စဉ်များ တစ်ပြိုင်နက်တည်းဖြစ် ပေါ်နေသည်ကိုလည်း သတိကြီးစွာဖြင့် ဆက်စပ် လေ့လာသုံးသပ်နေရန်လိုအပ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အချို့သောပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာထူးခြား ဖြစ်စဉ်များသည် မိမိဖြေရှင်းနေသည့်ပြဿနာရပ် နှင့် တစ်နည်းတစ်ဖုံလျှို့ဝှက်ဆက်နွှယ်ပြီး ဖြစ်ပေါ် နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ဖြစ်ပေါ်နေသော ထူးခြား ဖြစ်စဉ်များသည် မိမိဖြေရှင်းနေသည့်ပြဿနာနှင့် ဆက်စပ်မှုမရှိဟူ၍ ပေါ်ဆွာဆုံးဖြတ်လိုက်လျှင် မှားယွင်းသွားနိုင်သည်။ သတိပညာကြီးစွာဖြင့် ချိန်ဆပြီး မိမိဖြေရှင်းနေသည့်ပြဿနာနှင့် ဆက်စပ် နေမှု ရှိ၊ မရှိကို အလေးအနက်ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှသာ

ပတ်ဝန်းကျင်၏လိမ်လည်မှု၊ လှည့်စားမှုမှန်သမျှ ကို လွတ်ကင်းအောင်ရှောင်ရှားနိုင်ပြီး ပြဿနာကို အောင်မြင်စွာဖြေရှင်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဘဝခရီးအတွက် အမြဲခွဲကိုင်နေရမည့်အရာ

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် တင်ပြရမည်ဆိုပါက ခေါင်းဆောင်သည် ဘဝခရီးတစ်လျှောက်လုံး လောကပြဿနာပေါင်းစုံနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေ ရမည်သာဖြစ်သည်။ ပြဿနာကြုံတွေ့ရပြီဆို သည့်နှင့် အောင်မြင်စွာဖြေရှင်းပေးရမည့်ဘာဝန် သည် အလိုလိုဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းပေးနိုင်ရန်အတွက် အရေးကြီးဆုံးအချက် မှာ ပြဿနာကို မှန်ကန်စွာဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင် ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှုမှန်ကန်လျှင် ပြဿနာ ကို အောင်မြင်စွာဖြေရှင်းနိုင်ပြီး ဆင်ခြင်သုံးသပ် မှုမှားယွင်းလျှင် ပြဿနာကိုအောင်မြင်စွာဖြေရှင်း နိုင်မည်မဟုတ်။ ပြဿနာကို မှန်ကန်စွာဆင်ခြင် သုံးသပ်နိုင်ရန်အတွက် အဓိကလိုက်နာဆောင်ရွက် ရမည့်အချက်မှာ သတိပညာရှေ့ထား၍ ဆင်ခြင် သုံးသပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သတိပညာသည် ပြဿနာဖြေရှင်းနိုင်သည့် စွမ်းရည်များ၏ အနှစ်ချုပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ပြဿနာ ဖြေရှင်းနိုင်မှုစွမ်းရည်မည်မျှပင်မြင့်မားနေစေကာ မူ သတိပညာကိုရှေ့တန်းမတင်ပါက အမှားကြီး မှားမည်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းဆောင်၊ သို့မဟုတ် မည်သူပင်ဖြစ်စေ လောကကြီးကို ဖြတ်သန်းရာတွင် ကြုံတွေ့လာရသောပြဿနာ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံကို သတိပညာကြီးစွာထား၍ ဆင်ခြင်သုံးသပ်အဖြေရှာသွားကြရန် လိုအပ်ပါ ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။ ။

ကျော်ကျော်သန်း(မဟာဝိဇ္ဇာ)

မြန်မာ အမျိုးသမီး (၂၄)

■ မောင်ခင်မင်(ဓနုဖြူ) ■

လူထုဒေါ်အမာ

မြန်မာအမျိုးသမီးလောကတွင် 'တစ်ခေတ်မှာတစ်ယောက်'ပေါ်ထွန်းလာသောအမျိုးသမီးစာရေးဆရာ၊ အမျိုးသမီးသတင်းစာဆရာ၊ မြန်မာ့ဂုဏ်ဆောင် သက်တော်ရှည်မြန်မာအမျိုးသမီးကြီးဟူ၍ ဆရာမကြီးလူထုဒေါ်အမာ၏ဂုဏ်ကို ဖော်ညွှန်းရပါလိမ့်မည်။

ဆရာမကြီး၏ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ပုံမှန်အတ္ထုပ္ပတ္တိများတွင်လည်းကောင်း၊ ဆရာမကြီး၏နှစ် ၉၀ ပြည့်၊ နှစ် ၁၀၀ ပြည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စာပေမိတ်ဆွေများ၊ စာပေတပည့်များ အမှတ်တရ စုပေါင်းရေးသားကြသည့်စာအုပ်များတွင်လည်းကောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဆရာမကြီးသည် ၁၉၁၅ ခုနှစ်တွင်ဖွားမြင်
၍ ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ လူ့လောကတွင်
၉၃ နှစ်တိုင်တိုင် အသက်ရှင်ရပ်တည်၍ အကျိုး
ပြုခဲ့သော သက်တော်ရှည်အမျိုးသမီးကြီးဖြစ်ပါ
သည်။

မန္တလေးမဟိုအမျိုးသားကျောင်းထွက်ဖြစ်
သည့်ဆရာမကြီးသည် အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်
ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော ဆရာကြီး ဦးရာဇတ်၏
အားပေးမှု၊ ဆုံးမလမ်းညွှန်မှုကို ငယ်စဉ်ကပင်ခံယူ
ခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ မန္တလေးဥပစာကောလိပ်တွင်
၂ နှစ်ပညာသင်ယူပြီးနောက် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ
ဆက်လက်ပညာသင်ချိန်တွင် ၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဒုတိယ
တက္ကသိုလ်သပိတ်မှာပါဝင်ခဲ့သည်။ သပိတ်မှောက်
ကျောင်းသူ 'မအမာ' ကို သပိတ်ကာလတွင် ဆရာ
ဦးဝန် (မင်းသူဝဏ်) အမှတ်တရရေးပေးသော 'အမာ
သည် အပျော့မဟုတ်၊ အဖြူသည် အမည်းမဟုတ်၊
အဖြောင့်သည် အကောက်မဟုတ်၊ အမာကို မပျော
စေနှင့်၊ အဖြူကို မမည်းစေနှင့်၊ အဖြောင့်ကို
မကောက်စေနှင့်' ဟူသော စာသားကလေးသည်
ဆရာမကြီး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် ခံယူချက်ကို တစေ့
တစောင်းပုံဖော်ပြသကဲ့သို့ရှိသည်။ ဆရာမကြီး
သည် ထိုစဉ်ကပင် တက္ကသိုလ်အသင်းအဖွဲ့များ
တွင် တက်ကြွစွာပါဝင်ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်သည်။
'ခင်လဝင်း'၊ 'မြမဉ္ဇူ' ကလောင်အမည်များဖြင့်
မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များတွင် ဝတ္ထုများ၊ ဆောင်းပါးများ
ရေးနေပြီဖြစ်သည်။ မောရစ်ကောလစ်၏ (Maurice Collis) ၏ Trials in Burma စာအုပ်ကို
'မြန်မာပြည်တွင်စစ်ဆေးခဲ့သောအမှုအခင်းများ'
အမည်ဖြင့် ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် မြန်မာဘာသာပြန်
ပြီးဖြစ်သည်။

ကြီးပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်တည်ထောင်၍
မဂ္ဂဇင်း၊ သတင်းစာများထုတ်နေသော ကြီးပွားရေး

ဦးလှနှင့် ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် လက်ထပ်ပြီးသည့်နောက်
တွင် ဆရာကြီးနှင့်ဆရာမကြီးတို့၏ 'နှစ်ယောက်
ပေါင်း စာပေဘဝ' စတင်ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်
လူထုဂျာနယ်နှင့် လူထုသတင်းစာထုတ်သောအခါ
'လူထုဦးလှ၊ လူထုဒေါ်အမာ' ဟူ၍ထင်ရှားလာပြီး
'လူထုမောင်နီ' အဖြစ် အများသိကြသည်။

မောရစ်ကောလစ်၏ Sandamala ကို
ဆရာမကြီး မြန်မာဘာသာပြန်သော 'စန္ဒမာလာ'
ဝတ္ထုသည်လည်း ထင်ရှားပါသည်။ မြန်မာမင်း
သမီးကလေးနှင့် အနောက်ဟိုင်းသားပန်းမျိုးဆရာ
ဟလေးတို့၏ ဗွဟ်ပျံ့ကြည်နူးဖွယ်ဖာဟ်ပမ်းဖြစ်
သည်။ စာအုပ် ၂ အုပ်ကို စတင်ဘာသာပြန်ခဲ့သော
ဆရာမကြီးသည် နောက်ပိုင်းတွင်လည်း စာအုပ်
အများအပြားကို ဘာသာပြန်ခဲ့သည်။ 'ဂျုံနှင့်
စစ်သား'၊ 'သက်တံရောင်'၊ 'ကွန်မြူနစ်တရုတ်ပြည်
အင်အားပြိုင်ပွဲ'၊ 'ဘဝချင်းမတူသည့် တရုတ်ပြည်'၊
'တော်လှန်တဲ့တရုတ်ပြည် ကျွန်တော်မှတ်မိသမျှ'
စသည်တို့ဖြစ်သည်။ 'အမျိုးသမီးဘာသာပြန်
စာရေးဆရာ' ဟူသောဝိသေသကိုဖော်ညွှန်းသည့်
လက်ရာများဖြစ်သည်။

**'ဘမာသည် ဘပျော့မဟုတ်၊
ဘဖြူသည် ဘမည်းမဟုတ်၊
ဘဖြောင့်သည် ဘကောက်မဟုတ်၊
ဘမာကို မပျော့စေနှင့်၊
ဘဖြူကို မမည်းစေနှင့်၊
ဘဖြောင့်ကို မကောက်စေနှင့်'**

ဆရာမကြီးသည် ခင်ပွန်းသည်နှင့်အတူ တွဲ၍ အမျိုးသမီးသတင်းစာဆရာဘဝကိုလည်း ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ လူထုသတင်းစာအယ်ဒီတာ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ဆောင်ရွက်၍ နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးခန်း ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့သည်။ လူထုမောင်နှံ၏ သတင်းစာဆရာဘဝတွင် အစိုးရ၏ ငြိငြင်ခံရမှု များ၊ အရေးယူခံရမှုများနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်။

လွတ်လပ်ရေးရစ ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် လူထု သတင်းစာနှင့် ပုံနှိပ်စက်တည်ရာအဖွဲ့အစည်းကို ဝိုင်းနှစ်ဖက်ဖြင့်ဖောက်ခွဲခံရသည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် လူထုသတင်းစာ ချိပ်ပိတ်ခံရသည်။ ၁၉၆၀ ပြည့် ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်ထုတ်ဝေခွင့်ရပြီး ၁၉၆၇ ခုနှစ် တွင် ရပ်စဲခံရသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ခင်ပွန်း၊ သားတို့နှင့်အတူ တစ်နှစ်ကျော်ထိန်းသိမ်းခံရ သည်။

ဆရာမကြီးသည် ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံအများ အပြားသို့သွားရောက်၍ ဒီမိုကရေစီအရေး၊ ငြိမ်းချမ်း ရေးညီလာခံများ တက်ခဲ့သည်။ အတွေ့အကြုံကို 'ဆိုရှယ်လစ်တိုင်းပြည်များသို့' အမည်ဖြင့် စာအုပ် ရေးသားခဲ့သည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ဆရာမကြီးရေးသားသော 'ပြည်သူ့ချစ်သောအနုပညာသည်များ' စာအုပ်သည် စာပေအနုပညာမှတ်တိုင်တစ်ခုဖြစ်သည်။ နန်းတော် ရှေ့ဆရာတင်၊ မြို့မငြိမ်း၊ စိန်ဗေဒ၊ မြခြေကျင်း မငွေမြိုင်၊ လေဘာတီမမြရင် စသည့်အနုပညာ သည်များ၏ဘဝကို ပုံဖော်ထားသောစာအုပ်ဖြစ် သည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်အတွက်အနုပညာဆိုင်ရာ စာပေပထမဆုရသည်။ ထို့နောက်တွင် 'အောင်ဗလ ဖိုးစိန် စိန်ကတုံး'၊ 'ရွှေရိုးအဘလေး'၊ 'ရွှေမန်း တင်မောင်'၊ 'အငြိမ့်' စသည့်အနုပညာဆိုင်ရာ စာအုပ်များ ဆက်လက်ပေါ်ထွက်သည်။ အနုပညာ လောကကို ထဲထဲဝင်ဝင်လေ့လာပုံဖော်သောစာအုပ်

များဖြစ်သည်။ အနုပညာလောကအကြောင်း အေးအေးဆေးဆေးပြောပြနေသည့်လေသံပေါ် လွင်သောစာများဖြစ်သည်။ 'ပြည်သူ့ချစ်သောအနု ပညာသည်များ' နောက်ပိုင်းရေးသော ဆရာမကြီး ၏စာများကို 'အပြောဟန် ဖြင့်ပြောင်း၍ ရေးသား သည်'ကိုတွေ့ရသည်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖြင့် 'စကား ပြော' လေသံပေါ်လွင်သောစာများဖြစ်သည်။

၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ဆရာမကြီးရေးသားပြုစု သော 'ဆရာမကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း' အတ္ထုပ္ပတ္တိ ထွက်လာသည်။ စာပေမလေ့လာသူများ အကိုး အကားပြုရမည့်စာအုပ်ဖြစ်သည်။ 'မန္တလေးသူ မန္တလေးသားများ'၊ 'သာသနာတန်ဆောင် ဆရာ တော်ကြီးများ' စာအုပ်တို့ကိုလည်း ရေးသားသည်။ ဆရာမကြီးသည် 'ထိုင်းဝတ္ထုတိုများ' ကိုလည်း တာသားပြန်သေးသည်။

မန္တလေးတွင်ကျင်းပသော 'ပဗ္ဗစိဟန်' စာဆို တော်နေ့အထိမ်းအမှတ်စာတမ်းဖတ်ပွဲများနှင့် 'စနေ စာပေပိုင်း' တို့တွင် စာပေယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာစာတမ်း များလည်း ပြုစုဖတ်ကြားခဲ့ပါသည်။ အသက်ကြီး ပိုင်းတွင် မဂ္ဂဇင်းတွင် လစဉ်ပုံမှန်ရေးသော 'အမေ့ ရေးစကား' ဆောင်းပါးများသည် ဆရာမကြီး၏ အတွေ့အကြုံများကိုအခြေခံ၍ လူငယ်များအတွက် သီစရာ၊ ဆင်ခြင်စရာများကိုဖော်ညွှန်းသော အမွေ အနှစ်များဖြစ်ပါသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ခင်ပွန်းသည်လူထုဦးလှ ကွယ်လွန်သွားရာ ဆရာမကြီးသည် စာပေတာဝန် ကို တစ်ယောက်တည်းဆက်လက်ထမ်းဆောင်ရ သည်။ ဆရာမကြီးသည် မိမိကြည့်ညိုလေးစား ချစ်ခင်သူများ ဆုံးပါးသွားသောအခါ အောက်မေ့ လွမ်းဆွတ်မိသည့်အတွက် အမှတ်တရဆောင်းပါး များရေးသားခဲ့ရာ ထိုဆောင်းပါးများကို 'လွမ်းသူ့ စာ' အမည်ဖြင့် စုစည်းထုတ်ဝေခဲ့သည်။ 'သိပုံ

မောင်ဝဆုံးတာ နှစ် ၅၀ ကြာပေမဲ့ မမေ့နိုင်ကြပါ။
'ညိုမြသို့လွမ်းသူတို့ရဲ့ပွဲ၊ 'ချာလီချက်ပလင်ကြီး
ဆုံးရှာပြီ' ကိုဝင်းဦး၊ 'သမီးလေးမမီးရေ' (မိုးမိုး
အင်းလျားကွယ်လွန်၍ရေး)၊ 'ရေးဖော်မကြီးရေ
သွားနှင့်သလား' (ဒေါ်ခင်မျိုးချစ် ကွယ်လွန်၍ရေး)
စသည့်ဆောင်းပါးခေါင်းစဉ်များကိုကြည့်ရုံဖြင့်
ဆရာမကြီး၏စံစားမှုကို သိနိုင်ပါသည်။

'ငယ်ကကျွမ်းသည့်ခင်ပွန်းသည်သို့' (၂၀၀၁)၊
'ကျွန်မရေးတဲ့ သူ့ဘဝလူထုဦးလှ' (၂၀၁၀) တို့မှာမူ
၄၃ နှစ်ဟိုင်ဟိုင်လက်ဟွဲခဲ့သော မင်ပွန်းသည်
လူထုဦးလှအကြောင်း သတိဟုမေးသားမသာ
စာအုပ်များဖြစ်ပါသည်။

'လူထုဦးလှ'နှင့် 'လူထုဒေါ်အမာ'ဆိုသော
လူထုစာပေမောင်နှံ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် လူထုစာပေ
မိဘ ၂ ပါးက မြေတောင်မြှောက်ပေးသော စာရေး
ဆရာ၊ ကဗျာဆရာ၊ သတင်းစာဆရာ အများအပြား
ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်မှာ အထင်အရှားပင်ဖြစ်ပါ
သည်။ လူထုသတင်းစာ၊ လူထုဂျာနယ်တို့တွင်
ပိုင်းတော်သားများအဖြစ် အတွေ့အကြုံရယူစေပြီး
စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ၊ သတင်းစာဆရာဖြစ်
လိုသောရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်အောင်အားပေး
ပြီး စာပေသမားလူငယ်အများအပြားကို ကလောင်
ကစ်ချောင်းပိုင်ဆိုင်အောင် မြေတောင်မြှောက်ပေး
ခဲ့သည့်ကျေးဇူးကို စာပေတပည့်များ၊ စာပေ
သားသမီးများက အလေးအမြတ်ဖော်ထုတ်ပြကြ
ပါသည်။ ဦးလေးလှ၊ 'ဒေါ်ဒေါ်မာ'၊ 'ဒေါ်ဒေါ်'
'အမေမာ' စသည့်အခေါ်အဝေါ်များက ခေါ်ဝေါ်
သူတို့၏လေးစားချစ်ခင်မှုကို နွေးနွေးထွေးထွေး
ဖော်ပြနေပါသည်။

ဤစာရေးသူသည် ဆရာမကြီးဒေါ်အမာ၏
စာများကို ငယ်စဉ်ကပင် နှစ်သက်စွာဖတ်ခဲ့ပါ
သည်။ ဆရာမကြီး၏ အစောပိုင်းဘာသာပြန်

များဖြစ်သော 'စန္ဒမာလာ'နှင့် 'မြန်မာပြည်တွင်
စစ်ဆေးခဲ့သောအမှုအခင်းများ' စာအုပ် ၂ အုပ်ကို
ဖတ်ရပြီးနောက် ဆရာမကြီး၏စာများကို
အစဉ်တစိုက်ဖတ်ခဲ့ပါသည်။ ပြည်သူ့ရုစံသော
အနုပညာသည်များကိုဖတ်ရသောအခါ အနုပညာ
သည်များ၏ ပြုမူပြောဆိုပုံများ၊ ဆိုပုံတီးပုံကပြပုံ
များအကြောင်းကို ဆရာမကြီးက ရှေ့မှာလာထိုင်
ပြီး အေးအေးဆေးဆေးပြောပြနေသကဲ့သို့ စိတ်ထဲ
မှာထင်မှတ်မိပါသည်။

ဆရာမကြီးလူထုဦးလှအပေါ်အပင် ဆရာမကြီး
ချစ်ခင်လေးစားသောပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်း ရေး
ထားသော 'လွမ်းသူ့စာ'များကို ဖတ်ရသောအခါ
မှာလည်း ဝမ်းနည်းစိတ်၊ နှစ်မြာစိတ်များတိုးပွား
လာရပါသည်။ ဆရာမကြီး၏စာများနှင့် ထိုမျှ
ရင်းနှီးသော်လည်း ဆရာမကြီးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ
မျှ တွေ့ဆုံစကားပြောခွင့်မကြုံလိုက်ရပါ။ ထိုလစ်ဟာ
ချက်ကို မကြာခဏသတိရပြီး အားမလိုအားမရ
ဖြစ်ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာမကြီးကို ရင်းနှီးသူများ
ရည်ညွှန်းသလို 'ဒေါ်ဒေါ်၊ ဒေါ်ဒေါ်မာ'ဟုရည်ညွှန်း
ရန် မဝံ့မရဲဖြစ်နေသည့်အတွက် 'ဆရာမကြီး' ဟု
ရည်ညွှန်းရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမကြီးကို
ပုဂ္ဂိုလ်အရပြောဆိုဆက်ဆံခွင့်မကြုံဖူးသော်လည်း
'လူထုအမေ နှစ် ၉၀ အမှတ်တရစကားစုအစုများ'
နှင့် 'လူထုဒေါ်အမာ အနှစ် ၁၀၀ ပြည့်မွေးနေ့
အထိမ်းအမှတ်ဆောင်းပါးများ'တွင် ပါဝင်ရေး
သားပြီး 'လူထုဒေါ်အမာဟူသော စာပေလောက
ဂုဏ်ဆောင်၊ သတင်းစာလောကဂုဏ်ဆောင်
မြန်မာအမျိုးသမီးကြီး'၏စာပေဂုဏ်ကို လေးမြတ်
စွာ ဖော်ညွှန်းခဲ့ပါသည်။ ။

မောင်ခင်မင်(ခနုဖြူ)

၂၀၂၀ ပြည့်နှစ် မြဝတီရောင်စုံဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲအတွက် လအလိုက်ခေါင်းစဉ်များ

စဉ်	လအမည်	ပြိုင်ပွဲခေါင်းစဉ်	နောက်ဆုံးပေးပို့ရမည့် ရက်၊ အချိန်
၁။	ဇန်နဝါရီ(ပြာသို)	လွတ်လပ်ရေးပွဲတော်	၁၅-၁၁-၂၀၁၉၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၂။	ဖေဖော်ဝါရီ(ကပ္ပိက္ခ)	ရိုးရာကမင်းနဲပွဲ ဆင်ကာနွဲ့	၁၅-၁၂-၂၀၁၉၊ ၀၆:၀၀ နာရီ
၃။	မတ်(တပေါင်း)	တပ်မတော်သည် ပြည်သူ့အတွက်	၁၅-၁-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၄။	ဧပြီ(တန်ခူး)	ယဉ်ကျေးရွှင်ပျော် သင်္ကြန်ပွဲတော်	၁၅-၂-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၅။	မေ(ကဆုန်)	လုပ်အားအလှ	၁၅-၃-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၆။	ဇွန်(နယုန်)	နိုင်ငံတစ်ဝန်းစိမ်းလန်းဖို့ သစ်ပင်စိုက်ကြစို့	၁၅-၄-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၇။	ဇူလိုင်(ဝါဆို)	ဝါဆိုမည်မှန်း မြတ်သက်န်း	၁၅-၅-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၈။	ဩဂုတ်(ဝါခေါင်)	ခြိမ်းခြိမ်းသံသံစာရေးတံမဲပွဲ	၁၅-၆-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၉။	စက်တင်ဘာ(တော်သလင်း)	ရွာခလေး	၁၅-၇-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၀။	အောက်တိုဘာ(သီတင်းကျွတ်)	မြန်မာ့အနုပညာပန်းပုလက်ရာများ	၁၅-၈-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၁။	နိုဝင်ဘာ(တန်ဆောင်မုန်း)	မသိုးသက်န်းရက်လှပွဲ	၁၅-၉-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၂။	ဒီဇင်ဘာ(နတ်တော်)	လှုပ်လှုပ်ရှားရှားအားကစား	၁၅-၁၀-၂၀၂၀၊ ၁၆:၀၀ နာရီ

ဓာတ်ပုံပြန်ကြားချက်

မြဝတီစာပေတိုက်မှ လစဉ်ကျင်းပပြုလုပ်ပေးလျက်ရှိသည့် မြဝတီရောင်စုံဓာတ်ပုံ ပြိုင်ပွဲ၏ ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက် ခေါင်းစဉ်မှာ **‘ဝါဆိုမည်မှန်း မြတ်သင်္ကန်း’** ဖြစ်ပါသည်။ ပေးပို့ရောက်ရှိလာသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ဓာတ်ပုံများအနေဖြင့် သတ်မှတ်ဓာတ်ပုံ စည်းကမ်းချက်များအရ အနည်းဆုံး ပြိုင်ပွဲဝင် (၇) ဦးမှ ဓာတ်ပုံ ၁၅ ပုံရှိရမည်ဖြစ်ပါ သည်။ သို့သော် ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် သတ်မှတ်ဓာတ်ပုံအရေအတွက်မပြည့်မီ သောကြောင့် ပြိုင်ပွဲကျင်းပပြုလုပ်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိပါကြောင်း လေးစားစွာအသိပေးအပ် ပါသည်။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း
ဓာတ်ပုံအဖွဲ့

ရွေးချယ်ထားသောကဗျာများ

၁-၆-၂၀၂၀ မှ ၃၀-၆-၂၀၂၀ အထိ ရောက်ရှိလာသောကဗျာများမှ အောက်ဖော်ပြပါကဗျာများကို မြဝတီမဂ္ဂဇင်းတွင်အသုံးပြုရန် ရွေးချယ်ထားပါသည် -

မျက်နှာစာကဗျာ

- ၁။ မြင်ကွင်းတစ်ကွက်မှသည် (တိုးဝေ)၊ ၂။ ကမ္ဘာအဝန်း ငြိမ်းချမ်းပါစေ (တောသားကြီးလူနိုင်)
- ၃။ စီးဆင်းပါအုံးဧရာဝတီ (သွန်းမိုးစက်-ဝဇုတ္တု)၊ ၄။ အနုပညာ (မင်းမြတ်ကုန်း-ညောင်လေးပင်)
- ၅။ ညနေ (နေမိုးညို)၊ ၆။ လှလင်ပြန်တော့ (မောင်ကာဠု-ပုသိမ်ကြီး)၊ ၇။ သာစွအင်းလေး (ညောင်ရွှေ-ခင်မောင်မြ)၊ ၈။ အားလုံးရဲ့မြို့ (ယိမ်းနွဲ့)၊ ၉။ နှစ်ယောက်တစ်အိပ်မက် (မောင်ဟန်တင့်-ပင်လည်ဘူး)။

ကဗျာဖိုင်တွဲ

- ၁။ တပ်မတော် (အောင်နိုင်သူ-ဇွဲကပင်)၊ ၂။ ခေတ်အဆက်ဆက် ပြည်မပျက်ရေး (လင်းနေ-ပေတော)၊
- ၃။ တောင်ရိုးပျော်တို့ရွာ (ရဲသွေးနီ-တမာမြေ)၊ ၄။ ယုံကြည်ခြင်းအမှား (မောင်ထွဋ်ကောင်း)၊ ၅။ မြန်မာ တပ်မတော် (ကျော်စိုးလင်း-ကပေါင်းစမ်း)၊ ၆။ တို့ပြည်တို့မြေတို့အမွေ (ရဲရင့်-မန္တလာ)၊ ၇။ သုသာန် (သူရိန်ကျော်-ကျောက်နဂါး)၊ ၈။ အချစ် (မြတ်သွေးညို-ဖောင်းပြင်)၊ ၉။ ကိုယ့်စာမျက်နှာ (ယဉ်မင်း-ပန်းတောင်း)၊ ၁၀။ ပန်းကောက်သင်း (ကိုဖေလင်းအောင်-တန့်ဆည်ကျည်းကန်)၊ ၁၁။ တန်းတူညီမျှ (တပိုးဟိန်း-ချောက်)။

အဗုဒ္ဓကိတ်ဆို ပေါင်ဒါဘူးထဲ ထည့်လိုရအောင် မှန်သွားမယ်

ဒေဝယက္ခ

အကျိတ်ကြေ အကုမ္ပူမန်းဆေး

မြစ်ပွားနာအကျိတ်၊ အဆုတ်နာအကျိတ်၊ နို့ကျိတ်၊ နို့ကြောင်းပိတ်၊
သွေးမှင်၊ လေမှင်၊ ဝက်ခြံ၊ ဝဲစို၊ ဝဲခြောက်၊ အပူကြီး၍ထွက်သည့်
အဗုဒ္ဓကိတ်များမှ စ၍ မန်းဝင်မန်းဝင် ရောဂါများကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဒေဝယက္ခမောင် - ထေးဆေးဝါး
လုပ်ငန်း - ထေးဆေး

ဒေဝယက္ခ နှင့် မာယဒေဝ ဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သော ဆေးစွမ်းထောင်းများ

- ရာဇမလ သွေးတိုးကျဆေး
- မာယဒေဝ အာရုံကြောဆေး
- မာယဒေဝ အမောလုံ နှလုံးအားတိုးဆေး
- မာယဒေဝ ဒဏ်ကျဆေး
- မန်လည်အဖြေကျော် အစာကြေဆေး
- အမရာ သကြားရေစင် သွေးဆေး
- လှစေ့ချင်ပါသည် ရှင်လှစေ့သန့်ဆေး
- ဝလေးလုံး ရှုဆေး
- နဂါးရွေ့ဝါ ဒဏ်ကျဆေး

အမှတ် - ၃၇၃၊ သနပ်ပင်လမ်း (အုန်းပင်ထန်း)၊ ဝဲခူးမြို့၊ ဖုန်း ၀၅၂ - ၂၁၄၂၂၊ ၀၅၂ - ၂၂၂၂၉၊ ၀၉ - ၅၃၀၀၁၄၁၊ ၀၉ ၈၆၅၀ ၈၆၇

ဖျံ-၅-ကောင်

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးချို-ဆီးချိုကျဆေးနှင့် သွေးတိုးကျဆေးကို

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် တောင်ကြီးမြို့ရှိ
မြန်မာဆေးအရောင်းဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့်
တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ။

ကြေးမြေပိုင်ပြုချက်အမှတ်
အဆောင်(စာနယ်ဇင်း) ၂၁၄/၀၆၁၈

ပင်ရင်း - သမားတော် စာရေးဆရာ ဒေါက်တာစိုးမြင့်အောင်(ဝါးသယ်မ) Ph.D (Alternative Medicines)

ဖျံ-၅-ကောင် တိုင်းရင်းဆေးခန်း၊ အမှတ်-၁၃၉၊ မြေညီထပ်(ဟာ)၊ ၄၂လမ်း(ကုန်သည်လမ်းနှင့်ပဟာဝန်လမ်းကြား)၊
ပိုလ်တထောင်ပြိုနွယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ဖုန်း- ၀၁-၀၃၀၀၁၇၅၊ ၃၉၂၅၉၇၊ ၀၉၄၂၁၀၀၇၀၆၉

စာမူရှင်များသို့ မေတ္တာရပ်ခံချက်

မြဝတီစာပေတိုက်ရှိ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းနှင့် သုတအလင်း
မဂ္ဂဇင်းများသို့ ကာတွန်း၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါး၊ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်များ
ပေးပို့ကြရာတွင် မိမိတို့၏စာမူအပေါ်၌ ကိုယ်တိုင်ရေးစာမူဖြစ်ကြောင်း၊
မည်သည့်စာပေတိုက်များသို့ ပေးပို့ထားခြင်းမရှိကြောင်း ဝန်ခံချက်များ
နှင့်အတူ မိမိတို့၏နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ၊ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြား
အမှတ်(မိတ္တူ)နှင့်အတူ ဆက်သွယ်ရန်ဖုန်းနံပါတ်များကိုပါ တစ်ပါတည်း
ပူးတွဲပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

စာတည်းအဖွဲ့

လူ့သဘော

ဂေလန်းစဉ်က
 ခြေစမ်းဟန် တပြင်ပြင်နဲ့
 ရနံ့လွင် လှအဆင်းပေမို့
 သူ ငါ မင်း ဦးထက်တင်။

လေအကြမ်းမှာဖြင့်
 အို . . . ပန်းငယ် အညှာမခိုင်ဘု
 လေခိုင်ရယ် ခြေကာချပြန်တော့
 မြေခရာ အကြွေပန်းပေမို့
 မလန်းမရွှင်။

အကြွေသားရယ်လို့
 သနား မစာနာဘု
 မြေလွှာမှာ ကြွေကာလဲစဉ်စိုက်
 မဖြေသာ ဝေဒနာကံစေမို့
 တွဲမထူ လဲသူကိုဖိခြေနင်းချင်ကြ
 သိမ်ဖျင်းသည့် သရုပ်ဟန်
 အကျည်းတန်ဘိ လူ့တရား။

မြေအထက်မှာဖြင့်
 ကြွေသက်ရှာ သူ့ဖြစ်အင်ငဲ့
 အပြစ်မမြင် ချစ်ခင်သနားပါရ
 စိတ်ထား စင်ကြယ်ဖြူသည့်
 အကြင်လူ ကောက်ယူထွေးပါလို့
 မွေးယဇ္ဇေ မွေးကာကြူဟော့
 ဟမျိုးလူ မလိုစိတ်ဟော့နဲ့
 စောင်းမျိုတ်ကာ အတင်းဆိုလို့
 အဖျင်းပို စောမလှပါဘု
 ဒောချစရာ စောဟော့နဲ့
 ခြေ . . .
 လောကလူများ။ ။

နောင်စိုးမိုး(မြင်းခြံ)

ချစ်သောမြန်မာ

ချစ်ရသော ရွှေမြန်မာ။
 အဖိုးတန် ကျောက်မျက်မျှားနဲ့
 ဖွံ့ထွားဥစ္စာ။
 စိမ်းလန်းသည့် မြိုင်စာယာ
 ထိန်းသိမ်းကာဖြင့် တန်ဖိုးသိ။
 ဘိုးဘွားအမွေ ဆက်လက်ထိန်း
 ကိန်းဝပ်စံရှိ။

ချစ်ရသော ရွှေမြန်မာ။
 မြစ်နဒီ သဘာဝတို့
 မအေးမြသာယာ။
 ပင်လယ်နှင့် မြစ်ချောင်းမှာ
 ပိုင်ဆိုင်ပါလို့ ပန်သင့်။
 အဖိုးတန် ပစ္စည်းများ
 စည်ကားဂုဏ်မြင့်။

ချစ်ရသော ရွှေမြန်မာ။
 ရင်ဆိုင်သည် အခက်ခဲလဲ
 လက်တွဲညီညာ။
 သွေးချင်းတို့ စုံညီကာ
 မင်္ဂလာ ကျက်သရေဖြိုး။
 တိုးတက်ရန် ကိုယ်စီထမ်းတယ်
 လျှောက်လှမ်းသယ်ပိုး။

ချစ်ရသော ရွှေမြန်မာ။
 အေးမျမ်းသည် နိမိတ်ကောင်းနဲ့
 ခညောင်းလျက်သာ။
 မြတ်ဗုဒ္ဓ သာသနာ
 ထွန်းကားရာ ဌာနအစစ်။
 ကာကွယ်မည် လက်ဆင့်ကမ်းလို့
 ထုံးတမ်းလဲချစ်။ ။

ဖြိုးထက်(ရေစကြို)

ဝယ်နည်း

ရွက်နုဝေ ပင်ယံထက်မှာ
 ပုန်းညက်တို့ ဝေဝေစီ။
 ဇွန် ခရေ စံပယ်ဖူးတဲ့
 မိုးဦးရာသီ။
 မြတ်လေးတို့ ခါတော်မီ
 မွှေးထုံအိ ရနံ့သင်း။
 စွတ်စိုစို မြေနီလမ်းမှာ
 စိန်ပန်းတွေခင်း။

နွေလမှာ ခြောက်ခန်းတဲ့
 စမ်းချောင်းတို့ ရေပြည့်လျှံ။
 မိုးစက်တွေ အားသစ်လောင်း
 မြစ်ချောင်းမကျန်။
 မိုင်းညိုမည်း ကောင်းကင်ယံ
 ဂျိမ်းဂျိမ်းညံ အသံပေး။
 ကွင်းပြင်ကျယ် လယ်ကွက်မှာ
 ဖားထွက်ပြီလေး။

တောင်လေပွေ နောက်ပြန်ဆုတ်လို့
 မုတ်သုံတို့ ခရီးနှင်။
 ခြေတံရှည် လယ်စောင့်တံကို
 အားခံလို့ပြင်။
 တောင်သူတို့ ထွန်တုံးဆင်
 လယ်ကွင်းပြင် ဆင်းလေတော့။
 တိမ်ညိုညို ပြိုမစ်အောင်
 မိုးသည်းပါပေ။

မိုးနားတို အရွက်စိမ်းတို့
 ယိမ်းနွဲ့နွဲ့ မြသဏ္ဍာန်။

တက်ရေတွေ တဖွေးဖွေးနဲ့
 လယ်ဘေးကကန်။
 မြတ်ဗုဒ္ဓ ရှင်တော်ထံ
 ကပ်လှူရန် ရွယ်ရည်စူး။
 ကောက်စိုက်ပျို အိမ်ပြန်လမ်းမှာ
 ကြာပန်းတွေခူး။ ။

မြတ်သွေးညို(ဖောင်းပြင်)

ညကြောက်တဲ့သား

ဟစ်ညဟလေမှာဖြင့်
 အမျှဝေမိပါတယ် အဖေ။
 ကချိုညမှာတော့
 ခိုးကျလာ မျက်ရည်စက်က
 အနက်ရောင်တွေ။

ညတွေက မလှပါလေ
 ခြောက် . . .
 ဘဝတွေက ညပါအဖေ
 လသာမနေတဲ့ ညခိုက်များ။

ကြယ်မလင်းလေတော့
 ဘယ်သိချင်းကို ဘယ်လိုဆိုလို့
 ဘယ်လိုငို တယ်လိုလွမ်းရမလဲ
 တမ်းတစရာ အဖေမရှိမှတော့
 ဖြေမချီရတဲ့ ဝေဒနာတစ်ပွေ့နဲ့
 ဒေသနာမတွေ့ ဘဝတစ်လျှောက်မှာဖြင့်
 (ကျွန်တော်ဟာလေ)
 ညကြောက်တဲ့သား။ ။

သလ္လာမြေခိုးကလေး

အစုန်အဆန်ပုံပြင်

ကြာအိုင်အနီး၊ အစာမိုးမိုက်
ရေစီးလိုက်လွဲ၊ မြောင်းငယ်ထဲက
ဘဲပေါက်နှစ်ကောင်၊ သစ်ဆွေးဖောင်နှင့်
တွယ်မြောင်စီးမျှော စုန်ရေကြော။

တစ်ကောင်ဘဲပေါက်၊ ချောင်းဝရောက်သော်
မြောင်းလျှောက်တက်ဆန်၊ အိုင်ကိုပြန်ဖို့
တောင်ပံလှော်တက်၊ ခြေရေယက်နှင့်
ဆန်တွက်အားကျိုး၊ သစ်ဆွေးတုံးမှ
လွတ်ရုန်းစွန့်ခွာ ကူးခပ်လာ။

ရေစီးရိုင်းနှင့်၊ လှိုင်းဝဲပြင်ကျယ်
အန္တရာယ်ရိပ်၊ ဘေးနိမိတ်ကို
လန့်ကိတ်ပူကွေး၊ ကြောက်စိတ်သွေးက
မွေးသည်သတ္တိ၊ ရဲရဲညီလျက်။

လုံ့လမဆောင်၊ ကျန်တစ်ကောင်မူ
ဖောင်ကိုမှီတွဲ၊ မစွန့်ရဲချေ
စွဲ ဝီရိယ၊ မထကြွဘဲ
ချောင်းမှမြစ်နီး၊ စုန်ရေစီးဝယ်
ပူညီးဆို့မော ရွေ့ပါမျှော။

ကာလဒေသ၊ ပယောဂနှင့်
လုံ့လစွဲစိုက်၊ ရင်ဖွင့်တိုက်ကာ
ပင့်ရိုက်ခက်ကြမ်း၊ ရေဆန်လမ်းကို
ဖြတ်သန်းလွန်မြောက်၊ ထိုဘဲပေါက်လျှင်
ရောက်ခဲအိုင်ကြား၊ ပန်းရေပြာနှင့်
ငွေစာလိုင်းနား၊ ဘဲမိသားနှင့်
မခြားတူကွ၊ ဆုံခွင့်ရသည်
ဘဝတွက်တာ သင်ခန်းစာ။

မြစ်ပြင်ပင်လယ်၊ အပြောကျယ်ဘိ
ကယ်ပါကူပါ၊ တစာစာနှင့်

ကိုယ်မှာစွမ်းထေ၊ မလုံ့လဘဲ
သေရမည့်လောက်၊ အသိရောက်ကာ
ကြောက်စိတ်လွန်ကဲ၊ တစ်ကောင်ဘဲသည်
ရေဝဲအစုပ်၊ လှိုင်းအပုတ်တွင်
နှစ်မြုပ်စာတ်သိမ်း ခဲတကား။ ။

ဦးမြင့်(ကျွန်းလှ)

မုန်းစ မေ ဖယ်

စေလိုရာ စေကာညွှန်းပါတော့
မေဆိုတာ ဝေဆာရွန်းသမို့
ဒေသရွာကျွန်းလည်း သွားပြမယ်။

လွမ်းဗျာဆွေးရင်ဖြင့်
မှန်းကာတွေး ကဗျာသီလို့
စာပန်းချီ ညီညာကုံးပါရစေတော့
မုန်းစ မေ ဖယ်။

တမ်းဗျာပါ ဝေဒနာချက်တွေနှင့်
လမ်းတကာ ဖွေရှာဆက်ပါလို့
မလှမ်းသာ မြေရာပျက်ရန်ကော
သေ့ဗွာလျက် မွေးမပြယ်
ဝေးတစ်နယ် တိမ်းရှောင်ပုန်း။

ဟောင်းရွက်ကြော အသစ်ကျူးပြန်ပေါ့
နှောင်းသက်သေ မပစ်ဘူးနောင်ကွဲ့၊
အချစ်ဦးမို့ ယနေ့ကိုင်သာ
မမေ့နိုင် အမျှင်သန်းပါလို့
ရှင်ခန်းလည်း မဖြတ်ပါဘု
မတတ်သာ ခပ်ခွာခွာ ဟိုအဝေးဆီက
(မေ့ကိုလေ)

ထွေးပွေ့နောင်ထုံး။ ။

ကိုရင်သြ(တန်ဆည်)

အမွေပြေဆေး

အမေမှာ ဝေဒနာအများကြီးဟာမို့
ဖြေစရာ ဖွဲ့ရှာအနားအနီးရှာလို့
သားသမီးလာဖို့ လှမ်းတာပေါ့။

သားသမီးတွေက
နားငြီးသလေ ဆိုစကားတောမာနဲ့
မလိုလားစွာ အမူရာတင်းကောပ
ငြင်းကြလို့အော်။

လှိုက်လှဲစွာ နို့ချိုပေးရုံမက
ပုခက်လွဲကာ အိုအိုအေးဆိုလို့
အလေးပိုခဲ့သမျှ မေတ္တာတွေအပေါ်
အပြစ်အနာတွေဖော်လို့ မြင်လေသလား။

အမေ့မများမှာ
ဒေလကာ မျက်ရည်စတွေနဲ့
အစက်ပေသမျှ အများကြီးဆိုပေမဲ့
သားသမီးကို အပြစ်မရစေလိုသမို့
ချစ်သမျှတွေကို ဆေးပမာသုံးလို့ရယ်
ပြုံးနေလျက်သာ။ ။

ဘအုန်း - ပုသိမ်

ဘဝအခြေအနေ

မိုးအရွာ
ပျိုးသာစ မေး။
မလေးမောင် ကိုလူကြွားရယ်
ကြွားပါရဲ့လေး။

မယ်မေးလို့ မောင်ဖြေမယ်
မနှစ်ကကွယ် စေန်စပါး။
ဈေးကောင်းရယ် ဘယ်မရ
နှမသိလား။

အားမပျက်နဲ့ မလေးမောင်။
နွားညီနောင် အားကိုသုံးလို့
ထွန်တုံးချည်နောင်။
ခိုင်းနေကျ နွားနှစ်ကောင်
စိတ်ကြိုက်ဆောင် မောင်းနှင်လော့။
မိုးအရွာ ပျိုးကိုချဖို့
ခက်လှပါတော့။

နွားညီနောင် တစ်ကောင်လျော့
ခေါင်းမစော့ မလေးမောင်။
လယ်ယာခြေ အထွက်မတိုးတော့
ဆွဲကြိုးလည်းပေါင်။
ခိုင်းနေကျ နွားနှစ်ကောင်
ပြန်မြင်ယောင် မျက်နှာလွဲ။
အခြေနေ ဘယ်မကောင်းပါဘူး
အမွေတွေ တကယ်မရောင်းရစေနဲ့
(မောင်ကြီးရေ . . .)
စိတ်ထောင်းကိုယ်မဲ့။ ။

ညီမင်းတိုက်(ပညာရေး၊ တောင်တွင်း)

အနုပညာကို ဝါသနာပါပေမဲ့
ယခုမှစတင်ပြီး အနုပညာလမ်းပေါ်
လျှောက်လှမ်းဖို့ ခြေလှမ်းပြင်နေတဲ့
ဖလော့ရင့်စိဆိုတဲ့ အသစ်စက်စက်
အနုပညာပိုးပါသူလေးတစ်ယောက်နဲ့
မြဝတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးကို
မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။

အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ ဖြတ်သန်းမှုကိုစိတ်ဝင်စားတဲ့ **ဖလော့ရင့်စိ** လူချစ်အောင်

အသစ်အသစ်တွေရဲ့ အနုပညာလှုပ်ရှားမှု
အသစ်တွေက ပရိသတ်ကို
ဘယ်လောက်ကိုင်လှုပ်နိုင်မလဲ၊
ပရိသတ်ရဲ့ လက်ခံအားပေးမှုရဖို့
ဘယ်လောက်အခွင့်အရေးရှိမလဲ၊
ဘယ်လောက်လျှောက်လှမ်းနိုင်မလဲ
ဆိုတာကတော့ အနုပညာစွမ်းရည်၊
ပါရမီ၊ စနစ်နဲ့အတူ ပရိသတ်ရဲ့ အားပေး
ချစ်ခင်မှုအပေါ် မူတည်ပါလိမ့်မယ်။
ပါကြောင့် အနုပညာပွင့်ပွားစေရေးကိစ္စရဲ့
စကားသံတွေကို စာဝါကျတွေအဖြစ်နဲ့
နားဆင်ကြည့်ရအောင်လား။

**မြဝတီမဂ္ဂဇင်းကိုဖတ်ရှုနေကြတဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်
တွေကို နှုတ်ခွန်းဆက်စကားလေးနဲ့ စလှိုက်ရအောင်။**

ဟုတ်ကဲ့။ မြဝတီမဂ္ဂဇင်းကိုဖတ်ရှုနေကြတဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအားလုံး မင်္ဂလာပါရင့်။ ညီမကတော့ ဖလော့ရင့်စ်ပါ။ စာဖတ်ပရိသတ်များအားလုံး စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေရင့်။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့မျက်နှာဖုံးရှင်အဖြစ် ပါဝင်ရတဲ့ အပေါ် ညီမရဲ့ခံစားချက်လေး ပြောပြပေးပါအုံး။

ယင်မထားဘူးပေါ့နော်။ ညီမကို အခုလို ဆက်သွယ်ပြီး မျက်နှာဖုံးရှင်အဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ပေးတဲ့အတွက် အရမ်းပျော်ရပါတယ်။ အနုပညာလမ်းပေါ် စတင်လျှောက်လှမ်းဖို့ အင်အားပါပဲရင့်။ ဒီအတွက် ပါဝင်ခွင့်ပေးတဲ့တာဝန်ရှိသူအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

မျက်နှာဖုံးရိုက်ကူးရေးအတွေ့အကြုံလေးတွေကိုလဲ ပြောပြပေးပါအုံး။

ရိုက်ကူးရေးကတော့ အဆင်ပြေပါတယ်။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးပဲရိုက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဝတ်စုံကတော့ ၃ ခုံ ရိုက်ထားပါတယ်။ မိတ်ကပ်ကိုတော့ မိတ်ကပ်လုံးလုံးက ပြင်ဆင်ပေးထားပါတယ်။ ဓာတ်ပုံဆရာကတော့ ကိုစိုးဟန်ပါ။

အနုပညာအလုပ်တွေကို ဘာကြောင့် လုပ်ချင်တာလဲ။

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် ညီမက လှလှပပနေချင်တယ်။ အနုပညာအလုပ်တွေကို ဝါသနာပါတယ်။ အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ဘဝဖြတ်သန်းမှုကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဒါကြောင့် အနုပညာအလုပ်စလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါ။

မော်ဒယ်နဲ့သရုပ်ဆောင်မှာ ဘာကိုပိုပြီး အားသန့်မယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ထင် သလဲညီမ။

သရုပ်ဆောင်ပိုင်းကို ညီမ ပိုပြီး တော့ စိတ်ဝင်စားတယ်။ သရုပ်ဆောင် တစ်ယောက်အဖြစ် ပိုလုပ်နိုင်မယ်ထင် တယ်။

အနုပညာအလုပ်တွေလုပ်ဖို့ စတင်ခြေလှမ်း ပြင်နေပြီဆိုတော့ အနုပညာဆိုတဲ့ ဝေါဟာရ ကို ဘယ်လိုမိစားနားလည်မိလဲ။

အနုပညာဟာ ခံစားမှုကိုအခြေ တည်တယ်။ ပျော်စရာလဲပေးနိုင်တယ်။

လောလောဆယ် အနုပညာလုပ်ရှားမှုအနေ နဲ့ ဘာတွေစလုပ်မယ်လို့ စဉ်းစားထားလဲ။
အခုမျက်နှာဖုံးရှင်းအဖြစ် စရိုက် ထယ်ပေါ့နော်။ နောက်ပိုင်းတော့ မော်ဒယ် နဲ့သရုပ်ဆောင်ပိုင်းဘက်ကို စိတ်ဝင်စားလို့ ရှေ့ဆက်လုပ်ဖို့ စဉ်းစားထားပါတယ်။

ဝမ်းနည်းစရာလဲပေးနိုင်တယ်။ ရသေ့တွေကို ပုံစံ အမျိုးမျိုးနဲ့ လူတွေရင်ထဲပေးပို့ပေးနိုင်တဲ့အရာ လို့ မြင်ပါတယ်။ ငိုစရာ၊ ပျော်စရာ၊ သင်ခန်းစာ ယူစရာ အဲဒါတွေကို အနုပညာဖန်တီးမှုအဖြစ် တင်ဆက်ပေးနိုင်တဲ့အရာပေါ့နော်။ ကိုယ်တိုင်လဲ အနုပညာဖန်တီးမှုတွေ ဖန်တီးချင်ပါတယ်။

အခုက မိုးရာသီကာလဆိုတော့ မိုးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမှတ်တရတွေရှိလား။

ခံစားမှုအနေနဲ့တော့ ပုံမှန်ပါပဲ။ ထွေထွေ ထူးထူးမရှိပါဘူး။ မိုးရွာရင် သဘောကျမိတာလေး လောက်ပါပဲ။ အမှတ်တရအနေနဲ့တော့ ဒီနှစ် မိုးရာသီမှာ တောင်ကြီး၊ အင်းလေး၊ ကလေးဘက် ကိုခရီးသွားထားတာဆိုတော့ ပျော်ခဲ့ရတဲ့ အမှတ် တရလေးတွေတော့ရှိပါတယ်။

အနုပညာလမ်းမှာ စီနီယာ၊ ဂျူနီယာဆိုတာ ခေတ်အဆက်ဆက်ရှိတယ်။ ညီမကော ရှေ့က

စီနီယာတွေထဲမှာ ဘယ်သူတွေကို ဝိုသဘော ကျလဲ။

သရုပ်ဆောင်ထဲမှာဆိုရင် မအူဝဲ(အိန္ဒြာ ကျော်စင်)ကို သဘောကျတယ်။ အဆိုတော်ဆိုရင် တော့ မနီနီစင်ဇော်ကို ကြိုက်တယ်။

မြဝတီပဂ္ဂစင်းကိုဖတ်ရှုနေကြတဲ့ပရိသတ်တွေအတွက် နှုတ်ဆက်စကားလေးပြောပေးပါအုံးညီမ။

စာချစ်သူပရိသတ်အပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာ ကြပါစေ။ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားအပေါင်းလဲ လက်ရှိ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ Covid-19ကပ်ရောဂါဘေးကနေ အမြန်ဆုံးကင်းဝေးကြပါစေလို့ ဆုတောင်းပေး လိုက်ပါတယ်။ ။

လူချစ်အောင်

‘များ’ဆိုတာ

စကားပြောကြတဲ့အခါ ပုံစံနှစ်မျိုးမပြောကြပေမဲ့ စာရေးရာမှာတော့ ပုံစံနှစ်မျိုးရေးကြပါတယ်။ တစ်မျိုးက ‘အရေးစကားပြေ’ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်မျိုးကတော့ ‘အပြောစကားပြေ’ဖြစ်ပါတယ်။

‘အရေးစကားပြေ’ဆိုတာကို လွယ်လွယ်နားလည်အောင်ပြောရရင် စကားပြောသလို ရေးထားတာမျိုးမဟုတ်တာကို ဆိုလိုကြောင်း မှတ်ယူနိုင်ပါတယ်။ ‘အရေးစကားပြေ’တို့ကို ဒီလိုနှိုင်းယှဉ်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။

- (၁) ကျက်စရာစာများကို ကျက်ပြီးသွားသည်။ (အရေးစကားပြေ)
- (၂) ကျက်စရာစာတွေကို ကျက်ပြီးသွားပြီ။ (အပြောစကားပြေ)

အမှတ်(၂)ဝါကျဟာ စကားပြောသလိုပုံစံဖြစ်အောင်ရေးထားတာမို့ ‘အပြောစကားပြေ’ဝါကျလို့သတ်မှတ်ပါတယ်။ ဒါဆို အမှတ်(၁)ဝါကျဟာ စကားပြောသလိုပုံစံရေးထားတာမဟုတ်လို့ ‘အရေးစကားပြေ’ဝါကျ’လို့ သတ်မှတ်တယ်ဆိုတာ သတိမူနိုင်လောက်ပါပြီ။

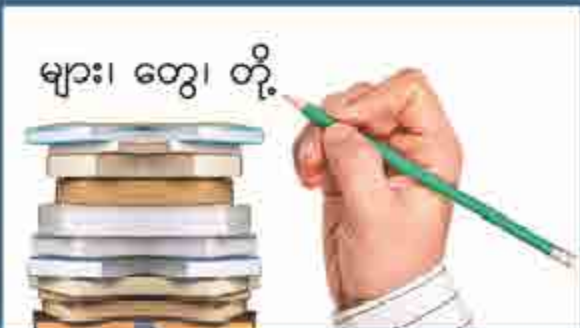
ဖော်ပြပါဝါကျပုံစံနှစ်မျိုးမှာ ‘များ၊ တွေ’ကို အတူတူထားသုံးလို့မရဘူးလားဆိုပြီး မေးခွန်းထုတ်လိုသူတွေရှိနိုင်ပါတယ်။ မေးခွန်းထုတ်လာခဲ့ရင် အတူတူထားသုံးလို့မရပါဘူးဆိုပြီး အဖြေပေးပါမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သတ်မှတ်ချက်တွေမတူလို့ပါ။

‘များ’ဆိုတာကို အရင်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။ ‘များ’ကို မြန်မာအဘိဓာန်မှာ ဝါစင် ၂ မျိုး (နာမဝိသေသန၊ ပစ္စည်း)နဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပါတယ်။ နာမဝိသေသနအသုံးကို အရင်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

များ(နာမဝိသေသန)-အရေအတွက်မနည်းသော။
 ‘များ’ဟာ နာမဝိသေသနဆိုပေမဲ့ တကယ်သုံးတဲ့အခါကျရင် ‘သော၊ သည့်၊ တဲ့’တို့နဲ့ ပေါင်းပြီး ‘များသော၊ များသည့်၊ များတဲ့’ဆိုတာမျိုး သုံးရပါတယ်။
 ‘များသော၊ များသည့်’

ပြန်မာစာ

အပြောလား၊ အရေးလား(ဂ)

အေးကျော်မင်း

တို့ဟာ အရေးစကားပြောအတွက်သုံးပြီး 'များတဲ့' ကိုတော့ အပြောစကားပြောအတွက် သုံးရပါတယ်။

'များ'ရဲ့ပစ္စည်းအသုံးကို ဆက်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

များ(ပစ္စည်း)

- (၁) ဗဟုဝန်ကိန်းပြစ်ကားလုံး။
- (၂) နာမ်ကို လေးနက်စေသောစကားလုံး။
- (၃) ဇာပ်ဆင့်သုံးသောကြိယာနှစ်လုံးကြားတွင် ယည့်သုံးသောစကားလုံး။

'များ'ရဲ့ပစ္စည်းအသုံးဟာ ၃ မျိုးကွဲတဲ့အတွက် နမူနာဝါကျတွေနဲ့ မြင်သာအောင်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

- (၁) သူသည် ပန်းသီးများဝယ်လာ၏။
- (၂) မြင့်မြင့်များ ကျွန်တော့်ကို သတိရနေမလား။
- (၃) မနက်ဖြန် သူလာများလာလေမလား။

ဒီလောက်ဆိုရင် 'များ'ပစ္စည်းရဲ့အဓိပ္ပာယ် ၃ မျိုးကွဲပြားပုံကိုမြင်သာနိုင်ပါပြီ။ ဒီနေရာမှာ အထူးသတိပြုဖို့က အမှတ်(၁)အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ပါပဲ။ အဲဒီဝါကျမှာပါတဲ့ 'များ'ဟာ အရေးစကားပြောအတွက် သုံးရတယ်ဆိုတာပါပဲ။ အရေးစကားပြောဖို့ 'များ'နေရာမှာ 'တွေ'နဲ့ အစားထိုးလို့ မရပါဘူး။ ဒီလိုနှိုင်းယှဉ်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။

- သူသည် ပန်းသီးများ ဝယ်လာ၏။ (မှန်)
- သူက ပန်းသီးများ ဝယ်လာတယ်။ (မှား)

အပြောစကားပြောရာမှာ 'များ'ကိုသုံးတာ ဘာကြောင့်မှားတယ်လို့သတိမှတ်ရတာလဲဆိုတာ 'တွေ'ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို လေ့လာကြည့်လိုက်ရင် ရှင်းလင်းပါလိမ့်မယ်။

'တွေ'ဆိုတာ

'များ'ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွေနဲ့ နမူနာဝါကျတွေကိုဖော်ပြပြီးပြီမို့ 'တွေ'ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွေကို ဆက်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။ 'တွေ'ကိုလဲ ကြိယာ၊ ပစ္စည်းဆိုပြီး ဝါစင် ၂ မျိုးနဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပါတယ်။ ကြိယာအသုံးကို အရင်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

တွေ(ကြိယာ)

- (၁) မပြတ်မသားဖြစ်သည်။ မဆုံးမဖြတ်နိုင်ဖြစ်သည်။
 - (၂) ငေးငိုင့်သည်။
- ကြိယာအဓိပ္ပာယ်က ၂ မျိုးကွဲသေးတာမို့ နမူနာဝါကျတွေနဲ့ လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

- (၁) သူသည် အလုပ်ကို အစမပြုနိုင်သေးဘဲ တွေနေသည်။
- (၂) သူသည် လမ်းမဘက်သို့မျက်နှာမူကာ တွေနေလေ၏။

'တွေ'ရဲ့ပစ္စည်းအဓိပ္ပာယ်ကိုလဲ ဆက်လက်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

တွေ (ပစ္စည်း) [အပြော] အများပြစ်ကားလုံး။

'အိမ်တွေ'

ဒီနေရာမှာသတိပြုဆင်ခြင်ရမှာက အဘိဓာန်ဖော်ပြချက်ဖြစ်တဲ့ 'အပြော' ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုလေးထောင့်ကွင်းနဲ့ 'အပြော'လို့ဖော်ပြရင် 'အပြောစကားပြော'မှာပဲ သုံးရမှာလို့ ရည်ညွှန်းပါတယ်။ မြန်မာအဘိဓာန်တည်ပုဒ်တွေဖော်ပြရာမှာ သက်ဆိုင်ရာရည်ညွှန်းချက်တွေကို သိထားမှလဲ စကားလုံးတွေအသုံးပြုတဲ့အခါ သတ်မှတ်ချက်စည်းမျဉ်းနဲ့လျော်ကန်အောင် သုံးနှုန်းတတ်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် 'အိမ်များ'လို့မသုံးဘဲ 'အိမ်တွေ'လို့ သုံးရမယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်နိုင်ပါတယ်။

ဒီတော့ 'တွေ့'ကို ပစ္စည်းအနေနဲ့သုံးရင် 'အပြောစကားပြေ'မှာပဲသုံးရမယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါပြီ။ ဒါကြောင့် စောစောတုန်းက မှားနေတဲ့ 'အပြောစကားပြေ'ကျက်ကို ဒီလိုပြန်တည့်နိုင်ပါတယ်။

* သူက ပန်းသီးများ ဝယ်လာတယ်။

(မှား)

* သူက ပန်းသီးတွေ ဝယ်လာတယ်။

(မှန်)

'အပြော'ဆိုတာ 'အပြောစကားပြေ'ပါကျ မှာပဲသုံးရမယ်ဆိုတာ သတိမူမိရင် စာရေးတဲ့အခါ အမှားမှားအယွင်းယွင်းမဖြစ်တော့ပါဘူး။

'တို့'ဆိုတာ

အများပြုကိုန်း များနဲ့ 'တွေ့'တို့ဟာ အသုံးပြုတဲ့ဝါကျရေးဟန်အပေါ်လိုက်ပြီး အလျဉ်းသင့်အောင် ထည့်သုံးရကြောင်းတင်ပြခဲ့ပါပြီ။ 'များ'ဆိုတာ 'အရေးစကားပြေ'ဟန်မှာသုံးတာ၊ 'တွေ့'ဆိုတာ 'အပြောစကားပြေ'ဟန်မှာ သုံးတာဆိုပြီး တော့ပေါ့။ အဲဒီ 'အများပြုစကားလုံး(ပစ္စည်း)'ဆိုတဲ့ 'များ၊ တွေ့'တို့နဲ့ တူသယောင်ယောင်ထင်ရပေမဲ့ မတူတဲ့စကားလုံးလဲရှိပါသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ 'တို့'ပါ။

'တို့'ကို နာမ်၊ နာမ်စား၊ ကြိယာ၊ ပစ္စည်း'ဆိုပြီးတော့ ဝါစင် ၄ မျိုး ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားပါတယ်။ 'နာမ်'အသုံးကို အရင်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

တို့ (နာမ်)-လေးတင်းနှင့်ညီမျှသောချင့်ဝန်။ လေးတင်းဝင်တောင်းကြီး။

'တို့'ရဲ့နာမ်အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရှင်းပါတယ်။ ပိုရေရာအောင် နမူနာပါကျတွေနဲ့ လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

*ဆန်တစ်တို့လောက် ဝယ်လာပါ။

*ဒီတိုတောင်းနဲ့အပြည့်ဆိုတော့ လေးတင်းပေါ့။

'တို့'ရဲ့နာမ်စားအဓိပ္ပာယ်ကို ဆက်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

တို့(နာမ်စား) |အပြော|ငါတို့အစားသုံးသော စကားလုံး။

နာမ်စားအဓိပ္ပာယ်နဲ့သုံးရင်တော့ 'အပြောစကားပြေ'မှာပဲသုံးရမယ်ဆိုတာ သတိမူနိုင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ 'အပြော'ဆိုတဲ့ ရည်ညွှန်းချက်ဖော်ပြထားလို့ပါ။ နာမ်စားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို နမူနာပါကျတွေနဲ့ လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

* စည်းကမ်းကြီးတဲ့နေရာမှာ တို့ကျောင်းကို မမိဘူး။

* တို့ကတော့ သူ့ကို လုံးဝနမူမစိုက်ဘူး။ နာမ်စားကို 'တို့'လို့ တစ်လုံးတည်းသုံးနိုင်ပြီး 'တို့ကျောင်း'လို့သုံးရင်တော့ 'တို့ရဲ့ကျောင်း၊ ငါတို့ရဲ့ကျောင်း'လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

'တို့'ရဲ့ကြိယာအသုံးကို ဆက်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

တို့(ကြိယာ)

- (၁) အသာအယာ ထိသည်။
- (၂) သာမန်မျှ ရေးမှတ်သည်။
- (၃) (ချဉ်ဖတ် စသည်ကို ငါးပိနှင့်တွဲ၍ ထမင်းတွင်) မြုပ်စားသည်။
- (၄) တိတ်တဆိတ် သတင်းပေးသည်။

ကြိယာအဓိပ္ပာယ်က ၄ မျိုးရှိတဲ့အတွက် နမူနာဝါကျတွေနဲ့ ကွဲပြားမြင်သာအောင် လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

- (၁) ချစ်ချစ်က ကျွန်တော့်လက်ကိုလာ တို့သည်။
- (၂) သူပြောသမျှကို စာရွက်တစ်ရွက်ထဲ ခဲတံဖြင့် တို့နေသည်။
- (၃) သည်ညနေစာကို သခွားသီးတို့ မည်။
- (၄) သက်ဆိုင်ရာကို သူတို့အကြောင်း တို့လိုက်သည်။

ဒီလောက်ဆိုရင် 'တို့' ရဲ့ ကြိယာအဓိပ္ပာယ် ၄ မျိုးကွဲပြားပုံသဘောကို မြင်သာနိုင်ပါပြီ။ 'တို့' ရဲ့ ပစ္စည်းအဓိပ္ပာယ်ကိုလဲ ဆက်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

တို့(ပစ္စည်း)

- (၁) ပေါင်းစည်းမှုကိုပြသောစကားလုံး။
 - (၂) ကြိယာကို လေးနက်အောင်သုံးသော စကားလုံး။
- 'တို့' ရဲ့ ပစ္စည်းအဓိပ္ပာယ်က နှစ်မျိုးကွဲတာ မို့ နမူနာဝါကျတွေနဲ့ လေ့လာကြည့်ပါမယ်။
- (၁) အေးအေး၊ မြမြ ထွန်းထွန်းတို့သည် စာတော်ကြသည်။
 - (၂) သူပြောတာက ချစ်တယ်တို့ ဘာညာပေါ့။
- တစ်ခုထက်ပိုတဲ့အရေအတွက်ကို ကိန်း

ဂဏန်းနဲ့အတိအကျဖော်ပြရာမှာလဲ အမှတ်(၁) အဓိပ္ပာယ်နဲ့ 'တို့' ကို သုံးနိုင်ပါတယ်။

• ကျောင်းသားလူငယ် ၁၀၀ တို့သည် လေ့လာရေးသွားကြသည်။

ပစ္စည်းအသုံးတို့ရဲ့ အမှတ်(၁)အဓိပ္ပာယ်နဲ့ သုံးတဲ့အခါ 'များ၊ တွေ' တို့ကို မှားသုံးတတ်ကြပါတယ်။ သတိမမူသူတွေအဖို့ ဘာပဲသုံးသုံးအဓိပ္ပာယ် အတူတူပဲလို့ ထင်မှတ်နိုင်ပေမဲ့ တကယ်တော့ အဓိပ္ပာယ်လွဲချော်မှားယွင်းနိုင်ပါတယ်။

နှိုင်းယှဉ်စရာ 'များ၊ တွေ၊ တို့'

ဝါကျ ၃ ကြောင်းထဲမှာ ပစ္စည်းအသုံး 'များ၊ တွေ၊ တို့' ထဲက တစ်မျိုးတည်းထည့်သုံးပုံနဲ့ နှိုင်းယှဉ်လေ့လာကြည့်ပါမယ်။

- (၁) သူသည် ပန်းသီးများဝယ်လာသည်။ (မှန်)
- (၂) ကျွန်တော်က သူ့ကို စာအုပ်များ ပေးတယ်။ (မှား)
- (၃) ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့များသည် စီးပွားကောင်းသည်။ (မှား)

အမှတ် (၁) ဝါကျပဲ ရေးထုံးမှန်တာတွေ ပါမယ်။ အမှတ်(၂) ဝါကျမှာရတာက 'အပြော စကားပြောဟန်' ထဲ 'အရေးစကားပြော' အသုံး 'များ' ရောက်နေလို့ပါ။ အမှတ် (၃) ဝါကျမှာရတာကတော့ 'မန္တလေးမြို့များ' လို့ 'မြို့' နဲ့ 'များ' တွဲလိုက်တဲ့အတွက် မန္တလေးမြို့ဟာ တစ်မြို့တည်း မကရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်နေတာကြောင့် မှားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဝါကျတွေမှာ 'တွေ' ကို အစားထိုးထည့်ကြည့်ပါမယ်။

- (၁) သူသည် ပန်းသီးတွေ ဝယ်လာသည်။ (မှား)
- (၂) ကျွန်တော်က သူ့ကို စာအုပ်တွေ ပေးတယ်။ (မှန်)

(၃) ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့တွေသည်
စီးပွားကောင်းသည်။ (မှား)

အမှတ် (၂) ဝါကျပဲ ရေးထုံးမှန်တာတွေ့ပါ
မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ 'အပြောစကားပြေ'
ဝါကျဖြစ်တာနဲ့အညီ အပြောစကားပြေအသုံး 'တွေ'
ဆိုတာကို မှန်မှန်ကန်ကန်ထည့်ထားလို့ပါ။ အမှတ်
(၁) နဲ့ အမှတ် (၃) တို့ မှားရတာကတော့ 'အရေး
စကားပြေဟန်'ဝါကျတွေထဲ 'အပြောစကားပြေ'
အသုံး 'တွေ'ဆိုတာ ရောက်နေလို့ပါ။

အခုတစ်ခါ အထက်ကပါကျော့မှာ 'ဟို'
ကို အစားထိုးထည့်ကြည့်ပါမယ်။

(၁) သူသည် ပန်းသီးတို့ ဝယ်လာသည်။
(ရာနှုန်းပြည့်မမှန်)

(၂) ကျွန်တော်က သူ့ကို စာအုပ်တို့
ပေးတယ်။ (ရာနှုန်းပြည့်မမှန်)

(၃) ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့တို့သည်
စီးပွားကောင်းသည်။ (မှန်)

အမှတ်(၃)ဝါကျပဲ ရေးထုံးပြည့်ပြည့်ဝဝ
မှန်တာတွေ့ပါမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မတူ
တာတွေကို ပေါင်းစည်းဖော်ပြတဲ့အခါ 'တို့' သုံးရ
မယ်ဆိုတာကို အဝင်ခွင်ကျသုံးထားလို့ဖြစ်ပါတယ်။
အမှတ်(၁)ဝါကျဆိုရင် မှားတယ်လို့မဆိုသာပေမဲ့
အမျိုးအစားတစ်ခုတည်းများနေတာဆိုရင် 'များ'
ကိုပဲ သုံးရမယ်ဆိုတာကြောင့် အပြည့်အဝမှန်တာ
ဖြစ်ပါတယ်။ အပြည့်အဝမှန်ဖို့ဆိုရင် 'များ'ကို
သုံးရပါမယ်။ အပြောစကားပြေဟန်ထဲ 'အရေး
စကားပြေ'အသုံး 'များ'ရောက်နေလို့ပါ။ အမှတ်
(၂)ဝါကျကလဲ မှားတယ်လို့မဆိုသာပေမဲ့ အပြည့်
အဝမှန်ပါဘူး။ 'အပြောစကားပြေ'ဝါကျမှာ 'တို့'
ကိုသုံးနိုင်တယ်ဆိုပေမဲ့ အမှတ် (၁) ဝါကျလိုပဲ
အမျိုးအစားတစ်ခုတည်းများနေတာကြောင့် 'တွေ'
သုံးမှပဲ အပြည့်အဝမှန်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် သက်ဆိုင်ရာအဓိပ္ပာယ်စည်းမျဉ်း
သတ်မှတ်ချက်တွေအရ ရေးထုံးကိုကဲအောင်ရေးရင်
ဒီလိုရေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။

(၁) သူသည် ပန်းသီးများဝယ်လာသည်။
(မှန်)

(၂) ကျွန်တော်က သူ့ကို စာအုပ်တွေပေး
တယ်။ (မှန်)

(၃) ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့တို့သည်
စီးပွားကောင်းသည်။ (မှန်)

ဒါကြောင့် ပါကျတစ်ကြောင်းရေးသားတဲ့
အခါ ချိန်ဆကြည့်စရာအကြောင်းတွေအများ
ကြီးရှိပါတယ်။ ပေါ့ပေါ့ဆဆရေးလို့မရပါဘူး။
ချိန်ဆစရာတွေထဲမှာ အထူးသတိပြုရမှာတွေက
စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံမှန်ရဲ့လား၊ ကိုယ်ရေးနေတာ
တယ်ရေးဟန်လဲ၊ အသုံးအနှုန်းနေရာကျရဲ့လား
စတာတွေအများကြီးပါပဲ။

စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံမှန်ဖို့အတွက်က မြန်မာ
စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံကျမ်းရယ်၊ 'မြန်မာစာလုံး
ပေါင်းသတ်ပုံနှင့်ခွဲထားရယ်တို့ကိုဆောင်ထားရင်
အဆင်ပြေပါတယ်။ အသုံးအနှုန်းတွေနေရာကျဖို့
ကတော့ အဓိပ္ပာယ်တွေပါ ရေရေရာရာရှင်းလင်း
ပြထားတဲ့ မြန်မာအဘိဓာန်စာအုပ်ဆောင်ထားမှ
လျော်ကန်အောင် သုံးနှုန်းရေးသားနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

မြန်မာအဘိဓာန်ဆောင်ထားရင်တော့
စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံအပြင် ဝါစကဲအမျိုးအစား၊
စကားလုံးအဓိပ္ပာယ် (အချို့စကားလုံးတွေက
အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးမကရှိ)၊ အသံထွက်၊ ရင်းမြစ်
စတာတွေကိုပါ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိလာမှာဖြစ်ပါ
တယ်။ ။

အေးကျော်မင်း

မိတ်

သက်ဝင်စား ပြန်လဲစားများများ ရှုံးရှုံး

ဒီလရဲ့ရုပ်ရှင်စာမျက်နှာအတွက် ရွေးချယ်ထားတဲ့ဇာတ်ကားကတော့ 'နှင်းဆီစီးချင်း'လို့ အမည်ရတဲ့ အက်ရှင်ဒရာမာဇာတ်ကားပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါရိုက်တာမောင်မျိုးမင်း(ရင်တွင်းဖြစ်) ရိုက်ကူးထားတာဖြစ်ပြီး ပါဝင်ထားကြသူတွေကလဲ နှင်းဆီအဖွဲ့ သားတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ နှင်းဆီအဖွဲ့ သားတွေရဲ့ စိတ်တိုင်းကျထင်တိုင်းကြံထားတဲ့ ရုပ်ရှင်ကားလို့ ပြောရင်လဲ မှန်ပါတယ်။

ဒီဇာတ်ကားမှာတော့ အဓိကသရုပ်ဆောင်တွေအဖြစ် နှင်းဆီအဖွဲ့ သားတွေဖြစ်တဲ့ အကယ်ဒမီ မင်းမော်ကွန်း၊ အကယ်ဒမီနေတိုး၊ အကယ်ဒမီ ထွန်းထွန်း၊ အကယ်ဒမီကျော်ကျော်ဗိုလ်၊ ရဲလေးနဲ့ အကယ်ဒမီစင်သိုင်း၊ နေမျိုးအောင်၊ ခင်လှိုင်၊ ဒိန်းဒေါင်တို့က အဓိကပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားကြပါတယ်။

သရုပ်ဆောင်နေတိုးရဲ့ Storyboard ထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ Half and Half ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်

ရေးတို့ပူးပေါင်းရိုက်ကူးတဲ့ရုံတင်ဇာတ်ကားဖြစ်ပါတယ်။ ပရိသတ်တွေအလွန်သဘောကျနှစ်ခြိုက်ကြတဲ့မင်းသားတွေအများကြီးကို ဒီဇာတ်ကားမှာ မြင်တွေ့ကြရမှာပါ။

ဒီဇာတ်ကားဟာ ဒါရိုက်တာတစ်ဦးတည်းကြိုးစားအားထုတ်ထားတာမဟုတ်ဘဲ နှင်းဆီအဖွဲ့ သားတွေဖြစ်တဲ့ မင်းသားတွေကိုယ်တိုင်က သရုပ်ဆောင်ပိုင်းမှာသာမက ရိုက်ကူးရေးအပိုင်းမှာပါ ပါဝင်အားဖြည့်ထားတာဖြစ်တယ်လို့ ဒါရိုက်တာမောင်မျိုးမင်း(ရင်တွင်းဖြစ်)က ပြောပါတယ်။

ဒါ့အပြင် Post Production အပိုင်းကိုလဲ ထိုင်းနိုင်ငံကိုပို့ပြီး သေသေချာချာစီစဉ်ထားတာဖြစ်လို့ ပရိသတ်တွေအနေနဲ့ ထူးခြားတဲ့ခံစားမှုတစ်ခုကိုပါရရှိစေနိုင်မှာဖြစ်တယ်လို့ သူကပြောလာပါတယ်။ မင်းသမီးကိုလဲ သရုပ်ဆောင်ရွေးချယ်ပွဲ ပြုလုပ်ပြီးရွေးချယ်ထားတာဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဒီဇာတ်ကားဟာ နှင်းဆီအငြိမ့်အဖွဲ့ကနေ စီးဆင်းလာတဲ့ 'နှင်းဆီစီးချင်း'ဆိုပြီးဖြစ်လာတာမို့ နှင်းဆီအဖွဲ့သားတစ်ယောက်ချင်းစီရဲ့ဖြစ်ချင်တာတွေ၊ ပုံဖော်ချင်တာတွေ၊ ဇာတ်လမ်းတည်ဆောက်မှုတွေကိုပြုလုပ်စေခဲ့တာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီရုပ်ရှင်ကို ကြည့်ရှုရတဲ့ပရိသတ်တွေအနေနဲ့ မျှော်လင့်ထားတာတွေထက်ပိုပြီးရရှိဖို့ရှိတယ်လို့ နှင်းဆီစီးချင်းရုပ်ရှင်ရဲ့ DOP ဒါရိုက်တာ သရုပ်ဆောင်နေတိုးက ပြောပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကားဟာ ဇာတ်လမ်းဆိုတာထက် အနုပညာလက်ရာအမြောက်အမြားကို ခံစားခွင့်ရရှိမယ်လို့ ဇာတ်ပုံဒါရိုက်တာကတော့ အာမခံနေပါတယ်။

ဒီဇာတ်ကားအတွက် ခေါင်းဆောင်မင်းသမီးကိုတော့ သရုပ်ဆောင်ရွေးချယ်ပွဲပြုလုပ်ပြီး အယောက် ၃၀၀၀ ကျော်ထဲက ရွေးချယ်ခဲ့ပါတယ်။ ရွေးချယ်ခံရတဲ့မင်းသမီးမှာမည်ကတော့ 'အမ်မလီဘို'လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်တဲ့မင်းသား ၅ ယောက်ရဲ့ချစ်ခင်ဖြတ်နိုးမှုကို ရရှိတဲ့ကာရိုက်တာနေရာကနေ သရုပ်ဆောင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မမျှော်လင့်ထားတဲ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကတော့ နှင်းဆီစီးချင်းရုပ်ရှင်အတွက် အွန်လိုင်းမှာ ရွေးချယ်ထားတဲ့မင်းသမီးကို မင်းသားနေတိုးရဲ့ချစ်သူမာန်အောင်သူ့အမျိုးသမီးအဖြစ် သတင်းတွေထွက်

ပေါ်ခဲ့ပြီး ဒီသတင်းဟာ ကောလာဟလသတင်းဖြစ်တဲ့အကြောင်း မင်းသားနေတိုးက ပြန်လည်ဖြေရှင်းထားပါတယ်။

ဇာတ်ကားရဲ့အဓိက အကြောင်းအရာကတော့ ဆိုင်ကယ်တွေပါ။ ဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်သူတွေဟာ ဆိုင်ကယ်တွေနဲ့ခရီးနှင့်နေရင်း ကြုံရဆုံရတဲ့အဖြစ်အပျက်လေးတွေကို ရိုက်ကူးပုံဖော်ထားတာဖြစ်ပါတယ်။ အက်ရှင်၊ ဒရာမာအပြင် ဟာသကိုပါ မြင်တွေ့ခံစားရမှာဖြစ်သလို မြန်မာနိုင်ငံမှာ မကြည့်ဖူးသေးတဲ့ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားပုံစံကို မြင်တွေ့ကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဇာတ်ကားမှာ DOP လက်ထောက် ဒါရိုက်တာမင်းသားကျော်ကျော်ဗိုလ်ကလဲ ဒီနှင်းဆီစီးချင်းရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအတွက် ရိုက်ကူးရေးမှာ အသုံးပြုဖို့ သိန်း ၂၀၀ တန် ဆိုင်ကယ်ကိုယ်ယူခဲ့တယ်လို့သိရပါတယ်။ ဒါ့တင်မက ဒီဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်တဲ့ရုပ်ရှင်မင်းသားအားလုံးဟာ လနဲ့ချီပြီး ဝိတ်ချခဲ့ကြပါတယ်။ နေတိုး၊ ကျော်ကျော်ဗိုလ်နဲ့ မင်းမော်ကွန်းတို့က ဝိတ်ကျအောင် လနဲ့ချီပြီး ကြိုးစားခဲ့ကြရတယ်လို့သိရပါတယ်။ ကျော်ကျော်ဗိုလ်ကတော့ ဒီနှင်းဆီစီးချင်းရုပ်ရှင်ကားမှာ သာမက တခြားရုပ်ရှင်ကားတွေမှာပါ တာရိုက်တာအလိုက် ခန္ဓာကိုယ်ကိုပြောင်းလဲပုံဖော်ရတာမျိုး

လုပ်လေ့ရှိပြီး ဒီလိုလုပ်ရတာကိုလဲ ဝါသနာထုံကြောင်း သူက ပြောပြလာပါတယ်။ ဆိုင်ကယ်နဲ့ ခရီးသွားတဲ့ဇာတ်လမ်းပုံစံဖြစ်တဲ့အတွက် မြန်မာနိုင်ငံမှာ ပထမဆုံးကြည့်ရှုရမဲ့ဆိုင်ကယ်ဇာတ်လမ်းဖြစ်တယ်လို့ ပါဝင်ဖန်တီးသူတွေက ဆိုပါတယ်။ ကျော်ကျော်ဗိုလ်ကတော့ ဒီဇာတ်ကားမှာ ဆိုင်ကယ်ကိုအရူးအမူးစွဲလမ်းတဲ့ ဆိုင်ကယ်သမားအနေနဲ့ သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။

နောက်ထပ်နှင်းဆီအဖွဲ့ သားများဖြစ်တဲ့ သရုပ်ဆောင်မင်းမော်ကွန်းနဲ့ အဆိုတော်ရဲလေးက ဂီတဒါရိုက်တာများအဖြစ်ပါဝင်အားဖြည့်ရိုက်ကူးထားပါတယ်။ အဆိုတော်ရဲလေးကလဲ ဒီဇာတ်ကားအတွက် တေးသီချင်းတွေကိုကိုယ်တိုင်ရေးသားသီဆိုထားပါတယ်။ သရုပ်ဆောင်တွေကိုယ်တိုင်ဖန်တီးပုံဖော်ထားတဲ့ဖာတ်ကောင်စရိုက်တွေဖြစ်ပြီး ရုပ်ရှင်မရိုက်ကူးခင် လေနဲ့ချို ခန္ဓာကိုယ်ကိုပုံဖော်ခဲ့ကြကာ သရုပ်ဆောင်မင်းမော်ကွန်းကတော့ ကာရိုက်တာအတွက် နှစ်လနီးပါးဝိတ်ချရာမှာ ကိုယ်အလေးချိန် ၁၅ ပေါင်ကျသွားခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဆိုင်ကယ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိုလဲ သိန်းထောင်မျီကျသင့်ခဲ့တယ်လို့ မင်းမော်ကွန်းကပြောပါတယ်။

နောက်ထပ်တစ်ဦးကတော့ အဆိုတော်

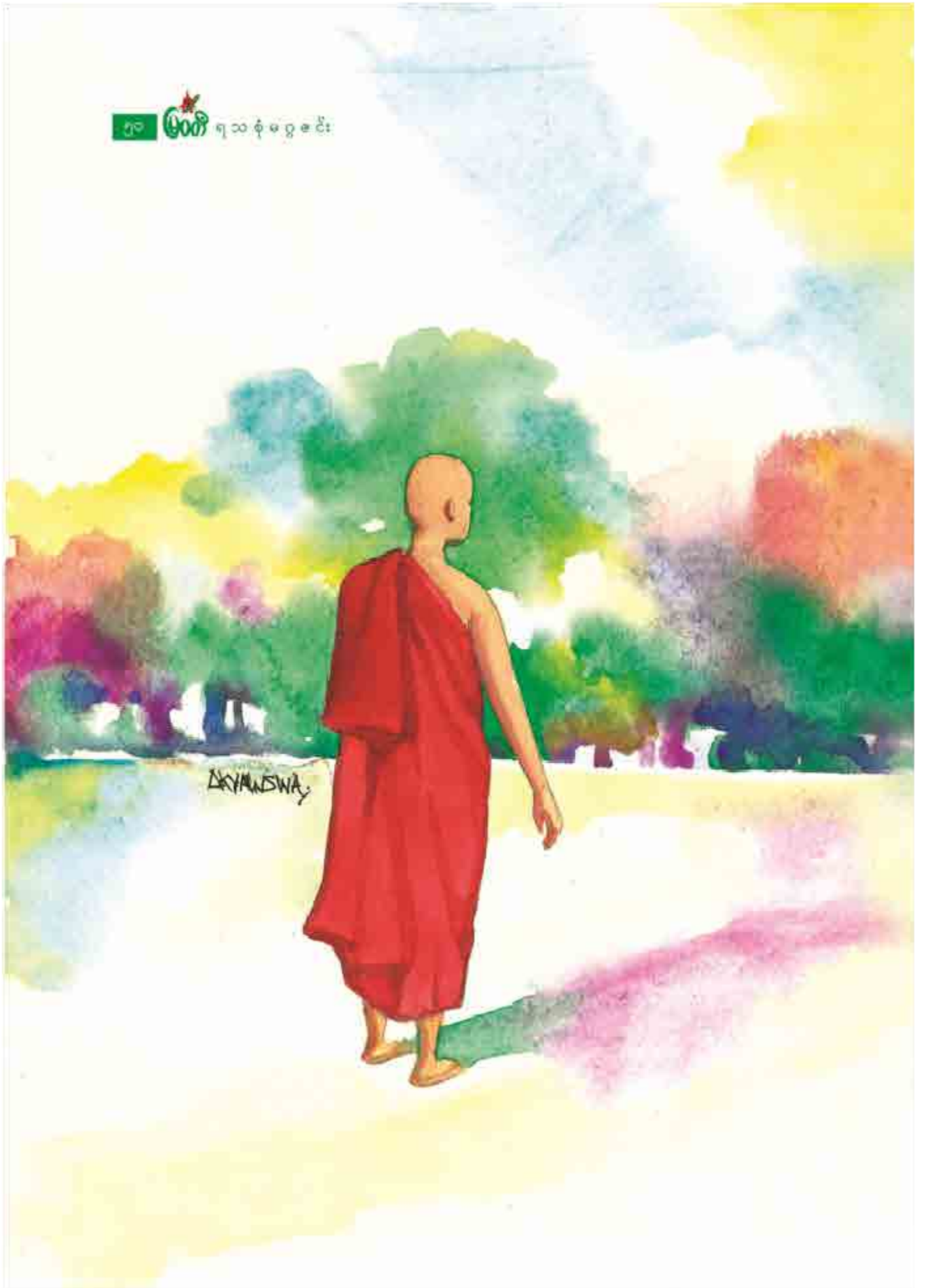
သရုပ်ဆောင်အကယ်ဒမီထွန်းထွန်းပါ။ သူကတော့ ဒီဇာတ်ကားမှာ IT ပညာရှင်အဖြစ်သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ ဒီဇာတ်ကားအတွက် ဆိုင်ကယ်သုံးစီးဝယ်ယူခဲ့ပြီး ကိုယ်ခန္ဓာပိုင်းဆိုင်ရာကိုလဲ ထိန်းသိမ်းခဲ့ရပါတယ်။

နေပြည်တော်၊ မန္တလေးနဲ့ ပြင်ဦးလွင်တွေမှာ အများဆုံးရိုက်ဖြစ်ခဲ့ကြပြီး ဆိုင်ကယ်ဦးစားပေးအသုံးပြုထားတဲ့ဇာတ်ကားဖြစ်တယ်လို့ သူကပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကားဟာ ၂၀၁၇ ခုနှစ်ကတည်းက ရိုက်ကူးခဲ့တာဖြစ်ပြီးတော့ ၂၀၁၉ ခုနှစ်မှ ဆင်ဆာရရှိခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ယခုအချိန်ထိလဲ Covid ကာလနဲ့ကြုံတွေ့နေကြရတာဖြစ်တဲ့အတွက် ရုံတင်ဖို့က စောင့်ဆိုင်းရအုံးမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါရိုက်တာနဲ့အဖွဲ့သားအားလုံး ကြိုးစားပုံဖော်ခဲ့ကြတဲ့ဒီဇာတ်ကားကို ပရိသတ်တွေထက် သူတို့ကပိုပြီး မျှော်လင့်ရင်ခွန်နေကြပါတယ်။ အနုပညာရသများစွာထည့်သွင်းပုံဖော်ထားတာဖြစ်လို့ ရုံတင်ခွင့်ရမဲ့ရက်တွေကိုစောင့်ဆိုင်းရင်း ရုပ်ရှင်ချစ်ပရိသတ်အားလုံးလဲ ကိုယ်ခံအားကောင်းကောင်းနဲ့ Covidကာလကြီးကို ဖြတ်သန်းနိုင်ကြပါစေ။ ။

၅၀ **God** ရှိသောအခါ

နန္ဒာမိုးကြွယ် တစ်ခုတည်းရှိသော တရားတော်

ကုဒါနမထေရ်အဖို့ ဤတောအုပ်ကလေးအတွင်း၌ တစ်ပါးတည်းသီတင်းသုံးခဲ့သည်
မှာ ကာလကြာပေပြီ။

သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှလွတ်မြောက်စေရန်အတွက် တစ်ပါးတည်း ဝိပဿနာတရား
အားထုတ်ရသည်မှာ နှစ်လိုဖွယ်ရာကောင်းလှပါဘိ။ နှစ်ပါးဆိုလျှင်ဖြင့် စကားစမြည်တွေ
ပြောနေရမည်။ ဘဝအတွက် တန်ဖိုးရှိသောအချိန်များ ပဲ့ကျနေလိမ့်ဦးမည်။

ခုတော့ တစ်ပါးတည်းနေရခြင်း၊ တရားကိုတစ်စုံတစ်ဖက်အားထုတ်ရခြင်း
တို့ကြောင့် အာသဝေါတရားတို့ကုန်ခန်းကာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ခဲ့ပါပြီကော။

သည်သို့ ဥတုသပ္ပာယ်မျှတစွာနေထိုင်သီတင်း သုံးရင်းမှပင် အမြဲမပြတ်ဆိုသလို ရွတ်ဖတ်သရဏာယ် လေ့ရှိသည်ဂါထာတစ်ပုဒ်ရှိ၏။ ဥဒါန်းကျူးရင့် လေ့ရှိ၏။ ထိုဂါထာကား -

“အလွန်မြတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ရှိသော၊ မမေ့မလျော့သော အပြစ်ကင်းသည့်တရားတို့ကို အားထုတ်လေ့ရှိသော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းသိကွာသုံးပါးတို့၌ ကျင့်ခဲ့ပြီးသော၊ တာဝိ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရာဂ စသည်တို့ငြိမ်းအေး ပြီဖြစ်သော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရဟန္တာ၏ ကိုယ်တွင်း၌ ကုဏ္ဍရုံကွေ့ကွင်းခြင်း စသည်ကြောင့် ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းတို့သည် မဖြစ်ကြကုန်” ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရချေ၏။

ဥပုသ်နေ့သို့ ရောက်ပြီဆိုပါက ဧကူဒါန မထေရ်လည်း နတ်ဒေဝတာများကို ပင့်ဖိတ်ကာ ၎င်းဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ဟောကြားတော်မူလေ့ရှိပါ ၏။ ထိုဂါထာကို နာကြားကြရကုန်သော နတ်ဒေဝတာ များဆိုပါက မဟာပထဝီမြေကြီးတစ်ခုလုံး ပြိုကွဲ အက်လေသည့်အလား သောသောညံ့မျှပဲ့တင် ရိုက်ဟည်းကာ ကောင်းချီးပေးကြစမြဲပင်။

ငြိမ်းချမ်းသာယာလှစွာသော လောကကြီး ပါတကား။

× × ×

တစ်နေ့သော နံနက်ခင်း။
ထိုနေ့ကား ဥပုသ်နေ့ဖြစ်ချေ၏။

သည်နေ့မှာပင် ဧကူဒါနမထေရ်၏ ကျောင်း သင်္ခမ်းကလေးရှိရာသို့ ခရီးသွားအာဂန္တုရဟန်းများ ရောက်လာကြသည်။

သည့်အတွက် ဧကူဒါနမထေရ်လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ခရီးဦးကြိုပြုပါလေ၏။

အဆိုပါရဟန်းများ၏ ဦးစီးဦးဆောင်မှာ ပိဋကတ်သုံးပုံကို နှုတ်ငုံအာဂုံဆောင်သည့် ရဟန်း

နှစ်ပါးပင်ဖြစ်၏။ သည့်အတွက် ဧကူဒါနမထေရ် ၏ ရင်အစုံသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပီတိဖြစ်စွာ ဖြင့် လှိုက်ခုန်၍ မဆုံးတော့ပြီ။

“ဟန်ကျလှပါဘိ အရှင်ဘုရားတို့၊ အခုလို မျိုး ဒီအရပ်ကို ကြိုကြိုက်ခဲလှစွာကြွရောက်လာတဲ့ အတွက် ဝမ်းမြောက်ပီတိဖြစ်လို့ မဆုံးတော့ပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အရှင်ဘုရားတို့ရဲ့ တရားကို တပည့်တော် နာကြားခွင့်ရတော့မယ်မဟုတ်ဘူး လား။”

သည်စကားကြားရဟော့ ပိဋကတ်သုံးပုံ ဆောင် ရဟန်းနှစ်ပါးက စကားဆိုလာခဲ့သည်။

“အရှင်ဘုရား - အရှင်ဘုရားသီတင်းသုံး တော်မူတဲ့ ဟောဒီတောအုပ်မှာ တရားတော်ကို နာကြားလိုသူတွေရှိကြပါရဲ့လား။”

“အရှင်ဘုရားတို့ရဲ့ တရားတော်ကို နာကြား လိုသူတွေ အများကြီးပါ။ အထူးသဖြင့် အရှင်ဘုရား တို့ဟောကြားမဲ့ တရားဒေသနာတော်တွေကို နာကြားတဲ့ နတ်ဒေဝတာတွေဆိုတာဟာ တရား တော်ဆုံးပြီဆိုတာနဲ့ သောသောညံ့လောက်အောင် ကိုကောင်းချီးပေးလို့ သာဓုခေါ်ကြမှာပါဘုရား။”

သည်စကားကြားရတော့ ဦးစီးဦးဆောင် ရဟန်းနှစ်ပါးလည်း စိတ်ဘဝင်၌ နှလုံးတွေ သွား ကြတော့သည်။ သည့်အတွက် တစ်ပါးက ပိဋကတ် သုံးပုံ နှုတ်ငုံဆောင်ထားသူပီသစွာ တရားတော် တစ်ပုဒ်ကို လမ်းကြောင်းအထွင်ကာ ပြီးဆုံးသည် အထိ ဟောကြားတော်မူလိုက်သည်။ ထိုရဟန်းရှင် ပြီးတော့ ကျန်ရဟန်းက ရှေ့ကဟောတော်မူသွား သည့်တရားတော်ကို အနက်အဓိပ္ပာယ်ချဲ့ထွင်၍ ဟောကြားတော်မူပြန်ပါ၏။

တရားတော်ကား ပြီးဆုံးခဲ့ပေပြီ။

သို့ရာတွင် မျှော်လင့်ထားသည့်ကောင်းချီး ပေးသံ၊ သာဓုခေါ်သံတို့မှာ တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ

ထွက်ပေါ်၍မလာခဲ့။ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်လွန်းလှ ပါဘိတော့။ သည်တော့ အောင့်အည်းချိုသိပ်ခြင်း ငှာ မစွမ်းသာတော့ဘဲ အမေးစကားပြုလာကြတော့ သည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုံး အရှင်ဘုရား၊ အရှင် ဘုရားတရားဟောတုန်းက တရားဟောပြီးပြီ ဆိုတာနဲ့ ဟောဒီတော့အုပ်နေ နတ်ဒေဝတာတွေ အားလုံးဟာ သောသောညနေလောက်အောင်ကို မေးောင်းချိုးမဟုတ်ပေကြ။ သာမုဟောပဲ့ဟင်ယပ်မဟောင် မော်ဆိုကြဟယ်ဆို”

“အမှန်ပါပဲဘုရား”

“ဒါဖြင့် တပည့်တော်တို့ ဝေဝေဆာဆာ ဟောကြားပါလျက်နဲ့ ဘာသံမှထွက်မလာဘူးဆို တော့”

“အရှင်ဘုရားတို့ အခြားနေ့တွေမှာ တပည့် တော်တရားဟောလေတိုင်း နတ်ဒေဝတာအပေါင်း ရဲ့ကောင်းချီးပေးသံ၊ သာဓုခေါ်ဆိုတဲ့အသံတွေဟာ သောသောည မှ သောသောည ပါပဲ ဘုရား၊ ခုကျတော့ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ တပည့်တော် လဲ မစဉ်းစားတတ်အောင်ဖြစ်နေရပါတယ်ဘုရား”

“အင်း... မဟုတ်တော့ မဟုတ်သေးဘူး၊ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီ၊ ကံပါလေ အားလုံး ရှင်းလင်းသွားရလေအောင် အရှင်ဘုရားအနေနဲ့ အခြားနေ့တွေ ဟောသလိုမျိုးဟောပါအုံး၊ ဒါထက် အရှင်ဘုရားက ဘာတရားဟောတာတုံး”

“တပည့်တော်ရဲ့တရားဟာ တစ်ခုတည်း ပါပဲ၊ အရှင်ဘုရားတို့လို ပိဋကတ်သုံးပုံလဲ နှုတ်ငုံ မဆောင်နိုင်ပါဘူး၊ ဒီတော့ ဟောနေ၊ ရွတ်နေကျ ဂါထာတော်ကိုပဲ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ဟောကြား ရတော့မှာပေါ့”

ဤသို့ မိန့်ဆိုပြီးသည့်နောက် ယပ်ကိုကိုင်စွဲ ကာ တရားဟောနေကျနေရာတွင်ထိုင်လိုက်ပြီး -

“အလွန်မြတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ရှိသော၊ မမေ့မလျော့သော အပြစ်ကင်းသည့်တရားတို့ကို အားထုတ်လေ့ရှိသော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းသိကွာသုံးပါးတို့၌ ကျင့်ခဲ့ပြီးသော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရာဂ စသည်တို့ ငြိမ်းအေး ပြီဖြစ်သော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရဟန္တာ၏ ကိုယ်တွင်း၌ ဣဋ္ဌာရုံကွေ့ကွင်းခြင်း စသည်ကြောင့် ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည် မဖြစ်ကြကုန်”ဟူ၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ဟောကြားဖော်မူလိုက်သည်။

တရားတော်ပြီးဆုံးလေသောအခါ ဝယ် တောအုပ်နေ နတ်ဒေဝတာအပေါင်း၏ ကောင်းချီး ပေးသံ၊ သာဓုခေါ်သံတို့မှာ မြေမိုးသိမ့်ဖျှ လှုပ်စတ် ပဲ့တင်ရိုက်ဟည်းသွားပါလေတော့၏။

ဤတွင် ဦးစီးဦးဆောင်ရဟန်းနှစ်ပါးနှင့် အတူ ခြံရံလိုက်ပါလာကြသည့် ရဟန်းတို့ထံမှ မကျေမနပ်ဖြစ်သောစကားသံတို့ ထွက်ပေါ်လာ ကြပါလေ၏။

“ဒါတော့ မဟုတ်သေးဘူးထင်တယ် ငါ့ရှင် တို့၊ ဒီတော့အုပ်မှာနေကြတဲ့နတ်ဒေဝတာတွေဟာ မျက်နှာလိုက်ပြီး ကောင်းချီးပေးသာဓုခေါ်ကြ တယ်၊ တကယ်တော့ တို့များရဲ့အရှင်နှစ်ပါးဆိုတာ နယ်နယ်ရရပုဂ္ဂိုလ်တွေမှမဟုတ်ကြတာကလား၊

စာတတ်၊ ပေတတ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို အာဂုံဆောင်ထားကြသူတွေ၊ ဟောတဲ့တရားကလဲ ဘယ်လိုလောက်မြိုင်ဆိုလှသလဲ၊ ဒါတောင်မှ ချီးမွမ်းစကားလဲမဆို၊ သာဓုလဲမခေါ်ကြဘူး။”

“ခုကြည့်စမ်း၊ ဘာမှမဟုတ်တဲ့တောကျောင်းနေရဟန်းအိုကြီးရွတ်တဲ့ဂါထာကိုတော့ အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်ဖြစ်ပြီး မေးပေးနေလို့ကြပြဟာ၊ သာဓုခေါ်လို့ကြပြဟာ။”

“ကိုင်း . . . ဘာမှမပြောကြပါနဲ့၊ တပည့်တို့၊ တို့တစ်တွေ ဘုရားရှင်ကိုဖူးမြော်ဖို့ရာ သွားကြပါနဲ့။”

စကားနည်းရန်စေဖို့ ဦးစီးဦးဆောင်ရဟန်းက ဆိုပိုင်းလိုက်လေတော့ မကျေနပ်သံပျား တိတ်ဆိတ်သွားကြကာ တောကျောင်းသခံမိန်းကလေးကို ကျောခိုင်းသွားကြတော့သည်။

‘ရဟန်းအိုကြီးဟူ၍ ရည်ညွှန်းပြောဆိုသွားသော သူ့အပေါ်အမြင်စောင်းသွားခဲ့ကြသည့် ရဟန်းများအတွက်တော့ ဧကူဒါနစိတ်မကောင်း။ ထို့အပြင် ရဟန္တာမှန်းမသိ၍ စကားနှုတ်လှဲထိုးသွားခဲ့ခြင်းအတွက် အပြစ်မဖြစ်ရလေအောင် မေတ္တာထားကာ ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါချေ၏။ သည်တော့လည်း သူ့ရင်အနံ့သည် အေးမြသွားခဲ့ပြန်ပါသည်။

သည်လိုမျိုး တရားရှိသူအဖို့ အေးချမ်းသွားခဲ့ပါသော်ငြား ပူလောင်နေသူများကမူ မိမိတို့အပူကို ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ကြားလိမ့်ဦးမည်ဟုလည်း အတပ်သိနေသည်။

x x x

ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင် ရဟန်းနစ်ပါး၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့်အားလုံးသည် သာဝတ္ထိပြည်၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးလျက်ရှိသော ဘုရားရှင်ထံမှောက်သို့ ရောက်သွားခဲ့ကြပါ၏။

ဘုရားရှင်ကို လေးမြတ်ကြည့်ညှိစွာပူဇော်ပြီးသည့်နောက်မှာတော့ လမ်းခရီး၌ တွေ့ကြုံခဲ့ရသောဧကူဒါနမထေရ်နှင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို လျှောက်ထားပါလေတော့၏။ လျှောက်ထားသမျှ ပြီးဆုံးလေသောအခါဝယ် -

“ရဟန်းတို့၊ ငါဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ တရားဓမ္မစာပေကျမ်းဂန်တွေကို ဘယ်လိုပဲ သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့ပါစေ၊ ဒါမှမဟုတ် တရားတော်တွေကို နာသူတွေစိတ်ပင်စားရလေအောင် ဘယ်လိုပဲဟောပြောနေပါစေ၊ အဲဒီရဟန်းကို တရားဆောင်တဲ့ဓမ္မဓရရယ်လို့ ငါဘုရားရှင်သတ်မှတ်တော်မမူပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တရားတော်ဂါထာတစ်ခုတည်းပဲတတ်ပါစေ၊ ဒုက္ခစတဲ့တရားမှန်ကို ကိုယ်တိုင်သိတဲ့သူ၊ အဲဒီတရားကို မမေ့တဲ့သူ၊ သစ္စာတရားကိုထိုးထွင်းပြီးသိတဲ့သူ၊ တရားဆောင်တဲ့သူကိုသာ ဓမ္မဓရလို့ ငါဘုရားရှင်သတ်မှတ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ချစ်သားတို့တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဧကူဒါနဟာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးဖြစ်ရုံသာမက တရားဆောင်တဲ့ ဓမ္မဓရပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲချစ်သားတို့။”

ဘုရားရှင်၏ တိကျပြတ်သားလှစွာသော တရားဒေသနာက မသိနိုးနားဖြစ်နေခဲ့သည့် တရားမာန်ဆောင်တက်နေခဲ့သည့် သူတို့ . . .သူတို့အား တရားအမြင်မှန်ရလေအောင် ပြောင်းလဲပေးနိုင်ခဲ့သည်။

သည်အတွက် ရဟန်းအားလုံးတို့လည်း ဧကူဒါနမထေရ်ကြီး သီတင်းသုံးရာအရပ်ဒေသသို့ လက်အုပ်ကလေးများတဆဆဖြင့် အပြန်ခရီး၌ ဝင်ရောက်တောင်းပန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါသည်။ ။

နန္ဒာမိုးကြယ်

ရသပ်ရသပ်

ကာကွယ်ဆေးအကြောင်းသိကောင်းစရာများ ဒေါက်တာနေလင်းအောင်(ပျော်ဘွယ်)

ရာသီတုပ်ကွေး (Seasonal flu) ရောဂါဟာ ရာသီတုပ်ကွေးဗိုင်းရပ်စ်ဗိုင်း (Influenza Viruses) တွေ ကူးစက်ခံရလို့ဖြစ်လာတဲ့ရောဂါတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ရာသီတုပ်ကွေးရောဂါပိုးဟာ အသက်ရှူလမ်းကြောင်း မှတစ်ဆင့် ကူးစက်စေတတ်ပြီး နှာစေး၊ ချောင်းဆိုး၊ ဖျားနာ၊ ကိုက်ခဲစေတတ်တဲ့အပြင် အဆုတ်ရောင် ရောဂါ (Pneumonia)ကိုပါဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေး(Flu Vaccine)တွေကို ထိုးနှံကြရတာပါ။ ဒီအပတ်ဆောင်းပါးမှာတော့ ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးနဲ့ပတ်သက် ပြီး သိသင့်သိထိုက်တဲ့ဗဟုသုတတွေကို ရေးသားဖော်ပြပေးသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးဆိုတာ ဘာလဲ။

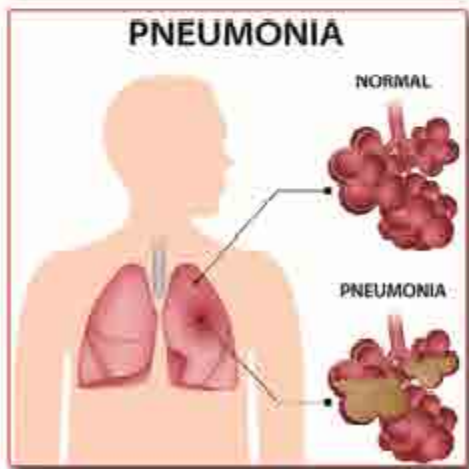
ရာသီတုပ်ကွေးရောဂါကို ဖြစ်စေတတ်တဲ့ Influenza ဗိုင်းရပ်စ်ဗိုင်းရဲ့အန္တီဂျင်ကို ကာကွယ်တားဆီး နိုင်ဖို့အတွက် ကြိုတင်ထိုးနှံရတဲ့ကာကွယ်ဆေးဖြစ်ပါတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးအမျိုးအစား ဘယ်နှမျိုးရှိပါသလဲ။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးအမျိုးအစား ၃ မျိုးရှိပါတယ်။

- (၁) Inactivated Influenza Vaccine (IIV) ထိုးဆေး (ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးအသေ)
- (၂) Recombinant Influenza Vaccine (RIV) ထိုးဆေး (ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးမပါ)
- (၃) Live Attenuated Influenza Vaccine (LAIV) အစွမ်းမရှိသော ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးအရှင်ပါသည့် နှာခေါင်းဖျန်းဆေး(Nasal Spray)တို့ဖြစ်ပါတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဖို့အတွက် ထိုးရတဲ့ကာကွယ်ဆေးမှာတော့ ရာသီတုပ်ကွေးဗိုင်းရပ်စ်

ပိုး ၃ မျိုးကို ကာကွယ်နိုင်တဲ့ Trivalent ထိုးဆေးနဲ့ ရာသီတုပ်ကွေး ဗိုင်းရပ်စ်ပိုး ၄ မျိုးကို ကာကွယ်နိုင်တဲ့ Quadrivalent ထိုးဆေးဆိုပြီး ရှိပါတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးက ဘယ်လိုဗိုင်းရပ်စ်ပိုးတွေကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါသလဲ။

ရာသီတုပ်ကွေးဗိုင်းရပ်စ်ပိုးတွေဖြစ်တဲ့ Human Influenza A Virus နဲ့ Human Influenza B Virus ပိုးတွေကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါတယ်။

ယခု ၂၀၁၉-၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်အတွက် ရာသီတုပ်ကွေးဗိုင်းရပ်စ်ပိုး ၃ မျိုးကာကွယ်နိုင်တဲ့ ကာကွယ်ဆေး(Trivalent vaccine) မှာ -

- (၁) A/Brisbane/02/2018 (H1N1) pdm09-like virus (updated from an A/Michigan/45/2015 (H1N1) pdm09-like virus)
- (၂) A/Kansas/14/2017 (H3N2)-like virus (updated from an A/Singapore/INFIMH-16-0019/2016 A(H3N2)-like virus) နဲ့
- (၃) B/Colorado/06/2017-like (Victoria lineage) virus တွေကို ကာကွယ်နိုင်ပြီး ရာသီတုပ်ကွေးဗိုင်းရပ်စ်ပိုး ၄ မျိုး ကာကွယ်နိုင်တဲ့ ကာကွယ်ဆေး (Quadrivalent Vaccine)မှာ အပေါ်က ဗိုင်းရပ်စ်ပိုး ၃ မျိုးအပြင် -
- (၄) B/Phuket/3073/2013-like (Yamagata lineage) virus ကိုပါ ကာကွယ်ပေးနိုင်အောင် စီမံထုတ်လုပ်ပေးထားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီနှစ်အတွက် ဈေးကွက်အတွင်းမှာ

ဟော့ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုး ၄ မျိုးကားကွယ်ဆေးဟော့ကိုသာ ရရှိနိုင်တယ်လို့ CDC (Centers for Disease Control and Prevention)က ဖော်ပြထားပါတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးကို အသက်ဘယ်လောက်ကစပြီး ထိုးနှံပေးနိုင်ပါသလဲ။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေး အပျိုးအစားပေါ်မူတည်ပြီး အသက် ၆ လမှစတင်ကာ ထိုးနှံပေးနိုင်ပါတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးကို ဧည့်သို့ထိုးနှံသင့်ပါသလဲ။

ဆေးထိုးနှံတဲ့အခါ လက်မောင်းရင်းရှိ Deltoid ကြွက်သားနေရာကို ထိုးနှံပေးရတာဖြစ်ပါတယ်။ အသက် ၆ လမှ ၈ နှစ်အတွင်း ကလေးငယ်တွေကတော့ ပထမဆုံးအကြိမ်ထိုးပြီး တစ်လအကြာမှာ နောက်ထပ်ကာကွယ်ဆေးတစ်လုံး ထပ်မံထိုးနှံပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အသက် ၈ နှစ်အထက် လူငယ်တွေနဲ့လူကြီးတွေကတော့ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ပုံမှန်ထိုးနှံပေးနိုင်ပါတယ်။ ရာသီတုပ်ကွေးဗိုင်းရပ်စ်ပိုးတွေက ဗီဇပြောင်းလဲလွယ်တဲ့အတွက် ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အဆင့်မြင့်နေရတာကြောင့် တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်ပုံမှန်ထိုးပေးသင့်ပါတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးထိုးပြီး ဘယ်လောက်ကြာရင် ကိုယ်ခံအားရပြီလဲ။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးထိုးပြီး ၂ ပတ်အကြာမှာမှ ကိုယ်ခံအား စတင်ရရှိတာဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးထိုးပြီး ချက်ချင်းမကာကွယ်နိုင်ပါဘူး။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးကို ထိုးထားရင် တုပ်ကွေးရောဂါမဖြစ်တော့ဘူးလား။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးထိုးထားပေမဲ့ ဗီဇပြောင်းနေတဲ့ အခြားရာသီတုပ်ကွေး ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးတွေကူးစက်ခံရရင်ဟော့ တုပ်ကွေးဖြစ်နိုင်ပါသေးတယ်။ ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးက ကာကွယ်နိုင်တဲ့ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးနဲ့ သွင်ပြင်စီစွဲကြားလေလေ ကာကွယ်နိုင်မှုနည်းလေလေဖြစ်တာကြောင့် အခြားတုပ်ကွေးဗိုင်းရပ်စ်ပိုးတွေ ကူးစက်ခံရရင်လည်း ကာကွယ်ဆေးထိုးထားပေမဲ့ တုပ်ကွေးရောဂါဖြစ်နိုင်ပါသေးတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးကြောင့် ဘယ်လိုဘေးထွက်ဆိုးကျိုးတွေဖြစ်နိုင်ပါသလဲ။

ဆေးထိုးပြီးတဲ့နောက်မှာ နီရဲခြင်း၊ နာကျင်ရောင်ရမ်းခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ပျားခြင်း၊ ဖျို့ခြင်း၊ ကြွက်သားနာခြင်းတွေဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ဘယ်လိုလူတွေက ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးထိုးဖို့ ပိုပြီးလိုအပ်ပါသလဲ။

အသက် ၆ လအောက် ကလေးငယ်ရှိတဲ့ မိခင်နဲ့ အတူနေထိုင်သူတွေက ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးထိုးဖို့ ပိုပြီးလိုအပ်ပါတယ်။

အသက် ၆၅ နှစ်အထက် အဆုတ်ရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါအခံရှိတဲ့သူတွေကိုလည်း ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးကို ထိုးနှံသင့်ပါတယ်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်တွေကို ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးထိုးနှံလို့ ရပါသလား။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်တွေမှာ ကိုယ်ဝန်အနုအရင့်

၅၅ **၆၀၈** ရုသ နဲ့ မဂ္ဂဇင်း

မရွေး ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးထိုးနှံလို့ရပါတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးက သွေးလွန်တုပ်ကွေးရောဂါ (Dengue Hemorrhagic Fever)၊ ဆင်တုပ်ကွေးရောဂါ (Chikungunya) ကဲ့သို့သော အခြားတုပ်ကွေးရောဂါများနှင့် COVID-19 ပြင်းထန်အဆုတ်ရောင်ရောဂါကို ကာကွယ်နိုင်ပါသလား။

မကာကွယ်နိုင်ပါဘူး။

ရာသီတုပ်ကွေးရောဂါကူးစက်ရရင် ကုသလို့ရပါသလား။

ပုံမှန်အားဖြင့် ရောဂါဖြစ်ပွားပြီး ၂ ပတ်အတွင်းဆေးကုသမှုမယူစရာမလိုဘဲ မိမိကိုယ်ခံအားကြောင့် အလိုလိုပြန်ကောင်းနိုင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ရောဂါပြင်းထန်ရင်တော့ Baloxavir marboxil လို့ ခိုင်းရပ်စ်ပိုးသတ်ဆေးတွေကို အသုံးပြုပြီး ကုသပေးနိုင်ပါတယ်။

ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးမထိုးထားသူတွေမှာကော တုပ်ကွေးရောဂါမဖြစ်ပွားအောင် မည်သို့ ပြုမူနေထိုင်သင့်ပါသလဲ။

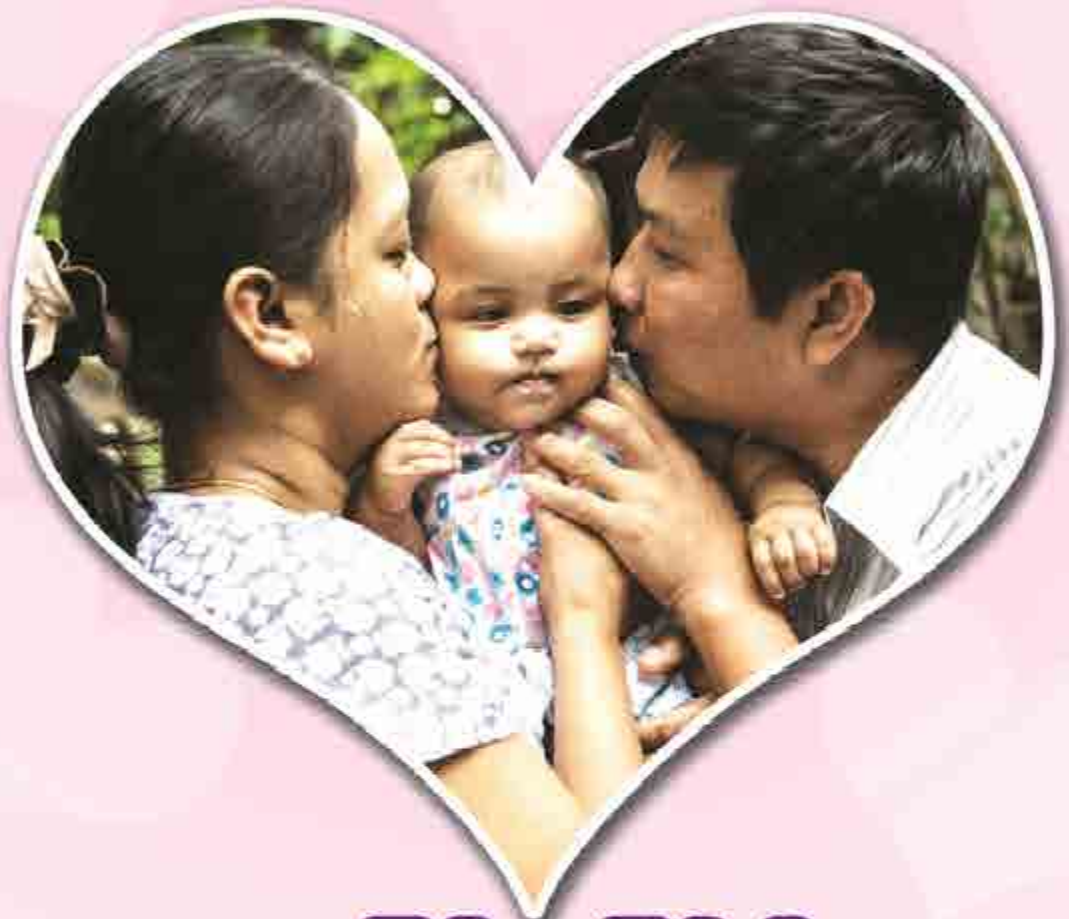
ကိုယ်ခံအားကောင်းအောင် အိပ်ရေးဝဝအိပ်၊ အာဟာရပြည့်အောင်စား၊ အရည်များများသောက်၊ စိတ်ဖိစီးမှုကို အတတ်နိုင်ဆုံးလျှော့ချပြီး ပျော်ပျော်နေ၊ ကိုယ်လက်လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်၊ လူတွေကြားထဲ သွားလာရမယ်ဆိုရင် နှာခေါင်းစည်း (Mask) တပ်၊ ပါးစပ်နဲ့နှာခေါင်းကိုမကိုင်တွယ်မီ လက်ကို စနစ်တကျဆေးတာမျိုးလုပ်ပြီး ကာကွယ်လို့ ရပါတယ်။

နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ပြောရရင် ရာသီတုပ်ကွေးကာကွယ်ဆေးဟာ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ပုံမှန်ထိုးနှံပေးရင် အကောင်းဆုံးကာကွယ်မှုကို ရနိုင်တယ်ဆိုပေမဲ့ သွေးလွန်တုပ်ကွေးရောဂါတွေကို မကာ

ကာကွယ်နိုင်တာကြောင့် ကာကွယ်ဆေးထိုးထားသော်လည်း ခြင်ကိုက်မခံရအောင် ဂရုစိုက်ကာကွယ်တာ၊ အခြားတုပ်ကွေးရောဂါပိုးတွေ ကူးစက်မခံရအောင် မျက်နှာဖုံး Mask တပ်တာ၊ လက်ဆေးတာမျိုး စသည်တို့ကိုလည်းပြုလုပ်သင့်ပါကြောင်း ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။ ။

ဒေါက်တာနေလင်းအောင်(ပျော်ဘွယ်)

စံပြုမိဘဖြစ်ပါမှ

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

“မြန်မာလူငယ်လေးတွေဟာ အများအားဖြင့် လိမ္မာရေးခြားရှိကြတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ ဆိုးသွမ်းလူငယ်အရေအတွက် မများလှတဲ့အကြောင်း ကျွန်မတို့ကြားသိထားရတယ်။ အဲဒါဘာကြောင့်လဲ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အများစုဖြစ်လို့ သေရင်ငရဲကျမှာကြောက်ပြီး မဆိုးသွမ်းကြတာလား၊ ကျွန်မတို့ဆီမှာတော့ လူငယ်အတော်များများဟာ ဆိုးသွမ်းကြတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံမဟုတ်တဲ့ တချို့တိုင်းပြည်တွေမှာလဲ ဆိုးသွမ်းလူငယ်တွေအတော်များတဲ့အကြောင်း ကျွန်မတို့ကြားသိထားရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့ဆီက လူငယ်လေးတွေ လိမ္မာရေးခြားရှိအောင်ဆုံးမနိုင်မဲ့ နည်းလမ်းကောင်းများရှိရင် ပြောပြစေချင်ပါတယ်”

အချိန်ကား ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၇ ရက် မွန်းလွဲပိုင်းတွင်ဖြစ်၏။ နေရာကား တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၊ ပီကင်းဟိုတယ်၏ ဆေးနွေးပွဲခန်းမကြီးထဲတွင်ဖြစ်၏။ ပီကင်းတက္ကသိုလ်က ကြီးမှူး

ကျင်းပသော Beijing Forum (2005) သို့တက် ရောက်ရန် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်အကျော်အမော် ၃၀၀ ကျော်ကိုဖိတ်ကြားခဲ့ရာ စာရေးသူလည်း ဖိတ်ကြားခြင်းခံခဲ့ရ၏။ အစုအဖွဲ့အလိုက်နေရာခွဲ၍ စာတမ်းများဖတ်ကြားကြရာ ထိုနေ့က စာရေးသူ၏ အလှည့်၌ 'Bagan, Marvellous Historical site, or the heart of Myanmar Culture' ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာတမ်းဖတ်ကြားတင်သွင်းခဲ့၏။

'အိုမခန်းဖွယ်ရာ သမိုင်းဝင်ဒေသ ပုဂံ၊ သို့မဟုတ် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု၏ နှလုံးသား' ဟူ၍ မြန်မာလို အနက်အဓိပ္ပာယ်ရသည့်မော်ပီးစဉ်ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော်က ပုဂံ၌ထွန်းကားခဲ့သောမြန်မာမြို့ပြယဉ်ကျေးမှု (Myanmar Civilization) မှာ အာရှတွင် စံပြုရ လောက်အောင် ကြီးကျယ်စမ်းနားခဲ့ပါကြောင်း၊ မြန်မာတို့တွားတို့သည် ပုဂံ၌ စေတီပုထိုးကျောင်းကန် ပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့ကို တည်ထားကိုးကွယ် ခဲ့ကြရာ ယင်းတို့အနက် နှစ်ထောင်ကျော်ခန့်သည် ယနေ့အထိ ကျန်ရစ်တည်ရှိနေပြီး ကမ္ဘာလှည့်ခရီး သည်များ၊ သမိုင်းနှင့်ယဉ်ကျေးမှုသုတေသီများ အထူး စိတ်ဝင်စားစွာလာရောက်ကြည့်ရှုလေ့လာ လျက်ရှိကြပါကြောင်း၊ မြန်မာတို့ကွားကိုးသည့် ဤကဲ့သို့သော ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာယဉ်ကျေးမှုအမွေ အနှစ်များကိုသာမက ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်မှု၊ သည်းခံ ခွင့်လွှတ်တတ်မှု၊ တာဝန်ဝတ္တရားကျေပွန်မှု၊ သနား ကြင်နာမှုနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကိုမြတ်နိုးမှုတို့ကို တန်ဖိုးထားသည့်စနစ်များ (Cultural Value Systems) ဖြစ်သော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာယဉ်ကျေးမှု တို့ကိုလည်း အမွေအနှစ်များအဖြစ်ချန်ထားရစ် ခဲ့ပါကြောင်း၊ ဤယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များသည် မျက်မှောက်ခေတ်တိုင်အောင် ရှင်သန်ထွန်းကား လျက်ရှိနေပါကြောင်း၊ မြန်မာတို့သည် အိမ်နီးချင်း

နိုင်ငံများအပါအဝင် ကမ္ဘာနိုင်ငံများမှ ကောင်းသော အတုယူဖွယ်ရာတို့ကို မိမိလူမျိုးယဉ်ကျေးမှုတို့နှင့် ဆီလျော်လျှင် လက်ခံသော်လည်း ပုံတူကူးချခြင်း ပြုလေ့မရှိပါကြောင်း၊ မိမိတို့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု၏ ကောင်းမွန်များကိုလက်ကိုင်ပြုလျက် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သောနိုင်ငံတော်သစ်ကိုတည်ဆောက် လျက်ရှိပါကြောင်း ဖော်ညွှန်းတင်ပြသည့်စာတမ်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ စာတမ်းကိုဖတ်ကြားတင်သွင်း ပြီးသောအခါ ဟင်္ဂေရီသံသုတေသီမှ ဤ ဆောင်းပါး၏ အစတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း မေးမြန်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ မေးမြန်းသူမှာ ဝီကင်း တက္ကသိုလ်၏ ဌာနကြီးတစ်ခုမှ အမျိုးသမီးပါမောက္ခ ကြီးဖြစ်သည်။ ထိုအမေးအတွက် အဖြေက မခက် ပါ။

"ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြန်မာလူငယ်အများစု မဆိုးသွမ်းကြတာဟာ ငရဲကြောက်လို့မဟုတ်ပါ ဘူး၊ ရှေးခေတ်တုန်းကတော့ မြန်မာလူငယ်တွေဟာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေမှာ ပညာသင်ယူကြ ရတယ်။ ယခုခေတ်မှာတော့ စာသင်ကျောင်းတွေ မှာ ပညာသင်ယူကြရပြီး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ပညာရေးကိုလဲ နိုင်ငံတော်ကဆက်လက်အားပေး ထောက်ပံ့ထားပါတယ်။ မြန်မာလူငယ်တွေဟာ စာသင်ကျောင်းတွေမှာ ပညာသင်ယူကြတဲ့အခါ ဗုဒ္ဓတရားတော်ထဲက မင်္ဂလသုတ်ဆိုတာကို စတင် သင်ယူကြားနာကြရပါတယ်။ အဲဒီမင်္ဂလသုတ် ဆိုတာက လူတစ်ယောက်ဟာ ငယ်စဉ်တစ်ကစပြီး အသက်ထက်ဆုံးတိုင် ဘယ်လိုကျင့်ကြံနေထိုင် ရမယ်၊ ဘဝကိုဘယ်လိုပြုစုပျိုးထောင်ရမယ်၊ လောကဓံတရားကို ကြံကြံခိုင်ခိုင် ဘယ်လိုရင်ဆိုင် ရမယ်ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အဲဒီမင်္ဂလသုတ်ကိုစတင်ကြားနာ

သင်ယူခဲ့ပြီး ဘဝကိုရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ကြရ
တယ်။ မိဘဝတ်၊ သားသမီးဝတ်၊ ဆရာဝတ်၊ တပည့်
ဝတ်၊ လင့်ဝတ်၊ မယားဝတ်စတဲ့ဝတ္ထုရားတွေကို
ကျေပွန်အောင်ထမ်းဆောင်ကြရတယ်။ မြန်မာတို့
ရဲ့ဆိုရိုးစကားအရ 'လက်ဦးဆရာမည်ထိုက်စွာ၊ ပုဗ္ဗာ
စရိယ မိနှင့်ဖ'ဆိုတဲ့အတိုင်း မိသားစုတိုင်းမှာ မိဘတွေ
ဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ သားသမီးတွေက အတုယူ
ရတဲ့စံပြမိဘမျိုးဖြစ်အောင် မိဘတိုင်းကကြိုးစား
ကျင့်ကြံနေထိုင်သင့်ပါတယ်။ ဒါမှလဲ သားသမီး
တွေက မိဘကိုအားကျပြီး အတုယူကြရမှာပါ။

“သာဓကအနေနဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ် ကျွန်တော်
ပဲ ပြောပြီးပြပါရစေ။ ကျွန်တော့်မှာ သားသမီးဆိုလို့
သားသောကျားလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။ တကယ်
လို့ အဲဒီတစ်ဦးတည်းသောသားဟာ ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲ
သွားရင် ကျွန်တော့်အဖို့ ရင်ကျိုးရမှာပါ။ အသက်
အရွယ်ကြီးလာတဲ့အချိန်မှာလဲ ကျွန်တော်ဟာ
အားကိုးရာမဲ့ဖြစ်ပြီး အတိဒုက္ခရောက်ရမှာပါ။
ဒါပေမဲ့ အဲဒီတစ်ဦးတည်းသောသားဟာ ဆိုးသွမ်း
မသွားဘဲ လိမ္မာပြီး အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်ကနေ
အခုအချိန်ထိ မိဘကိုလုပ်ကျွေးနေတာကြောင့်
ကျွန်တော်ရောဇနီးသည်ပါ အေးအေးလူလူနေထိုင်
နိုင်လျက်ရှိပါတယ်။ ဘဝကြောင့်လဲ၊ ကျွန်တော်
ဟာ သားကိုငယ်စဉ်တုန်းက ပါးစပ်နဲ့ပြောဆိုဆုံးမ
ကာမျိုး အများကြီးမလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ စံပြ
ဖခင်ဘဝမျိုးဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေထိုင်ပြခဲ့တယ်။
ကျွန်တော့်ရဲ့မိဘတွေကို စောင့်ရှောက်လုပ်ကျွေး
ခဲ့တယ်။ မိခင်ရဲ့ထာဘီကိုလျှော်ပေးတဲ့အထိပြုစုခဲ့
တယ်။ မိဘနှစ်ပါးစလုံးကို ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုစု
ခဲ့တယ်။ သူတို့ကွယ်လွန်ချိန်ထိ စိတ်ချမ်းချမ်း
သာသာရှိအောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးခဲ့
တယ်။ အဲဒါတွေ အားလုံးကို ကျွန်တော့်သားက
အသေးစိတ်မြင်တွေ့ခဲ့တယ်။ သားဟာ ကျွန်တော့်

ကိုအားကျပြီး အတုယူခဲ့တာကြောင့် သူလူလား
မြောက်တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ကိုရော သူ့အမေကို
ပါပြုစုစောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးနေတာဖြစ်ပါတယ်။
ဒါကြောင့် သားသမီးတွေလိမ္မာရေးခြားရှိနေစေ
ချင်ရင် မိဘကိုယ်တိုင်က စံပြဖြစ်အောင်နေထိုင်
ကျင့်ကြံပြုသတိနည်းဟာ အထိရောက်ဆုံးလို့
ကျွန်တော်ဖြေကြားပါရစေ”

ပီကင်းတက္ကသိုလ်မှ တရုတ်အမျိုးသမီး
ပါမောက္ခကြီး၏ မေးခွန်းကို အထက်ပါအတိုင်း
ဖြေဆိုပြီးသောအခါ ကျေနပ်မှု ရှိ၊ မရှိစာရေးသူက
မေးမြန်းလိုက်၏။ မေးခွန်းရှင်က စာရေးသူ၏
ဖြေကြားချက်ကို အလွန်ပင်ကျေနပ်အားရပါ
ကြောင်း ပြန်လည်ပြောကြား၏။ ယိုမျှသာမက
စာတမ်းဖတ်ပွဲ၏ သဘာဝတီကြီးက -

“ယခုမြန်မာနိုင်ငံက ပညာရှင်ဖတ်ကြား
သွားတဲ့စာတမ်းရော၊ မေးခွန်းအတွက် ဖြေကြား
ချက်တွေပါ အင်မတန်မှ ထိရောက်အကျိုးရှိလှ
ပါတယ်။ ဒီစာတမ်းဖတ်ပွဲမှာ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်က
ပညာရှင်တွေသာမက ကျွန်တော်တို့ပီကင်း
တက္ကသိုလ်က ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူလူငယ်
တွေပါတက်ရောက်ကြတာကြောင့် အဲဒီလူငယ်
တွေအနေနဲ့ အကြားအမြင်ဓမ္မာသုတယွှားများကြ
ရပြီး အတုယူစရာ၊ နမူနာယူစရာအချက်တွေကို
စုဆောင်းရရှိသွားနိုင်ကြပြီဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်
လူကြီးမင်းကို အထူးပင်ကျေးဇူးဥပကာရတင်ရှိပါ
ကြောင်း Beijing Forum (2005)ရဲ့ကိုယ်စား
ပြောကြားပါရစေခင်ဗျား”ဟု ကျေးဇူးတင်စကား
ပြောကြားလိုက်ရာ စာရေးသူ၏ရင်ထဲ၌ ပီတိ
လှိုင်းဂယက်များ မည်သို့ရှိက်ခတ်သွားခဲ့သည်ကို
စာဖွဲ့၍မပြတတ်နိုင်အောင်ဖြစ်ရပါ၏။ ။

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

စိတ်နှလုံးကြည်လင်ရှင်းသန့်နေသည့် ဓမ္မမနက်ခင်းတစ်ခုမှာပဲဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်းကပ်လှူပြီး လောပြည်သုန်သုန်ဖြင့် မိုင်းမွန်ရာက ဝင်းလက်လာစေခင်းတွေကိုကြည့်ရင်း တွေးနေမိသည်။ ကမ္ဘာကြီးနှင့်တကွ လောကတစ်ခုလုံးသည် သဘာဝကပေးသည့် လက်ဆောင်များဖြင့် ငြိမ်းချမ်းသာယာလှပစွာ တည်ရှိနေသည်။

သို့သော် ဤသို့ငြိမ်းချမ်းသာယာနေသည့် ကမ္ဘာကြီး၏အလှအပ၊ သဘာဝကြီး၏ရှုခင်းကို မည်သို့သောအရာတွေက အကျည်းတန်အရပ်ဆိုးအောင် ဖန်တီးပြုလုပ်နေပါသနည်း။ အိုးမဲသုတ်နေပါသနည်း။ ကမ္ဘာကြီးလည်း ပျက်စီးချိန်နီးပြီ။ နိုင်ငံတကာဒေသအသီးသီးမှာ စစ်မီးတွေတောက်လောင်လျက်ရှိသည်။ ပိုးလုံးပက်လက်သွေးစက်လက်နှင့်မို့ ငြိမ်းချမ်းရေး ချိုးငှက်ဖြူဖြူလေးပင် နားခိုစရာမရှိ။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လည်း ကြည့်မကောင်း ရှုမကောင်းအောင် နေရာအနှံ့အပြားမှာ လဲပြိုခန်းခြောက်ကာ အိုစုန်းလွှာအပေါက်တွေက ကြီးသည်ထက်ကြီးလာခဲ့လေပြီ။ မြင်မြင်သမျှ မျက်စိမသက်သာ၊ ကြားကြားသမျှ နားမချမ်းသာ။ ဤဇာတ်လမ်းတွဲကလည်း လိုသည်ထက်ရှည်ခဲ့ပြီ။ ဘယ်တော့ပြီးဆုံးမှာလဲ။

မင်းချမ်းဖွန်
ကဲ...ရိုက်မယ်...ပြုံးပြုံးလေး...ချလပ်

(ရသစာတမ်း)

ကျွန်တော်ဉာဏ်မီသလောက် လက်သည်တရားခံကို စူးစမ်းရှာဖွေကြည့်နေမိသည်။
အလုပ် မရှိအလုပ်ရှာ၊ ချစ်တီးခေါင်း သန်းရှာနေသည်ဟု အပြစ်တင်လျှင်လည်း တုံ့ပြန်ရန်မရှိပါ။
မြန်မြန် ကြီးခံရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိဟုခံယူပါသည်။

* * *

ကျွန်တော် မနေနိုင်မထိုင်နိုင်ဘဲ အခွန်မဆောင်ရတိုင်း တွေးနေမိတာတွေရှိသည်။
ရုပ်ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး မီးဟုန်းဟုန်းဘောက်ရန် အနိဗ္ဗာန်မြင်ကွင်းအခင်းအပြန်ကျယ်
သည် ထက်ကျယ်အောင် ဗန်တီးပေးနေသူတွေမှာ ကမ္ဘာကြီးမဟုတ်ပါ။ လောကကြီးမဟုတ်ပါ။
ဤကမ္ဘာလောကကြီးထဲ အသက်ရှင်နေထိုင်လျက်ရှိကြသောသတ္တဝါများဖြစ်၏။ သတ္တဝါများဟု
ဆိုရာ၌ အဓိကအကျဆုံးမှာ အကောင်သေးသလောက် ဦးနှောက်ကြီးမားသော လူသားများပင်
ဖြစ်မည်ထင်သည်။

လူဟုဆိုရာ၌လည်း အမျိုးမျိုးအထွေထွေရှိကြပြန်သည်။ အမြင်၌ သနားကမားရိုးသားဟန်
ရှိသော်လည်း ဆံတစ်မျှင်လေပြည်ခတ်ရုံနှင့် လူသတ်မည့်သူမျိုးလည်းရှိသည်။ မြင်ကွင်း၌
ဆိုးသွမ်းဟန်ရှိသော်လည်း စိတ်ကောင်းနုလုံးကောင်းဖြင့် ရွက်ကိုဖောင်းကားအောင်ဖွင့်၍
လူအကျိုး၊ လောကအကျိုးသယ်ပိုးနေကြသူမျိုးလည်း ရှိပြန်သည်။ 'အပွေးမြင် အပင်သိ' ဟူသော
ဆိုရိုးစကားက မှန်တာများသော်လည်း လုံးဝနတ္ထိအမှားမရှိဟုတော့ မဆိုနိုင်ပြန်ချေ။ 'ပါးစပ်ဟ
အူမမြင်သည်' ဟု မည်မျှဆိုစေကာမူ စိန်ကံရွက်ထက် လက်ခတ်ရတာ အခက်ဆုံးဆိုတာကိုပဲ

လက်ခံရမလား စဉ်းစားဖွယ်ရှိသည်။ လူတို့၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကလည်း အပြင်မှာ နီတျာဝင်းနေပေမဲ့ အတွင်းမှာ ပိုးလောက်အတိပြီးသော ရေသဖန်းသီးလိုလူစားတွေကလည်း အများသား။ ဒါကလည်း ကြာကြာဝါးလျှင် ခါးမှန်းသိလာမည်သာဖြစ်၏။

အမရပူရ တောင်မြို့ဆရာတော်အရှင်ဇနကာဘိဝံသကတော့ လူသားတစ်ဦးအဖို့ လိုက်နာကျင့်ကြံဆောင်ရွက်သင့်သည့် ဩဝါဒ(ပပ)ချက်ကို ကျောင်းတော်၌ ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ထား၏။ ထို(ပပ)ချက်၌ 'စိတ်ကောင်းရှိဖို့ ပထမ'ဟု စိတ်ကောင်းရှိရေးကို ဦးစားပေးထားသည်မှာ စဉ်းစားဖို့အလွန်ကောင်းသည်။ မည်သည့်ဆောင်ရွက်ချက်၌မဆို စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိဖို့ အလွန်အရေးကြီးသည်။ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းကိုအခြေမခံလျှင် မိမိတို့၏ လုပ်ဆောင်မှုမှန်သမျှသည် အောက်ခြေမခိုင်သည့် အိမ်လို ယိမ်းယိုင်နေဖို့ အလွန်သေချာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့စာပေလောကအတွက်လည်း အမျိုးသားစာဆိုကြီးဆရာတော်ရှီက အဖိုးတန်စကားတစ်ခွန်းကို မျှဝေဆက်ကမ်းခဲ့တာရှိပါသည်။ အားလုံးလည်း သိကြပါသည်။ 'စာကောင်းရေးချင်ရင် စိတ်ကောင်းမွေးပါ' တဲ့။ ဘာမျှထပ်တွန့် အညွန့်တက်ဖွယ်ရာမရှိသည့် သမုတိသစ္စာအမှန်စကား။ အားလုံးလည်းကြားဖူးကြသည်။ သို့သော် အားလုံးကော လိုက်နာကျင့်ကြံပါသလားဟုမေးလျှင် "ဟုတ်ကဲ့ အားလုံးလိုက်နာကျင့်ကြံကြပါတယ် ဆရာ" ဟုဖြေကြားဖို့ အတော်ခက်ပါလိမ့်မည်။

'ပမာဒလေခ'ဟူသောစကား၊ 'ပညာရှိသတိဖြစ်ခဲ'ဟူသောစကားလည်း ရှိသည်မဟုတ်လား။ စာရေးသူ စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမ အတော်များများကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် 'ငါတတ်၊ ငါသိ၊ ငါကဝိ'ဟု သွေးနားထင်ရောက်နေ

သူက ခပ်များများဆိုတော့ မိကျောင်းမင်း ရေခင်းပြဖို့ ခက်လှပေသည်။

မှတ်မိပါသေးသည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ် ပထမအကြိမ်ထုတ် ဆရာတက်တိုး၏ 'ရွှေစင်နှင်းဆီနှင့် အခြားအက်ဆေးများ'စာအုပ်၌ပါရှိသည့် အက်ဆေးတစ်ပုဒ်၏အမည်ပါ။ 'စာရေးဆရာဆိုတာ ဘာကောင်လဲ'တဲ့။

ထိုစကားလုံးအသုံးအနှုန်းက ရုတ်တရက် ကြည့်လျှင် ရင်ကြမ်းသယောင်ရှိသော်လည်း မေးခွန်းတွင် အနက်အဓိပ္ပာယ်တွေ အများကြီးပါသည်။ အနားသတ်တွင် ဆရာက ယခုလိုရေးခဲ့ပါသည်။ "စာရေးဆရာဘာကောင်လဲ။ စာရေးဆရာသည် လူထဲကလူဖြစ်၏။ သို့သော် လူထဲတွင်နေရင်း လူထဲမှခွာ၍ လူကိုလှမ်းကြည့်တတ်သော လူစေတည်းဟုဆိုပါသည်။"

မှန်ပါတီ။ ကျွန်တော်အမြင်ပြောရလျှင် စာရေးဆရာလည်း လူပင်ဖြစ်သည်။ ပုထုဇဉ်လူသားမှန်သမျှ ကောင်းတာမှန်တာလုပ်သူရှိသလို၊ ဆိုးတာမှားတာ လုပ်သူလည်းရှိပါလိမ့်မည်။ စာရေးဆရာအားလုံးသည် မြင့်မြတ်သောသူတော်စင်တွေမဟုတ်ကြဆိုတာ ရည်ညွှန်းလိုရင်းဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်များလားမသိ။ ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ကြီးက ခြုံဝန်းပြီး စာတိုလေးဖြင့် မီးနီပြခဲ့တာ ကျွန်တော်သတိရမိသည်။

'လောကအကျိုး၊ ရွက်သယ်ပိုးက
ခန်းခန့်၊ ဆိုကံရဲ့လည်း
မဖဲမစောင်း၊ ကိုယ့်လမ်းကြောင်းတွင်
စိတ်ကောင်းနှင့်ယှဉ်၊ ရှေးဂူနှင့်လော့...'

တဲ့။
မိမိတို့အလုပ်၊ မိမိတို့သဘောထားခံယူမှုက ပဓာနကျမည်ထင်ပါသည်။

ယခုနှစ် ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ နောက်ဆုံးပတ် ရက်တစ်ရက်မှာပဲဖြစ်သည်။

တစ်လတစ်ခါ ပုံမှန်ရိုက်ကူးနေကျဖြစ်သော မြတ်နိုး ဖွယ်ရာ မြန်မာကဗျာ အစီအစဉ်ကိုရိုက်ကူး ရန် ကျွန်တော် တို့ရှေ့က ကဗျာနောင်တော်ကြီး တစ်ဦး ဖြစ် သည့် ကျွန်တော်တို့ချစ်ခင်လေးစားရ သော ဆရာ အစ်ကိုသူရဇော် ကျွန်တော်တို့ရုပ်သံ စတူဒီယို သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

လက်ရှိအခြေခံပညာအထက်တန်းပြဌာန်း စာအုပ်ထဲက မြန်မာ့ပညာပင်ကဏ္ဍများကိုရွေးချယ် ရိုက်ကူးလျက်ရှိရာ အစ်ကိုက ခရီးရောက်မဆိုက်မှာ ပင်ပြော၏။

“ကိုမင်းချမ်းရေး ဒီအပတ်မှာတော့ နဝမတန်း လက်ခွေးစင်ကဗျာတွေထဲက ‘ပတ္တမြားရွှေဂူ’ ကို ခံစားပြဖို့ ရွေးချယ်စီစဉ်ထားတယ်ဗျာ၊ ဘယ်နှယ် သဘောရသလဲ” ဟုမေးပြောပြောလေရာ ကျွန်တော့် အကြိုက်နှင့် အလွန်တိုက်ဆိုင်နေသဖြင့် “သိပ် ကောင်းတာပေါ့အစ်ကိုရာ” ဟု ပီတိတံခါးဖွင့်၍ ကြိုဆိုမိပါ၏။

အစ်ကိုက မြန်မာစာကို မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရ သည်အထိ တူးဆွကြိုးကုတ်ခဲ့သူတစ်ဦးမို့ ကဗျာ အထုပ်အထည်၊ စာအထုပ်အထည်အပြည့်နှင့် စာပေဝမ်းစာရာ ကိုယ်ခံအားပါ ကောင်းသူဖြစ် ကြောင်း နီးကပ်စွာပေါင်းဖူးသူတိုင်း သိကြပါသည်။ ထို့ပြင် စကားပြောရာတွင်လည်း အာဝဇ္ဇန်းရွှင် ပြီး သွက်သလောက် ယခုလိုစာပေပို့ချသည့်အခါ နားဆင်သူတို့နားဝင်စေရန် လေအေးအေးဖြင့် တစ်လုံးချင်း ရှင်းလင်းပီသစွာ ပြောဆိုလေ့ရှိပါ သည်။

မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ‘ပတ္တမြား ရွှေဂူ’ ကဗျာကိုလည်း ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျအသံနေ အသံထားဖြင့် ရွတ်ဆိုပြသည်။

ပြစ်မရှိ ပြစ်ရှာ။
လမင်းကိုခွေးဟောင်လို့
ရွှေလရောင် ပြောင်မပျက်တယ်
ထွန်းလျက်ပင်သာ။
မြရွှေဂူပတ္တမြားကိုလ
ဝက်များကငြူစုစွာ
ညွှန်လူးကာတိုက်နဲ။
ပွတ်လေလေ
ဂူရွှေမှာအရောင်ထွက်တယ်
ပျေးကယ်ကံကဲ။

နှစ်ကာလတွေကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း ယနေ့တိုင်ခေတ်မီလတ်ဆတ်လျက်ရှိသည့် ဆရာ တော်ကြီး၏ လူစိတ်ပွဲ လေးဆစ်အမျိုးကဗျာလေး ဖြစ်၏။ စာကြောင်းရေး ဆယ်ကြောင်း၊ ကဗျာ ဘာသာစကားအားဖြင့် ဆယ်ပါခသာပါရှိသော် ငြား ဆိုလိုရင်း အနက်ဂယက်ကပြန်ကျယ်လှပါတ်။ တယ်ခေတ်၊ ဘယ်စနစ်၊ ဘယ်သူ၊ ဘယ်မူဖြင့် တည်ဆောက်နေစေကာမူ မနာလိုဝန်တိုစိတ်လွမ်း သည့်အဖျက်အမှောင်ပယောဂတို့က ပေါ်ပေါက် လာရုံမက လဲပြုရန် နည်းမျိုးစုံဖြင့် စိန်ခေါ်တိုက်ခိုက် လျက်ရှိကြမည်သာဖြစ်သည်။

ဘယ်မြေ၊ ဘယ်ရေး၊ ဘယ်အရပ်၊ ဘယ် ပတ်ဝန်းကျင်မှာပဲ ကြည့်ကြည့်ပါ။ မန်လည်ဆရာ တော်ညွှန်ပြသည့် မနာလိုသူ ခွေးလိုလူစားတွေ၊ ငြူစုတတ်သူ ဝက်လိုလူစားတွေက အနမတဂ္ဂ။ ကြည့်သောသူ မြင်နိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လက်တစ်ကမ်းမှာပင် အထင်အရှား။

ကောင်းကင်ဝယ် သူတန်ဖိုးနှင့်သူ ဝင်းပ နေသောလမင်းကို မနာလိုဝန်တိုစိတ်ဖြင့် မြေပြင် ကနေ ထိုးဟောင်နေသောခွေးတစ်အုပ်၏ လုပ်ရပ် က မည်သို့အကျိုးထိရောက်နိုင်ပါမည်နည်း။ ထို့အတူပါပဲ ပတ္တမြားရွှေဂူကို ဝက်တွေက ငြူစု

စိတ်ဖြင့် ညွှန်လူးကာ မည်သို့ပင် တိုက်တိုက်၊ ပွတ်ပွတ် ရွှေဂူကား ညစ်မသွား။ ပွတ်လေလေ၊ တိုက်လေလေ ရှေးကထက်ပိုက်အောင်သာ အရောင် လက်မြဲပါပဲ။ ဆရာတော်က ဘာများပြောချင် ပါသလဲ။ ကဗျာက ဘာမက်ဆွေချ်များပေးချင် ပါသလဲ။

အစ်ကိုကဗျာဆရာက ကျကျနနဖွင့်ဆိုရှင်း ပြသည်။ ထိုအထဲ ငါးရာငါးဆယ်ဇာတ်တော်လာ 'သုကရဗတ်'ကိုပါ ခင်းကျင်းပြသည်။ ဤသို့ပါ။ လွန်လေပြီးသောအခါ ဟိမဝန္တာတောနက်ဟစ်နေ ရာရှိ ပတ္တမြားရွှေဂူ၌ ဝက်တို့နေထိုင်ကြသည်။ တစ်နေ့မှာ ခြင်္သေ့တစ်ကောင်သည် ဂူ၏မနီးမဝေး အရပ်မှဖြတ်သွား၏။ ပတ္တမြားရွှေဂူမှာ လွန်စွာ ကြည်လင်ရာ ခြင်္သေ့၏အရိပ်သည် ဂူမှာပေါ်လွင် နေ၏။ ဝက်တို့က သူတို့ကိုအန္တရာယ်ပြုသတ်ဖြတ် ရန်လာသည်ဟုထင်မှတ်ကာ တုန်လှုပ်ချောက်ချား နေကြသည်။

သို့ဖြင့် ဝက်များ မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်ဖြစ် ကြပြီး စုဝေးတိုင်ပင်ကာ ရွှေဂူတွင် ခြင်္သေ့အရိပ် လာမထင်ဖို့ ဂူကို ရွံ့ညွှန်ဖြင့်သုတ်လိမ်းကြရန် အကြံရကြလေ၏။ ထိုအကြံအတိုင်း အကောင် အထည်ဖော်ကြသည်။ သို့သော်လည်း ဂူမှာ ညစ်သွားခြင်းမရှိဘဲ ပွတ်လေပြောင်လေဖြစ်နေ၍ လက်လျှော့ကြရသည်။

ထို့နောက် ဂူနှင့် မနီးမဝေး၌နေသော ရသေ့ကြီးထံသွားရောက်ပြီး ပတ္တမြားကို အရောင် မှိန်စေရန် မည်သို့ပြုရပါအံ့နည်းဟု မေးကြလေ သည်။

“အို... ဝက်အပေါင်းတို့ ကျောက်မျက်ရွံ့ ပတ္တမြားသည် အညစ်အကြေးကင်းသည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းကြည်လင်၏။ လှပတင့်တယ်ရှုရှင်စဖွယ် ရှိ၏။ ထိုကျောက်မျက်ရတနာကို အသရေဆုတ်

ယုတ်အောင်ပြုရန် သင်တို့မဆိုထားနှင့် သိကြားမင်း ပင် မတတ်နိုင်ပါ။ သင်တို့အဖို့ အကောင်းဆုံးနည်း လမ်းမှာ ဤဂူတွင် ဆက်မနေကြရန်ပင်ဖြစ်သည်” ဟု ရသေ့ကြီးကပြောပြလေရာ အဆိုပါဝက်တို့ သည် ပတ္တမြားဂူကိုစွန့်၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ပြောင်း ရွှေ့သွားကြလေသည်ဟုသတိ။

ဇာတ်တော်ကလည်း ကောင်းသလို အစ်ကို သူရဇော်အပြောကလည်း ချောသဖြင့် နာရသူတို့ အာရုံထဲစွဲကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

မနာလိုဝန်တိုစိတ်က ကြောက်ဖွယ်လိလိပါ တကား။

x x x

မစ္ဆရီယဆိုတာဘာလဲ။

ပါဠိသက်ခေါဟာရအတိအကျ၌ ဝန်တိုခြင်း၊ သဝန်တိုခြင်းဟု ပြဆိုသည်။ ပြီးတော့ မစ္ဆရီယ ငါးမျိုးကိုပင် ဖော်ပြထားပါသေး၏။

၁။ အာဝါသမစ္ဆရီယ(တိုက်တာနေအိမ်နှင့် စပ်၍ ဝန်တိုခြင်း)

၂။ ကုလမစ္ဆရီယ(ပရိသတ်နှင့်စပ်၍ ဝန်တို ခြင်း)

၃။ လာဘမစ္ဆရီယ(ပစ္စည်းလာဘ်လာဘနှင့် စပ်၍ဝန်တိုခြင်း)

၄။ ဝဏ္ဏမစ္ဆရီယ(အဆင်းနှင့်စပ်၍ဝန်တို ခြင်း)

၅။ ဓမ္မမစ္ဆရီယ(တရားနှင့်စပ်၍ဝန်တိုခြင်း)။

အဘယ်မစ္ဆရီယစိတ်က အကောင်းရှိပါ သနည်း။ မိမိအတွက်ရော၊ လောကကြီးအတွက်ပါ မည်သို့အကျိုးရှိပါသနည်း။ အသေအချာလေ့လာ ဆန်းစစ်လျှင် နတ္ထိပင်ဖြစ်တာတွေ့မြင်နိုင်ပါ သည်။

ထို့ပြင် ဣဿာမစ္ဆရီယဆိုတာလည်းရှိသေး သည်။ မနာလိုဝန်တိုစိတ်တဲ့။

‘သူတစ်ပါး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မအောက်မေ့နိုင်ခြင်းသည် ဣဿာမစ္ဆရီယတရားလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ ဣဿာမစ္ဆရီယဟူသည်လည်း ခေါင်းသွားလျှင် အမြီးပါသည်ဟုဆိုသကဲ့သို့ ဒေါသနှင့်မကွေမကွာ ယှဉ်ကုန်သောတရားတို့ တည်းဟူ၍လည်း ဖော်ပြထား၏။ နားလည်လွယ်အောင်ပြောရလျှင် ဣဿာက ‘မနာလိုခြင်းဖြစ်ပြီး မစ္ဆရီယက ‘ဝန်တိုခြင်း’ပဲ ဖြစ်သည်။

အဖောက်ကြောက်စရာကောင်းပါသည်။

ဒါတွေကို လူအများမသိကြပေဘူးလား။ သိကြပါသည်။ သိလျက်ပင် ဝိပါက်ကြမ္မာငင်ဆိုသလို အသိခေါက်ရက် အဝင်နက်နေကြသည်။ မနာလိုစိတ်ကို မချိုသိပ်နိုင်၊ သဝန်တိုစိတ်ကို မရိတ်သိမ်းနိုင်။ အခါသင့်တိုင်း ရူးမနဲ၊ တိုက်ဆိုင်မှု ရှိတိုင်း ရဲ့မနဲ။ ဒေါသစိတ်ဖြင့် မြေတစ်ကောင်လို ချက်ချင်းပါးပျဉ်းထောင်လေသည်။ အသိပုံရည်ဖြင့် ပေါက်အန်ရန်ပြုဖို့ ကြံဆောင်လေတော့သည်။

အဘယ်သူတွေပါနည်း။

ပညာမဲ့အန္ဓုပုထုဇဉ်များဖြစ်သည်။ ပညာ တတ်ကလျာဏပုထုဇဉ်များဖြစ်သည်။ ဘယ်သူမျှ မနာလိုခြင်း ဣဿာနှင့်မကင်း။ ဘယ်သူမျှ သဝန်တိုခြင်း မစ္ဆရီယနှင့်မကွာ။

မစ္ဆရီယဝေါဟာရဖြင့်ဆိုချက်နှင့်အတူတကွ ဖော်ပြပါရှိသည့် ဝါကျတို့တစ်ခုရှိပါသေးသည်။ ကျွန်တော်ဖတ်ပြီး ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားမိပါသည်။ သို့ဖြင့် မဖော်ပြလိုသောစိတ်ကြောင့် ကနဦး၌ ရျန်ထားခဲ့ဖို့ စိတ်ကူးခဲ့ပါသည်။

တကယ်တမ်းကျတော့ ကျွန်တော်မနေနိုင်ပါ။ ဖော်ပြမိပါပြီ။ နားလည်ခွင့်လွတ်ပေးကြပါရန် ညွှတ်နူးသောဂါရဝဖြင့် ပန်ကြားလျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။ ထိုဖော်ပြချက်စာသားကား ‘လူများ မစ္ဆရီယထက် ဘုန်းကြီးများမစ္ဆရီယသည် အလွန်

ပင် ကျောက်စရာကောင်းပါသည်။’ ဝိထုံး ၁၇၆ . . . တဲ့။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်ညဏ်မမီနားမလည်သည်က ကြောက်စရာကို ‘ကျောက်စရာ’ဟုဆိုသောသတ်ပုံဖြင့် ရေးသားဖော်ပြထားခြင်းပဲဖြစ်၏။

ဆိုခဲ့ပါဝိထုံးကိုဖတ်ပြီး ကျွန်တော်စိတ်ထဲ ဖျတ်ခနဲတိုးဝင်လာသော အတွေးတစ်ခုရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ စာပေလောက၌လည်း သာမန်လူများ ထက် စာရေးဆရာဟူသော စာပေသမားများ၏ မစ္ဆရီယကကော ပို၍ကြောက်စရာမကောင်းပေဘူးလားဆိုတာပဲဖြစ်ပါသည်။

ပြောရလျှင် -

ကျွန်တော့်စာပေဘဝပြတ်သန်းရာလမ်း၌ လည်း သူလိုငါလိုပါပဲ။ ဣဿာမစ္ဆရီယပွားသူအချို့နှင့် အခါအားလျော်စွာ မမျှော်လင့်ဘဲတိုးမိတိုက်မိ၊ ပွတ်တိုက်မိကြသည့်ဖြစ်စဉ်များနှင့် ကြုံကြုံကြိုက်ကြိုက်၊ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ယခုလည်းရှိနေဆဲ။ နောင်၌လည်း ဆက်လက်ရှိချင်ရှိနေပါလိမ့်ဦးမည်။

မည်သို့ဆိုစေ . . .

ကျွန်တော်ကား မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပတ္တမြားရွှေဂူကဗျာကိုပဲ ရင်ထဲအစဉ်အမြဲ ထည့်ကာ ဓပ်မဆိတ်နေပါမည်။ သူတို့မောလျှင် အသံတိတ်သွားမည်သာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ဘယ်သောအခါမှ ကောင်းကင်ပေါ်က လမင်းအဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားရွှေဂူအဖြစ်မှလည်းကောင်း လျော့ကျသွားဖွယ်ရာ အကြောင်းရှိမည်မဟုတ်ဟု ရဲရဲယုံယုံနလုံးသွင်းကာ ညင်းညှံသောဆည်းဆာလေပြည်ထဲပြုံးနေရုံမှတစ်ပါး။

မြေညှိ . . . ပြုံးနေရုံမှတစ်ပါး . . . ။

မင်းချမ်းမွန်

၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ တေဇရုပ်စုံစာစောင်
စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲအတွက်
လအလိုက် ယှဉ်ပြိုင်ရမည့်ခေါင်းစဉ်များ

စဉ်	လအမည်	ခေါင်းစဉ်	နောက်ဆုံးပေးပို့ရမည့် ရက်၊ အချိန်
၁	ဇန်နဝါရီလ	ပုဂံလွဲသောလက်	၃၀-၁၀-၂၀၁၉ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၂	ဖေဖော်ဝါရီလ	ညီညွတ်ခြင်း၏ အလှ	၃၀-၁၁-၂၀၁၉ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၃	မတ်လ	နွေဦးပန်းချီ	၃၁-၁၂-၂၀၁၉ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၄	ဧပြီလ	ဖားလပ်ရက်ခရီးသွားခြင်း အတွေ့အကြုံများ	၃၁- ၁-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၅	မေလ	မြန်မာစာပေ တို့အမွေ	၂၉- ၂-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၆	ဇွန်လ	မိုးရွာသောနေ့တစ်နေ့	၃၁- ၃-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၇	ဇူလိုင်လ	သစ်ပင်စိုက်ပျိုးအလှတိုး	၃၀- ၄-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၈	ဩဂုတ်လ	လူငယ်နှင့် ပရဟိတစိတ်	၃၁- ၅-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၉	စက်တင်ဘာလ	ပြောင်းလဲတိုးတက်လာသောနည်းပညာနှင့် ခေတ်လူငယ်	၃၀- ၆-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၀	အောက်တိုဘာလ	သီတင်းကျွတ်လပြည့်ည	၃၁- ၇-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၁	နိုဝင်ဘာလ	အဖေကျေးဇူး	၃၁- ၈-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၂	ဒီဇင်ဘာလ	အသင်းအဖွဲ့စိတ်ဓာတ်	၃၀- ၉-၂၀၂၀ ၊ ၁၆:၀၀ နာရီ

ပြိုင်ပွဲဝင်စာစီစာကုံးပျားအား အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ပေးပို့ရပါမည် -

သို့

မြဝတီစာပေတိုက် (ရုံးခွဲ)
 အမှတ်(၁၈၁) (၃၂)လမ်း
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း ၀၉-၃၂၄၉၈၇၂၄

သို့

ကာဝန်ခံစာတည်း (တေဇရုပ်စုံ)
 မြဝတီစာပေတိုက်
 အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊
 (၁၅)ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ဇော်၊
 ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
 ဖုန်း ၀၉-၃၀၃၆၇၅၆၂ ၀၉-၄၀၃၂၅၈၄၅၁

ကြေးနန်း

တို့နဲ့ ကမ္ဘာ
သက်ဆိုင်

ထောင်ကနေလွတ်လာပြီဖြစ်တဲ့အကယ်ဒမီများရှင် မေသန်းနု

သရုပ်ဆောင်မေသန်းနု ထောင်ကနေလွတ်
လာတယ်ဆိုတဲ့သတင်းဟာ မှန်ကန်တဲ့အကြောင်း
ဒါရိုက်တာစင်ရှော်မောင်မောင်က အတည်ပြုပြော
လာပါတယ်။ ဒါ့အပြင် မီဒီယာတွေနဲ့လဲ တွေ့ဆုံ
စေပြီး စာနယ်ဇင်းရှင်းလင်းပွဲပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါ
တယ်။

ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီ

ခင်ပွန်းဟောင်းဒါရိုက်တာစင်ရှော်မောင်
မောင်က မဆင့် ထောင်ကနေ ပြန်လွတ်လာပြီဆိုတာ
သေချာပါတယ်။ အသေးစိတ်ကိုတော့ မီဒီယာ
တွေနဲ့ စာနယ်ဇင်းပွဲပြုလုပ်သွားမယ်လို့ဆိုပါတယ်။

မေသန်းနုကို ချစ်ခင်အားပေးကြတဲ့ပရိသတ်တွေ၊
အနုပညာအသိုင်းအဝိုင်းက မောင်နှမတွေကလဲ
ခုလိုလွတ်မြောက်လာမှုအပေါ် ဝမ်းသာပီတိဖြစ်လို့
နေပါတယ်။

ဖြစ်ဒဏ်ခံယူခဲ့တဲ့သူမ

သရုပ်ဆောင်မေသန်းနုဟာ ငွေကြေးလိမ်
လည်မှုနဲ့ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်မှာ ဖြစ်ဒဏ်ခံယူ
ခဲ့ရတာဖြစ်ပါတယ်။ မေသန်းနုရဲ့ခင်ပွန်းဟောင်း
ဒါရိုက်တာစင်ရှော်မောင်မောင်အနေနဲ့လဲ သရုပ်
ဆောင်မေသန်းနုပြန်လည်လွတ်မြောက်နိုင်ရေး
အတွက် အစွမ်းကုန်ဆောင်ရွက်ခဲ့သလို မေသန်းနု
အကျဉ်းထောင်ကပြန်လည်လွတ်မြောက်လာရင်
နေနိုင်ဖို့အတွက် အိမ်လုံးချင်းတစ်လုံးပြင်ဆင်ပေး
ထားတာကိုတွေ့ရပါတယ်။

မယ်သီလရှင်ဝတ်မဲ့သူမ

လွတ်မြောက်လာပြီးနှစ်ပတ်ကြာမြင့်ချိန်မှာတော့ သရုပ်ဆောင်မေသန်းနုက မယ်သီလရှင်ဝတ်မှာဖြစ်သလို သားငယ်မင်းသန့်မောင်မောင်ကလဲ မိခင်နဲ့အတူ ဘုန်းကြီးလိုက်ဝတ်မှာဖြစ်ကြောင်း မိဒီယာတွေနဲ့တွေ့ဆုံတဲ့သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

ရုပ်ရှင်နှစ် ၁၀၀ ပြည့်အတွက် အားခဲထားတဲ့သရုပ်ဆောင်ဂွမ်းပုံ

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်နှစ်တစ်ရာပြည့်တဲ့အချိန်ကိုတောင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပါပြီ။ ရုပ်ရှင်နှစ် ၁၀၀ ပြည့်တဲ့အချိန် အစိုက်အတန့်မှာ သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ အနုပညာလောကထဲမှာ ရုပ်တည်လာနိုင်တဲ့အပေါ် ဂွမ်းပုံလေးရဲ့သဘောထားကို အခုလိုပြောပြလာပါတယ်။

ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးအကြောင်းပြောပြတဲ့သူမ

ဇာတ်ပို့သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ အောင်မြင်မှုရရှိထားတဲ့ တက္ကသိုလ်ဂွမ်းပုံလေးဟာ ရုပ်ရှင်နှစ် ၁၀၀ ပြည့်တဲ့အချိန်မှာ အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ခွင့်ရလို့ဝမ်းသာပြီး ဆရာတွေရဲ့ သွန်သင်ဆုံးမမှုကြောင့် အခုလိုရုပ်တည်လာနိုင်တာလို့ ပြောပါတယ်။

“မိသားစုကိုလုပ်ကျွေးနိုင်တာကလဲ ကိုယ့်ရဲ့ရုပ်ရှင်အနုပညာပေါ်မနှာ၊ မဂ္ဂဇင်းက ၁၉၈၆ ခုနှစ်ကတည်းက ဒါရိုက်တာ ဦးနုနဲ့ ဒါရိုက်တာကိုမော်မြင့် ဦးရဲ့သွန်သင်မှုတွေကြောင့် တက္ကသိုလ်ဂွမ်းပုံဆိုတဲ့ နာမည်ကိုရရှိလာတယ်။ ဆရာတွေရဲ့ညွှန်ကြားပြသမှုတွေကြောင့်လဲ အကယ်ဒမီဆိုတဲ့ဆုကိုလဲရရှိခဲ့ပါသေးတယ်။ အခုလိုနှစ် ၁၀၀ ပြည့်မှာ ကိုယ်သက်ရှိထင်ရှားရှိနေတာကြောင့် အခုလိုကြိုရတာ အရမ်းကိုဝမ်းပန်းတသာဖြစ်မိပါတယ်” ဆိုပြီးတော့ ရုပ်ရှင်နှစ် ၁၀၀ ပြည့်ရိုက်ကူးရေးမှာ ဖြေဆိုခဲ့ပါတယ်။

ကိုဗစ်နဲ့ရုပ်ရှင်ရာပြည့်ပွဲ

“၇၅ နှစ်မြောက် ရုပ်ရှင်ပွဲတော်တုန်းကလဲ မဂ္ဂဇင်းတို့တွေကြိုခဲ့ရဖူးတယ်။ တပ်မတော်ခန်းမမှာ ကျင်းပဖို့အတွက်ကိုလဲ ဘာအောင်မြင်မြင်နဲ့ ပြဇာတ်အတိုလေးတွေ တိုက်ခိုက်ကြသေးတယ်။ အခုနှစ် ၁၀၀ ပြည့်အတွက်ကိုလဲ အားခဲထားတာပါ။ ဒါပေမဲ့ Covid ရောဂါကြောင့်မို့ ခဏဆိုင်ငံထွားရတယ်။ တကယ်လို့ ပွဲတော်ကြီးစလုပ်မယ်ဆိုရင် မဂ္ဂဇင်းတို့ကတော့ အားတက်သရောပါဝင်သွားမှာပါ” လို့ ဆက်လက်ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ပရိသတ်ကပေးတဲ့အင်အားတွေနဲ့ ပရဟိတတွေ လုပ်ဖြစ်နေတဲ့ထွန်းကိုကို

ထွန်းကိုကိုနဲ့ ထွန်းကိုကိုကိုချစ်ကြသူများ

အဖွဲ့ဟာ တစ်လတစ်ကြိမ်အလှူအတန်းတွေ အမြဲတမ်း လုပ်ဖြစ်နေပါတယ်။ အလှူလုပ်ဖို့ရည်ရွယ်ပြီး ပိုက်ဆံ စုလှေ့ရှိုက်တယ်လို့လဲ ထွန်းကိုကိုက ပြောပြလာပါတယ်။

“ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ထဲမှာတော့ ၅၀၀၀ ပဲ တတ်နိုင် တတ်နိုင်၊ ၁၀၀၀ တတ်နိုင်တတ်နိုင် ကိုယ်တတ်နိုင် သလောက်လေးတွေစုပြီးလှူကြတာပါ။ တချို့ကျတော့ လဲ ၆ လစာ၊ တစ်နှစ်စာထည့်ထားတာတွေရှိတယ်။ ဒီ အလှူငွေကို စာရင်းဇယားတွေနဲ့သေသေချာချာလုပ် ပြီးလှူဖြစ်တယ်”

ဘယ်ပရဟိတအရေးမှလက်မနှေးတဲ့သူ

COVID-19 ကာလအတွင်းမှာလည်း နာရေး ကူညီမှုအသင်း(ရန်ကုန်)မှာ ဈာပနသယ်ယူပို့ဆောင် တာတွေ၊ စီးလောင်မြင်မှာ စီးငြိမ်းသတ်ပေးတာတွေ၊ COVID-19 ရောဂါပိုးတွေ့ ရှိသူတွေကို ဆေးကုသ ရေးနေရာတွေဆီ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးတာတွေအပြင် ထွန်းကိုကိုနဲ့ ထွန်းကိုကို ကိုချစ်ကြသူများအဖွဲ့တွေ စားဝတ်နေရေးအခက်အခဲကြုံနေရတဲ့ အသက်ကြီးအတိုး အဘွားတွေအတွက် ထောက်ပံ့ငွေနဲ့ စားနပ်ရိက္ခာလှူဒါန်း တာတွေကို စဉ်ဆက်မပြတ်ပြုလုပ်နေသူဖြစ်ပါတယ်။

Master ဘဝမှ သရုပ်ဆောင်ဘဝဆီသို့

ထွန်းကိုကိုဟာ မိန်းကလေးပရိသတ်များစွာ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးတွေ၊ ရုပ်သံဇာတ်လမ်းတွေတွေလဲ ရိုက်ကူးနေရသူပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်တုန်းက ကိုရီးယားနိုင်ငံမှာ ကျင်းပ ပြုလုပ်တဲ့ Asia New Star Model Contest ပြိုင်ပွဲ မှာ Winner ဆုရရှိခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ပရိသတ်တွေ စတင်သတိထားမိခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် တီဗီကြော်ငြာတွေ၊ မဂ္ဂဇင်းအဖုံးတွေကနေတစ်ဆင့် မိန်းကလေးပရိသတ်တွေရဲ့အားပေးမှုကို ပိုမိုရရှိလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

လှူလေ ဝင်ငွေပိုတိုးလာလေဖြစ်လာတယ်ဆိုတဲ့ ဖြူဖြူထွေး

ဖြူဖြူထွေးကတော့ အခုဆိုရင် ကြောက်ခမန်းလိလိအောင်မြင်လာပြီ။ ပရိသတ်အနိုင်အမာရရှိလာတဲ့သရုပ်ဆောင်တစ်ဦးဖြစ်လို့နေပါပြီ။ စိတ်ရင်းစေတနာထားပြီးလုပ်ခဲ့တဲ့ အလှူအတန်းတွေကြောင့် အခုလိုအောင်မြင်လာတာလိုလဲ သူမက ပြောပါတယ်။

“အခုလိုဖြစ်လာတာက ပြောရမယ်ဆိုရင် အလှူအတန်းလေးတွေလုပ်လို့ပါ။ ကိုယ့်ရဲ့စေတနာ၊ သဒ္ဓါတရားလေးတွေပေါင်းပြီးတော့ အလှူအတန်းလုပ်ခဲ့တာဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်တယ်။ အလှူအတန်းလုပ်တဲ့သူဟာ ငွေမပြတ်ဘူးဆိုတာ တကယ်မှန်တယ်လို့ပြောပါတယ်။ အလှူအတန်းတွေလုပ်ရင် ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ငွေကြေးတွေ ကုန်သွားတယ်လို့ မထင်စေချင်ဘူး” လို့လဲ ဖြူဖြူထွေးကပြောပါတယ်။

အခုဆိုရင်တော့ သူမဟာ မိဘနှစ်ပါးကို ရန်ကုန်မှာရော၊ ရွာမှာပါ အိမ်ကောင်းကောင်းနဲ့ ထားနိုင်ပါပြီတဲ့။

ကြုံလာတဲ့ဝေဖန်မှုတွေကိုကြုံကြုံခံပြီး ကိုယ်ယုံကြည်ရာကို လျှောက်လှမ်းလာတဲ့သူ

ဟာသဗီဒီယိုဖိုင်တွေကြောင့် ပရိသတ်တွေရဲ့အားပေးမှုတွေနဲ့အတူ ဝေဖန်မှုတွေလဲ ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဖြူဖြူထွေးဟာ ခုဆိုရင်တော့ ဗီဒီယိုဇာတ်ကားတွေသာမက ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးတွေတောင် ရိုက်ကူးနေရပါပြီ။ ကြုံလာတဲ့ဝေဖန်မှုတွေကို ကြုံကြုံခံပြီး ကိုယ်ယုံကြည်ရာကိုလျှောက်လှမ်းလာတဲ့သူဖြစ်တာကြောင့် သူ့ကိုချစ်ခင်တဲ့ပရိသတ်တွေကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်လာခဲ့ပြီဖြစ်ပါတယ်။ လက်ရှိမှာလဲ သူမရဲ့ကြိုးစားအားထုတ်မှုကရတဲ့ အနုပညာကြေးနဲ့ မိဘတွေကို ဖိုက်အိမ်ဆေးဖက်ပေးထားသူလေးလဲဖြစ်ပါတယ်။ ။

သက်ဆုနှင်း

ရွှေဒါးမောင်လေးရည် ချိုမြိန်ဖွယ်မနက်ဖြန်အသစ်များ

ကျွန်တော်တို့ရှင်သန်လှုပ်ရှားကြရသည့် ကာလအတိုင်းအတာမှာ တိုတိုလေးမျှသာ။

ထိုတိုတောင်းလှစွာသောဘဝတာအတွင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအမျက်အဏ္ဍိကင်းစွာ အတူတကွ ယှဉ်တွဲနေထိုင်ရပါမူ မင်္ဂလာရှိသော၊ ကောင်းမြတ်သော အသက်ရှင်ခြင်းဟု မပိုနိုင်မည်ထင်ပါသည်။

လူသားဟူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း နေထိုင်ရပ်တည်ရသော အမျိုးအနွယ်မဟုတ်၍ပင်။ သည်အတွက် ကျွန်တော်တို့သည် မိတ်သဟာများနှင့် ပေါင်းဖက်ရှင်သန်ကြရပေသည်။ ကောင်းသော မိတ်ဆွေတို့ကိုအဖော်ပြုကြလျက် မကောင်းသောသူများကို ဝေးဝေးမှရှောင်ရှားကြရပေမည်။

မိမိထံမှသာ လာရောက်ယူငင်တတ်သူ မိတ်ဆွေ၊ နှုတ်ဖြင့်သာကိုယ့်အကျိုးလိုလားသယောင် အပြောကောင်းသူမိတ်ဆွေ၊ ရှေ့တွင်မှာတော့ မိမိအကြိုက်ဆောင် မျက်ကွယ်တွင် ရန်သူသဖွယ်ပြု

တတ်သူမိတ်ဆွေ၊ မကောင်းသော အမှုကိစ္စတို့ ဦးသာပေါင်းဖော်၍ရသူ စသဖြင့် မိတ်ဆွေတူများသာ လောကပြင်ကျယ်တစ်လွှားအတွေ့ရများသဖြင့် သတိနှင့်ဆင်ခြင်၊ အသိနှင့်မြော်မြင်ကာ ရွေးချယ်ပေါင်းသင်းကြရမည်သာ။

ထို့အတူပင် သေရည်သေရက်သောက်စားရန်၊ အချိန်အခါမဲ့ အတူတကွသွားလာပျော်မြူးရန်၊ အလောင်းအစားကိစ္စတို့ဖြင့် ဖြားယောင်းတတ်ကြပေရာ ထိုသို့သောမိတ်ဆွေမျိုးကိုလည်း ဝေးရာမှရှောင်ရှားနိုင်မှသာ ဝန်းကျင်အလယ်တွင် ရှက်ဖွယ်လိလိတို့နှင့် ကင်းနိုင်ပေမည်။

အတုအယောင်တို့မည်သည် လောကတစ်လွှားပေါများလှချေ၏။

x x x

မိတ်ဆွေစစ်မည်သည် အကြောင်းကိစ္စတစ်စုံတစ်ရာပေါ်ပေါက်ခဲ့သော် အဖော်အဖြစ်

အတူတကွယှဉ်တွဲလျက် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပေးတတ် သူဖြစ်ပါသည်။

မိတ်ဆွေစစ်နှင့်ပေါင်းဖော်ဖွဲ့ဝင်ယှဉ်တွဲကြ ရမှသာ လောကတစ်လွှားအောင်မြင်မှုအပြုံးပန်း တို့ဖြင့် ကြည်မြူးလန်းစွင့်နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

မိတ်ဆွေစစ်ဟူသည် ကျေးဇူးပြုတတ်၍ ကောင်းသောစိတ်နှလုံးရှိသူ၊ အကျိုးစီးပွားကိုပြော တတ်ပြီး အစဉ်သဖြင့်စောင့်ရှောက်သူ၊ အကျိုး စီးပွားလိုလားသူ၊ ထိုသို့သော မိတ်သဟာများ တို့ကို မြတ်နိုးချစ်မက်စွာဖြင့် ယာယီပိုင်ပိုင်ပေးဖော် ခင်မင်အပ်သည်ပင်။

“အကြင်ခင်ပွန်းတို့သည် အနာနှိပ်စက် သောကာလ၌လည်းကောင်း၊ မင်းအိမ်တံခါး၌ လည်းကောင်း၊ သူ့သန်တစပြင်၌လည်းကောင်း ရုပ်တည်ပေကုန်၏။ ထိုခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင် ခင်ပွန်းကောင်းမည်၏” ဟု လောကနီတိဆရာက ဆိုခဲ့ပေသည်။

နာမကျန်းဖြစ်ချိန်၌လည်းကောင်း၊ အစာ ရေစာပြတ်လပ်သောကာလ၌လည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ရန်သူမိသောကာလ၌လည်းကောင်း၊ အမှုအခင်းကိစ္စတို့ဖြင့် ထောင်သွင်းအကျဉ်းချခံရစဉ် ၌လည်းကောင်း၊ နာရေးပေါ်ချိန်တိုင်လျှင်လည်း ကောင်း မိမိနှင့်အတူ ဆိုးတူကောင်းဖက်အနစ်နာခံ ပေါင်းသင်းတတ်သူတို့သာ မိတ်ဆွေစစ်၊ မိတ်ဆွေ မှန်မည်ပါကြောင်း လောကနီတိကျမ်းပြုဆရာက မိတ်ဆွေစစ်၊ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦး၏ ဂုဏ်ရည် အပေါင်းကို လက်ဖဝါးပေါ်တင်ပြတိသို့ ရှင်းလင်း ခဲ့ပေသည်။

x x x

အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာသဖြင့် အဆွေ ခင်ပွန်းကောင်းတို့၏ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦးထိန်း

သိမ်းစောင့်ရှောက်တတ်သည့် ဟင်္သာစစ်သူကြီး ‘သုခုမ’ အကြောင်းကို ပုံထိုးပြလိုပေသည်။

တစ်နေ့တွင် ‘စတရစ်’ မည်သောဟင်္သာမင်း သည် ကြာမျိုးငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ‘မာနသီယ’ ရေအိုင်သို့အဆင်းတွင် မုဆိုးထောင်ထားသော ကျော့ကွင်း၌မိလေသည်။ တပည့်ဟင်္သာအပေါင်းတို့ အစာဝ၍ ဌာနသို့ပြန်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ‘သုခုမ’ မည်သောစစ်သူကြီးက ခေါင်းဆောင်ဟင်္သာမင်း ပြန်လည်ပါမလာသည်ကိုသိရှိ၍ ရေအိုင်သို့ ပြန်လည်ဆင်းသက်လာရာ ကျော့ကွင်း၌မိနေ သည့်ဟင်္သာမင်းကို တွေ့လေသည်။

ထိုအခါ ဟင်္သာမင်းက “အမောင်သုခုမ ချစ်ခြင်းမရှိသောဟင်္သာကိုးသောင်းကြောက်ထောင် တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍ ယုံသွားကုန်၏။ ကျော့ကွင်း မိသောငါ၌ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောအပေါင်း အဖော်သည်မရှိ၊ သင်လဲသွားလော့၊ ငါ့ထံမနေ နှင့်” ဟုဆိုသော်လည်း ‘သုခုမ’ မည်သောဟင်္သာ စစ်သူကြီးသည် အရှင်သခင်ကို စွန့်ခွာမသွားဘဲ မုဆိုးရောက်လာသည်အထိ စောင့်လင့်နေ၏။

မုဆိုးရောက်လာသောအခါ -

“အဆွေမုဆိုး ဤရွှေဟင်္သာသည် ငါ၏ အရှင်မင်းတည်း၊ ဤရွှေဟင်္သာမင်းကြောင့် သင့်၌ အကျိုးရှိစေနိုင်၏။ ငါတို့ကို အနောင်အဖွဲ့မှလွှတ်၍ အသက်ချမ်းသာပေးပါလော့” ဟူ၍တောင်းပန်၏။

မိတ်ဆွေစစ်ဟူသည်

ကျေးဇူးပြုတတ်၍

ကောင်းသောစိတ်နှလုံးရှိသူ၊

အကျိုးစီးပွားကိုပြောတတ်ပြီး

အစဉ်သဖြင့်စောင့်ရှောက်သူ၊

အကျိုးစီးပွားလိုလားသူ၊

ထိုသို့သော...

ထို့အပြင် ဆက်လက်ပြီး ဟင်္သာမင်းနှင့် ငါ့ကိုဖလှယ်ပါဆိုသည့် ဟင်္သာစစ်သူကြီးစကားကြောင့် မုဆိုးလည်း နူးညံ့သောစိတ်ထားဖြင့် -

“အဆွေဟင်္သာ ဤလောက၌ များစွာသော သူတို့သည် သင်နှင့်တူသောအဆွေခင်ပွန်းမျိုး မရှိကုန်၊ ငါသည် သင်၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရွှေဟင်္သာမင်းကိုလွှတ်အံ့၊ အလိုရှိရာသို့လျင်မြန်စွာသွား၍ ဆွေမျိုးတို့အလယ်၌ တင့်တယ်ပါကုန်လော့” ဟုဆိုကာ ကျောကွင်းကိုဖြတ်၍လွှတ်၏။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းပီလှသည့် ‘သုမမ’မည်သော ဟင်္သာ၏လုပ်ရပ်က ကျွန်တော်တို့၏အိပ်ပျော်နေသောနှလုံးသားများကို အလန့်တကြားပင်ပုတ်နှိုးခဲ့ပေသည်။

မိတ်ကောင်းတွေ့ဖွန်ဆိုသည် ဤသို့ပါ တကားဟူ၍လည်း . . .။

x x x

အပေါင်းကြောင့် ဂုဏ်တက်သကဲ့သို့၊ အပေါင်းကြောင့်ပင် ဂုဏ်ပျက်တတ်ပုံကိုလည်း ‘ကျေးညီနောင်’စာတ်လမ်းက သာဓကအဖြစ် လှစ်ဟပြခဲ့ပေသည်။

တစ်ခါက ကျေးညီနောင်တို့သည် လက်ပံတော၌နေကြ၏။ လေပြင်းတိုက်ခတ်စဉ် ကျေးညီနောင်တို့ လေပြင်းနှင့်အတူလှုပ်ပါလျက် ကျေးငယ်တစ်ကောင်သည် ခိုးသားတို့နေထိုင်ရာ လက်နက်ပုံအကြားသို့ကျရောက်ခဲ့၍ ခိုးသားတို့က ကျွေးမွေးထားခဲ့၏။ ကျန်ကျေးငယ်တစ်ကောင်မှာ ရသေ့တို့ကျောင်းသစ်မီးရှိ ပန်းရုံအကြား၌ကျရောက်ခဲ့ပြီး ရသေ့တို့က ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားခဲ့၏။

တစ်နေ့သောအခါ ပြည့်ရှင်ဘုရင်တစ်ပါး တောကစားထွက်လာခဲ့ပြီး အဖော်တို့နှင့်ကွဲလျက် ခိုးသားတို့နေထိုင်ရာအနီးသို့ရောက်ခဲ့သည်။ ခိုးသားတို့ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားသောကျေးသား

သည် သစ်ပင်ရင်း၌အိပ်ပျော်နေသောမင်းနှင့် ရွှေငွေလက်ဝတ်တန်ဆာတို့ကိုမြင်သော် “အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုချွတ်ယူကြကုန်စို့၊ ပတ္တမြားနားတောင်းကိုချွတ်ယူကြကုန်စို့၊ အနိုင်အထက်လှယက်ပြီးလျှင် သတ်ဖြတ်၍ သစ်ခက်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းကြကုန်အံ့” ဟုဆိုသဖြင့် ထမင်းချက်နှင့်အတူ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ အလျင်အမြန်ထွက်ပြေးလာခဲ့ရာ ရသေ့ငါးရာတို့၏ ကျောင်းသစ်မီးသို့ ရောက်သွားကြသည်။ ထို့အခါ ရသေ့တို့နှင့်အတူဟာကွပေါင်းဖော်ကြီးပြင်းခဲ့ရသည့်ကျေးသားငယ်က -

“အရှင်မင်းကြီးကြွလာတော်မူခြင်းကား ကောင်းမြတ်သောကြွလာခြင်းတည်း၊ အပြစ်ကင်းသောလာခြင်းတည်း၊ ဤအရပ်သို့ကြွလာတော်မူသောအရှင်မင်းကြီးသည် အလိုရှိရာမိန့်တော်မူပါ၊ ချိုမြိန်ရာအသီးအနှံတို့ကို သုံးစေခင်ပါ၊ ဤရေသည် အေးမြလှပါ၏၊ အရှင်မင်းကြီးလိုရာကို ယူဆောင်ပေးရန် ကျွန်ုပ်၌ လက်မရှိပါသဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်ထ၍ယူပါ” ဟူ၍ ယဉ်ကျေးပျူငှာချိုသာစွာပြော၏။

မင်းကြီးလည်း စောစောကကြမ်းကြုတ်လှသော ကျေးသားကိုသတိရလျက် -

“ဤကျေးသားကား လောကွတ်ကောင်းလှသည်၊ ကျွန်ုပ်တွေ့ခဲ့သောကျေးသားတစ်ကောင်မှာ လှပါ၊ ယက်ပါ၊ သတ်ပါ၊ ဖြတ်ပါဟု ယုတ်မာကြမ်းတမ်းသောစကားကိုဆို၏၊ ကျေးသားချင်း တူသော်လည်း အမှုအရာခြားလှ၏” ဟုဆိုလေရာ ရသေ့၏ကျောင်းသစ်မီးမှကျေးသားကား -

“အရှင်မင်းကြီး အရှင်မင်းတွေ့ခဲ့သော ကျေးသားကား ကျွန်ုပ်၏ညီငယ်ကျေးသားပင်ဖြစ်ပါသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ညီနောင်သည် လေပြင်းတိုက်ခတ်သဖြင့် တကွတပြားစီဖြစ်၏၊ ညီငယ်ကျေးသားသည် လက်နက်ပုံအကြား၌ကျရောက်

သဖြင့် 'သတ္တိဂုဗ္ဗ' ဟုအမည်ပေး၍ ခိုးသားတို့က စောင့်ရှောက်ထား၏။

ကျွန်ုပ်ကား ရသေ့ကျောင်းသင်္ခမ်းရှိပန်းရုံကြား၌ကျရောက်၍ 'ပုပ္ဖက' ဟုအမည်ပေးကာ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားပါသည်။ အရှင်မင်းကြီး ငါးပုပ်ကိုချည်နှောင်သောသမန်းမြက်တွင် ငါးပုပ်နဲ့စွဲသကဲ့သို့ ခိုးသားတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ကြီးပြင်းရသော 'သတ္တိဂုဗ္ဗ' ၌ ညစ်ညမ်းသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ မိုက်မဲသောအမှုအရာတို့ စွဲကပ်ပါသည်။ အရှင်မင်းကြီး တောင်ဇလပ်ပန်းထုပ်သောဖက်၌ တောင်ဇလပ်၏ အမွှေးနံ့သာစွဲသကဲ့သို့ သူတော်စင် ရသေ့တို့နှင့်ပေါင်းဖော်သောကျွန်ုပ်၌ သူတော်စင်တို့၏ အမူအကျင့်အပြောအဆိုတို့စွဲသတည်း။ မိမိ၏အပေါင်းအဖော်ကိုလိုက်၍ ပေါ်ပေါက်သည်တည်း။ ဟု ရှင်းပြခဲ့ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့လူသားဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ရရှိခဲ့ခြင်းမှာ အလွန်ပင်ခက်ခဲသည့်တန်ဖိုးတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ရခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတန်ဖိုးရှိလှသော လူသားအဖြစ်ကို ပိုင်ခွင့်ကြိုလာမိကား၊ လူသား၏ ကောင်းမြတ်သောဂုဏ်ပုဒ်နှင့် လျော်ညီသောရန်ကြံရှင်သန်မှုများနှင့်သာ အကောင်အထည်ဖော်ကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ကိုယ်ကျင့်လည်ရှင်သန်ရာ၊ ကိုယ်စားပြုရာ အသိုက်အမြိုအပေါ် တာဝန်ကျေသူ၊ ကောင်းကျိုးပြုနိုင်သူတစ်ဦးအဖြစ် မိတ်သင်္ဂဟများနှင့်အတူ တကွ ပါဝင်ကုန်ကြရင်း ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်သော လူ့ဘောင်လောကသစ်ဆီ . . .။ ။

ရွှေခါးမောင်လေးရည်

စာတည်းအဖွဲ့

- မြဝတီစာပေတိုက်၊
- စာမှတ် (၁၅)
- မိုးကောင်းလမ်း၊
- (၁၅) ရပ်ကွက်၊
- ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
- ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
- ဖုန်း - ၀၉၃၀၃၆၇၅၆၂
- E-mail:
- mwdliteraturehouse@gmail.com

အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လမှာ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းပညာရပ်ကို လန်ဒန်မြို့က စိန်မာတင် အနုပညာဒီဇိုင်းကောလိပ်တွင် သွားရောက်ဆည်းပူး ခဲ့ပါတယ်။ လော့ဆင်ဟာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖြစ်ပေမဲ့ မိခင်ဘက်က မှတ်စလင်တော်ဝင်အသိုင်း အဝိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ ခရူးဝယ်စင်တာတစ်ခုမှာ သူမ ကို အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ကတွေ့ရှိခဲ့ပြီး အလား အလာရှိသူလို့ သတ်မှတ်ခံရပြီးနောက် ABS-CBN ကြယ်ပွင့်များအစီအစဉ်ထဲပါဝင်ဖို့ ကမ်းလှမ်းခံရ

တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရင်း အဓိကဇာတ်ကောင် တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ 'အော်ဝီနာ'ရယ်လို့ ထင်ရှားလာရပါ တယ်။ အဲဒီဇာတ်လမ်းတွဲဟာ အရမ်းအောင်မြင် ခဲ့ပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မတ်လအထိထုတ်လွှင့်ပြသ ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယရုပ်သံဇာတ်လမ်းတွဲ အဖြစ် ၂၀၀၅ ခုနှစ်ထဲ Dama အမည်နဲ့ ရိုက်ကူး တင်ဆက်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီနောက် မင်းသား ဒင်းနစ်ထရိုလို့နဲ့တွဲပြီး Majika ရုပ်သံဇာတ်လမ်း တွဲကို ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မတ်လမှ စက်တင်ဘာလ

ပေမဲ့ ဖခင်ရဲ့ကန့်ကွက်မှုကြောင့် စာချုပ်မချုပ်ခဲ့ရပါ တူး။ နောက်တော့ GMA အနုပညာအဖွဲ့နဲ့ စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ပြီး လူငယ်ရှေးရှုအစီအစဉ်မှာ ဦးဦး ဖျားဖျားပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ Ang libigin Ay Ikaw ဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်သရုပ် ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လမှာ Mulawin တီဗီစီးရီးထဲသရုပ်ဆောင် ရစ်ချဒ်ဂူတာရက်စ်နဲ့

အထိ ထုတ်လွှင့်ပြသခဲ့ပါတယ်။ လော့ဆင်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ထားတဲ့ Asian Treasures ရုပ်သံ စီးရီးကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှ ဇွန်လအထိ ထုတ်လွှင့်ခဲ့ရာ မွန်ဂိုလီယား၊ ထိုင်း၊ တရုတ်နိုင်ငံ တို့အထိပါ ပေါက်သွားခဲ့ပါတယ်။

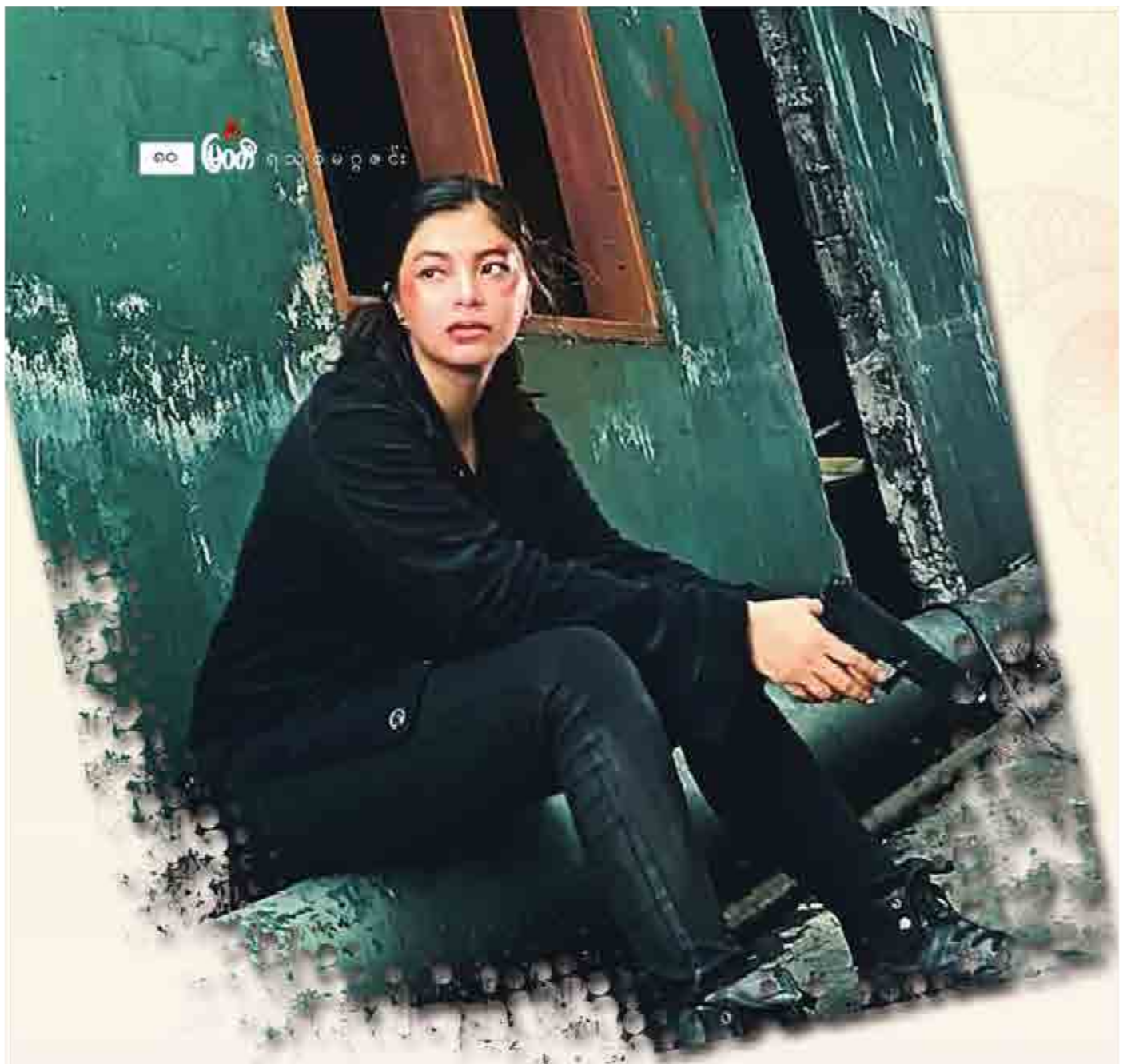
၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လမှာတော့ ABS-CBN နဲ့ '၂ နစ်သက်တမ်းစာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီး Maalaala Mo Kaya ဇာတ်ကားနဲ့ ပထမဆုံး

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်ဖြစ်လာပါတယ်။ အဲဒီ ဇာတ်ကားနဲ့ပဲ အကောင်းဆုံးအမျိုးသမီး သရုပ်ဆောင်ဆုကို လော့ဆင်တစ်ယောက် ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှာတော့ Only You ရုပ်သံဇာတ်လမ်းတွဲ ရိုက်ကူးခဲ့ပြီး မိလစ်ပိုင်နိုင်ငံရဲ့လူကြည့်အများဆုံး ဇာတ်လမ်း တွဲအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရပါတယ်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် မှာရိုက်ကူးထုတ်လွှင့်ခဲ့တဲ့ Imortal ရုပ်သံ ဇာတ်လမ်းတွဲကိုတော့ ပက်ဘ်ဆိုက်လွှင့်တင်ခဲ့တာ မှာ ၃ လအတွင်း ပရိသတ် ၁၅ သန်း ကြည့်ရှုခဲ့ကြ ပါတယ်။

လော့ဆင်ဟာ Pilipinas Got Talent ပြိုင်ပွဲမှာ အကဲဖြတ်ခိုင်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ရပါ သေးတယ်။ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်အဖြစ်ပါဝင်ခဲ့တာ တွေကတော့ Ping Lacson: Super Cop, Mano Po 2, Kuya, Singles, Mano Po III: My Love, Sigaw စတဲ့ဇာတ်ကားတွေဖြစ်ပါတယ်။ မင်းသားဂုဏ်ရက်ခံနဲ့တွဲပြီး The Promise ဒရာမာရုပ်ရှင်ကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှာ ရိုက်ကူးခဲ့ ရာ ယခင်ဇာတ်ကောင်ကရိုက်တာတွေနဲ့ တစ်မူ ကွဲပြားစွာ သရုပ်ဆောင်ပြခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှာ သူမရဲ့ကိုယ်ပိုင်ရုပ်ရှင်အဖြစ် Angels ကို ရိုက်ကူးပြသခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှာ မင်းသား Piolo Pascual နဲ့တွဲဖက် ပြီး Love Me Again ရုပ်ရှင်၊ နောက်တစ်ခါ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်မှာ အချစ်ဟာသဇာတ်မြူး My Amnesia Girl တို့ကို ရိုက်ကူးခဲ့ပါတယ်။

၂၀၁၁ ခုနှစ်ရောက်တော့ Aga Muhlach, In the Name of Love ဒရာမာဇာတ်ကားနဲ့ အကောင်းဆုံးအမျိုးသမီးသရုပ်ဆောင် ဆု Gawad PASADO ရခဲ့ပြီး FAMAS Awards ဆုအတွက်လည်း အမည်စာရင်းတင်သွင်းခံခဲ့ရပါ

တယ်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာ မင်းသား John Lloyd Cruz နဲ့ တွဲပြီး အလွမ်းဟာသရုပ်ရှင် Unofficially Yours ကို ရိုက်ကူးခဲ့ပါတယ်။ One More Try ရုပ်ရှင်ကားမှာ Dingdong Dantes, Angelica Panganiban တို့နဲ့ တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မက်ထရိုမနီလာရုပ်ရှင်ပွဲတော်မှာ ထည့်သွင်းပြသခဲ့ကြပါတယ်။ လော့ဆင်ရဲ့ နောက်ပိုင်း သရုပ်ဆောင်ချက်တွေဟာ ဝေဖန် ရေးသမားတွေရဲ့ ပါးစပ်များမှာ ချီးကျူးခံလာရပြီး

မီဒီယာတွေမှာလည်း တခမ်းတနားဖော်ပြခံလာရ ပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ အကောင်းဆုံးအမျိုးသမီးသရုပ် ဆောင်ဆုဖြစ်တဲ့ FAMAS Awards ဆုနဲ့ ဖိလစ်ပိုင်ရုပ်ရှင်အကယ်ဒမီဆုတို့ကို ဆက်တိုက် ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရပါတယ်။
၂၀၁၆ ခုနှစ်မှာတော့ Star Cinema က ပေးအပ်တဲ့ တစ်သက်တာရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆုနဲ့ Inding Indie ကပေးအပ်တဲ့ Aktres ng Dekada Award ဆုတို့ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ The

Third Party စာတ်ကားဟာ LGBT တွေရဲ့ဘဝကိုရိုက်ကူးတင်ဆက်ထားတာဖြစ်ပြီး လော့ဆင်က ပီပြင်စွာသရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

သူမရဲ့ ကိုယ့်ရေးကိုယ်တကာစွာအဖြစ် ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၉ ရက်က ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်သူ Nail Arce နဲ့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း အင်စတာဂရမ်မှာရေးသားခဲ့ပါတယ်။ လော့ဆင်ဟာ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံရဲ့တီဗီနဲ့ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်၊ မော်ဒယ်၊ ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်သူ၊ ဖက်ရှင် ဒီဇိုင်းနာဟာမ်ယောက်ဖြစ်ပြီး လူအနည်းငယ်သာ ရရှိခဲ့ဖူးတဲ့ National Commission for Culture and the Arts Ani ng Dangal အဖွဲ့က ချီးမြှင့်တဲ့ဂုဏ်ထူးဆောင်ဆုကိုလည်း နှစ်စဉ်ရရှိခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ထူးထူးခြားခြားအဖြစ် Nickelodeon Philippines Kids' Choice Awards ဆုကိုလည်း ရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဆုဟာ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတစ်လွှား ကလေးငယ်တွေအကြိုက်ဆုံး တီဗီသရုပ်ဆောင်သူကို ကလေးငယ်တွေကိုယ်တိုင် အွန်လိုင်းကဖြစ်စေ၊ ဖုန်းမက်ဆေ့ချ်ကဖြစ်စေ မဲပေးပြီး ရွေးချယ်ရတာဖြစ်ပါတယ်။

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတစ်ဝန်းမှာတော့ သူမကို ပရဟိတမင်းသမီးလေးလို့ လူသိများပါတယ်။ ၂၀၁၉ ခုနှစ်ထုတ် Forbes Magazine ထဲမှာ အာရှတိုက်ရဲ့ပရဟိတသူရဲကောင်းမလေးအဖြစ် တင်စားဖော်ပြထားပါတယ်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၉ ခုနှစ်အတွင်း ကျောင်းသားတွေအတွက် စကောလားရှစ်၊ အမျိုးသမီးနဲ့ကလေးသူငယ်များ အကြမ်းဖက်မှုကာကွယ်ရေး၊ ဌာနေတိုင်းရင်းသား တို့ရဲ့စီးပွားရေးနဲ့ နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများအတွက် ထောက်ပံ့ပေးခြင်းစတာတွေအတွက် ပီဆို ၁၅ သန်းကျော် လှူတန်းခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၃ ရက်က သူမရဲ့မွေးနေ့ကို အမျိုး

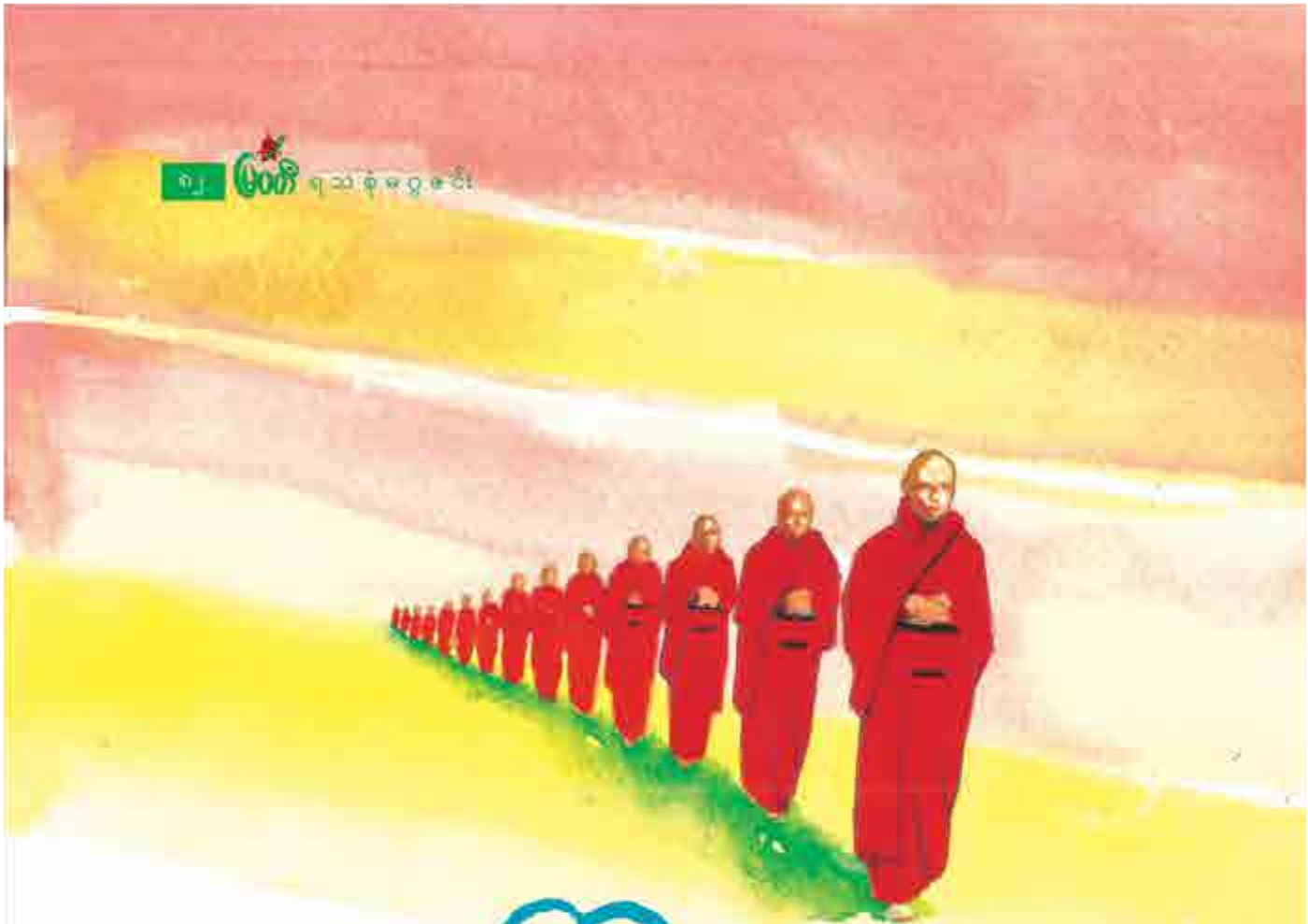
သမီးနဲ့ကလေးသူငယ်များကို ထောက်ပံ့ပေးနေတဲ့ Gabriela ဖောင်ဒေးရှင်းအဖွဲ့အစည်းနဲ့ အတူတွဲပြီး ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၀ ရက်က သူမရဲ့မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် ကိုစန်မြို့တော် ပါယာတူစ်အရပ်ကဆင်းရဲတဲ့ကလေးငယ်တွေကို အဝတ်အထည်၊ အစားအသောက်နဲ့လက်ဆောင် ပစ္စည်းတွေ သွားရောက်ပေးလှူခဲ့ပါတယ်။

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ Covid-19 ကပ်ဘေးအတွက် ဆေးရုံသုံးပစ္စည်းတွေပံ့ပိုးပေးသလို ရန်ပုံငွေရရှိရေးအတွက် လှုံ့ဆော်ပေးနေသူလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ မတ်လမှဧပြီလအထိ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံအတွင်း Covid ကပ်ရောဂါကို ရှေ့တန်းတိုက်စစ်ဆင်နေသူတွေအတွက် ပီဆို ၁၁ သန်းနီးပါး ရန်ပုံငွေရရှိအောင် လှုံ့ဆော်ပေးတဲ့ အပြင် ညအိပ်ရွက်ဖျင်တဲ့တွေလည်း ပေးလှူခဲ့ပါတယ်။

ပြီးတော့ ဓိတ်ဆွေတွေနဲ့ #UniTENT -WeStandPH လှုပ်ရှားမှုပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဆေးရုံ ၂၈ ရုံမှာရှိတဲ့ Covid လူနာတွေအသုံးပြုဖို့ အထူးရွက်ဖျင်တဲငယ်တွေရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သလို လော့ဆင်ဟာ ဖိလစ်ပိုင်မြို့ကြီးတွေက ဆေးရုံတွေနဲ့အနီးဝန်းကျင်ဒေသက ဆေးရုံတွေမှာ အသုံးပြုဖို့ PPE ဝတ်စုံတွေနဲ့ ဆေးပစ္စည်းတွေလည်း လှူဒါန်းပေးခဲ့ပါတယ်။ ။

အိုကြင်ရာ

Ref: https://en.wikipedia.org/wiki/Angel_Locsin
<https://www.goodnewspilipinas.com/angel-locsin-raises-over-11-million-for-hospital-tents-with-unitentwestandph-campaign/>

ဝေဟီ

< ဇု ၇ ၆ >

တောင်းတိုက်ခြင်း နှံ့စေတော်ကြ

(ပင်ကိုရေးဝတ္ထုရှည် ၈/ဆုံး)

“အမေကြီးရေ”

“ဝေ . . .”

“မီးဖိုထဲမှာလား”

“အေး . . . လာခုံကြပေး၊ ချက်ချိန်ပြုတ်
ချိန်ကြီးမှာ ညည်းတို့က ဘာကိစ္စတွေအရေး
ကောင်းလာကြလဲ”

ဒုတိယတပ်ရင်းမှူးဇနီးနှင့် ကြည်ကြည်သန်း
အသံကြောင့် ကျွန်မ မီးဖိုထဲမှပင် လှမ်းအော်ခေါ်ပြီး

ဟင်းအိုးဆက်ချက်နေမိသည်။ ဘယ်နှယောက်
လာသလဲ မကြည့်မိ။

“အစ်မကလဲ ဆယ်နာရီထိုးပြီးပြီ၊ ခုထိ
မကျက်သေးဘူးလား”

“အင်း . . . ဒီနေ့ အိမ်ဗဟိုရံများနေတာနဲ့
အဖေကြီးကလဲမရှိတော့ အေးအေးဆေးဆေးချက်
နေတာပေါ့ကွယ်၊ ဟယ် လူစုလူဝေးကောင်းလှချေ
လား”

ဒုတိယတပ်ရင်းမှူးဇနီးနှင့်အခြားအရာရှိ ဇနီးများ၊ အရာခံ၊ အကြပ်ကြီးအကြပ်ငယ်၊ တပ်သား ဇနီး များအပါအဝင် ၁၀ ယောက်ခန့်တွေ့ရတော့ ကျွန်မ အံ့အားသင့်နေမိသည်။ အကြောင်းထူးမရှိ တဲနှင့်တော့ အခုလိုလာကြမှာမဟုတ်။

“ကံ သင်ဖြူးခင်းပြီးပဲ ထိုင်ကြရအောင်၊ ဆိုကြစမ်းပါအုံး၊ တစုတဝေးကြီး ဘာကိစ္စလဲ၊ နေ့လယ်မှ အေးအေးဆေးဆေးလာလဲရသားနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ၊ အဖေကြီးက ဒီနေ့ပြန် ရောက်မယ်ကြားလို့ ချက်ပြုတ်ပြီးတာနဲ့လာခဲ့တာ အစ်မရဲ့၊ ကိစ္စကတော့ ဒီလိုပါ၊ သူတို့လိုင်းတွေမှာ အားလုံးက ဒီနှစ်ကို စုပေါင်းရှင်ပြုလုပ်ချင်ကြလို့ တဲ့၊ အရင်တပ်ရင်းမှူးတုန်းက ဇနီးကလဲမရှိ၊ ရှေ့တန်းမှာသာ အနေများနေတော့ မပြောကြရဘူး၊ ဟိုအရင် တပ်ရင်းမှူးတွေလက်ထက်တုန်းကတော့ လုပ်ကြတာများပါတယ်တဲ့၊ အဲဒါ အစ်မက အဖေ

ကြီးလာရင် ပြောပေးပါလို့၊ စုပေါင်းရှင်ပြုမလုပ် ဖြစ်တာ ၂ နှစ်ရှိပြီ”

တပ်ရင်းတစ်ခုတွင် နွေကျောင်းပိတ်ရက် ရောက်တိုင်း စုပေါင်းရှင်ပြုရဟန်ခံပွဲများလုပ် တတ်ကြပါသည်။

လူမှုရေးကိစ္စဆိုတော့ လုံခြုံရေးယူရသော တပ်များတွင် တပ်ရင်းမှူးဇနီးကပင် ဦးစီးဦးဆောင် လုပ်ရတတ်သည်။ မယားကျားတွေက လုံခြုံရေး ဖွဲ့ကံနေရသောဟပ်များဖြစ်သည်နှင့်အညီ အမြဲ အစဉ်သင့်ရှိနေရသည်မို့ သူတို့ကိုအားကိုးလွန်း၍ မရပါချေ။

“အေးလေ အဖေကြီးလာရင် အစ်မလဲ ပြောမယ်၊ ညည်းတို့ယောက်ျားတွေလဲ တရားဝင် ပြောခိုင်းကြပေါ့”

“ပြောခိုင်းမှာပါအဖေကြီးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဖေကြီးကိုအရင်လာပြီး ပြောထားနှင့်တာပါ”

ကျွန်မကို ဒုတိယတပ်ရင်းမှူးဇနီးမှလွဲပြီး အားလုံးက အဖေကြီးခေါ်ကြသလို ကျွန်မခင်ပွန်း သည်ကိုလည်း အဖေကြီးဟုသာ ခေါ်ကြပါသည်။ တပ်၏မိဘသဖွယ်မို့အပြင် ကျွန်မတို့ကလည်း လူမှုရေးကိစ္စများတွင် မိဘသဖွယ် ကူညီစောင့် ရှောက်ချစ်ခင်ကြင်နာမှုများကြောင့်လည်း ပါပါ သည်။

“ကဲ ဒါဆိုလဲ နောက်တော့ တိုင်ပင်ကြရ ဆွေးနွေးကြရမှာပေါ့၊ စုတော့ အအေးပျော်ပြီး သောက်သွားကြ၊ ယောက်ျားတွေကို နေ့လယ်စာ ထမင်းကျွေးရအုံးမယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့အဖေကြီး၊ ကျွန်မတို့ပြန်လိုက်ပါ အုံးမယ်”

သူတို့တွေပြန်သွားတော့ ကျွန်မစဉ်းစားရ ပါပြီ။ အလှူတစ်ခုပြုလုပ်ရသည်မှာ လူပေါင်း ထောင်နှင့်ချီ၍ကျွေးရသောအခါ အချက်အပြုတ်

အစီအမံ၊ အကျွေးအမွေးစဉ်ခံပြုစုရေးကိစ္စတွေက များလှပါဘိ။ စုပေါင်းရှင်ပြုဆိုတော့ ပို၍ကိစ္စများ မည်။ ညှိရနှိုင်းရ၊ တိုင်ပင်ရပေဦးမည်။

x x x

“ကဲ အားလုံးပေါ့လေ၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီနှစ် မှာ တပ်ရင်းက စုပေါင်းရှင်ပြုအလှူလုပ်ကြိမ်မယ် ဆိုတော့ ပထမဆုံးမေးချင်တာက ရှင်လောင်း ဘယ်နှပါး၊ ရဟန်းလောင်းဘယ်နှပါးရသလဲ၊ သိပြီးပြီလား တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့စာရင်းကောက်လို့ ရတာ ခုနောက်ဆုံးအချိန်ထိ ရှင်လောင်း ၈၁ ပါး၊ ရဟန်းလောင်း ၂၃ ပါးပါ တပ်မှူး”

“ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ ဆပ်ကော်မတီလေး တွေ ဖွဲ့လိုက်ကြရအောင်၊ စီမံခန့်ခွဲရေး၊ ဘဏ္ဍာ ရေး၊ မဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်ရေး၊ ချက်ပြုတ်ရေး၊ စည့်ခံကျွေးမွေးရေး၊ နောက်ထပ်ကော ဘာများ ကျန်နေအုံးမလဲ စဉ်းစားကြပါအုံး”

“ဒါဆို လုံလောက်ပါပြီတပ်မှူး”

“ကဲ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့စီမံခန့်ခွဲရေး မှာ ကျွန်တော်ဦးစီးပြီး ဒုတိယတပ်ရင်းမှူးနဲ့အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့၊ ဘဏ္ဍာရေးကတော့ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးနဲ့ တစ်ဖွဲ့၊ မဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်ရေးကတော့ တပ်ထောက် ဗိုလ်ကြီးနဲ့ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၊ ချက်ပြုတ်ရေးကတော့ ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးနဲ့ ဒုတိယတပ်ရင်းမှူးဇနီး အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၊ နောက် ရဲမေအားလုံးပေါ့၊ စည့်ခံ ကျွေးမွေးရေးကတော့ ဌာနချုပ်ကဗိုလ်ကြီး တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ တပ်ရင်းအရာခံဗိုလ်ပါ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ပေါ့ဟုတ်လား၊ အားလုံးမှတ်ထားကြ ပြီးပြီနော်၊ အဲဒီတော့ ရှင်တစ်ပါး၊ ရဟန်းတစ်ပါး အတွက် ကုန်ကျငွေကိုဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ၊ ပရိကူရာရစ်ပါးအပြည့်

အစုံဖိုး ကျသင့်ငွေကို ကာယကံရှင်တွေကပဲ ကျသလောက်ခံကြပါလိမ့်မယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် မဏ္ဍပ်ဆောက်ဖို့ ကတော့ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ဟိုအရင်တုန်းက လုပ်ခဲ့ဖူးသားပဲ၊ ပကာသနသိပ်မလိုဘူး၊ သေသေ သပ်သပ်နဲ့ကြည့်ကောင်းအောင်ပဲ လုပ်ကြတာပေါ့၊ ကံ ချက်ပြုတ်ရေးအဖွဲ့”

ဤနေရာတွင် ကျွန်မအလှည့်ရောက်လာ ပြီမို့ ထိုင်ရာမှထပြီး စကားပြောရပါတော့သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မတို့အဖွဲ့အနေနဲ့ ပထမဆုံး ဟင်ပြချင်ဟာကော ဟဗ္ဗာမရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘယ်လောက်အတိုင်းအတာထိ တပ်ရင်းက သုံးနိုင် ပါသလဲ”

“အဲ ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ကဲ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး လုပ်ပါအုံး”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒါစဉ်းစားကြရပုံအချက် ပါပဲ၊ တပ်ရင်းရန်ပုံငွေကတော့ လုံလောက်အောင် ထည့်နိုင်မယ်မထင်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မအနေနဲ့တင်ပြစရာရှိပါ တယ်၊ ကျွန်မတို့ငယ်ငယ်က အိမ်မှာချက်တော့မို့ အိုးထဲကဆန်ကို တစ်ဆုပ်တစ်ခွန်းနုတ်ပြီး တခြား အိုးထဲကလုံးနဲ့ထားပါတယ်၊ တစ်နပ်စာရရင် အဟောင်းနဲ့အသစ် လဲလိုက်ပါတယ်၊ အဲဒီလို စုထားတာ တစ်နှစ်မှာ အရပ်ဘုရားပွဲဆို ဆန်ကို အိတ်လိုက်လှူနိုင်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ တပ်ရင်းမှာ အိမ်တိုင်းက တစ်ဆုပ်တစ်ခွန်းဆန် နေ့စဉ်အလှူခံ ရင် ဒီသုံး၊ လေးလအတွင်းမှာ လူနှစ်ထောင်စာ တော့ ရနိုင်ပါတယ်”

“အင်း . . . ကောင်းတယ်ဗျ၊ အဲဒီအကြံ လက်ခံကြမလား”

“လက်ခံပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ကျွန်မဆက်တင်ပြပါရစေ၊

အဲဒီလိုအလှူခံဖို့ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးကပဲ တာဝန်ယူ ပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်အာရုံပီတစ်ယောက်နဲ့ လူသစ်ရောက်နှစ်ယောက်ကို အလှည့်ကျဆွမ်းဆန် ခံ လွှတ်ပေးပါ့မယ်၊ နောက်ကော ဘာများရှိပါသေး သလဲ”

“အချိန်ရပါသေးတယ်၊ ကျွန်မတို့ကော်မတီ အဖွဲ့မှာလဲ အစည်းအဝေးလုပ်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ် အဖွဲ့အားလုံး စုစည်းတဲ့အခါမှ ထပ်တင်ပြပါမယ်၊ အခုတော့ ဒါပါပဲ”

“ကဲ ဒါဆိုရင် ဒီနေ့တော့ တော်လောက် ပါပြီ၊ နောက်လကျမှ တစ်ဖွဲ့ချင်းစီရဲ့စီစဉ်မှုလေး စတွေ တင်ပြကြပေါ့၊ ကဲ - ကဲ လက်ဖက်ရည်လေး၊ မုန့်လေးကျွေးကြတော့ဗျာ”

x x x

“ခွဲ (၁) ဗိုလ်ကြီးစနီး”

“ရှိပါတယ်ရှင်”

“ခွဲ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၅) ဌာနချုပ် အားလုံး စုံကြပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ အားလုံးရောက်လာပါပြီအစ်မ”

“ဟုတ်ပြီ ကျွန်မတို့က ချက်ပြုတ်ရေး တာဝန်ယူရတာ အလုပ်အရှုပ်ဆုံးပဲ၊ ချက်ပြုတ်ရုံ တင်ဆို အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ အမျိုးသမီးတွေအနေနဲ့ အလှူမှာ တပ်ရင်းက ငွေ အကုန်အကျ နည်းနိုင်သမျှနည်းအောင် ကူညီလုပ် ပေးပါလို့ ရှင်တို့အမေကြီးက ကျွန်မကိုပြောတယ်”

“ကျွန်မတို့ဘာလုပ်ကြရမှာလဲ အမေကြီး”

“အင်း . . . ခါတိုင်း ကျွန်မတို့ မိခင်နဲ့ ကလေးစောင့်ရှောက်ရေးအသင်းအတွက် ရန်ပုံငွေ ရှာသလို စုလဲတပ်ခွဲအလိုက် အလှည့်ကျရပ်ရှင် ပြတဲ့အခါ ဈေးရောင်းပြီး ရန်ပုံငွေရှာကြရင် ကောင်းမလားလို့”

“ကောင်းပါတယ်အမေကြီး၊ ဖိ ဖွဲ့ရှိတော့ ကျွန်မတို့လဲ အလှည့်ကျရုပ်ရှင် ၅ ခါတော့ ကြည့်ရမှာပဲ၊ အဖေကြီးကို များများပြခိုင်းပါ”

“ဟာ ဒါတော့ ထုံးစံအတိုင်းထက် နည်းနည်းတော့ ပိုပြခိုင်းရမှာပေါ့”

“ဟုတ်ပြီ နောက်တစ်ခုက ကျွန်မတို့တပ်ထဲမှာ သီဟိုဠ်နဲ့သရက်တွေ သီးစပြုလာပြီ၊ အဲဒါတွေကိုလဲ သေချာဂရုစိုက်ပြီး ကလေးတွေပစ်ခတ်မစားအောင်ရယ်၊ လူကြီးတွေမခူးကြဖို့ရယ်အတွက် လိုင်းတာဝန်ခံတွေကို တာဝန်ပေး၊ အဲဒါကလဲ ငွေရစရာအကြောင်းတစ်ခုပဲ”

“ကောင်းတယ် အမေကြီးရေ၊ သီဟိုဠ်ဖေကလဲ ဈေးကောင်းပါဘိနဲ့”

“ကဲ ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့ ဘာဟင်းတွေချက်ကြမလဲ၊ အစနုံးရေ ပြောပါအုံး”

“အများကြိုက်ကတော့ ဝက်သားဟင်းပဲ အစ်မ၊ ဒါပေမဲ့ ဝက်သားမစားသူအတွက် ကြက်ချက်မှ၊ နောက်ပြီး အမနပ်တစ်ခွက်၊ အစိမ်းကြော်၊ ငါးပိကြော်၊ တို့စရာ၊ ဟင်းရည်ပေါ့”

“ဟုတ်ပြီ ဒါဆို ဆီပြန် ၃ ခွက်၊ အရည်တစ်ခွက်၊ အကြော်တစ်ခွက်၊ ငါးပိတို့စရာနဲ့ဆို တောင်လောက်ပါပြီ၊ အဲဒီတော့ ဟင်းရည်က နေ့ဘက်ဆိုတော့ ဘာဟင်းရည်ချက်မလဲ”

“အမေကြီးကြိုက်တာပြောပါ”

“အင်း . . . ကျွန်မအကြိုက်ဆိုရင် ဘူးသီးကြာဆံဟင်းကို ငရုတ်ကောင်းနည်းနည်းနဲ့ ဟင်းချိုရည်ချက်၊ နောက်ပြီး ဝက်သားကို သရက်သီးခြောက်နဲ့ချက်ရအောင်၊ သရက်သီးစိမ်းတွေလဲရနေပြီပဲ၊ တပ်ထဲက လိုင်းအလိုက်ခူးပြီး အခြောက်လှန်းထားကြတာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့အမေကြီး”

“အဲဒီတော့ ကျွန်မတို့တွက်ရမှာက ဝက်

အချိန်ဘယ်လောက်၊ ကြက်၊ အမဲ ဘယ်လောက်၊ ငါးပိကြော်အတွက် ဘယ်လောက်ဆိုတာနဲ့ ဟင်းအရည်အတွက် ငါး၊ အဲ - ငါးဆိုလို့ ဘုန်းကြီးပွဲမှာ ငါးနှပ်ကလေးတစ်ခွက်ထည့်လိုက်ကြအုံးစို့၊ လူတွေကျေးဖို့တော့ ထည့်မတွက်နဲ့ပေါ့၊ ဒါနဲ့ ပင့်သံဃာဘယ်လောက်ရှိမလဲ”

“အဲဒါတော့ နောက်အပတ်အစည်းအဝေး ကျမှသိမှာပဲ၊ ကဲ ဒါဆိုရင်တော့ ဟန်ကျပါပြီ၊ ကျွန်မတို့အမျိုးသမီးတွေအနေနဲ့ တပ်ခွဲမှူးစနီးတွေက ကိုယ့်တပ်ခွဲမှာရှိတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို ဦးမောင်၊ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်ကျေကြပါစေနော်၊ တပ်ရင်းငွေသက်သာအောင် ပါရမီဖြည့်ဖက်တွေပီပီ ပါရမီဖြည့်ဖို့ ရန်ပုံငွေရှာတဲ့အလုပ်က စကြစို့”

x x x

ထိုအချိန်မှစပြီး တပ်ထဲမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါးရှိကြပါသည်။ နံနက် ၈ နာရီခွဲအချိန်ဆိုလျှင် ကြေးစည်သံတလွင်လွင်ဖြင့် အာရုံပီတစ်ယောက်ကြီးကြပ်၍ ရဲဘော်နှစ်ယောက်က ဆွမ်းဆန်တောင်း ရှေ့နောက်ထမ်းပြီး လိုင်းအလိုက် ဆွမ်းဆန်ခံကြသည်မှာလည်း စိတ်ကြည်နူးစရာ။ ရုပ်ရှင်ပြသည့်နေ့တွင် တပ်ခွဲအလိုက် ဈေးရောင်းဖို့ ဈေးဝယ်ကြ၊ ချက်ပြုတ်ကြ၊ ညပွဲဈေးလေးကျတော့ ရောင်းချကြ၊ စားသောက်ကြသည်မှာလည်း ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စရာ။ သရက်သီးတွေခူးကြ၊ လှီးကြ၊ အခြောက်လှန်းကြ၊ သီဟိုဠ်ပင်၊ သရက်ပင်တွေနား ကလေးတွေလာလျှင် တာဝန်ရှိသူက မောင်းထုတ်ရ၊ အော်ဟစ်ကြရဖြင့် ပျော်စရာကြီး။ တက်ညီလက်ညီလုပ်ကြရလေတော့ ကျွန်မအနေဖြင့် ကိုယ်တိုင်အဖွဲ့ဝင်ပါလိုက်၊ ဒီအဖွဲ့တွင် ဝင်ချက်လိုက်၊ နောက်တစ်ဖွဲ့ဈေးကူရောင်းလိုက်ဖြင့် အလှူအတွက် မလှူခင်ကတည်းက ပုဗ္ဗစေတနာပြည့်စုံစွာထည့်ပြီးနေရတော့သည်။

သို့သော် အလုပ်တစ်ခုလုပ်ရသည်တွင်
ဖြောင့်တန်းချောမောစွာပြီးစီးသွားသလို အထစ်
အငေါ့အကွေ့အကောက်လေးများလည်း ရှိတတ်
သေးသည်။ သားသမီးများကျောင်းသွားချိန်နှင့်
ခင်ပွန်းသည်ရုံးသွားချိန်တွင် အိမ်မှာအိမ်ဖော်
မထားဘဲ ကိုယ်တိုင်လုပ်ရသောကျွန်မအဖို့ ချက်
ပြုတ်ရေး၊ သန့်ရှင်းရေး၊ လျှော်ဖွပ်မီးပူတိုက်တာ
ကအစ အကုန်လုပ်ရလေသူဖြစ်၏။ တစ်နေ့
အိမ်ရှေ့သံဆွဲတံခါးပိတ်ပြီး ရေချိုးခန်းထဲအဝတ်
မလျှော်မနေမသာအမျိန် တံခါးမခါးကံသံနှင့်အတူ -
“အမေကြီး အမေကြီးမေ့၊ မေ့မျိုးမန်းယံ
မှာလား”

“အေး အေး ဘယ်သူတွေလဲ”
“ခွဲ (၁) က အုပ်စုပါ အမေကြီး”
“အိမ်ရှေ့ကို လာခဲ့ကြလေ”

ခါးပုရေစိုနေသောထိတ်တိတ်ကိုလဲပြီး အိပ်ရှေ့
တံခါးသွားဖွင့်ပေးတော့ ခွဲ (၁) မှ ဗိုလ်တင်မြင့်ဇနီး
မငယ်နှင့်အတူ အရာခံဗိုလ်ဇနီး၊ အကြပ်ကြီးဇနီး
တို့ကို တွေ့ရသည်။

“လာထိုင်ကြ၊ ဆို ဘာကိစ္စလဲ”

“ဒီလိုပါအမေကြီး - ကျွန်မတို့ခွဲ(၁)က
တပ်ခွဲအလိုက်လုပ်ရတဲ့နေရာမှာ မျက်နှာငယ်ပါ
တယ်”

“ဟဲ့ ဘာဖြစ်လို့”

“သူများတပ်ခွဲတွေမှာ တပ်ခွဲမှူးဇနီးက
ကိုယ်တိုင်ဦးစီးပြီးလုပ်တော့ လုပ်ရတဲ့လူငယ်တွေ
လဲ တက်တက်ကြွကြွရှိတာပေါ့”

“ဟိုတစ်ခါ ကျွန်မလာကြည့်တုန်းကတော့
ခင်လေးရှိပါတယ်”

“အဲဒါ အမေကြီးလာမယ်ဆိုလို့လာတာ၊
ဘယ်တော့မှမလာဘူး၊ သွားပြောရင်လဲ အငယ်ရယ်
ညီမလေးပဲလုပ်လိုက်ပါကွယ်၊ အစ်မကလေးတွေ

အတွက် လုပ်ကိုင်ပေးရ၊ ချက်ပြုတ်ရနဲ့ မအားလို့ပါ
တဲ့၊ အဲဒါ အမေကြီးပြောပါအုံး”

“အေးအေး ပြောတာပေါ့၊ တခြားကော
တာများအခက်အခဲရှိကြသေးလဲ”

“မရှိပါဘူး အမေကြီး၊ လူငယ်တွေအားလုံး
ကတော့ လုပ်ကြပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တခြားတပ်ခွဲမှူး
ဇနီးတွေလို ကျွန်မတို့တပ်ခွဲမှူးဇနီးကိုယ်တိုင်ပါ
တော့ ပိုပြီးအားရှိတာပေါ့၊ ကဲ ကျွန်မတို့ပြန်အုံးမယ်၊
အမေကြီး အလုပ်ပျက်နေပြီ”

“အစ်မကလဲ လူလေးဘာလေးခေါ်ပေးပေါ့၊
လိုင်းထဲမှာ ကလေးမရှိကြသေးတဲ့ ကောင်မလေး
တွေခေါ်လုပ်ခိုင်းလဲရတာပဲ၊ ကဲ ဗိုလ်ကြီးဇနီးတို့
ပြန်ကြပါ၊ ကျွန်မကျန်ခဲ့ပြီး အစ်မကိုကူလုပ်လိုက်
အုံးမယ်”

အကြပ်ကြီးဇနီး၊ အသက်ကြီးကြီးဒေါ်လှမြိုင်
ကပြောရင်း ရေချိုးခန်းဘက်ထွက်သွားမည်ပြု
တော့ ကျွန်မ အတင်းလှမ်းဆွဲထားရသည်။

“ရပါတယ် ဒေါ်လှမြိုင်ကြီးရဲ့၊ ပြီးနေပါပြီ၊
လှမ်းဖို့ပဲကျန်တော့တာ၊ လုပ်နေကျပဲ မကြာပါဘူး”

“ဪ... အစ်မကလဲ ကျွန်မလှန်းလိုက်
တော့ အစ်မတခြားအလုပ်လုပ်ရတာပေါ့၊ ကဲပါ
မြန်မြန်ပြီးတော့အေးတာပဲ၊ အိမ်မှာ ကျွန်မ
ယောက်ျားလဲ နယ်ထွက်နေရတာ အားပါတယ်
အစ်မရဲ့”

ဒေါ်လှမြိုင်က ပြောမရဘဲ အတင်းဝင်လုပ်
နေတော့ ကျွန်မ အသာပဲကြည့်နေရလေသည်။
ဒေါ်လှမြိုင်ဆိုသည်က အိမ်လာလျှင် ဒီလိုပင်
တွေ့ရာလုပ်နေကျဆိုတော့ ကျွန်မလည်း ဆက်တား
မနေတော့။ နှစ်ယောက်အတူ အဝတ်တွေလှန်းကြ
ရင်း ဒေါ်လှမြိုင်က အလှူနှင့်ပတ်သက်သောအကြံ
တစ်ခုပေးသည်။ ကျွန်မထက် အသက်အားဖြင့်
လည်း အနည်းငယ်ကြီးသူ၊ အလုပ်အလွန်လုပ်သူ

တစ်ယောက်အနေဖြင့် ကျွန်မသူ့ဆီမှ အကြံဉာဏ်လည်း ယူရတတ်ပါသည်။

“အစ်မရေ ကျွန်မတို့လူနှစ်ထောင်စာထမင်း ချက်ဖို့ဆိုတာ သိပ်တော့မလွယ်ဘူးနော်၊ ယောက်ျားတွေကလဲ ယုံစားလို့ရတာမဟုတ်ဘူး၊ တော်ကြာလုံခြုံရေးဆို ပြေးရတာ၊ ကျွန်မတို့ချက်လို့ နိုင်ပါ့မလား”

“လူသစ်ရဲတော်လေးတွေလဲရှိသားပဲ ဒေါ်လှမြိုင်ရယ်၊ ထမင်းက ရေခန်းချက်ရမှာဆိုတော့ ရပါလိမ့်မယ်ထင်ပါရဲ့”

“အဲဒါထက်ပိုကောင်းတဲ့အကြံတစ်ခု ကျွန်မရလို့ အစ်မတို့ပြောချင်တာ”

ဒေါ်လှမြိုင်ပေးသောအကြံကို ကျွန်မလည်း သဘောကျပါသည်။

“ဒီတစ်ခါအစည်းအဝေးကျမှ အဲဒီအကြောင်းကို တင်ပြမယ် ဒေါ်လှမြိုင်ဧရ၊ ကျေးဇူးပဲ”

ကျွန်မစဉ်းစားမိသည်။ လူဆိုသည်မှာ ရာထူးကြီးသည်၊ ငယ်သည်မဟုတ် လူလူချင်းပေါင်းသင်း ဆက်ဆံကြပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ချစ်ခင်လေးစားကာ အမြင်၊ အသိကို ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကြလျှင် ပို၍ကောင်းတတ်ကြသည်။ အပြုသဘော စောကြောဝေဖန်ခြင်းသည် အလွန်ကောင်းသည် ဟုထင်မိသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ခွဲ (၁) ခွဲမှူးဇနီးကိုခေါ်၍ ဆွေးနွေးလျှင် အမိန့်သဘောဆန်မည်စိုး၍ သူ့အိမ်ကို ညနေဘက်သွားရပါသည်။

“ညီမရေ ညီမ”

“ဟော အမေကြီးလာတယ်၊ ဧကန္တတော့ ညီမလေး အလှူအတွက်မလာလို့ လိုက်လာတာ ထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ်ကွဲ့၊ တပ်ခွဲတိုင်းမှာ တပ်ခွဲမှူးဇနီးဟာ ကိုယ့်တပ်ခွဲရဲ့ လူမှုရေးကိစ္စတွေကို ခေါင်း

မရှောင်သင့်ဘူး၊ ညီမမှာ အိမ်ဖော်မရှိလို့ဆိုတာ မှန်ပါတယ်၊ ကံ အစ်မမှာလဲ ကူပေးမဲ့သူမရှိပါဘူး၊ ကလေးတွေပဲ ကူညီပိုင်းလုပ်နေရတာပဲမဟုတ်လား၊ တစ်ခုရှိတာက အိမ်အလုပ်ကို ဝီရိယလေးနဲ့ ကြိုတင်လုပ်ထားရင် အချိန်အားအများကြီးရပါတယ်ကွယ်၊ ညီမမှာ နို့တိုက်လေးမှမရှိဘဲ၊ တချို့များကလေးချီးပြီးတောင် လာလုပ်ကြရတာ၊ အဲဒီတော့ ငါ့ညီမလဲ ကိုယ့်တပ်ခွဲကရဲမေတွေကို ရှေ့ဆောင်ရှေ့ထွက်လုပ်ပေး၊ အိမ်အလုပ်ကို အချိန်လေးဖောဖောယူပြီးလုပ်ပါလား”

“အားနာလိုက်တာအမေကြီးမယ်၊ မလဲပေးက ကလေးတွေကို ဘာမှမခိုင်းတော့ အလုပ်အားလုံး ဒိုင်ခံလုပ်နေရလို့ပါ၊ စုတော့ အမေကြီးသားသမီးတွေတောင် အိမ်အလုပ်ကူလုပ်ကြရတယ်ဆိုတာ သူတို့ကိုနားလည်အောင်ပြောပြထားလို့ ပိုင်းလုပ်ပေးနေကြပါပြီ၊ စိတ်ချအပေကြီး၊ နောက် ခင်လေး ကိုယ့်တပ်ခွဲကို ဦးဆောင်လုပ်ပေးပါတော့မယ်”

“အေးကွယ် ဒါဆိုသိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ၊ လိုတာရှိလဲပြော၊ တို့ပိုင်းကူမှာပေါ့၊ ကံ ဒီတစ်ခါအစည်းအဝေးကိုလဲ လာဖြစ်အောင်လာနော်”

“စိတ်ချပါအမေကြီး”

x x x

“ကဲ - ဒီတစ်ပတ်အစည်းအဝေးဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နောက်ဆုံးအစည်းအဝေးဖြစ်တယ်၊ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ကျွန်တော်တို့အလှူရက်ရောက်တော့မယ်၊ လုပ်သင့်ရာလုပ်ပြီးတဲ့ လုပ်ငန်းလေးတွေကို ပြန်လည်ညှိနှိုင်းတဲ့အစည်းအဝေးပေါ့၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့စီမံခန့်ခွဲရေးအပိုင်းကတော့ ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့အားလုံး လုပ်ကိုင်ပြီးသမျှကို တင်ပြလာတဲ့အပေါ်မှာမူ တည်ပြီး

ပြောရမှာဖြစ်တယ်။ ကဲ - တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးတို့ ဘဏ္ဍာရေးအဖွဲ့။”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ တပ်ရင်း ရန်ပုံငွေထဲက ငွေအနည်းငယ်ပဲသုံးရပါတယ်။ တပ်ရင်းမှူးဇနီးဦးဆောင်တဲ့ ချက်ပြုတ်ရေးအဖွဲ့က ဆန်ကို တစ်ဆုပ်တစ်စွန်းဆန်ခဲခိုင်းတဲ့အတိုင်း ၃ လ အလှူခံခဲ့တာ ဆန် ၁၅ အိတ်ရပါတယ်။ နောက် သီဟိုဠ်နဲ့ သရက်သီးက ရောင်းရငွေ ၁၃၀၀ ကျပ် ရပါတယ်။ ပြီးတော့ တပ်ရင်းမှာ ရုပ်ရှင်ပြတိုင်း မျှေးရောင်းလို့ရတဲ့အမြတ်ငွေကလဲ ၁၅၀၀ အပ် ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဘဏ္ဍာရေးအဖွဲ့ အနေနဲ့ အခက်အခဲမရှိပါဘူး။ အထွေအထူးတင်ပြ စရာမရှိဘဲ အလှူပြီးမှ စာရင်းရှင်းရုံပါ။”

“ဟုတ်ပြီ မဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့။”

“ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ အနေနဲ့လဲ အချောကိုင် အပြီးသတ် နဖူးစည်းတပ်ဖို့နဲ့ ပန်းစက္ကူတွေအလှ ဆင်ရုံပဲကျန်ပါတယ်။ ရာဇမတ်ကွက်တွေလဲ ပြင် ပြီးပါပြီ။”

“ကဲ ဒါဆိုချက်ပြုတ်ရေးအဖွဲ့။”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မအနေနဲ့ အလှူရက်မှာ ချက်ပြုတ်ဖို့ အားလုံးတွက်ချက်ပြီးပါပြီ။ တပ်ရင်း ရန်ပုံငွေထဲကလဲ သက်သာအောင်နည်းလမ်းရှာ ပြီး ရတဲ့ငွေတွေ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးကိုအပ်ပြီးပါပြီ။ ကျေးမွေးဖို့အတွက်တော့ လူနှစ်ထောင်ကျော် ခန့်မှန်းထားပါတယ်။ ရယ်စရာတော့ ကောင်းသား၊ ကျွန်မစာရင်းကောက်လိုက်တော့ ကလေးက လူကြီး ထက်ပိုများနေပါတယ်။ တပ်ခွဲတွေက အပြင်မှာပဲ နေရတာပိုများတော့ ယောက်ျားတွေက နည်းပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ အလှူနေမှာတော့ သူတို့စခန်းချ ရာမှာ ကြိုက်ရာချက်စားကြဖို့ငွေပေးချင်ပါတယ်။ ဒါမှလဲ တစ်ပြေးညီ တစ်နေ့တည်းစားရအောင်လို့ ပါ။ အဲ ခုနက ကလေးတွေဆိုတာ ၁၂ နှစ်အထက်

က ၆၇၁ ယောက်ရှိပြီး ၁၂ နှစ်အောက်က ၄၉၀ ယောက်ရှိပါတယ်။ နောက်ပြီး ဌာနချုပ်နဲ့ တပ်ခွဲ(၅) ခွဲမှာရှိတဲ့ လူပျိုစုစုပေါင်း ၁၈၆ ယောက်ရှိပါတယ်။ ရှင်လောင်းက ၈၁ ပါး၊ ရဟန်းလောင်း ၂၃ ပါး၊ ဧည့်သည်က ကျေးရွာမြို့နယ်ပါတီအသီးသီးကို ဖိတ်ထားတာ ၁၁၃ ယောက်ရှိပါတယ်။ လူအားလုံး စာရင်းပြုစုထားတာတော့ ၁၉၀၈ ယောက်ရှိပါ တယ်။ နောက် ရဟန်းအစ်မ၊ ရှင်လောင်းအစ်မတွေ က ဖိတ်အုံးမဲ့ဧည့်သည်တွေနဲ့ ကျွန်မနှစ်ထောင် မကျော်စာ မန်မှန်းဟွက်မျက်ယားပါတယ်။ အမိက ယားမျက်မှားကတော့ အများကြီးကြိတ်တဲ့ ပက်သား ပါ။ ပက်သားကို သရက်သီးခြောက်နဲ့ချက်တဲ့ ခုဗုဒ္ဓဟောင်းခွက်လဲ ဒီနေ့တင်ပြပါမယ်။”

“ဝက်သားက အချိန် ၁၅၀၊ အမဲသားက အချိန် ၄၀၊ ကြက်သားအချိန် ၄၀၊ ငါးက အချိန် ၁၀၊ ငါးကတော့ တုန်းကြီးပွဲအတွက်ပါ။ အဲ စောစော က စာရင်းထဲမှာ သံဃာတော်များမပါသေးဘူး။ ပင့်သံဃာ ၁၀၀ လို့ပြောပါတယ်။ ဆီပြန်ဟင်း ၃ ခွက်၊ အစိမ်းကြော်တစ်ခွက်၊ ငါးပိကြော်တစ်ခွက်နဲ့ ဟင်းရည်တစ်ခွက်ကို အခုအစည်းအဝေးပြီးရင် လိုအပ်တာညွှန်ပြပြပြင်ပေးကြဖို့ ကျွန်မအနေနဲ့ တင်ပြရှင်ပါတယ်။ လိုကရှိလဲဖြည့်ကြပါ။ ပိုရင်လဲ လျှော့ကြဖို့ပါပဲ။ ငြော် မေ့နေတယ်။ ကျွန်မတို့ ထမင်းချက်တဲ့အခါမှာ အိုးကြီးချက်မဟုတ်ဘဲ တစ်အိမ် ဆန်နှစ်ပြည်နှုန်းနဲ့ချက်ပြီး မနက် ၇ နာရီ ရောက်အောင်ပို့ခိုင်းထားပါတယ်။ ပိုပြီး ကောင်းအောင်ပါ။ အပျော့အမာညီတာပေါ့။”

“အင်း... ကောင်းပါတယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ ဆွမ်းထမင်းလှလှပပရတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုလို နေသေးတယ်ဗျ”

“တပ်ရင်းမှူးအသံထွက်လာရာဆီ ကျွန်မ လှမ်းကြည့်ပြီး -

“ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါ”

“အချို့ပွဲလေများ၊ ကွမ်းဆေးလက်ဖက်လေများ”

အိမ်မှာသာဆိုလျှင် ‘အမယ်လေး အဲဒါတွေလည်း ပါပြီးသားပါတော့’ဟု မျက်စောင်းဝင့်ရန်တွေ့ကောင်းတွေ့နိုင်ပေမဲ့ အခုတော့ ပရိသတ်ဗိုလ်ပုံအလယ်ဖို့ ကျွန်မ ရိုရိုသေသေပြန်ပြောရပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မတင်ပြဖို့ကျန်သွားတာပါ။ အချို့ပွဲက တျောက်ကျောနဲ့ပစ္စည်းချိပါ။ ကွမ်းဆေးလက်ဖက်ဆိုတာကလဲ မပါမဖြစ်တဲ့ပစ္စည်းတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ ကွမ်းဆေးလက်ဖက်ကို ချက်ပြုတ်ရေးအဖွဲ့ ဧည့်သည်မှာမထည့်တွက်ဘဲ ကျွေးမွေးရေးအဖွဲ့ကို လွှဲထားပါတယ်”

“အင်း . . . ဒါဆိုရင်တော့ အားလုံးပြည့်စုံသလောက်ပါပဲ။ ကံ စဉ်းစားကြပါအုံး၊ ဘာတွေများလိုသေးလဲ”

“ကျွန်တော်တို့စည့်ခံကျွေးမွေးရေးအဖွဲ့က ငှားထားတဲ့ဆိုင်အဖွဲ့အတွက် အကြိုအပို့လုပ်ဖို့ ကိစ္စလေးတင်ပြချင်ပါတယ်။ ဆိုင်အဖွဲ့က နယ်က ကူးလာမှာဆိုတော့ အလှူဝင်မဲ့ မနက်ပိုင်းမှာ ရောက်မှာဖြစ်လို့ မနက်စာထမင်းလဲကျွေးရပါမယ်။ သုံးနပ်စာဖြစ်သွားမှာပေါ့။ အဲဒါလေး အစီမံကြီးတို့ကပဲ ချက်ပေးဖို့ . . .”

“ရပါတယ်လေ၊ လူ ၂၀ စာလောက်က အပန်းမကြီးပါဘူး”

“ကဲ ဒါဆို နမူနာဟင်းတွေနဲ့ထမင်းစားကြစို့ဗျာ”

x x x
“အမေကြီးရေ”
“ဝေ”
“ဟင်းတွေကတော့ စပယ်ရှယ်ပဲ။ အထူး

သဖြင့်တော့ သရက်သီးခြောက်နဲ့ဝက်သားဟင်းကတော့ ဘဲရိုးဂွတ်မှာ မြားချိတ်တာပဲ”

“ဘာလဲ ဘဲရိုးဂွတ်မြားချိတ်”

“ဪ ဘဲရိုးဂွတ်အပြင် မြားလေးပြုပြီး တောင် လွန်အောင်ကောင်းအိ လို့ပြောတာပါ”

“ကဲ ကဲ တို့လဲအိပ်ပျက်လှပြီ၊ ဒီမှာ ဟိုဒေါ်လှမြိုင်ကြီးနဲ့ ဒေါ်ကြင်ကြီး အိပ်ပျက်နေတယ်။ အိုးမဲနုတ်ခမ်းမွေးတပ်လိုက်ကြ၊ သာသာလုပ်နော် အိုးစုနိုးသွားအုံးမယ်။ အဲ . . . အဲ ဟို ဒေါ်စန်းကြီးမောနေပြန်ပြီ၊ သူ့ပါလုပ်ဟေ့”

အိုးစုဟုချစ်စနိုးခေါ်သည့် စုစုက အဘွားကြီးသုံးယောက်ဆီ ဖြည်းဖြည်းကပ်သွားပြီး နှုတ်ခမ်းမွေးအိုးမဲသုတ်လေတော့သည်။ မိုးလင်းခါနီးမှ ဒေါ်လှမြိုင်နှင့်ဒေါ်ကြင်ကြီးကိုနှိုးကာ ဆိုင်းသမားတွေကို သွားရောက်နှိုးခိုင်းရပြန်သည်။

ဒေါ်စန်းက စောစောနိုးတော့ အဘွားကြီးနှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး သူက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး ရယ်လေသည်။ ဒေါ်လှမြိုင်ကတော့ ပြုံးနေပြီး မွန်တိုင်းရင်းသူ ဒေါ်ကြင်ကသာ နှုတ်ခမ်းစုလျက်-

“တစ်သက်လုံး ဒါမျိုးမဖြစ်ဖူးဘူး၊ အသက်လေး ဆယ်ကျော်မှ အိုးမဲသုတ်ခံတိတယ်။ ဘယ်သူလဲ ဘယ်သူလဲ”ဆိုပြီး မပီကလာပီကလာဖြင့် အော်ပါတော့သည်။

“ဟားဟား ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်။ သူများတွေ တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲ အလုပ်လုပ်နေတာ၊ သူတို့က အိပ်ကြတာကိုး၊ ကောင်းတယ် ဟားဟား”

နှုတ်ခမ်းမွေးမည်းမည်းဖြင့် အားရပါးရ ရယ်ပြီးပြောသည့်ဒေါ်စန်းကို ဒေါ်ကြင်က ဒေါသဖြင့်ပြောလိုက်တော့မည်ဟု ပါးစပ်ပြင်ပြီးမှ ဒေါ်စန်းနှုတ်ခမ်းကိုမြင်တော့ -

“ဟား . . . ဟား ငါတို့ကိုပြောပြီး သူတော့

မသိ၊ နှင့်နှုတ်ခမ်း ဘယ်ဟင်းအိုးခိုးစားလို့ပေတယ်၊
ဟား . . . ဟား . . . ဟား။”

စိတ်ဆိုးမည့်ဒေါ်ကြင်က စိတ်မဆိုးတော့ဘဲ
သူလည်း မျက်ရည်ထွက်အောင်ရယ်တော့သည်။
အားလုံး ဒေါ်စန်းကို လက်ညှိုးထိုး၍ ရယ်လိုက်ကြ
သည်မှာ မိုက်တော့အောင်လှသည်အထိပင်။

“ကဲ - ကဲ ပျော်လဲပျော်၊ မောလဲမောကြ
ပြီ၊ ၅ နာရီခွဲရင် စည့်ခံကျွေးမွေးမဲ့အဖွဲ့တွေဆီ
ဟင်းအိုးတွေအားလုံးအပ်ပြီး အိမ်ပြန်ရေမိုးချိုး
အလှပြင်ခဲ့ကြတော့၊ ဖည့်ခံရမှာမဟုတ်ဘူးဆိုပေမဲ့
ပါရအုံးမှာမဟုတ်လား။”

x x x

မိမိရင်မှပြစ်သောရင်သွေးငယ်များကို ဗုဒ္ဓ
တာသာမြန်မာလူမျိုးပီပီ သာသနာ့ဘောင်သို့
သွတ်သွင်းချိုးမြှင့်သည့် ပဗ္ဗဇိတမင်္ဂလာ သာသနာ
အမွေခံခြင်းဆိုသော ရှင်ဗြူရဟန်းခံပွဲဗြူလုပ်ကြရာ
တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်းပြုသောအလှူထက်
ယခုကဲ့သို့ စုပေါင်းလှူဒါန်းရသည့်အခါ ရှင်များ
များ၊ ရဟန်းများကို သံဃာစင်ပေါ်တွင်
ပင့်သံဃာများနှင့်အတူ ပူးမြင်ရသည့်အခါမှာတော့
ပုဗ္ဗမုဉ္ဇပရစေတနာ - သုံးတန်ဖြာသည့်စေတနာ
တစ်ခုဖြစ်သော မုဉ္ဇစေတနာ - လှူနေဆဲအခါ
ကာလတွင် ဝမ်းသာရွှင်ပြုံးနှလုံးချမ်းမြေ့စေတနာ
အပြည့်ဖြင့်ခံစားရသောပီတိအဟုန်သည် ကျွန်ုပ်
အဖို့ တုန်ယင်လှိုက်လှဲမျက်ရည်ဝဲရသည်အထိ
ပြည့်ပြည့်ဝဝခံစားရပါသည်။

“ဒကာမကြီး”
“ဘုရား”
“ဒကာကြီးတို့တွေကော မမြင်ပါလား”
“မှန်ပါ ဒကာကြီးတို့က ခုမနက်မှပဲ အရေး
ပေါ်လုံခြုံရေးကိစ္စရှိလို့ သွားရပါတယ်ဘုရား၊
အချိန်မီတော့ ပြန်ရောက်မယ်ထင်ပါတယ်ဘုရား”

**မိမိရင်မှပြစ်သောရင်သွေးငယ်များကို
ဗုဒ္ဓတာသာမြန်မာလူမျိုးပီပီ
သာသနာ့ဘောင်သို့
သွတ်သွင်းချိုးမြှင့်သည့်
ပဗ္ဗဇိတမင်္ဂလာ သာသနာ
အမွေခံခြင်းဆိုသော
ရှင်ဗြူရဟန်းခံပွဲဗြူလုပ်ကြရာတွင်
တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်း
ပြုသောအလှူထက်
ယခုကဲ့သို့
စုပေါင်းလှူဒါန်းရသည့်အခါ
...**

“အင်း . . . စစ်တပ်ဆိုတာ ဒီလိုပါပဲလေ၊ ဒါပေမဲ့ ပါရမီဖြည့်ဖက် ဒကာမကြီးတို့ကလဲ အစီအမံကောင်းကြတော့ တော်သေးတာပေါ့၊ ကျုပ်တို့ကြားတယ်၊ တစ်ဆုပ်တစ်ခွန်းဆန့်နဲ့ သီဟိုဠ်စေ့၊ သရက်သီးတွေရောင်းရငွေအပြင် ဈေးရောင်းလို့ရတဲ့အမြတ်တွေနဲ့ မိမိကိုယ်တိုင် လုံလခိုက်ပြီး လှူတဲ့အလှူမို့ မြတ်သောအလှူ ပါပဲ၊ ဟင်းတွေကလဲကောင်းလိုက်တာ၊ ကျုပ်က ဝက်သားကြိုက်တာမို့၊ သရက်သီးခြောက်နဲ့ ပက်သားဟင်း ၄ တုံးကြီးများဟောင် ကုန်သဗျ”

မဿိာ် . . . ဟပ်နားနီးနီး ဟပ်ဦးမကျောင်း ဆရာတော်ပီပီ ဟပ်အကြောင်းသိနေလေတော့ စကားပြေမိန့်တော်ရှာသည်။

စိတ်ထဲမှာလည်း ပိုင်းဖြတ်ထားလိုက်မိ သည်။ အလှူကိစ္စတစ်လျှောက်လုံး ပါလာခဲ့ကြ သည်ပဲ။ စစ်သားဆိုသည်မှာ တစ်သွေးတစ်သံ၊ တစ်မိန့် အချိန်အခါရွေးနေခွင့်မရှိ။ စည်းကမ်းနှင့် အမိန့်သည် တပ်၏အသက်သွေးကြော။ ဒါတွေ နောကျေနေပြီဖြစ်သည့်ကျွန်မတို့တပ်မတော်သား များ၏စနိုးမယားများသည် အပြုံးမပျက်ပါ။ ဆက်လက်ပြီး လုပ်စရာရှိသည်များလုပ်ကိုင်ရင်း သုံးကန်သောစေတနာကိုတွေ့ အတစ်အငေါ့မဖြစ် စေရ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မနှင့်တပ်တွင် အမြဲရှိနေ သည့် တပ်ရေးတပ်ထောက်၊ တပ်ရင်းအရာခံဗိုလ်

တို့နှင့်ဆက်၍ ဧည့်ခံကျွေးမွေးဆွမ်းဟင်းကိစ္စများ လည်း မလစ်လပ်စေရ။ အားလုံး တက်ညီလက်ညီ ဆောင်ရွက်နေကြရသည်။

“ကဲ ကဲ အချိန်လဲကျပြီ၊ တရားနာကြစို့” ဤအချိန်တွင် စိတ်ထဲမှာတော့ ကျိတ်ပြီး ဆုတောင်းမိလိုက်သေးသည်။ သို့ပေမည် တရား ဟော၍သာ ဆုံးသွားသည်။ မောင်တို့တစ်တွေကို လူလုံးမမြင်ရပါ။

“ကဲ ဒကာမကြီး မောင့်အုံးမလား၊ မရစက် ချဖို့ ဟုန်းကြီးတို့ဟော့ အားမနာနဲ့”

“ဟုတ်ပါတယ်အစ်မကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ကို လဲ အားမနာပါနဲ့၊ တပ်ရင်းမှူးတို့ကို စောင့်ချင် စောင့်ပါ”

ဧည့်သည်များကလည်း ပြောကြသည်။ ကျွန်မ နည်းနည်းတော့ တွေ့ဝေသွားမိပါသေး သည်။ သို့ရာတွင် -

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ တခြားအလုပ်တွေလဲလုပ်ရ အုံးမှာရှိသေးတော့ မစောင့် . . . ”

“လာပြီ အမေကြီးရေ၊ အဖေကြီးတို့ကား လာပြီ”

ဘယ်သူကအော်လိုက်သည်မသိ။ ကြား လိုက်ရသည့်ကျွန်မအဖို့တော့ ရင်ထဲဒိန်းခနဲမြည် သွားသလား အောက်မေ့ရသည်။ ပို၍ပြည့်စုံသွား သည်ကိုး။

ဖိနပ်ချွတ်ပြီး အဝတ်ပင်မလဲနိုင်။ ယူနီဖောင်း ကြီးနှင့် ရေစက်ခွက်ကိုင်လိုက်သည့်မောင့်ကိုကြည့် ရင်း ကျွန်မ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာအမျှဝေလိုက်ပါ တော့သည်။

“အမျှ အမျှ အမျှ သောင်းတိုက်စကြ အမျှ ရ၍ ချမ်းသာကြပါစေသော်” ။

တင်ရီမ(ညောင်ဦး)

ဂူသောစစ်ဆင်ရေးအဆင့် (၂)

ဗိုလ်ဘခင်

ကျွန်တော် မနက်
၀၆၃၀ အချိန်ခန့်မှာ အိပ်ရာမှ
နိုးသည်။ ညကကားပေါ်မှာ အိပ်ခဲ့ရ၍
အိပ်ရေးသိပ်မပျက်ပါ။ နံနက်စာစားနေစဉ် ဗိုလ်
စိုးမြိုင်က “ဖိုးခင် ဘာစစ်ဆင်ရေးလဲကွ” ဟုမေးတော့ ကျွန်တော်

က ‘ဂူသောစစ်ဆင်ရေးအဆင့်(၂)’ ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

မကြာပါ။ အရာရှိငယ်အသီးသီး တပ်ရင်းရုံးသို့သွားကြပါသည်။ တပ်ရင်းရုံးသို့ရောက်စဉ်
ကျွန်တော် အမှတ်(၁) တပ်ခွဲရုံးကို ဝင်သည်။ ဗိုလ်ကြီးဝင်းကင်ကလည်း “ဖိုးခင် လာကွား ဘာ စစ်ဆင်
ရေးလဲ” ဟု မေးပြန်သည်။ ကျွန်တော်က “ဂူသောစစ်ဆင်ရေး အဆင့်(၂)” ဟုပြန်ပြောခဲ့ကာ အမှတ်(၂)
တပ်ခွဲရုံးခန်းဘက်ကူးခဲ့ပြီး ဗိုလ်ကြီးစိုးမြိုင်နှင့် တပ်ခွဲကိစ္စများလုပ်ကြပါသည်။

အမှတ်(၂) တပ်ခွဲ၏ တပ်ခွဲအရာခံဗိုလ်က ဒုတိယအရာခံဗိုလ်အုန်းမြင့်ဖြစ်ပြီး အမှတ် (-) ခြေမြန်
တပ်ရင်းမှ ဒုတိယအရာခံဗိုလ်အဆင့်တိုးဖြင့် အသစ်ရောက်လာကာ လွန်စွာမှဖျတ်လတ်တက်ကြွနေသည်။
တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီးအောင်ခင်ကလည်း ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှ တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီးအဆင့်တိုးဖြင့် အသစ်ရောက်
လာ၍ သူကလည်း တက်ကြွလျက်ရှိသည်။ လစာကြပ် တပ်ကြပ်ကြည်ရှောင်က Senior တပ်ကြပ်ဖြစ်
နေ၍ လစာကြပ်မလုပ်လိုဘဲ တပ်စုတပ်စိတ်သို့ဆင်းလိုကြောင်း သတင်းပို့နေသည်။

အမှတ်(၂) တပ်ခွဲအင်အားညှိရာတွင် ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်လာသည်။ အမှတ်(၂) တပ်ခွဲ ရှမ်းရွာတပ်
စခန်းမှ တပ်ရင်းဌာနချုပ်ကိုပြန်လာစဉ် လမ်းတစ်လျှောက်မှာ တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီးဇော်မင်း၏ အမိန့်အာဏာ
ဖြင့် အကြပ်စစ်သည် ၁၀ ဦးခန့်ကို ခွင့် ၁၀ ရက်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု အမှတ်(၂) တပ်ခွဲမှာ အင်အားက စစ်မရ၊ ဖွဲ့စည်း၍မရဘဲ ကပေါက်တိကပေါက်ချာဖြစ်နေ သည်။ အမှတ်(၂) တပ်ခွဲမှာ တပ်ခွဲမှူးကလည်း အငှား၊ တပ်စုမှူးကလည်း အငှား၊ တပ်ခွဲအရာခံ ဗိုလ်ကလည်း အသစ်၊ တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီးကလည်း အသစ်၊ စစ်ဆင်ရေးကလည်း 'ဆန်း'ဖြင့် အတော် ကို ဒုက္ခရောက်ခဲ့ပါသည်။

မကြာပါ။ မနက် ၀၉၀၀ အချိန်မှာ တပ်ရင်း မှူးနှင့် ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်မှူးတွဲဒိုးလ်ဒါးလ်တို့ နှစ်ဦး ဟိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ ညွှန်ကြားချက်များကို တင်ပြပြောဆိုဆွေးနွေးပြီးနောက် အရာရှိအားလုံး ကို တပ်ရင်းမှူးရုံးခန်းသို့ အစည်းအဝေးခေါ်ပါ သည်။

ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းမှူးရုံးခန်းရောက်စဉ် ဗိုလ်မှူးတွဲဒိုးလ်ဒါးလ်က ယခုစစ်ဆင်ရေးသည် ဂူသောစစ်ဆင်ရေးအဆင့်(၂)ဖြစ်ပြီး ဗျာကောပု စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေအတွင်း အထူးစစ်ဆင်ရေး လုပ်မှာဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင် ဂူသောစစ်ဆင်ရေး အဆင့်(၁)ကို စစ်ကြောင်းမှူးဗိုလ်မှူးကျော်ဘ (နောင် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးကျော်ဘ)၊ ဗိုလ်မှူး အောင်ကို (နောင် ဗိုလ်မှူးကြီးအောင်ကို)တို့ စစ်ကြောင်း ၂ ကြောင်းဝင်ရှင်းရာ အောင်မြင်မှုများ ရခဲ့ကြောင်း၊ ယခုလည်း အမှတ်(-) ခြေလျင် တပ်ရင်းစစ်ကြောင်းမှူးဗိုလ်မှူးတွဲဒိုးလ်ဒါးလ် ဦးစီးစစ်ကြောင်း(၂)နှင့် တပ်ခွဲ ၂ ခွဲ၊ အမှတ်(-) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ စစ်ကြောင်းမှူး ဗိုလ်မှူးဝင်းမောင် (နောင် ဗိုလ်မှူးကြီးဝင်းမောင်)နှင့် တပ်ခွဲ ၂ ခွဲတို့ ဟန်ချက်ညီဝင်ရောက်စစ်ဆင်ရေးလုပ်မည်ဖြစ် ကြောင်းပြောပါသည်။

ယခုစစ်ဆင်ရေးတွင် တပ်ခွဲတစ်ခွဲကို အနည်းဆုံးစစ်ထွက်အင်အား ၈၀ ပါရန် ညွှန်ကြား ကြောင်းပြောပါသည်။ နောက် စစ်ထွက်အင်အား

ညှိရာ အမှတ်(၂) တပ်ခွဲစစ်ထွက်အင်အား ၈၀ မပြည့် သဖြင့် အမှတ်(၃) တပ်ခွဲကတပ်ကြပ်မောင်လုံး၊ ဒုတိယတပ်ကြပ်တင်ငွေ၊ တပ်သား ၆ ယောက် ပေါင်း ၈ ယောက် တပ်စိတ်တစ်စိတ်ကိုငှားပြီး ဗိုလ်ဘခင်တပ်စုတွင်ထားကာ ဖွဲ့စည်းရန်ညွှန်ကြား ပါသည်။ အမှတ် (၂) တပ်ခွဲအတွက် အငှားအရာရှိ သာမက အငှားတပ်စိတ် ၁ စိတ်ပါ ပါလာတော့ သည်။

အခြားအကြောင်းအရာများညှိနှိုင်းရင်းဖြင့် ၃ ရက်ပြင်ဆင်ချိန်ရကာ ၄ ရက်မြောက်သောနေ့ တွင် တပ်ရင်းဌာနချုပ်မှ ကျောက်ကြီးဂျေတန်း တပ်စခန်းသို့အရောက်သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ကြားလာပါသည်။ အစည်းအဝေးပြီးသည့် နောက် ကျွန်တော်တို့ အမှတ်(၂)တပ်ခွဲ၊ တပ်ခွဲ ရုံးခန်းကိုရောက်စဉ် အမှတ်(၂)တပ်ခွဲရှိ အရာခံ၊ အကြပ်ကြီး၊ အကြပ်အားလုံးနှင့်တွေ့ပြီး ဖွဲ့စည်း ပုံကို ပြင်ဆင်ပါသည်။

အမှတ်(၂)တပ်ခွဲသည် တပ်ရင်းတွင် ပြဿနာအနည်းဆုံးတပ်ခွဲဖြစ်သည်။ တပ်ခွဲလိုက် သူ့ဂုဏ်ပုဒ်များနှင့်သူ့ရှိကြသည်။ အမှတ်(၁) တပ်ခွဲက သူတို့ကိုယ်သူတို့ 'ကွန်မန်ဒိုတပ်ခွဲ' လက်ရွေးစင်တပ်ခွဲဆိုပြီး ဂုဏ်ယူနေကြသည်။ လည်စည်းအရောင်ကလည်း အနီရောင်ဖြစ်သည်။ အမှတ်(၂) တပ်ခွဲကတော့ လည်စည်းအရောင်က အပြာရောင်ဖြစ်သည်။ လူတွေကလည်း အေးတိ အေးစက်နိုင်လှသည်။ အမှတ်(၃)တပ်ခွဲ၏ လည်စည်းအရောင်မှာ အဝါရောင်ဖြစ်ပြီး အမှတ် (၄)တပ်ခွဲ၏လည်စည်းအရောင်မှာ အစိမ်းရောင် ဖြစ်သည်။ အမှတ်(၅)တပ်ခွဲ(တပ်ရင်းအကူပစ် လက်နက်ကြီးတပ်ခွဲ)၏လည်စည်းအရောင်က တော့ မရန်းရောင်ဖြစ်ပြီး ဝါရင့်ဆရာများနှင့် စစ်သည်များရှိသည်။

ယခု အမှတ်(၂) တပ်ခွဲက အေးတိအေးစက် နိုင်သော်လည်း အငှားတပ်ခွဲမှူး၊ အငှားတပ်စုမှူး တို့နှင့် စတင်တွေ့ပါပြီ။ အမှတ် (-) ခြေမြန် တပ်ရင်းမှ ပြောင်းလာသော ဒုတိယအရာခံဗိုလ် အုန်းမြင့်ကလည်း တပ်ခွဲအကြောင်းသိပြီးဖြစ်၍ အရာရှိ ၂ ဦး၊ အရာခံ ၁ ဦး ပေါင်း ၃ ဦးဖြင့် တပ်ခွဲပုံစံပြောင်းရပါတော့မည်။

ကျွန်တော်တို့ ၃ ရက်လောက် ပြင်ဆင်ပြီး နောက် ၄ ရက်မြောက်သောနေ့တွင် တပ်ရင်းဌာန ချုပ်မှ ကျောက်ကြီးမြို့သို့သွားခဲ့သည်။ ကျောက်ကြီး မရောက်ခင် စစ်တောင်းမြစ်ကိုကူးသော နတ်သံ ကွင်းကူးတို့သို့ရောက်ပါသည်။ ကားများကို ဖောင် ပေါ်တင်ပြီးပို့ကာ လူများကို ဂျန်ဆင်မော်တော် တုတ်များဖြင့် ပို့သည်။

၎င်းနတ်သံကွင်းကူးတို့မှာတော့ ထမင်း ဆိုင်များ၊ ဈေးဆိုင်ခန်းများဖြင့် စည်ကားလှသည်။ စစ်သည်များကလည်း တရုန်းရုန်း။ စစ်တောင်း မြစ်ထဲမှာလည်း BE စစ်သည်များမောင်းသော ဂျန်ဆင်ဘုတ်တို့ ဟန်ရေးပြနေသည်ကိုတွေ့ရတော့ တကယ့်စစ်မြေပြင်စစ်ကားကြီးတစ်ကားကြည့် နေရသလိုမြင်မိပါသည်။

မကြာမီ စစ်တောင်းမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရောက် ၍ ကားများဖြင့် ကျောက်ကြီးမြို့သို့ဆက်သွားကြ သည်။ နေရာချထားရေးအဖွဲ့များက ဘုန်းကြီး ကျောင်းများခွဲ၍နေရာချထားပေးသဖြင့် ဘုန်းကြီး ကျောင်းအောက်တွင် အိပ်ခဲ့သည်။

မနက် ၀၆၀၀ အချိန်တွင် အမှတ် (၂) တပ်ခွဲ၊ တပ်စု(၁)၊ ဒုတိယဗိုလ်ဘခင် Point နှင့် ကျောက်ကြီးမြို့မှ မူသဲရှေ့တန်းတပ်စခန်းသို့ စစ်ကြောင်း(၂)နှင့် အမှတ်(၂)တပ်ခွဲ ၊ အမှတ်(၄) တပ်ခွဲတို့ ဖောက်လက်စ ကားလမ်းအတိုင်း စတုရန်း ခုံပါတော့သည်။ လမ်းတစ်လျှောက်မှာတော့

လမ်းလုံခြုံရေးယူထားသော အမှတ်(-)ခြေလျင် တပ်ရင်း၏အလံငယ်လေးများကို လမ်းတေး ဝဲ၊ ယာအချက်အချာကျသောနေရာများတွင် တွေ့ရ သည်။ လမ်းတစ်လျှောက်ကားလမ်းဖောက်လက်စ မြေလမ်းလေးမှာ တံမြက်စည်းလှည်းထား၍ပြောင် နေသည်။ ကျွန်တော်တို့စစ်ကြောင်း(၂)တစ်ခုလုံး အေးအေးချမ်းချမ်းထွက်လာကြသည်။ နေ့လယ် တွင် ကပ္ပာယ်ရှေ့တန်းတပ်စခန်းသို့ရောက်သည်။

ကပ္ပာယ်ရှေ့တန်းတပ်စခန်းတွင် အမှတ် (-) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ ဒုတိယဗိုလ်တင်ဖေက စခန်းမှူးဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ရှေ့ပြေးတပ်စု စခန်းသို့ရောက်ချိန် ဒုတိယဗိုလ်တင်ဖေက ကြိုပြီး နှုတ်ဆက်ပါသည်။ သူက စခန်းမှာစားရန်နှင့် နေ့လယ်စာစားရန် သင့်တော်ကြောင်းတို့ကို သတင်းပို့ပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဒုတိယဗိုလ် တင်ဖေတို့က ဗိုလ်သင်တန်းတစ်ပတ်စဉ်တည်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် စခန်းရှေ့ ဒုတိယဗိုလ်တင်ဖေနှင့် ရပ်နေစဉ် အမှတ်(၂)တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်စိုးမြိုင်တက် လာသည်။ နောက်စစ်ကြောင်း(၂)မှူး ဗိုလ်မှူး တွဲခိုးလိဒါးလိပါရောက်လာပြီး စစ်ကြောင်းတစ်ခု လုံးနားပြီး နေ့လယ်စာထမင်းစားရန် ထပ်မံအမိန့် ပေးလိုက်ပါသည်။ ယင်းနောက် ကျွန်တော်တို့ အားလုံးစခန်းတွင်းသို့ဝင်ပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးစိန်လှိုင် နှင့်ဗိုလ်မောင်မောင်လင်းတို့လည်း စခန်းတွင်း သို့လိုက်လာပြီး နေ့လယ်စာအတူစားကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ထမင်းစားနေစဉ် ကျွန်တော် တို့လို ဂူသောစစ်ဆင်ရေးအဆင့်(၂)ကို အတူဆင်ဖွဲ့ ကြမည့် အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်း စစ်ကြောင်း (၂)နှင့် နှစ်ခွဲအတူကပ်ပါလာပြီး ယင်းစစ်ကြောင်း လည်း ကပ္ပာယ်တပ်စခန်းရှေ့မှာရပ်နားခဲ့ပါသည်။ စစ်ကြောင်းမှူး ဗိုလ်မှူးဝင်းမောင်၊ တပ်ခွဲ

မှူးဗိုလ်ကြီးမောင်မောင်တင်၊ ဗိုလ်ကြီးမျိုးဝင်း၊ ဒုတိယဗိုလ်တင်အောင်၊ ဒုတိယဗိုလ်ဇော်ဝင်းတို့ လည်း စခန်းအတွင်းသို့ဝင်လာကာ ကျွန်တော် တို့နှင့်အတူ ထမင်းစားကြပါသည်။

ထမင်းစားနေစဉ်မှာ အမှတ်(-)ခြေလျင် တပ်ရင်း ဒုတိယဗိုလ်တင်ဖေမှရှင်းပြရာ ကျောက်ကြီး မှ မူသဲစခန်း ၂၁ မိုင်နှင့် မူသဲစခန်းမှ ဗျကောပု စခန်း ၂၁ မိုင် ပေါင်း ၄၂ မိုင်ရှိကြောင်း၊ ရှေ့တန်း အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်း တပ်ရင်းမှူးဦးစီး စစ်ကြောင်း(၁)သည် ကျောက်ကြီးတွင် အခြေပြု ပြီး ကျောက်ကြီးမှ ၁၅ မိုင်တိုင်အထိ လုံခြုံရေးယူ ရကြောင်း၊ နောက် အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်း တပ်ရင်းမှူးဦးစီး စစ်ကြောင်း(၁)သည် မူသဲစခန်း ဟွင်ထိုင်ပြီး မိုင်တိုင် ၁၅ မှ မိုင်တိုင် ၃၀ အထိ လုံခြုံရေးယူရကြောင်း၊ နောက် အမှတ် (-) မြေလျင် တပ်ရင်း တပ်ရင်းမှူးဦးစီးစစ်ကြောင်း(၁)သည် ဗျကောပုစခန်းတွင် အခြေပြုပြီး မူသဲစခန်းနှင့် ဗျကောပုကြား မိုင်တိုင် ၃၀ မှ မိုင်တိုင် ၄၂ အထိ လုံခြုံရေးတာဝန်ယူရကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ အမှတ် (-) ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်း တပ်ရင်း ၃ ရင်းတို့သည် တစ်နှစ်လုံးလမ်းလုံခြုံရေး ယူရမည်ဖြစ်ပြီး မည်သည့်စစ်ဆင်ရေးမှ တာဝန် ပေးမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ တပ်ရင်း ၃ ရင်းမှတစ်ခွဲ နားစနစ်ဖြင့် ၂၄ နာရီ လမ်းလုံခြုံရေးယူနေကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထို့ကြောင့် စစ်ဆင်ရေးဝင်မည့်တပ်များ သည် ကျောက်ကြီးမှဗျကောပုအထိ အေးအေး ဆေးဆေးသွားနိုင်ကြောင်းနှင့် ဗျကောပုစခန်းမှ ထွက်သည်နှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ကြောင်းပြောပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း လမ်းလုံခြုံရေးကို တစ်နှစ် လုံးတာဝန်ယူရသည့်အခက်အခဲကိုမေးရာ အခက်

အခဲများမရှိကြောင်း၊ ရန်သူဝင်ပြီး မိုင်းထောင်မခံ ရရေး၊ လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် စစ်ကြောင်း(၁) နှင့်တပ်ခွဲ ၂ ခွဲယူပြီး ကျန်စစ်ကြောင်း(၂)နှင့် တပ်ခွဲ ၂ ခွဲ လမ်းဆေး ဝဲ၊ ယာ ၅ မိုင်အတွင်း ရန်သူဝင်မလာရေးနှင့် ကင်းပုန်းဝပ်ခြင်းတို့ကို ဟန်ချက်ညီညီလုပ်ကြောင်းပြောပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း ဒုတိယဗိုလ်တင်ဖေ စခန်းတွင် တစ်နာရီခန့်နားပြီး ကပ္ပာယ်မှ မူသဲတပ် စခန်းဘက်ကို စစ်ကြောင်း ၂ မှ၊ တပ်ခွဲ ၄ ခွဲဖြင့် စဟင်ချီဟင်ပါတော့သည်။ ကျောက်ကြီးမှ ကပ္ပာယ်စခန်းအထိသွားရသည့်လမ်းမှာ မြေပြန့်နှင့် တောင်ကုန်းတောင်ငယ်လေးများဖြစ်သော်လည်း ကပ္ပာယ်မှ မူသဲစခန်းအသွားတွင်တော့ တောင်များ ပိုမိုမြင့်လာသည်။ မြေထိုးစက်ကြီးများဖြင့် ကား လမ်းထိုးနေသံများကိုကြားရသည်။ မတ်လတွင်း ဖြစ်၍ နေလည်းပူကာ ကျောပိုးအိတ်တွင်အလေး အပင်များပါသဖြင့် ပင်ပန်းကြသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်နာရီတစ်ကြိမ် နားပြီးသွားကြသည်။ အတက် အကြမ်းဆုံးမှာ ပြဒါးတပ်စခန်းကုန်းအတက်ဖြစ် သည်။

ကျွန်တော်တို့ညနေစောင်းမှ မူသဲရွာသို့ ရောက်သည်။ ရွာသားများက စစ်သားများကို ဝိုင်းပြီးကြည့်ကြသည်။ မူသဲရွာမှ မူသဲစခန်းကို လှမ်းကြည့်ရာ တောင်ကုန်းမြင့်မြင့်လေးပေါ်တွင် ရှိသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ မူသဲရွာနှင့်မူသဲတပ် စခန်းကြားမှာ အတော်ကျယ်ပါသည်။ မူသဲတပ် စခန်းရှေ့တွင် ဘောလုံးကွင်းဖောက်ထားသည်။ ဘောလုံးကွင်းထိပ်တွင် ဒီဇယ်ပုံးများ၊ လေယာဉ်ဆီ ပုံးများပုံထားသည်။

၎င်းအချိန်မှာပင် အော်တာလေယာဉ်ငယ် တစ်စင်းမှာပျံဝဲပြီး စခန်းရှေ့ကွင်းထဲဆင်းလာ သည်။ တပ်စခန်းပေါ်နှင့်ဘေးမှာပါ စစ်သည်များ

ကိုတွေ့ရသည်။ ကျွန်တော့်မြင်ကွင်းမှာတော့ ရှေ့တန်းတပ်စခန်းမှာ စစ်ကားထဲက တပ်စခန်းလို ဖြစ်နေသည်။ ကွင်းထဲတွင် ကားများ ပိုပိုသည် သည်မောင်းနေကြသည်။ သယ်စရာရှိသည်များ ကို အထမ်းသမားများနှင့် တပ်စခန်းပေါ်တင်နေ သည်။

ကျွန်တော်တို့ကို မူသဲတပ်စခန်း အမှတ်(-) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ ဒုတိယဗိုလ်ခင်မောင်တင့်က ကြိုနေပြီး တပ်ခွဲအားလုံးကို အောက်ဘက်ဘား တိုက်များဟွင်မနရာမျှယားပြီး စစ်ကြောင်းမှူး၊ ဟပ်ခွဲမှူးများကို ဈာန်ဟာများနှင့်ပေ့ဖျန် စမန်း ပေါ်တက်လာဖို့ သတင်းပို့ပါသည်။ ကျွန်တော် တို့လည်း အမှတ်(=) ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ အမှတ် (-) ခြေလျင်တပ်ရင်း တပ်များနှင့် ဝန်ထမ်းများ မှားမပါရေးစစ်ဆေးပြီး နေရာချခဲ့ပါသည်။

ညနေမှာတော့ မူသဲစခန်းတေးမှာရှိသော ချောင်းမှာ ရဲဘော်များ၊ ဝန်ထမ်းများ ရေချိုးကြပါ သည်။ ရေချိုးလိုက်မှ ပင်ပန်းသမျှအမောပြေခဲ့ ပါသည်။ ညမှာတော့ စစ်ကြောင်းမှူးနှင့်အတူ ဗိုလ်ကြီးစိန်လှိုင်၊ ဗိုလ်စိုးမြိုင်၊ ဒုတိယဗိုလ်မောင် မောင်လင်း၊ ကျွန်တော် ဒုတိယဗိုလ်ဘခင်တို့ထမ်း အတူစားကြပါသည်။ ထမင်းမစားခင် ဗိုလ်မှူး တွဲခိုးလ်ခါးလ်၊ ဗိုလ်စိုးမြိုင်နှင့် ဒုတိယဗိုလ်မောင် မောင်လင်းတို့က အာစီရမ်သောက်ကြပြီး ဗိုလ်ကြီး စိန်လှိုင်နှင့်ကျွန်တော်က အာစီရမ်မသောက်၍ ထမင်းစားခဲ့ကြပါသည်။

ထမင်းစားပြီး စစ်ကြောင်းမှူးက ညနေက စစ်ဗျူဟာမှူးဗိုလ်မှူးကြီးခင်ကျော်ညိုနှင့် တွေ့ခဲ့ ရကြောင်းနှင့် ဂူသောစစ်ဆင်ရေးအဆင့်(၁)မှာ အောင်မြင်မှုများရ၍ တိုင်းမှူးကြီးက အားရကြောင်း၊ ယခုအဆင့်(၂)မှာ အန္တရာယ်ကြီးကြောင်း၊ ယခင် အဆင့်(၁)မှာ ရန်သူအင်္ဂါမိသွား၍ ရန်သူဘက်

ဆုံးရှုံးမှုများကြောင်း၊ ယခုအဆင့်(၂)မှာ ရန်သူက အသင့်အနေအထားဖြစ်နေ၍ သေသေချာချာ လှုပ်ရှားပြီး ရည်မှန်းချက်တာဝန်ကို အောင်မြင် အောင်ဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားကြောင်းပြောပါ သည်။

စစ်ဆင်ရေးကို စစ်ဗျူဟာမှူးမှတိုက်ရိုက် ကွပ်ကဲဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အခက် အခဲရှိပါက မကွယ်မဝက်ဘဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တင်ပြရန်လည်း မှာပါသည်။ အဓိကစစ်ကြောင်းမှာ ကျည်ဆန်နှင့် မေးပါးလုံလုံလော့ကံလော့ကံ ပါမုန်အပြင် ရိက္ခာကို ဈာန်ဟာပုဂ္ဂိုလ်များ စမန်း တပ်ရင်းမှူးက ပို့ဆောင်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

စစ်ကြောင်းမှူးက မနက်ဖြန် ၀၆၀၀ အချိန် တွင် အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်းနှင့် အမှတ်(-) ခြေလျင်တပ်ရင်းအတူ ဗျူဟာပုဂ္ဂိုလ်များမည်ဖြစ် ပြီး အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်းက Point သွား မည်ဖြစ်ကြောင်းပြောပါသည်။

ဗျူဟာပုဂ္ဂိုလ်တန်းတပ်စခန်းကို ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ရှိခြင်း

ကျွန်တော်တို့ မနက် ၀၅၀၀ နာရီ အိပ်ရာထ၊ ပြင်ဆင်ပြီး ပုံမှန်ထမင်းကြော်နှင့် လက်ဖက်ရည် တို့ကို စားသောက်ပါသည်။ အမှတ်(၂)တပ်ခွဲ၊ တပ်စု (၁)မှ တပ်သားဝင်းကြည်၏ထမင်းကြော်မှာ တပ်သားထွန်းသန်းလက်ရာနှင့်မတူပါ။ တပ်သား ဝင်းကြည်က နန္ဒင်းမှုန့်များ၍ ထမင်းကြော်က ဝါနေသည်။ နောက် ကြက်သွန်နီမကျက်တကျက် လေးပါတော့ စားရသည်မှာ အရသာတစ်မျိုးဖြစ် နေသည်။ တပ်မတော်လက်ဖက်ရည်ကို မပြင်းရန်၊ မချိုရန် မှာကြားခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ၀၆၀၀ အချိန်မှာ အမှတ်(-) ခြေလျင်တပ်ရင်းနောက်မှနေပြီး ဗျူဟာပုဂ္ဂိုလ်

သို့ လိုက်ခဲ့ပါသည်။ စစ်ကြောင်းနှစ်ကြောင်းစလုံး နေ့လယ်စာကို ၁၂၀၀ အချိန်တွင်နားပြီး စားကြပါသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်မှာတော့ အမှတ်(-) မြေလျှင်တပ်ရင်း၏ အလံငယ်များဖြင့် လမ်းလုံခြုံရေးရှိကြောင်း အမှတ်အသားများကိုတွေ့ရသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် တံမြက်စည်းလှည်းထားသည်။ လမ်းမှာ လူသွားလမ်း၊ ဒီ ပေခန့် အကျယ်ဖောက်ထားပါသည်။

ကျောက်ကြီးမှမူသဲအထိ ကားလမ်းသည် မြေသားလမ်းအကြမ်း မှုသဲအထိပေါက်ပြီး ပြန်ချောနေကြောင်းနှင့် အတက်ကြမ်းသောတောင်ကုန်းများကိုလည်း လမ်းကြောင်းသစ်ရှာကာ စက်ကြီးများဖြင့် ပြန်ထိုးဖြိုချနေကြောင်းသိရပါသည်။ မူသဲစခန်းမှ ဗျကောပုစခန်းသွားသောလမ်းမှာ လူသွားလမ်း၊ လားလမ်းသာဖြစ်၍ ကားလမ်းမဖောက်နိုင်သေးကြောင်းသိရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ အမှတ် (-) ခြေလျှင်တပ်ရင်း၏ လမ်းနယ်နိမိတ်အဆုံးအရောက်တွင် အမှတ်(-)ခြေလျှင်တပ်ရင်းမှ ဗိုလ်ကျော်ကျော်ကို က ရပ်စောင့်နေပြီး အမှတ်(-)ခြေလျှင်တပ်ရင်း

လမ်းကြောင်း လုံခြုံရေးနယ်မြေပြီးဆုံးကြောင်းနှင့် အမှတ်(-)ခြေလျှင်တပ်ရင်းနယ်မြေသို့ရောက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့ပါသည်။

ဗိုလ်ကျော်ကျော်ကိုမှာ ဗိုလ်စိုးမြိုင်နှင့် ဗိုလ်သင်တန်းတစ်ပတ်စဉ်တည်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ အမှတ်(-)ခြေလျှင်တပ်ရင်း ဘော်စဲကို တပ်ခွဲရုံးစခန်းအနီးဖြတ်စဉ် တပ်စခန်းတာဝန်ခံ ဒုတိယဗိုလ်ထွန်းအောင်ကျော်ကို တွေ့ပါသည်။ ဒုတိယဗိုလ်ထွန်းအောင်ကျော်မှာ ဒုတိယဗိုလ်မင်းဖော်နှင့် တစ်ပတ်စဉ်တည်းဖြစ်ကာ အားလုံးကို မိတ်ဆက်၊ နှုတ်ဆက်ပြီး ရေတိုက်ခြင်း၊ သကြားလုံးကျွေးခြင်းတို့လုပ်ပါသည်။ အလွန်မှဖော်ရွေပြီး ပျော်ပျော်နေတတ်သူဖြစ်သည်။

ဘော်စဲကို စခန်းမှတောက်လျှောက်ဆင်းသွားပြီး မြေပြန့်ထဲရှိ ကုန်းပို့ပို့ပေါ်က ဗျကောပုနာမည်ကြီးစခန်းသို့ ညနေစောင်းတွင်ရောက်ပါသည်။

ဗျကောပုစခန်းအဝင်တွင် အမှတ်(-) ခြေလျှင်တပ်ရင်းမှ ကျွန်တော်နှင့်တစ်ပတ်စဉ်တည်း ဒုတိယဗိုလ်သိန်းအေးက ဆီးကြိုနေရာချပေးပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နေရာကတော့ ဗျကောပုစခန်းအပြင်ဘက် မြေပြန့်ပြန့်သစ်ပင်အုပ်နေရာများကို လက်ညှိုးထိုး၍ နေရာချပါတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း စစ်ကြောင်း(၂)မျိုးခွဲပေးသလို အမှတ် (၂) တပ်ခွဲ၊ အမှတ်(၄)တပ်ခွဲတို့ ဖြန့်ခွဲနေရာယူကြပါသည်။ အမှတ် (-) ခြေလျှင်တပ်ရင်းကတော့ ကျွန်တော်တို့နှင့် တော်တော်ဝေးဝေးတောင်ခြေ မြေပြန့်တစ်ခုတွင် နေရာချထားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နှင့်မလှမ်းမကမ်းမှာတော့ အမှတ်(-)ခြေလျှင်တပ်ရင်း အောင်လံမှ တပ်ခွဲတစ်ခွဲက လားများကိုထိန်းထားပြီး နေ့စဉ် မူသဲစခန်းနှင့်ဗျကောပုစခန်းတို့ကို လားဖြင့် ရိက္ခာနှင့်

ခဲယမ်းများသယ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်းများတက်လာမည်ဖြစ်၍ လမ်းကြောင်းပိတ်ဆို့မှုမဖြစ်စေရန် ရိက္ခာသယ် သည်ကို နားကြောင်းသိရပါသည်။

ညတွင် စစ်ကြောင်းမှူးနှင့်အတူ ထမင်းစု စားကြပြီး အနောက်အယုတ်မရှိ အေးချမ်းစွာအိပ်ရာ ဝင်ခဲ့ပါသည်။ နံနက် ၀၅၀၀ နာရီတွင် အိပ်ရာက နိုးနေသည်။ မနက်တွင် အပေါ့အပါးသွားခြင်း၊ မျက်နှာသစ်ခြင်းတို့ အခက်အခဲမရှိစေရန် စောစော စီးစီးမယောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဗျာဏာပုစမန်းအပြင် ဟက် မေပွာမနုပုသစ်မှာအိပ်သည့်ညမှစ၍ ဗိုလ် စိုးမြိုင်က သူနှင့်အတူလာအိပ်ရန်ပြောသဖြင့် တပ်စုကို ဆရာကြီးအောင်ထွန်းဖြူနှင့် ထားခဲ့ လိုက်သည်။

နံနက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့အတွက် ထမင်း ကြော်နှင့်လက်ဖက်ရည်ကို ကျွန်တော့်အကူ ရဲဘော်တပ်သားဝင်းကြည်နှင့် တပ်ခွဲမှူး၏အကူ ရဲဘော်တပ်သားမောင်သောင်းတို့က စီမံပေးကြ သည်။ တပ်ခွဲမှူးကလည်း အငှားတပ်ခွဲမှူး၊ လူမျိုးဖြစ်၍ ဘာမှမပါ၊ ဘာမှမစီစဉ်ခဲ့ပါ။ IO လုပ်စဉ်ကလည်း လက်ဖြောင့်တပ်ကြပ်ကြီးနှင့် အဖွဲ့လုပ်ပေးသည်ကို ကပ်ရင်းမှူးကြီးနှင့်အတူ စားခဲ့သည်ပဲရှိသည်။ ကျွန်တော့် ယခင်တပ်ခွဲမှူး များဖြစ်သော ဗိုလ်ကြီးမောင်မောင်၊ ဗိုလ်ကြီး ဝင်းတင်တို့မှာ အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ ဇနီးများထည့်ပေးလိုက်သောအကြော်အလှော် များစားရသလို သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း စားချင် သည်များကိုဝယ်ထား၍ အဆင်ပြေသည်။

ယခု ကျွန်တော်တို့မှာတော့ တပ်မတော် ရိက္ခာအတိုင်းစားရသည်။ ဘာမျှ ပိုပိုလျှံလျှံမရှိပါ။ နံနက် ၀၈၀၀ အချိန်မှာ ဗိုလ်မှူးတွံဒိုးလ်ဒါးလ်က အရာရှိအားလုံးကို ခေါ်ပါတော့သည်။ ဗိုလ်မှူး

တွံဒိုးလ်ဒါးလ်ထံအရောက်တွင် ပလတ်စတစ်ခင်း ထားသောမြေပြင်ပေါ်တွင် အားလုံးထိုင်ကြပါသည်။

စစ်ကြောင်း(၂)မှူးက ယနေ့ ရိက္ခာထုတ်၊ အလေးအပင်ပစ္စည်းတွေအပ်၊ အထမ်းသမားတွေခွဲ၊ အထမ်းသမားရိက္ခာတွေထုတ် စသည်တို့ကိုပြုလုပ် ရန်ပြောပြီး တပ်စုဖွဲ့မှုကို စတင်ပါတော့သည်။

စစ်ကြောင်းငယ် ၃ ကြောင်းဖွဲ့စည်းခြင်း

စစ်ကြောင်းမှူးက စစ်ကစားလှုပ်ရှားရ လွယ်အောင် စစ်ကြောင်းငယ် ၃ ကြောင်းဖွဲ့မည်ဖြစ် မကြောင်းပြောပါသည်။ စစ်ကြောင်းငယ်(၁)က ဗိုလ်စိုးမြိုင်ဦးစီး အမှတ်(၂)တပ်ခွဲ ခွဲရုံးနှင့် တပ်စု ၂ စု၊ စစ်ကြောင်းငယ်(၂)က ဗိုလ်ကြီးစိန်လှိုင်ဦးစီး အမှတ် (၄)တပ်ခွဲရုံးနှင့် တပ်စု ၂ စု၊ စစ်ကြောင်းငယ် (၃)က ဗိုလ်မောင်မောင်လင်းဦးစီး အမှတ်(၂) တပ်ခွဲမှ တပ်ကြပ်ကြီးသက်ဝေဦးစီးတပ်စု ၁ စု၊ အမှတ်(၄)တပ်ခွဲမှ တပ်ကြပ်ကြီးအောင်ဖိုဦးစီး တပ်စု ၁ စု ပေါင်းတပ်စု ၂ စုဖြစ်သည်။

စစ်ကြောင်းငယ်(၁) ဗိုလ်စိုးမြိုင်ဦးစီးတပ်ခွဲ ရုံးနှင့် တပ်စု ၂ စု စစ်ကြောင်းနှင့် စစ်ကြောင်းငယ် (၂)ဗိုလ်ကြီးစိန်လှိုင်ဦးစီး တပ်ခွဲရုံးနှင့် တပ်စု ၂ စု စစ်ကြောင်းတို့သည် တိုက်ခိုက်ရေးတာဝန်ဖြစ် သည်။ စစ်ကြောင်းငယ်(၃) ဗိုလ်မောင်မောင်လင်း ဦးစီးစစ်ကြောင်းက အုပ်ချုပ်မှုတာဝန်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ကြားပါသည်။

ယင်းနောက် တပ်ခွဲလိုက်ခရီးထွက်သည် နှင့် ရိက္ခာနှင့်အလေးအပင်ထမ်း၊ ရှေ့ပြေးတပ်စု၏ ကျောပိုးအိတ်ထမ်းတို့ကို ဗိုလ်မောင်မောင်လင်းထံ လာအပ်ရန်နှင့် လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်ရေးစစ်ကြောင်း ငယ်မှာ ၂ လက်မစိန်ပြောင်း ဗုံးသီးထမ်း၊ စက်လတ် ခဲယမ်းထမ်း၊ လောင်ချာဗုံးသီးထမ်း၊ ဆက်သွယ် ရေးစက်ထမ်း၊ ရုံးပုံးထမ်းပဲပါမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ကြားပါသည်။

ယင်းနောက် မြေပုံများပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဝှက်စာများစစ်ဆေးခြင်း၊ ဗျူဟာပုတုပ်စခန်းမှာ နောက်ချန်ထားမည့်ရဲဘော်၊ ပစ္စည်း၊ ဗျူဟာပုတုပ်စခန်းမှ ပေးမည့်နေရာများကို တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီးနှစ်ဦး သွား၍ ညှိနှိုင်းနေကြသည်။ အားလုံးလုပ်ငန်းများ ညှိနှိုင်းနေစဉ် အမှတ် (-)ခြေလျင်တပ်ရင်း တပ်ရင်းမှူးက အရာရှိအားလုံးကိုခေါ်လိုက်သဖြင့်ရောက်လာကြရာ အမှတ် (-)ခြေလျင်တပ်ရင်းအဖွဲ့ပါပါလာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့စစ်ကြောင်း ၂ ကြောင်းစလုံး နောက်တစ်နေ့ ဗျူဟာပုအရှေ့ဘက်ယွန်းစလင်းချောင်းတစ်ဝိုက်ကိုရှင်းလင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင် ဝူသောစစ်ဆင်ရေးအဆင့်(၁)ကတော့ ပလပ်နိုတောင်ကြောတစ်ဝိုက်သောင်းကျန်းသူတို့၏ ခဲသတ္တုတူးဖော်ရေးများဝင်ရှင်းပြီး အမြတ်အစွန်းပျားရကြောင်း၊ ယခင်က အလစ်အပိုက်ရခဲ့သော်လည်း ယခုအဆင့်(၂)စစ်ဆင်ရေးမှာတော့ ရန်သူဘက်မှ ချို့ခိုတိုက်ခြင်းနှင့် မိုင်းထောင်ခြင်းများပြုလုပ်လာနိုင်၍ မိမိတို့ဘက်မှဂရုစိုက်ရန်၊ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ကို ရိက္ခာတစ်ပတ်စာစီ ထုတ်သွားရန်၊ ကျန်ရိက္ခာကို တပ်စခန်းမှ လိုက်ရိုနှိုင်းသလောက်ပို့မည်ဖြစ်ကြောင်းအပြင် ရိက္ခာနှင့် လူနာကိစ္စများမှာ အဓိကအရေးကြီးကြောင်းပြောပါသည်။

တပ်ရင်းမှူးက စစ်ကြောင်းမှူးနှစ်ယောက်ကိုခေါ်ထားပြီး ကျန်အရာရှိများအား တန်းဖြုတ်ပေးခဲ့ပါသည်။ အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ ကျွန်တော်နှင့် တစ်ပတ်စဉ်တည်း ဒုတိယဗိုလ်သိန်းအေးက သူ့အတွေ့အကြုံနှင့် နယ်မြေအခြေအနေကိုပြောပြ၍သိရပါသည်။ ထို့အတူ အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်း စစ်ကြောင်းတွင်လည်း ကျွန်တော်နှင့် တစ်ပတ်စဉ်တည်းဖြစ်သော ဒုတိယ

ဗိုလ်ဇော်ဝင်းပါ၍ ၃ ယောက်သားစကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့ပြောဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ယင်းနောက် ကျွန်တော်တို့လည်းပြန်လာပြီး လိုအပ်သည့်ဖွဲ့စည်းပုံ၊ သယ်မည့်ပစ္စည်း၊ ချန်ခဲ့မည့်ပစ္စည်းတို့ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖြစ်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ နောက်တန်းကပါလာသော ၃ ရက်စာရိက္ခာကုန်၍ ဗျူဟာပုစုံပုံရိက္ခာထဲမှ တစ်ပတ်စာရိက္ခာ စတုတ်ပါသည်။ သာမန်ရိက္ခာ၊ တိုက်ခိုက်ရေးရိက္ခာ၊ ဝန်ထမ်းရိက္ခာများ ပြည့်ပြည့်စုံစုံပျံပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း အင်အားဖြစ်စေမရန် တိုက်ခိုက်ရေးရိက္ခာထုပ်ဖောက်၍ စတင်စားကြပါသည်။ လွန်စွာမှ စားကောင်းပါသည်။ နောက်ထူးခြားစွာ ရိက္ခာထဲတွင် ငါးခြောက်လက်မလောက်တုတ်တုတ်အချောင်းများပါ၍ တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီးမှ အချိုးကျခွဲပေးပါသည်။ ငါးခြောက်ဟင်းကို တပ်သားဝင်းကြည့်နှင့် တပ်သားမောင်သောင်းက ဆီလည်ရေလည်ချက်သဖြင့် ထမင်းကို ဟင်းရည်ဆမ်းပြီး ငါးခြောက်အရိုးမပါ အသားချည်းပဲကိုက်စားရသည်မှာ လွန်စွာအရသာရှိလှသည်။

ဗိုလ်စိုးမြိုင်က ထမင်းစားရင်း ပါးစပ်က အငြိမ်နေသည်မှာ သူ့အကျင့်ဖြစ်သည်။ စားကောင်းလျှင်လည်း “စားလို့ကောင်းလိုက်တာ၊ ဘာဖြစ်လို့ စားကောင်းပါလိမ့်” ဟုပြောပြီး စားသည်။ စားမကောင်းလျှင်လည်း “တော်တော်ညံ့တယ်ကွာ” ဆိုပြီး ပြောလေ့ရှိပါသည်။

အားလုံးပြင်ဆင်စုဖွဲ့ပြီး ညမှာအားရှိအောင် အိပ်ကြပါသည်။ အားလုံးကတော့ ‘စားပြီး ပြန်ချက်၊ ညမနက်’ပါ။

ကျွန်တော်တို့မနက် ၀၅၀၀ အချိန်ကတည်းက အားလုံးပြင်ဆင်စားသောက်ပြီး မနက် ၀၆၀၀

အချိန်တွင် ဗျူကောပုစခန်း၏ အရှေ့ဘက်စူးစူးရှိ ယွန်းစလင်းချောင်းဘက်သို့ သွားပါသည်။ လမ်းပြ မပါပေ။ မြေပုံနှင့်ကွန်ပတ်စ်ကိုကိုင်းပြီး စစ်ကြောင်း ငယ်(၁)၊ အမှတ် (၂)တပ်ခွဲ၊ တပ်စု(၁)၊ ဗိုလ်ဘခင် Point နှင့် စထွက်ပါတော့သည်။

ဗျူကောပုစခန်းမှထွက်သည်နှင့် ချောင်းကို စဖြတ်ရပါသည်။ ယင်းမှနေပြီး ရှေ့တောင်ကြော ပေါ်တက်ပြီး တောတိုးလိုက်၊ မြေပုံဖတ်လိုက်၊ ကွန်ပတ်စ်ကြည့်လိုက်ဖြင့် သွားခဲ့သည်။ ပလပ်စီ ဟောင်ကြော၏ အောက်ခြေ ပါးဟော၊ သစ်ဟော များကြားမှသွားခဲ့သည်။

ဝူသောစစ်ဆင်ရေးအဆင့်(၂)ဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်စဉ်(၁)

ကျွန်တော်တို့လမ်းတွင် တစ်ညအိပ်ပြီး ယွန်းစလင်းချောင်းသို့ရောက်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ခွင်၏တောင်ဘက်ခြမ်းမှသွားသော အမှတ်(-) ခြေလျင်တပ်ရင်း စစ်ကြောင်း(၂)မှာ ယွန်းစလင်း ချောင်းသို့မရောက်သေး။ အထက်ဌာနမှ ကျွန်တော် တို့အား ယွန်းစလင်းချောင်းကိုကူးခိုင်းရာ မိုးရွာ၍ ချောင်းကူးမရသေးကြောင်း သတင်းပို့ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ၁ ညအိပ်စောင့်လည်း ရေကမကျ ဖြစ်နေသည်။ အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်း စစ်ကြောင်း(၂)ကလည်း ယွန်းစလင်းချောင်းကို မရောက်သေး၍ မြေရှင်းချက်အတောင်းခံရတုန်း ကျွန်တော်တို့ခေတ္တအခြေပြုရာနောက်မှ “အမှတ် (-)ခြေလျင်တပ်ရင်း စစ်ကြောင်း(၂)ဟေ့”ဟု အော်ပြီးတက်လာကာ ပေါင်းမိကြပါသည်။

စစ်ကြောင်း ၂ ခုစလုံးပေါင်းမိကြောင်း တင်ပြရာချောင်းကို နောက်ကျမှရောက်သော အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်းစစ်ကြောင်း(၂)ကို မရမနေကူးခိုင်း၍ ရေကူးကျွမ်းကျင်သူအထမ်း သမားများက ကြိုးဖြင့်တစ်ဖက်တမ်းကူးသွားပြီး

သစ်ပင်တွင်ချည်တာ တပ်စုတစ်စုစတင်ကူးပါ သည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း အမှတ်(-)ခြေလျင် တပ်ရင်း စစ်ကြောင်း(၂)မှ တပ်စုတစ်စုကူးစဉ် တစ်ဖက်ကမ်းကိုလက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ် အားလုံးဖြင့် ချိန်ထားပါသည်။

တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီးမောင်မောင်တင်ဦးစီး သည့်တပ်စု ချောင်းကိုကူးသွားပြီး နောက်တပ်စုမှာ ချောင်းကမ်းအရှေ့ဘက်လယ်ကွင်းအတွင်းမှ ဟဲကို သွားရှင်းပါသည်။ ဟဲပေါ်ရှိသောင်းကျန်းသူ ၁၂ ဦးမှာ တပ်မတော်စစ်ကြောင်းမလာသေးဘူး ထင်၍နားနေရာ အနီးကပ်တိုက်ပွဲဖြစ်ပါတော့ သည်။ တဲပေါ်မှစုန်ဆင်းသူကိုလည်း တဲအောက်မှ ရဲဘော်များက လုံးထွေးပစ်ခတ်ရာ ရန်သူအလောင်း ၁၂ လောင်းနှင့် လက်နက် ၁၂ လက်ရရှိပါသည်။

ထိုစဉ်က လယ်ကွင်းအထက် တောင်ကြော ပေါ်တွင်ရှိသောရန်သူ ၅၀ ကျော်ခန့်က လောင်ချာ များ၊ လက်နက်ငယ်များနှင့်ပစ်ခတ်ရာ ဗိုလ်ကြီး မောင်မောင်တင်နှင့်ရဲဘော်များက ရန်သူလက်နက် နှင့် ရရာပစ္စည်းများကိုသယ်ပြီး ယွန်းစလင်း ချောင်းကို ပြန်ကူးကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အမှတ်(-)ခြေလျင်တပ်ရင်း တပ်ခွဲ ၂ ခွဲကလည်း ရန်သူလက်နက်ကြီးပစ်ခတ်ရာသို့ စက်လတ်ဖြင့် ပစ်ကူးပေးပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးမောင်မောင်တင်ဦးစီး တပ်စုတစ်စုလုံးပြန်ရောက်ပြီး လက်နက်များကို စစ်ကြောင်းမှူး ဗိုလ်မှူးဝင်းမောင်ထံ အပ်ရာ စစ်ကြောင်းမှူးမှာ ပီတိဖြစ်၍နေပါတော့သည်။ ။

**ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။
ဗိုလ်ဘခင်**

ကြက်ပြာမ၏ သွေးလန့်ချောက်ချားစွာ အော်မြည်ကတော်နေသည့် အသံမှာ တစ်ကိုယ်စာကမ္ဘာပျက်နေသည့်အလားပင်ထင်ရသည်။ မန်ကျည်း ပင်ထိပ်ဖျားရှိ စွန်သားရဲ၏ ချွန်မြဲနေသည့်လက်သည်းများကြားမှ ကြက်သား ပေါက်လေး၏ အော်ဟစ်မြည်တမ်းသည့်အသံသည် ကြက်ပြာမ၏ ရင်အစုံကို မွမ္မကြေအောင် ထိုးခြေနေသည့်စူးတစ်ချောင်းနှယ်။ လှေကားနဲ့အောက်ရှိ ကြက်သားပေါက်လေးဆီ ပြေးလာပြန်သည်။ တစ်ဖန် မန်ကျည်းပင်ခြေရင်းမှ အားယူ၍ မန်ကျည်းပင်ထက်ဖျားဆီသို့ စုန်ပျံမိပြန်သည်။ အချည်းအနီးသာ ဖြစ်၏။

(၁)

မြို့ဟု မည်ကာမတ္တခေါ်ရသောမြို့ကလေးတွင် မမြမေသည် သားသမီး နှစ်ယောက်နှင့် အတူနေ၏။ သမီးကြီးမှာ အဝေးသင်ဒုတိယနှစ်တက်နေ

သည်။ သားငယ်မှာ ဆယ်တန်းကို သုံးနှစ်ဖြေသော်လည်း မအောင်။ မမြမေသည် ဈေးထဲတွင် ငါးရောင်း၏။ သားသမီးတို့ကို မိမိထက်ပိုမြင့်သော ဘဝမျိုးကိုပိုင်ဆိုင်စေချင်သည်မှာ စိတ်တိုင်း၏ရင်ထဲမှ မွေးရာပါသန္ဓေဖြစ် သည်။ မမြမေသည် ငါးရောင်းနေရသော်လည်း သားသမီးတို့ကို လူချင်းတူတူ သူချင်းမျှမျှထားနိုင်ရန် ကြိုးစားရှာသည်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် မုဆိုးမ ဖြစ်ရရှာသောမမြမေသည် အလဲမရှိသောရထားနှင့် သားနှင့်သမီးကို တင်ဆောင်၍ခရီးနှင့်ခဲ့သည်မှာ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုပင်ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သားနှင့်သမီးအတွက် မမြမေသည် ဓားတစ်လက်၊ မြင်းရထားတစ်စီးနှယ် သွက်ခွံ၊ ထက်ခွံသည်။ အင်း . . . သွက်ဆဲ၊ ထက်ဆဲပင်။

သက်သွယ်၊ ဆဲပေါင်၊
အလဲမရှိရထား တစ်စု

“ဒင် . . . ဒင် . . . ဒင် . . .”

ဘုရားစင်ပေါ်ရှိနာရီမှ သုံးချက်တီးသံကြားရပြီးနောက် မမြမေအိပ်ရာမှထသည်။ ဈေးမထွက်မီ သားနှင့်သမီးအတွက် ချက်ပြုတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ချက်ပြုတ်ပြီးမှ ငါးဒိုင်ထံသွား၍ဖောက်သည်ယူရသည်။ ငါးဒိုင်ထံစောစောမရောက်လျှင် ရွေးကျသော ရတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝီရိယထား၍သွားရသည်။

မီးမွှေးပြီး အိမ်ရှေ့ကျောက်စည်ဘေးတွင် ဆန်ဆေးသည်။ ထို့နောက် ထမင်းအိုးတည်ထားပြီး ဘုရားစင်မှပန်းအိုးတို့ကိုရေလဲသည်။ သားဖြစ်သူ၏အိပ်ခန်းထဲတွင် မီးလင်းနေသေးသည်။ ငှဲစောင်းကြည့်မိတော့ သားဖြစ်သူမှာ ဖုန်းပွတ်နေသေးသည်။ မအိပ်သေးသည်လား၊ နိုးနေသည်လား မပြောတတ်ပေ။

မမြမေသည် ငယ်စဉ်က ပညာချို့တဲ့ခဲ့သည်။ ပညာချို့တဲ့သဖြင့် ဗဟုသုတနည်းသည်။ ထို့ကြောင့် သားသမီးတို့ကို မိမိကဲ့သို့မဖြစ်စေလို၍ ပညာကို အေးချမ်းစွာသင်စေသည်။ သားသမီးနှစ်ယောက်၏ လိုအင်များကို လိုလေသေးမရှိအောင် ပြည့်ဆည်းပေးသည်။ အိမ်၏စီးပွားရေးအတန်အသင့်ပြေလည်နေသည်မှာ မမြမေ၏ မိန်းမသားတန်မဲ့ကြီးစားရုန်းကန်နေမှုများကြောင့် ဖြစ်သည်။

သမီးကြီးဖြစ်သူမှာ ဆယ်တန်းကို နှစ်ချင်းပေါက်အောင်၍ တက္ကသိုလ်ဒီဂရီယနစ်ကျောင်းသို့ ဖြစ်နေပြီဖြစ်သော်လည်း သားငယ်မှာ ဆယ်တန်းမှာပင် ဗုန်းဗုန်းမြည်နေပေသည်။ ယခုနှစ်ပြန်ဖြေခိုင်းထားသော်လည်း ကျူရှင်ကို မှန်မှန်မတက်ချေ။ သားငယ်ကို ဖတဆိုမို့ အလိုလိုက်မိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုးချင်သည်။ ပြန်မပြော၊ နားမထောင် ဂျစ်ကန်ကန်ဖြစ်နေသည်။ ပူဆာသမျှ ရမှဆိုသည်

အထဲကဖြစ်သည်။ ဆိုင်ကယ်ထည်လဲစီးသည်။ မကြိုက်လျှင်ပြန်ရောင်းပြီး နောက်တစ်စီး ပူဆာသည်။

မမြမေမှာ 'သမင်မွေးရင်း ကျားစားရင်း' ထဲက ဆိုသကဲ့သို့ပင် သမီး၏ကျောင်းစရိတ်ရာရသည်က တစ်ဖုံ၊ သားငယ်အတွက် ဖွေရသည်က တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ သားစော၊ သမီးစောများကြောင့် အလုပ်ကို မနားမနေလုပ်နေရသည်။ မနက်ရောင်းမကုန်သည့်ငါးများကို ညနေတွင် အနီးအနားရှိရွာများတွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် လှည့်ရောင်းသေးသည်။ ညနေမိုးစုပ်စုပ်ချုပ်မှ နားသည်။ မနက်စောစောထ၍ ချက်ပြုတ်၊ ဈေးသွား ညနေမှပြန်လာ။ မမြမေအတွက် နားချိန်ဆို၍ ညအိပ်သည့်အချိန်သာရှိသည်။

“မြမေ . . . ညည်းအရွယ်လေးရှိတုန်း အိမ်ထောင်လေး၊ ဘာလေးပြုပါအုံးလားအေ” ဟု အပေါင်းအသင်းများက တိုက်တွန်းကြသည့်အခါ များတွင် မမြမေက -

“ထိုင်နေရင် အကောင်းသား၊ ထသွားမှ ကျိုးမှန်းသိဖြစ်နေပါမယ်အေ၊ အဖျားက အရင်း မဖြစ်နိုင်ဘူးတော်ရေ၊ ကျုပ်သားသမီးတွေကို ပထွေးနဲ့မထားချင်ဘူး၊ ကျုပ် သန်တုန်းမြန်တုန်း ပါတော်” ဟု ပြန်လည်ချေပတတ်သည်။

မမြမေ ငါးဗန်းကို ဆိုင်ကယ်နောက်တွင် တုပ်ကြီးဖြင့်တုပ်နေစဉ် အကြီးမ နိုးလာသည်။ အိမ်ပေါက်ဝတွင်ရပ်လျက်မှ -

“အမေ့ ထမင်းချိုင့်လာပို့ရအုံးမှာလား” ဟု မေးသည်။

“ပို့မနေပါနဲ့အေ၊ အမေပဲပြန်လာခဲ့မယ်၊ အငယ်ကောင်နိုးလာရင်သာ ထမင်းကြော်ထည့်ကျွေးလိုက်၊ ကျူရှင်မသွားဘဲ မနေနဲ့လို့ပြောလိုက်အုံး၊ မောင်နမတွေ့ ရန်လဲဖြစ်မနေကြနဲ့”

မမြမေ ဆိုင်ကယ်ကစံတံကိုနင်း၍ စက်နိုး ရင်းမှ သမီးဖြစ်သူကို မှာသည်။ စက်နိုးလျှင် ခြံထဲ မှ ထွက်သွားသည်။

(၂)

ဇော်ထိုက်စိတ်တို့ ယောက်ယက်ခတ်နေ သည်။ နေရထိုင်ရသည်မှာ အဆင်မပြေလှ။ တစ်ကိုယ်လုံးရွေးစေးများဖြင့် ငြီးစိစိဖြစ်နေသည်။ လာမခေါ်သေးသည့်အပေါင်းအသင်းများကို စိတ် ထဲမှ ကျိန်ဆဲမိသည်။ အမန်းတံခါးကို အသာတွန်း ၍ အမေဖြစ်သူ၏ အမြဲအမေကို အကဲမတ်ကြည့် သည်။ တစ်နေ့ကုန်ပင်ပန်းထားမှုကြောင့် နှစ်ခြိုက် စွာအိပ်မောကျနေသည်။ ညသည် နက်သည်ထက် နက်လာပေပြီ။

“တကူး . . . ကူး . . . ကူး”

လူမန်တီးထားသော ချိုးကူသံကြောင့် အမှောင်ထဲမှ ဇော်ထိုက်၏ မျက်နှာ ဝင်းခနဲလက် သွားလေသည်။

ထို့နောက် အခန်းထဲမှ ခြေကိုဖွဖွနင်း၍ အိမ်တံခါးဆီသို့လျှောက်သွားပြီး တံခါးချက်ကို ညင်သာစွာဖြုတ်လိုက်သည်။ ခြံတံခါးဝတွင် လူ တစ်ယောက်ရပ်၍ စောင့်နေသည်။

“ကြာလိုက်တာဖိုးကျော်ရာ”

အမှောင်ထဲတွင်ရပ်စောင့်နေသော ဖိုးကျော် ဆိုသူကို ဇော်ထိုက် တိုးတိုးမြည်တွန်တောက်တီး မိသည်။

“ပစ္စည်းသမားက ဈေးကိုင်နေလို့သားကြီး ရာ၊ ငါတို့မှာ မနည်းတောင်းပန်ယူခဲ့ရတယ်၊ ငပိုင်း ကလဲ ပြတ်နေပြီကွ၊ နောက်နေ့တွေသာ . . .”

“နောက်နေ့ကိစ္စအသာထားကွာ၊ ဘယ်မှာ လဲ ပစ္စည်း”

“မြင့်နိုင် ကမ်းနားမှာကျန်ခဲ့တယ်၊ လာ သွားစို့”

ဖိုးကျော်၏ စကားသံအဆုံးတွင် ဇော်ထိုက် သည် ဖိုးကျော်၏ ဦးဆောင်ခေါ်ရာသို့ သုတ်ခြေတင် လိုက်ပါသွားလေသည်။ ကမ်းနားအရောက်တွင် ဖိုးကျော်မှ လက်ခေါက်မှုတ်၍အချက်ပေးလိုက်ရာ မြစ်ကမ်းထိပ်ရှိညောင်ပင်ရိပ်မှ လက်ခေါက်မှုတ်သံ တစ်ချက် ပြန်ထွက်လာသည်။ ဖိုးကျော်နှင့် ဇော်ထိုက်သည် ညောင်ပင်အောက်သို့ ဦးတည် လျှောက်သွားသည်။

“မီးတင်ဝင်ဝင်နဲ့ဆိုတော့ လှည့်ကင်းတွေများ လားလို့ လန့်လိုက်တာ ဖိုးကျော်ရာ”

မြင့်နိုင်က ပြစ်တင်စကားဆိုသည်။

“ငါတို့နေရာကို ဘယ်လှည့်ကင်းမှမလာ တူး၊ ပူမနေနဲ့၊ ရေဘူးဘယ်မှာလဲ”

ဖိုးကျော်၏ အမေးကို မြင့်နိုင်က -

“အားလုံးအဆင်သင့်ပဲ” ဟုပြောလိုက်ရင်း လက်ထဲရှိရေဘူးကို ဖိုးကျော်အား လှမ်းပေးသည်။ ဖိုးကျော်က ရေဘူးကိုမော့ရင်းမှ “ဇော်ထိုက်ကို အရင်ပေးသွင်းလိုက်” ဟု ပြောသည်။

မြစ်ရေသည် ငြိမ်သက်စွာ စီးဆင်းနေသည်။ ရေပြင်ကိုဖြတ်၍ တိုက်ခိုက်လာသောလေတို့သည် အေးမြမှုအသွင်ကို ဆောင်နေသည်။ ဇော်ထိုက်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် ကိုယ့်အာရုံနှင့်ကိုယ် စီးမျော နေကြသည်။ ဈေးထိပ်အသားခုံမှ ခွေးအူသံများ ဆူညံနေ၍ ဇော်ထိုက်ခေါင်းထောင်ကြည့်မိသည်။

“ဖိုးကျော် လှည့်ကင်းတွေများလားကွာ”

“ငါတို့နေရာ ဘယ်လှည့်ကင်းမှ မသိဘူး၊ သားကြီးရာ အေးဆေးနှပ်နေစမ်းကွာ”

ဖိုးကျော်၏ စကားသံကြားမှ ဇော်ထိုက် လည်း မြက်ခင်းပြင်ပေါ်သို့ ပက်လက်လှန်ချလိုက် သည်။ တစ်ကိုယ်စာကမ္ဘာကလေးဆီသို့ ဇော်ထိုက် တို့တစ်ဖွဲ့ ပြိုင်တူကူးခပ်လျက်ရှိသည်။ ကောင်းကင် တွင် ကြယ်တချို့ လက်နေသေးသည်။

(၃)

မြို့ကလေး၏ ဈေးကျဉ်းကလေးသည် အရုဏ်ဦးနှင့်အတူ နီးထအသက်ဝင်လာသည်။ ဈေးဝယ်သူ၊ ရောင်းသူများဖြင့် စည်ကားစပြုနေပြီ။ သားငါးတန်းတွင်လည်း လူကျစပြုနေပြီဖြစ်သည်။ မမြမေသည် ငါးမန်းကို ဝါးကုပ်ပျစ်ပေါ်တွင်တင်၍ ချိန်ခွင်ကို ရှေ့ဝါးလုံးတန်းတွင် ချိတ်လိုက်သည်။ သားငါးတန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်ရောင်းသည် ဒေါညိုပင် ဈေးမန်းခင်းနေသည်။ သားငါးဟန်းတွင်လည်း ဈေးပယ်သူများ မှုပ်ယာသည်။

“ငါးကြင်းတွေက ဘယ်ဈေးလဲ”

ဝဖိုင်ဖိုင်မိန်းမကြီးတစ်ယောက် မမြမေ ငါးတောင်းထဲမှ ငါးများကိုလှန်ကြည့်ရင်း မေးသည်။

“ရှစ်ထောင်ဈေးပါ မမလှ”

“ငါးဈေးကလဲ မကျပါလားအေ”

“ဟုတ်တယ် မမလှ၊ ငါးရစ်တက်ချိန်နီးရင် ဈေးပိုမြောက်မယ်ထင်တယ်၊ ဈေးကတော့ မမလှ ခုံစမ်းကြည့်ပါ။ ကိုယ့်အစ်မကို မဟုတ်တာမလုပ်ပါဘူး၊ ပစ္စည်းကတော့ အလေးမှန် တင်းမှန်ပါ မမလှ”

“အမယ်လေး မြမေရယ်၊ ညည်းကို စိတ်ချလို့ အမြဲအားပေးနေတာပေါ့အေ၊ ဒီလူနဲ့ဒီလူပြောစရာ မလိုပါဘူး၊ ငါးဆယ်သားထည့်၊ ဒီဘက်ဒန်အိုးထဲက ဘာတွေတုံးအေ”

“ငါးဥတွေ မမလှ၊ ကောင်းတာလွန်လို့ ယူပါအုံးလား”

မမြမေ ငါးကိုချိန်ခွင်မှချပြီး စဉ်းတီတုံးပေါ်တွင်တင်၍ တုံးနေရင်းမှ ပြန်ဖြေသည်။

“ဟုတ်ပါအေ၊ ကောင်းလိုက်တဲ့ငါးဥတွေ၊ ငါက သက်သတ်လွတ်စားနေတာနဲ့ကြုံနေတာ၊

ငါးကလဲ အိမ်ကလူကြီးက စားချင်တယ်ဆိုလို့သာ လာဝယ်ရတာ၊ လာမဲ့ဥပုသ်နေ့ ငါးဥလေးများ ချန်ထားပေးအုံးအေ၊ ဆွမ်းလေးလဲ ပို့ချင်လို့”

“ချန်ထားပေးမယ် အစ်မ၊ မမလှတို့များ ငွေမရှားရွှေမရှားဆိုတော့ ကုသိုလ်ရေးပဲ အချိန်ပြည့်လုပ်နေတော့တာပဲနော်၊ အားကျလိုက်တာတော်”

ပြောရင်းမှ မမြမေသည် တုံးပြီးတစ်ပြီးသော ငါးကြင်းသားများကို ကြပ်ကြပ်အိတ်အတွင်းသို့ ယညှိပြီး မမလှဆိုသည့်အမျိုးသမီးအား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

“တစ်ခါတည်းကိုင်ပေးလိုက်တယ်၊ အိမ်ရောက်ရင် ရေဆေးချက်ရုံပဲ မမလှ”

“ကျေးဇူးပါအေ၊ ရော့ ငါးဖိုး လေးထောင်”

မမလှဆိုသည့် အမျိုးသမီးကြီးသည် ငါးဖိုးငွေကိုပေးရင်းမှ မမြမေကမ်းပေးသည့်ငါးထုပ်ကို ယူ၍ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တန်းဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။

“ဘယ်ချိန်ကြည့်ကြည့် သနပ်ခါးအဖွေး သားနဲ့၊ မမတို့ပဲ ကောင်းတယ်”

မမြမေအသံလာရာလှည့် ကြည့်မိတော့ ကြက်သားသည် မလုံးဖြစ်နေသည်။

“ဒီနေ့ နောက်ကျလှချေလား မလုံးရဲ့”

မလုံး၏ခေါင်းပေါ်မှ ဈေးတောင်းကို ကုမချပေးရင်းမှ မမြမေ ခရီးဦးကြိုစကားဆိုသည်။

“အိမ်က သေနာကျကြီးက သေလဲမသေဘဲနဲ့ စိတ်ညစ်ပါတယ်မမရယ်၊ ညရောက်ရင် သောက်ပြီးရမ်းလို့ မနက်ဆို စောစောမထနိုင်ဘူးလေ၊ သူမထတော့ ကြက်ဖျက်မဲ့သူကမရှိဘူး၊ ဒီနေ့လဲ သူမထတော့ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်ပဲသတ်လာခဲ့ရတယ်၊ ငရဲလဲ မကြောက်နိုင်တော့ပါဘူးတော်၊ သင်းနဲ့ နေရတာ ငရဲထက်ဆိုးတယ်”

မလုံးဆိုသူမှာ မမြမေနည်းတူ ဈေးထဲတွင် ကြက်သားရောင်းသည်။ ကလေးက လေးယောက် ရှိသည်။ လင်ဖြစ်သူမှာ အချိန်ပြည့် အရက်လေး တမြမြ။ အလုပ်ကျတော့ လက်ကြောမတင်း။ လင်ဆိုးမယားတဖားဖားဖြစ်ရရှာသည့် မလုံးမှာ မိန်းမသားတန်ဖဲ့ မိသားစုအရေးမှန်သမျှ ဈေး တောင်းထဲထည့်ရွက်ထားရရှာသည်။ ဈေးထဲတွင် မလုံးကိုယှဉ်၍ ပြောရုံ ဆိုရုံသူမရှိသလောက်ရှား သည်။ နှုတ်ကြမ်း၊ အာကြမ်းရှိလှသည်။

မမြမေမှာ မလုံးနှင့် အနီးကပ်နေရ၍ မလုံးအကြောကို သိသည်။ မိသားစုအရေးကို ထမ်းထားရသူချင်းဖြစ်၍ စာနာမိသည်။ မလုံး ကို မည်သူမျှပြော၍မရသော်လည်း မမြမေစကား တော့ နားထောင်ရှာသည်။

ယခင်က မလုံးမှာ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး စသည့် လောင်းကစားလုပ်သည်။ မမြမေ၏ဈေးဝင်းဈ တရားချမှုကြောင့် ဆက်မလုပ်ဖြစ်တော့။ မလုံးမှာ မမြမေထက် သုံး၊ လေးနှစ်ခန့် ငယ်သည်။ မလုံး က မမြမေကို မမဟုခေါ်သည်။

“မဘဝက လင်မရှိမှဆိုးမဆိုပေမဲ့ အရာရာ ကိုယ့်ခြေ ကိုယ့်လက်မို့ တော်ပါသေးတယ်မမ ရယ်၊ ကျွန်မမှာ လင်မရှိမှဆိုးမဖြစ်နေတော့ . . .”

တစ်ခါတစ်ရံ စကားလက်ဆုံကျသည့် အချိန်များတွင် မလုံး၏ ရင်ဖွင့်သံများကြားရတတ် သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် မမြမေမှာ သွားလေသူ ကိုလူအေးကို အောက်မေ့မိသည်။ နာမည်နှင့် လိုက်အောင် အေးလွန်း၊ ရိုးလွန်းသူဖြစ်သည်။

ကိုလူအေးရှိစဉ်က မမြမေမှာ ယခုကဲ့သို့ ပင်ပင်ပန်းပန်းအလုပ်မလုပ်ခဲ့ရ။ အသောက်အစား မရှိချေ။ သမီးလေးမွေးစက သမီးလေး၏ ကျန်းမာ ရေးထိခိုက်မည်စိုး၍ ဆေးလိပ်ပင်ဖြတ်ခဲ့သည်။ သားငယ်နှစ်နှစ်သားခန့်တွင်တော့ ကိုလူအေး

တစ်ယောက် မမြမေတို့ဘဝထဲမှ ကောက်ကာ ငင်ကာ အပြီးအပိုင်ထွက်သွားသည်။ သေခြင်း တရားသည် ကိုလူအေးကဲ့သို့သောလူမျိုးကိုတော့ မသက်ညှာခဲ့ချေ။

နောက်ပိုင်းအချိန်များတွင်တော့ မမြမေ သည် ငါးဗန်းကို ခေါင်းပေါ်တင်ကာ သားနှင့် သမီးအတွက် ရုန်းကန်ခဲ့ရလေသည်။

(၄)

မမြမေသည် ငါးဗန်းထဲမှ ငါးကိုယူ၍ ဈေး ပယ်သူကို ဟုံးဟစ်ပေးနေရင်းမှ မလုံး၏ စကားကို နားထောင်နေသော်လည်း နားထဲတွင်မကြား တစ်ချက်၊ ကြားတစ်ချက်သာကြားနေရသည်။

“အစ်မ ငါးခေါင်းလေးတွေပါ အဆစ်ထည့် ပေးလိုက်မယ်နော်၊ ချဉ်ဟင်းလေးထဲထည့်ချက် ကောင်းမှကောင်း”

တုံးပြီးတစ်ပြီးသောငါးတို့ကို ကြပ်ကြပ်ထိတ် အတွင်းသို့ထည့်ပြီး ဈေးဝယ်သူကိုလှမ်းပေးပြီး မှ -

“မလုံး ညည်းသတင်းက သေချာလို့လား အေး၊ မဟုတ်ဘဲပြောနေလို့ မစိန်လှပါးစပ်အကြောင်း လဲ ညည်းအသိနော်၊ ကိုယ့်အကြောင်းကိုပြော”

“မမရယ် . . . မသေချာဘဲ မမကိုပြော မလားတော်၊ မစိန်လှသမီး အပျိုကြီးမလေး၊ မမ သိတယ်မဟုတ်လား၊ အသက်ကြီးမှလင်နောက် လိုက်ပြေးလို့ မစိန်လှ သောင်းကျန်းနေလေရဲ့၊ လိုင်းပေါ်ကတွေ့ကြတယ်ပြောတာပဲ၊ ကြားရတဲ့ သတင်းကတော့ ကောင်လေးမှာ အိမ်ထောင်ရှိ တယ်ဆိုပဲ”

“တီးနောင် . . . တီးနောင် . . .”

မမြမေ၏ ဘေးလွယ်အိတ်ထဲမှ ကီးပတ်ဖုန်း ပုန်းသံကြောင့် စကားစပြတ်သွားသည်။

“ဟဲ့လို”

တစ်ဖက်မှ ထူးသံမကြားရ။ ရှိုက်နေသည့် အသံသာကြားရသည်။ မမြမေ စိတ်ပူလာလေ သည်။

“ငိုမနေနဲ့သမီး၊ ဘာဖြစ်သလဲအမေပြော စမ်းပါ။ စိတ်ပူလို့သေတော့မှာပဲ ငါ့နယ်”

တစ်ဖက်မှ သမီးဖြစ်သူ၏ ခြေသံကိုကြားရ ပြီးနောက် မမြမေ၏ မျက်နှာသည် သွေးစုပ်ခံထားရ သူတစ်ယောက်ပမာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်သွားသည်။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး အိုးထိန်းစက်နယ် ချာချာလည် နေသည်။ မမြမေ ထိုင်ရာမှထ၍ ဆိုင်ကယ်ရှိရာသို့ အားကျန်ပြေးထွက်သွားသည်။

(၅)

မီးသဂြိုဟ်စက်ထိပ်ဖျားမှ တလူလူတက် နေသည့် မီးခိုးငွေ့များကို မမြမေ ဝေးကြည့်နေမိ သည်။ ရင်ခွင်ကြားတိုးဝင်နေသည့်သမီးကြီးထံမှ ရှိုက်သံသဲ့သဲ့ကြားနေရသေးသည်။

ဇော်ထိုက်ကို အလိုလိုက်မိခဲ့သည့်မိမိကိုယ် ကိုယ်သာ မမြမေအပြစ်တင်မိသည်။ မူးယစ် ဆေးဝါးသတင်းများကို အထပ်ထပ်ကြားနေရ သော်လည်း မယုံခဲ့ပေ။

ဗဟုသုတနည်းခဲ့သည့်မမြမေတစ်ယောက် သားသမီးတို့၏ အခြေအနေကို အကဲမခတ်နိုင်ခဲ့။ မိမိတစ်သက် မကြုံခဲ့ဖူးသောအဖြစ်အပျက်ပင်။ မြို့ကျဦးကလေးအထိ မူးယစ်ဆေးဝါးပုံနှံ့လာနေ သည့်အကြောင်းသိလိုက်ရသည့်အချိန်မှာ သား တစ်ယောက်လုံး မူးယစ်ဆေး၏ သားကောင်အဖြစ် စတေးလိုက်ရချေပြီ။

တစ်နေ့ညက ဇော်ထိုက်တစ်ယောက် အိမ်ပြန်မအိပ်ခဲ့။ ထိုညမှာပင် နံပါတ်ဖိုးထိုးရင်း ရှောင်ဖြစ်ကာ ဆုံးသွားသည်။ မူးယစ်ဆေးဆိုသည့် သေမင်းတမန်က ဇော်ထိုက်ကို မမြမေတို့ဘဝထဲမှ အပြီးပိုင်ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

“မောင်လေးကို . . . ပြန်ခေါ်ပေးပါ။ အီး . . . ဟီး . . . ဟီး”

သမီးကြီး၏ ငိုသံကြောင့် မမြမေ၏ လွင့်နေ သည့်စိတ်ကို သတိလည်လာသည်။ မမြမေသည် သမီးကြီးကို တင်းကျပ်စွာ ပွေ့ဖက်ထားမိသည်။ မမြမေတွင် ငိုစရာမျက်ရည်တို့ မကျန်တော့လောက် အောင် ငိုခဲ့ရပြီးပြီမဟုတ်ပါလား။ မမြမေ မငိုတော့ ပါ။ ကျန်နေသေးသည့်သမီးအတွက် မမြမေအလုပ် တော့ လုပ်ရဦးမည်။ လောကအလယ်မှာ သမီးကြီး မျက်နှာမငယ်စေရန် ပို၍ကြိုးစားရမည်။ သမီး ကြီး၏ အနာဂတ်ကို မမြမေ ဘဝရထားပေါ်တင်၍ စရိုးဆက်ရပေဦးမည်။ ထိုရထားသည် အလံမဲ့ ခေသံလည်း သမီးကြီး၏ လိုရာစရိုးကို ဖြောင့်ဖြူး သာယာစွာရောက်အောင်ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ပါသေး သည်။

မမြမေသည် သမီးကြီး၏ ကိုယ်လေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် တိုး၍ပွေ့ဖက်ထားလိုက်သည်။ မမြမေ၏ ရင်သည် နွေးထွေးနေပြန်သည်။

(၆)

စွန့်သားရဲ၏ လက်သည်းကြားမှ ကြက်သား ပေါက်ကလေး၏ အသံသည် တိုးတိမ်ပျောက်ကွယ် စပြုနေပြီဖြစ်သည်။ စွန့်သားရဲသည် ကြက်သား ပေါက်ကလေးကိုကုတ်ချီ၍ အဝေးဆီသို့ ပျံထွက် သွားသည်။

ကြက်ပြာမသည် လှေကားခုံအောက်တွင် ကျန်နေသေးသည့် တစ်ကောင်တည်းသောသား ငယ်ဆီသို့ ပြေးသွားကာ အတောင်ပံတစ်စုံကို ကားပေးပြီး တိုးဝင်စေလိုက်သည်။ ထိုနောက် လုံခြုံဘေးကင်းစွာ အုပ်မိုးထားပေးလိုက်တော့ သည်။ ။

သက်လွင်(ဆင်ပေါင်ဝဲ)

COVID - 19

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ပြဿနာ

အိမ်ကြီးမောင်

COVID-19
RESPONSE

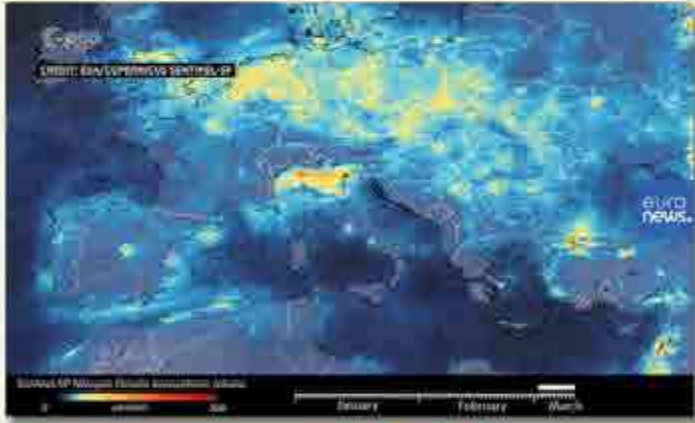
COVID-19 ရောဂါက အသက်ရှူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ အဆုတ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး တော့ဖြစ်တဲ့ရောဂါပါ။ ဒီရောဂါဒဏ်ကိုမထင်မှတ်ဘဲ ခံစားလာကြရတဲ့အခါမှာ ပြင်းထန်အဆုတ်ရောင်ရောဂါဟာ လေထုညစ်ညမ်းမှုနဲ့ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာကို အားလုံးသတိထားမိလာကြပါတယ်။

COVID-19 ရောဂါဖြစ်တဲ့အခါမှာ ဗိုင်းရပ်စ်က အဆုတ်ထဲဝင်တယ်။ ဒီလိုဝင် တဲ့အခါမှာ နဂိုကကိုယ်ခံအားမကောင်းဘူးဆိုရင် ပိုပြီးခံရပါတယ်။ တစ်ချို့လည်း အသက်ပါဆုံးရတယ်။ အဲဒီတော့ လေထုညစ်ညမ်းတဲ့နေရာမှာ တာရှည်နေစွဲမယ်

ဆိုရင် ဒီအဆုတ်တွေကအားနည်းနေပြီဖြစ်ပါတယ်။ လေထုကို ဘယ်အရာတွေက ညစ်ညမ်းစေပါသလဲ။ လေထုထဲမှာများသောအားဖြင့်တွေ့ရတာတောကတော့ နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်၊ ကာဗွန်မိုနောက်ဆိုက်နဲ့ ဆာလဖာဒိုင်အောက်ဆိုက်ဆိုတဲ့ဓာတ်တွေရှိတယ်။ ပြီးတော့ particular matter လို့ခေါ်တဲ့ အမွန်အမွှားတွေရှိတယ်။ နောက်တစ်ခုကတော့ ခဲ (lead) ဖြစ်ပါတယ်။ နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်မှာ နိုက်ထရိုဂျင်ဒိုင်အောက်ဆိုက်ဖြစ်ဖြစ်၊ နိုက်ထရစ်အက်ဆစ်ဖြစ်ဖြစ်၊ နိုက်ထရပ်စ်အက်ဆစ်ဖြစ်ဖြစ် အဲဒီ ၃ ခုပါဝင်တယ်။ အဲဒါကိုခြုံပြီးတော့ နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်လို့ခေါ်တာဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ကိုဘယ်ကရလဲဆိုရင် လောင်စာ၊ ဘာလောင်စာပဲဖြစ်ဖြစ် လေထဲမှာ လောင်လိုက်မယ်ဆိုရင် နိုက်ထရိုဂျင်ရပါတယ်။

ကားတွေ၊ စက်ရုံတွေကလည်း ကျောက်မီးသွေးဖြစ်ဖြစ်၊ စာခြားသဘာဝရုပ်ကြွင်းလောင်စာတွေကပဲဖြစ်ဖြစ် လောင်ခိုင်းပြီးတော့မှ ထုတ်ရတဲ့အတွက်ကြောင့် နိုက်ထရိုဂျင်ရပါတယ်။ တစ်ခုခုဖောက်ခွဲလောင်ကျွမ်းလို့ရှိရင် နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်တင်မကဘဲ ကာဗွန်မိုနောက်ဆိုက်လည်း ထွက်လာပါတယ်။

မော်တော်ယာဉ်အိတ်စော့ပိုက်က ကာဗွန်မိုနောက်ဆိုက်ထွက်ပါတယ်။ သူက များများရှူမိရင် လူတွေကိုယ်ပိုက်စေပါတယ်။ ရှူလိုက်တဲ့လေကတစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲကိုပင်သွားတယ်။ အဆုတ်ရဲ့သဘာဝက အောက်ဆီဂျင်တွေကို ခန္ဓာကိုယ်ထဲထည့်ပေးတယ်။ နောက်ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်တွေပြန်ထုတ်တယ်။ တကယ်လို့လေထဲမှာ ကာဗွန်မိုနောက်ဆိုက်များသွားရင်

သူကသွေးထဲမှာရှိတဲ့ ဟီမိုဂလိုဘင်ဆိုတဲ့ ပရိုတင်းက အောက်ဆီဂျင်နဲ့ ပေါင်းစပ်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေထဲကို သွားတာဖြစ်ပါတယ်။ ကာဗွန်မိုနောက်ဆိုက်က အောက်ဆီဂျင်နဲ့ ဟီမိုဂလိုဘင်မပေါင်းစပ် သူက ဆီးကြိုပြီးပေါင်းစပ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အောက်ဆီဂျင်နဲ့ ဟီမိုဂလိုဘင်က ပေါင်းဖို့အခွင့်မရတော့ လူကဒုက္ခဖြစ်ရတော့တယ်။ ဆာလဖာဒိုင်အောက်ဆိုက်ကလည်း အလားတူထိခိုက်စေတာပါပဲ။

နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်ဆိုရင် လူတွေမှာ မျက်စိစပ်ဖျဉ်း

လေးတွေကို PM 2.5 လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီအမှုန်တွေက အဆုတ်ကိုထိခိုက်စေတယ်။ အမှုန်တွေရှူရတယ်ဆိုတော့ အမှုန်တွေက အဆုတ်ထဲဝင်သွားပြီး အသက်ရှူရတဲ့အခါမှာ အခက်အခဲတွေ ဖြစ်မယ်။ နောက်အမှုန် သေးသေးလေးတွေကျတော့ သိပ်သေးလွန်းအားကြီးတော့ အမှုန် ၂ ဒသမ ၅ မိုက်ခရိုနီထက် ငယ်တာဆိုလို့ရှိရင် သူက ဆံခြည်မျှင်ထက် အပေ ၃၀ လောက်ငယ်ပါတယ်။

ပျဉ်းဖြစ်တယ်။ ကျိန်းစပ်စပ်ဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး အဆုတ်ကို သွားပြီးထိခိုက်တယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့ လူတွေက လေထုညစ်ညမ်းမှုရှိလား၊ မရှိဘူးလား သိချင်ရင် အလွယ်ဆုံးက မျက်နှာတွေ၊ မျက်စိတွေ၊ နှာခေါင်းတွေ စပ်ပျဉ်းပျဉ်းဖြစ်သလား၊ ပြီးတော့ ကောင်းကင်က ညိုမည်းမည်းကြီးဖြစ်နေလား ကြည့်ပါတယ်။ အဲဒါတွေဖြစ်နေပြီဆိုရင် နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်တွေများလို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ မျက်စိကမြင်ရတဲ့ ရောင်စဉ်တန်းမှာ နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်တွေက အပြာနဲ့အစိမ်းကို ရောင်စဉ်တန်းမှာ စုပ်ယူလိုက်တယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့ သူက အညိုပဲတွေ ရတော့တာဖြစ်ပါတယ်။

လေထုညစ်ညမ်းမှုကိုဖြစ်စေတဲ့အရာထဲမှာ အဆိုးဆုံးက အမှုန်အမွှားတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ အမှုန်အမွှားတွေကို ကြာရှည်စပ်များများရှူရှိုက်ရတဲ့ ဒေသတွေမှာနေထိုင်သူတွေအတွက် Covid-19 အန္တရာယ်က သိပ်ကြီးပါတယ်။ အမှုန်အမွှားဆိုတာ သေးလေပြဿနာပိုများလေပါပဲ။ အမှုန်အမွှားမှာ ၂ မျိုးရှိတယ်။ ၁၀ မိုက်ခရိုနီအရွယ်လောက်သေးတဲ့ အမှုန်တွေရှိတယ်။ ဒါကိုနည်းနည်းကြီးတဲ့အမှုန်လို့ ခေါ်တယ်။ နောက်တစ်ခါ သူ့ထက်ငယ်တဲ့ ၂ ဒသမ ၈ မိုက်ခရိုနီအမှုန်တွေရှိတယ်။ အဲဒီအမှုန်

အရမ်းသေးငယ်တော့ အဆုတ်ထဲတင်မကတော့ဘဲ သွေးထဲကိုရောက်သွားတယ်။ အဲဒီလိုရောက်သွားတဲ့အခါ သွေးထဲမှာလှည့်ပတ်သွားရင်း သွေးကြော သွားပိတ်တာဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ပလတ်စတစ်အမှိုက်ပြဿနာနဲ့ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ကမ္ဘာ့ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာရေထုဟာ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ်ကပ်ရောဂါကာကွယ်ရေးအတွက် အသုံးပြုရတဲ့ တစ်ခါသုံးနှာခေါင်းစည်းအမှိုက်အန္တရာယ်ကိုပါ စတင်ရင်ဆိုင်နေရတဲ့အတွက် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးလှုပ်ရှားသူတွေ စိုးရိမ်နေကြပါတယ်။

ဟောင်ကောင်ကျွန်းကကမ်းစပ်တွေမှာ ခွဲစိတ်ခန်းသုံးနှာခေါင်းစည်းတွေ အများအပြား စတင်ပြီး တွေ့လာနေရပါတယ်။ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ်ကပ်ရောဂါကြောင့် ဟောင်ကောင်မြို့ခံတွေက နှာခေါင်းစည်းတွေကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်အသုံးပြုနေကြတာပါ။ ဒီနှာခေါင်းစည်းတွေဟာ ပလတ်စတစ်အမှိုက်ပြဿနာရှိနေတဲ့ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာရေထုကို ပိုပြီးညစ်ညမ်းစေတယ်လို့လည်း သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးသမားတွေက ပြောပါတယ်။

ကမ်းစပ်တွေမှာတွေ့မြင်နေကျ အမှိုက် ၅

မျိုးကတော့ ပုလင်းခွံ၊ ဖော့ဘူးခွံ၊ ဂတ်စ်မီးခြစ်၊ ပလတ်စတစ်ရေသောက်ပိုက်တွေ၊ ဇွန်းခက်ရင်း လှိုပစ္စည်းတွေဖြစ်ပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ တစ်ခါသုံး နှာခေါင်းစည်းတွေကို ရုတ်တရက်တွေ့လာပါတယ်။ ကမ်းစပ်တစ်လျှောက် မီတာ ၁၀၀ လောက်မှာ နှာခေါင်းစည်း အခု ၅၀ လောက်တွေ့ပါတယ်။ နောက်တစ်ပတ်မှာလဲ နှာခေါင်းစည်း အခု ၃၀ လောက်ထပ်တွေ့ပါတယ်။

လူဦးရေ ၇ သန်းခွဲရှိတဲ့ ဟောင်ကောင်ကျွန်းမှာ နှစ်စဉ် အမှိုက်တန်ချိန် ၆ သန်းလောက် ထွက်တာပါ။ အဲဒီအမှိုက်ထဲက ၃၀ ရာခိုင်နှုန်း လောက်ကိုပဲပြန်အသုံးပြုလို့ရပါတယ်။

“ကမ်းပေါ်တင်လာတဲ့ လင်းပိုင်တွေ၊ လိပ်အသေကောင်တွေရဲ့ မိုက်ထဲမှာ နှာခေါင်းစည်းတွေမြင်ရတော့မှာပါ။ အဲဒီအဖြစ်မျိုးကိုတော့ မတွေ့မြင်ချင်ပါဘူး။ ဒါက ရေထုထဲရောက်လာတဲ့နောက်ထပ်ပြဿနာတစ်ခုဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ လူသားတွေရဲ့ အစားအစာရင်းမြစ်တစ်ခုကို ထိခိုက်စေနိုင်တဲ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလဲဖြစ်ပါတယ်။”

လို့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းသူ Gary Stokes က ပြောပါတယ်။

ကပ်ရောဂါမပေါ်ခင် တုပ်ကွေးအဖြစ်များ တွဲဆောင်းရာသီမျိုးမှာ ဟောင်ကောင်ကျွန်းတွေ နှာခေါင်းစည်းတပ်လေ့ရှိပါတယ်။ COVID-19 ကပ်ရောဂါပေါ်လာတဲ့အချိန်မှာတော့ လူတိုင်း နီးပါး နှာခေါင်းစည်းတပ်လာကြပါတယ်။

တရုတ်နိုင်ငံကနေ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ်စတင်ခဲ့ပေမဲ့ ဟောင်ကောင်ကျွန်းမှာတော့ ရောဂါထိန်းချုပ်ရေးကို ကောင်းကောင်းစီမံခန့်ခွဲနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ပိုးကူးစက်သူနဲ့သေဆုံးသူ နည်းပါးခဲ့ပါတယ်။ ဟောင်ကောင်အစိုးရနဲ့ ကုမ္ပဏီအတော်များများကလည်း လျှော်ဖွပ်ပြီးပြန်လည်အသုံးပြုလို့ရတဲ့ အဝတ်စုံနဲ့ချုပ်ထားတဲ့နှာခေါင်းစည်းတွေ ပေးအပ်နေတာပါ။ ဒါပေမဲ့လဲ တစ်ခါသုံးနှာခေါင်းစည်းတွေကိုတော့ သုံးစွဲသူတွေက ပိုပြီးသဘောကျကြပါတယ်။

ဒီကပ်ရောဂါဟာ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးကို ထိခိုက်စေတာလက်တွေ့မြင်နေရပေမဲ့ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာမှာတော့ တရုတ်နိုင်ငံမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းမှုကြောင့် သေဆုံးရသူက ဒီရောဂါကြောင့် သေဆုံးရသူထက်များနေနိုင်တယ်လို့ Stanford တက္ကသိုလ်၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ စီးပွားရေးပညာရှင် Marshall Burke က တွက်ချက်ထားကြောင်း ScienceAlert မှာဖော်ပြထားပါတယ်။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဆိုတာ လူတွေရဲ့ကျန်းမာရေးနဲ့ ထိစပ်နေတာဖြစ်လို့ လေထုနဲ့ရေထုသန့်စင်စေရေးကို Covid ကပ်ရောဂါခုခံကာကွယ်တဲ့နေရာမှာလည်း ထည့်ပြီးတော့ စဉ်းစားသင့်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။ ။

အိမ်ကြီးမောင်

'မြဝတီပွင့်သစ်' ကဏ္ဍအတွက် ကလောင်သစ်များပိတ်ခေါ်ခြင်း

မြဝတီမဂ္ဂဇင်းသည် ခေတ်အဆက်ဆက်ကလောင်ရှင်များမွေးဖွားပေးရာ စာပေစင်မြင့်ထက်သို့စင်တင်ပေးရာ ရေခဲမြေခဲကောင်းသောမဂ္ဂဇင်းဖြစ်ခဲ့သည်နှင့်အညီ ယခုလည်း ၎င်းအစဉ်အလာကို ထိန်းသိမ်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရသစာပေဖွံ့ဖြိုးရေးအခန်းကဏ္ဍအတွက်လည်းကောင်း တစ်တပ်တစ်အားပါဝင်လိုသဖြင့် စာပေဝါသနာရှင်များ၏ရသပေးစွမ်းနိုင်သော **ဝတ္ထုတို** များကို ပေးပို့ကလောင်သွေးနိုင်ကြပါသည်။ စာမူများကိုပေးပို့ရာတွင် အောက်ပါစည်းကမ်းချက်များကိုလိုက်နာရမည် -

- (က) ပင်ကိုရေးဖြစ်ရမည်။ သူတစ်ပါး၏စာမူများအား ထပ်တူပြုခြင်း၊ ကူးယူခြင်း၊ ဆင်တူယိုးမှားမှေးသားခြင်း ယုံ့ပမပြုလုပ်ရ။
- (ခ) ကွန်ပျူတာစာစီလျှင် (A 4) ၄ မျက်နှာ၊ လက်ရေးမူဖြစ်ပါက (A 4) ၆ မျက်နှာထက်မပိုစေရ။
- (ဂ) **'မြဝတီပွင့်သစ်'** ဟု သိသာထင်ရှားစွာဖော်ပြရမည်။
- (ဃ) တိုက်ပြိုင်ပေးပို့ခြင်းမပြုရ။ စာမူပေးပို့ပြီး အနည်းဆုံး ၆ လအတွင်း တခြားတိုက်သို့ ထပ်မံပေးပို့ခြင်းမပြုရ။
- (င) အမည်၊ မှတ်ပုံတင်အမှတ်၊ နေရပ်လိပ်စာ၊ ဖုန်းနံပါတ်၊ ကိုယ်တိုင်ရေးသားကြောင်း ဝန်ခံချက်ပြည့်စုံစွာပါရှိရမည်။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း
မြဝတီစာပေတိုက်
အမှတ် (၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊
ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း
ဒေသကြီး။
ဖုန်း - ၀၉ ၃၀၃၆၇၅၆၂

Email: mwdliteraturehouse@gmail.com

ဝံ့ငါနူးနှီးဝံ့ငါ — နှိုးငယ်မင်း

(၁)

ဪ မိန်းမတွေများ အားအားရှိအတင်း တုတ်ဖို့လောက် ရောင်းကြသလားမသိပါ။ သူက သူများမကောင်းကြောင်းပြောတာ လုံးဝမကြိုက်။ သူမကြိုက်မှန်းသိတော့ သူများမကောင်းကြောင်း ဆို အမေနှင့်အစ်မ ပါးစပ်တောင်မဟာရဲကြပါ။ အတင်းအဖျင်းစကားဆိုတာ ညှီစော်ပုပ်စော်နဲ့ တွေ့နဲ့ထပ်တူ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းလှပါတယ်။ “အမေ . . . သားရှေ့အတင်းလာမပြောနဲ့၊ မကြိုက်ဘူး” လို့ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောခဲ့သူ။ အိမ်မှာ သြဇာညောင်းသူတစ်ယောက်ပေါ့။ အိမ်ထောင် ပြုပြီးချိန်မှာတော့ သြဇာညောင်းတဲ့သူတစ်ယောက် အဖြစ်က အရေခွံခွာခဲ့ရပြီ။

အတင်းတုတ်တဲ့မိန်းမတွေကို မုန်းပါတယ် ဆိုမှ တည့်တည့်တိုးဖူးစာဆုံမိလိုက်တာက အတင်း မတုတ်ရရင် စားမဝင်အိပ်မပျော်တတ်တဲ့မိညို

နဲ့ပါပဲ။ မိညိုက ယောက်ျားအပေါ်မရှိမသေလုပ် တတ်ပြီး ရိုင်းပျာတတ်တဲ့ဇနီးမျိုးမဟုတ်ပေမဲ့ အတင်း မတုတ်ဖို့ ဝင်ရောက်တားဆီးရင်တော့ ဘုရားထော် ထော်ပေကတ်ကတ်နဲ့ပြန်ကြည့်တတ်တယ်။ တား လို့မရတဲ့မိညိုရဲ့ဗီဇတစ်ခုလေ။

“မိညိုရယ် . . . သူများအတင်းတုတ်တော့ နင်ထမင်းစားရလား။”

“အလိုတော် . . . ဗျိုင်းမှန်ရင် ခြေစိမ်းတဲ့ မိန်းမတို့သဘာဝ အတင်းတုတ်ဝါသနာပါတာ ဆန်း သလား၊ တော့အတင်းမဟုတ်ရင်ပြီးရောမဟုတ် လား၊ ဟဟဟ”

တားတဲ့အခေါက်ပေါင်းက မရေတွက်နိုင် တော့ပါ။

ရပ်ကွက်ထဲမှာနေကြတယ်ဆိုပေမဲ့ ရပ်ကွက် စရိုက်တွေ မိညိုဆီမှာရှိမနေစေချင်နဲ့ပါ။ ဒါပေမဲ့ မိညိုကတော့ ပင်ကိုဗီဇပါနေလေသလား မပြော တတ်ပါဘူး။ အသက်လေးရလာရင်တော့ မိညို တစ်ယောက် ဘုရားလေးတရားလေးလုပ်ပြီး တစ်ချိန်က ရပ်ကွက်ဆန်တဲ့ အတင်းတုတ်တတ်တဲ့

**သူနဲ့ ဒေါ်မိဆောင်ပြုပါပြီဆိုကတည်းက
မနက်ငါးနာရီထိုးပြီဆိုတာနဲ့
ကြားနေကျ ဘုရားဝတ်ပြု
ဘယျာအတန်းပေးပေးတဲ့အသံတွေက
အေးချမ်းပါဘိ။
ညနေစောင်းရောက်ပြီဆိုတာနဲ့
ကြားနေကျအစားအစာပေးပေးကလည်း
စဉ်ဆက်မပြတ်ပါပဲ။**

စရိုက်တွေ မြေကြီးနဲ့လက်စပ်မလွဲပျောက်သွား ပါလိမ့်မယ်လို့ကို တွေးထားမိခဲ့တာ။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်က မိညိုပုံစံနဲ့ အခုအသက် ခြောက်ဆယ်နားကပ်နေပြီဖြစ်တဲ့မိညိုပုံစံနဲ့က မထူးမခြားနားပါပဲလားနော်။

သူနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပါပြီဆိုကတည်းက မနက်ငါးနာရီထိုးပြီဆိုတာနဲ့ ကြားနေကျဘုရား ဝတ်ပြုအမျှအတန်းပေးပေးတဲ့အသံတွေက အေးချမ်း သလို ညနေအောင်းရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ ကြားနေကျ အတင်းအဖျင်းတွေကလည်း စဉ်ဆက်မပြတ်ပါပဲ။

“ဈေးရောင်းတာကနည်းနည်း၊ အရည်မရ အဖတ်မရပြောတာက များများ”

မပြောတော့ဘူးလို့ အားလျှော့ထားပေမဲ့ တစ်ခါတလေ စိတ်အချဉ်ပေါက်လာပါများရင် တော့ ပါးစပ်ကလွတ်ခဲ့ပဲ။ မိညို သေတ္တာထဲပိုက်ဆံ ထည့်ပြီး ‘ဒုန်း’ခနဲအကျယ်ကြီးဖြည့်သွားတဲ့အထိ သေတ္တာကို ဆောင့်ပိတ်ချလိုက်တယ်။

“တော် ဒါနဲ့စားနေရတာပဲမဟုတ်လား၊ တော့ငွေတိုးရတာနဲ့ ထမင်းစားရတာမဟုတ်ဘူး”

အမယ် . . . အမယ် လာသေးတယ်။ စကား ကိုက မဆင်မခြင်နဲ့။ ကုန်စုံဆိုင်လေးကထမင်း ဖိုး၊ ဟင်းဖိုးအတွက် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား ဖူလှုပ်ပါရဲ့။ ဒါကိုအားပြုပြီး မိညိုလေသံက မာချင်သေးတယ်။

ဒီလိုပြောတတ်ကြေးဆိုရင် သူငွေတိုး ပေးစားလို့ရတဲ့အတိုးငွေလေးတွေနဲ့ သာရေးနာရေး၊ အထွေထွေစရိတ်တွေ ဖာထေးပေးနိုင်နေခဲ့တာကျ တော့ မိညို မေ့ချင်ယောင်ဆောင်နေတာလား။ အပေါင်ဆုံးတဲ့ရွှေရည်ဆယ်ငါးပဲရည် ကျောက်ခြယ် နားတောင်းတစ်ရန်ကြောင့် မိညို ပါးပြောင်အရောင် လက်နေတာကို မသိဟန်ဆောင်နေခဲ့သလား။

“သတင်းထူးတော်ရှေ့ . . . သတင်းထူး”
ဟော - လာပြန်ပေါ့။ ဒီရထားကြီးဆိုက်လာ

ပြန်ပြီ။ လာဝယ်တော့ နှမ်းတစ်ပက်စာလောက် ရယ်။ ပြောလိုက်တာက ပါးစပ်ထဲ ဆီဖြစ်လှ မတတ်ပြောတော့မှ အေးမြ။

အေးမြခေါင်းက ဆိုးဆေးမဆိုးဘဲ ဆံပင်က နီနီရဲရဲဖွားလန်ကြဲနှင့် ကြည့်မလှ။ နီကြောင်ကြောင်၊ စုတ်ထောင်းထောင်းဆံပင်တွေက ငနဲလောင်ဒဏ် ကြောင့်လား။ ခေါင်းဆီမလူးတတ်တာကြောင့်လား မပြောတတ်ပါ။ မိညိုဆီရောက်လာတာနဲ့ သူ့ ခေါင်းကို ဟုတ်ပြင်းပြင်းကုတ်ကာ ခေါင်းထိုးပေးပြီး သန်းရှာခိုင်းတော့တာပဲ။ အဟင်းကလည်း ပြော ကြသေးဆိုတော့ ရုပ်ရှင်ထဲမှာသန်းရှာရင်း အတင်း တုတ်ကြဲတဲ့ရုပ်ကွက်ထဲက စရိုက်ဆန်ဆန်မိန်းမ တွေကို အပြင်မှာတွေ့လိုက်ရသလို ခံစားရတယ်။

ဆိုင်ရှေ့မှာအတင်းတုတ်ဖို့အကြံနဲ့ အဆင် သင့်ချထားတတ်တဲ့ ညိုညစ်ညစ်တန်းလျားရုံလေး မှာ အေးမြဝင်ထိုင်လိုက်တာနဲ့ မိညိုတို့ခြေမနှေး ဖင်မလေး အနားရောက်သွားတာပဲ။

“နီနီယောက်ျားက မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြန်နေတာတဲ့ တော်ရေ့”

အသံက တိုးလိုက်၊ ကျယ်လိုက်နဲ့ မကြား ချင်မှ အဆုံးပါပဲ။ သူ့တောင် အလွတ်ရနီးပါး သိနေတဲ့မိညိုရဲ့ ‘ဟယ် ဟုတ်ပါ့မလားအေ’ဆိုတဲ့ ဖြည့်စွက်စကားတစ်ခွန်း။

“ယောက်ျားတွေများ ကောင်းကိုမကောင်း ဘူး”

မိညိုမျက်လုံးကြီးက သူ့ဆီ ဘာမဆိုင် ညာ မဆိုင် ထိုးဝင်ကြည့်လာလေရဲ့။ သူတို့နှစ်ယောက် အတင်းထဲ ယောက်ျားထုတွေမကောင်းကြောင်း ပက်လက်မျောရတော့မှ အရိပ်အယောင်တွေကို ကြိုသိနေပြီမို့ ‘အဟမ်း’လို့ ရှောင်းဟန်သံနဲ့ ကြိုတား ထားလိုက်ရသေးတယ်။ ချောင်းဟန်သံထဲမှာ သူ့ ဒေါသအလုံးလိုက်အစုလိုက်ပစ်ထားတာကိုတော့

မိညိုနဲ့အေးမြ ရိပ်မိကောင်းရဲ့။ ဒီတော့မှ မိညိုနဲ့ အေးမြတို့ တိုးတိုးတိုးတိုးနဲ့ ပြောကြတယ်။

သူ့အလုပ်ကလည်း ငွေတိုးပေးစားတာဆို တော့ အိမ်ထဲကအိမ်ပြင် ထွက်စရာသိပ်မလိုပါ။ အချိန်မှန်မဆပ်တဲ့ ရက်လွန်အကြွေးသမားတွေဆီ အကြွေးတောင်းခါမှ အပြင်ထွက်ဖြစ်တယ်။ ဒါက လည်း အညောင်းပြေလမ်းလျှောက်ရုံလောက်ရယ် ပါ။ စိတ်ချလောက်တဲ့သူမှချေးတယ်။ အကြွေးပေး လက်ပေါက်ကတ်တဲ့သူမျိုးဆိုရင်တော့ မိညိုပါးစပ် နဲ့ ပေးတွေ့ခိုင်းလိုက်တော့ မနေသာကြပါဘူး။ အတိုးပေးစားတယ်ဆိုလို့ သူ့အတိုးပေးစားတာက သူများတွေလို ခေါင်းပုံဖြတ်တဲ့အတိုးရှင်မဟုတ်ပါ ဘူး။ သားသမီးတွေကလည်း အိမ်ထောင်ကိုယ်စီ ကျကုန်ကြပြီမို့ ပူစရာမရှိ။

“ဒီလိုဖြစ်နေတာ နီနီက အခုထိ မသိသေး ဘူးလား”

မိညိုကတော့ ဒီအတင်းအဖျင်းပြောတတ် တဲ့စိတ်တွေ မလျှော့သေးဘူးလေ။ အသက်သာကြီး လာတယ်။ အခုထိ တရားမရသေးဘူး။

အလကားပါကွာ၊ မိန်းမတွေများ အရည်မရ အဖတ်မရ သူများအတင်းကိုပြောနေကြတယ်။ သူကတော့ ဟောဒီ ဆေးပေါ့လိပ်တွေလောက် အတင်းတွေကို စိတ်မဝင်စားပါဘူး။

(၂)

“ကျွန်မ ပြောသားပဲ၊ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ အဲဒီမိန်းမ”

ဟော . . . ဒါက စန်းကြည်မရဲ့အသံ။ မိညိုနဲ့ ဘာအတင်းတွေ တုတ်နေပြန်ပြီလဲမသိပါ။

“ဟုတ်ပါ့ . . . အလကား အထည်ကြီးပျက် ပါအေ”

“ကြွားလိုက်တော့ ဘရန်းပစ္စည်းတွေမှသုံး တာဆိုပြီး နောက်ဆုံးတွေ့လိုက်တော့ . . .”

နာမည်ကသာ မိမွေး၊ လူနဲ့မလိုက်ဘောင်
ခာပြဲတွေနေကျဈေးတလုံးလုံးနဲ့
ရေမှန်မှန်မချိုးတဲ့ပုံစံ။
ဘကျီဒါအောင်ကလည်း
ညစ်ထည်းထည်းနဲ့
ကြေမွတွန့်ကြေနေတာကို
ဝတ်လာတတ်တယ်။

စန်းကြည်မ ဝိုက်နိပ်ပြီး စကားဆက်မပြောနိုင်တော့ဘဲ တခစ်ခစ်ရယ်တော့တယ်။

“ဘေ . . . ဘေထုပ် . . . ဆိုင် . . . ခစ် ခစ် ခစ်”

စန်းကြည်မကရယ်ရင်း စကားဆက်မဆိုနိုင်တော့ဘူး။ နှစ်ယောက်သား ခွက်တိုးခွက်လန်ရယ်နေလိုက်ကြတာ တော်တော်အရသာတွေ့နေသလို။

နေ့လယ်ပိုင်း အတင်းတုတ်စခန်းနားပြီး ညနေပိုင်းကျတော့ ဈေးဝယ်သလိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ ရောက်ချလာသူက မိမွေး။

“မိမွေး လကင်းမွေးမွေးလေး ယူလာခဲ့ကယ်၊ ဒေါ်လေးညှီရေ”

မိမွေးရဲ့စကားအစချီသံက ဒီလိုပဲကြားနေကျလေ။ သတင်းမွေးမွေးလေးလို့သာပြောပေမဲ့ အညှီနံ့က ပါလာဦးမယ်။

နာမည်ကသာ မိမွေး၊ လူနဲ့မလိုက်အောင် အမြဲတွေ့နေကျ ဈေးတလုံးလုံးနဲ့ ရေမှန်မှန်မချိုးတဲ့ပုံစံ။ အကျီအရောင်ကလည်း ညစ်ထည်းထည်းနဲ့ ကြေမွတွန့်ကြေနေတာကို ဝတ်လာတတ်တယ်။ မလျှော်ဘဲပြန်ဝတ်လာတဲ့ အကျီပဲဖြစ်နိုင်တယ်။ အနံ့အသက်က ဈေးနံ့၊ ကြေးနံ့တွေ ပြုတ်သိပ်နေ

လိမ့်မယ်ဆိုတာ မိမွေးအနားမကပ်လည်း သိနေသား။ မိညှီကြတော့ ဒီလိုနံနံ့စော်စော်အနံ့ကို အောင်အည်းသည်းခံပြီး အနားပူးကပ်စကားပြောနိုင်တာ အံ့ဩလို့မဆိုးပါ။

“ခင်ထားရဲ့သမီး နွေးနွေးပစ်နံ့မက ဘဲစိမ်တယ်တော်ရေ့ ခစ် ခစ်”

မိမွေးမကတော့ ကာရန်၊ နဘာလိုက်ပြီးပြောနေလိုက်တာ ကဗျာဆရာမ ထင်ရလောက်တယ်။

သူ ဆေးပေါ့လိပ်ကို နှုတ်ခမ်းပေါ်တင်လိုက်ရင်း မီးညှီလိုက်တယ်။ ဆေးလိပ်မီးရဲနေအောင် မီးတောက်တဲ့အထိ မီးဖွာယူတယ်။ မကြားချင်လို့ ဆေးပေါ့လိပ်တစ်လိပ်နဲ့ အာရုံလွှဲလိုက်ရတယ်လေ။

“ဟဲ့ . . . ဘာတုံးဟဲ့၊ တာဘဲစိမ်လဲ”

“ဒေါ်ခင်ထား အိမ်မှာမရှိတုန်း၊ သူ့ဘဲနဲ့ အိမ်ထဲမှာတောင် ချိန်းတွေ့နေကြတာတဲ့၊ အတင့်ရဲတာမှလွန်ရော၊ ဒေါ်ခင်ထားလာတော့ အိပ်ခန်းထဲမှာ ဖက်လျက်သားတွေ့တယ်ဆိုလား၊ ဘာဆိုလား”

ဟောဗျာ . . . မိမွေးမကတော့ ပြောရောမယ်။ မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေ့။ ကိုယ်တိုင်မြင်ခဲ့တာကျနေတာပဲ။ သူ့များသားသမီးကို သားပုပ်လေလွင့်နဲ့။ သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းမစာမနာပါလား။ ကြားနေရတာ နားမချမ်းသာပါ။

“ယောက်ျားတွေများ အခွင့်အရေးရလို့ကတော့ မရရအောင် အသားယူတတ်တဲ့အမျိုး”

ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ မိညှီမျက်စောင်းတစ်ချက်က သူ့ထိ ဘာမဆိုင်ညာမဆိုင် ဝေခနဲပစ်ပို့ခံလိုက်ရသေးတယ်။ မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်ပြီး ဆေးပေါ့လိပ်သာ ဟန်မပျက်ဖွာနေလိုက်တယ်။

တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒီလိုအတင်းအဖျင်းတွေ ကြားကိုမကြားချင်တော့ပါဘူး။

(၃)

ကီးပတ်ဖုန်းလေးက ဖုန်းခေါ်သံတီးလုံး
လေး ဆက်တိုက်မြည်နေတာတောင် ထမကိုင်ဘူး။
သူ ထကိုင်နှိုးနှိုး၊ ကိုယ်ထကိုင်နှိုးနှိုးနဲ့။

“ဟဲ့ မိညို . . . ဖုန်းထကိုင်အုံးဟ”

ခပ်ဆတ်ဆတ်လေးဆိုလိုက်မှ မိညိုဖုန်းထ
ကိုင်ဖို့ ဖင်ကြွတော့တယ်။

“ထိုင်ခုံမှာ အမြိုင်သားနဲ့ ဆေးလိပ်ငွေ့ရှူ
နေတာ၊ သူထကိုင်တော့ ငရဲကြီးမှာတဲ့လား”

မိညိုက ပွစိပွစိအားသံကို သူကြားလေးက
ဟဲ့ပေးသံပေးကံအထိ မျှပြောဟော့ဟာပဲ။

သူများအတင်းလေးပြောရင်တော့ ဖင်
တကြွကြွနဲ့လေ။ လာတဲ့ဖုန်းကလည်း သားကြီး
စော်ဦးဖုန်းလား၊ မီးငယ်ဖုန်းလား၊ နှစ်ယောက်ထဲ
က တစ်ယောက်ပါပဲ။ ဒီဖုန်းနံပါတ်ကိုသိတာဆိုလို့
သားကြီးနဲ့သမီးငယ်ပဲရှိတယ်။ ပြီးရင် သူ့ဆီက
ဖုန်းလုပြီးပြောတတ်တဲ့အကျင့်ကို မကြိုက်လို့ ထ
မကိုင်တာ။

“အေး နေကောင်းပါတယ်သားရဲ့၊ မြေး
လေးကောနေကောင်းရဲ့လား၊ ဪ အဟင်း...
ဟင်း ကလေးပဲ ဆော့မှာပေါ့၊ အင်း . . . နင့်အဖေ
လား၊ နေကောင်းပါ့၊ ဆေးလိပ်ကြီးကဖွာဖွာနဲ့လေ”

အမယ် . . . သူ ဆေးလိပ်သောက်တာကို
ဦးအောင် တိုင်တော့တာပဲ။

“လာမှာ လာမှာ၊ မြေးလေးကို လွမ်းနေတာ
ကြာပြီ ဆိုရင်က သူ့ဘက်လှည့်ကာ “သွားရ မလား
. . . တော် အိမ်စောင့်နေခဲ့မှာလား” လို့ ဘုထော်
ထော်လေသံကို အနည်းငယ်လျှော့ပြီးမေးလို့ “ကြွ”
ဆိုပြီး ခပ်ဆတ်ဆတ်လေးပြောလိုက်တယ်။

(၄)

“ဟဲ့ အေးမြ၊ နီနီသတင်းထူးရင် ငါပြန်လာ
တဲ့အခါ ပြောပြစမ်းပါအေ့”

“အင်းပါ၊ တော်က ဘယ်အချိန်မှ ပြန်လာ
မှာလဲ”

“တစ်ပတ် ဆယ်ရက်ပေါ့ဟယ်၊ ငါ့မြေး
လွမ်းလို့သာသွားရတာ၊ ဟိုရောက်ရင် နင်တို့ကို
ပြန်လွမ်းနေရမှာ သေချာတယ်အေ့”

“ဟော . . . တော့်ချစ်လင်ကြီးကော မပါ
ဘူးလား”

အေးမြအမေးစကားကြားရတော့ သူ
အိုးတိုးအမ်းတမ်းဖြစ်သွားရတယ်။ အိမ်ထဲနေပေမဲ့
ကြားနေမြင်နေရတယ်လေ။ ပက်လက်ကုလားထိုင်
မျက်နှာမူရာကလည်း အရှေ့တည့်တည့်ရယ်။

“သူ့လား . . . လွမ်းနေအုံးမယ်အားကြီး
ကြီး” လို့ မိညိုပါးစပ်က ပြောမှပြောပါ့စလား
တောင့်တစရာမလိုပါ။

သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ ကြွ ကြွ၊ အရည်မရ

အဖတ်မရ အတင်းတွေကြားရတာ နားအေးတယ် လို့ တွေးနေမိတယ်။

(၅)

မိညိုအိမ်မှာမရှိတော့ ကုန်စုံဆိုင်လည်း ပိတ်ထားလိုက်တယ်။ နားအေးပြီးတာပဲ။ ကုန်စုံ ဆိုင်လာဝယ်သူတိုင်း မိညိုမရှိဘူးလို့သာ ပြော လွှတ်လိုက်တယ်။

အိမ်ထဲ အေးအေးလူလူ နားအေးပါးအေးနဲ့ ဆေးလိပ်ဖွာလိုက်၊ အိပ်လိုက်၊ စားလိုက်မိမိကျလို့။

“အစ်မညိုရေ - ဆိုင်လဲမှယီ မဖွင့်သေးပါ လား။”

လမ်းသွားရင်း နှုတ်ဆက်သူနဲ့ မေးသူတွေ များလာတော့လည်း မထူးပါဘူးလေ ဆိုင်ပွင့်လိုက် တာကောင်းပါတယ်။ မိညိုကုန်စုံဆိုင်မိတ်ပျက် သွားလိမ့်မယ်။ ဆိုင်မဖွင့်တာ သုံးရက်တောင်ရှိပြီ။ သူလည်း အိမ်တွင်းအောင်းနေတာပျင်းလာသလို လို။ တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်နေတာမို့ ပျင်းခြောက် ခြောက်နဲ့ သိပ်မနေတတ်တော့ပြန်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဆိုင်ပြန်ဖွင့်လိုက်တယ်။

“အမယ် . . . ဒေါ်မိညိုမရှိလဲ ဆိုင်ဖွင့်သားပဲ။ ပဲခြမ်းတစ်ဆယ်သားထုပ်လေးတစ်ထုပ်ပေးပါ အုံး။”

ဟော . . . စန်းကြည်မပါလား။ ပဲခြမ်း တစ်ဆယ်သားထုပ်အတွဲကိုကြိုးဖြတ်ဖို့ တွဲလောင်း ချထားတဲ့ခဲချွန်ဓားနဲ့ ကြိုးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဘယ် လောက်ကျသင့်တယ်ပြောစရာမလို။ ဝယ်နေကျ စန်းကြည်မက အကြွထုတ်ပေးပြီး လှည့်ပြန်မဲ့ ဟန်။ ခါတိုင်း မိညိုရှိရင် တော်တော်နဲ့မပြန်ပါ။ စကားစမြည်ပြော၊ အတင်းလေးဘာလေးတုတ်ပြီး မှ ပြန်နေကျဖြစ်တယ်။ ခုကျတော့ စုံတန်းညှိလေး ကိုတောင် မျက်စောင်းတောင်မထိုးတော့ပါလား။

“ဟဲ့”

သူ ဟန်တားဟန်အသံမျိုး လွှတ်ခနဲထွက် သွားတယ်။ ဒါကို စန်းကြည်မက “ပဲခြမ်းတစ်ဆယ် သားထုပ် ဝိုက်ဆံနဲ့အကိုက်ပဲလေ” လို့ လှည့်ဖြေ တဲ့အတွက် “ဪ . . . အေး” လို့ပဲ ရောယောင်ချ လိုက်ပါတော့တယ်။

“ဦးလေး . . . ဆီ ဆယ့်ငါးကျပ်သားထည့် ပေးပါအုံး။”

“လာပြီ အေးမြရေ လာပြီ”

ဒီတစ်ခါတော့ သူ အေးမြကို ဖော်ဖော်ရွရွ နဲ့ပြုံးပြလိုက်မိတယ်။ တယ်ထူးဆန်းနေပါလား ဆိုတဲ့အကြည့်နဲ့ သူ့ကိုပြန်ကြည့်ကာ ပြန်ပြုံးပြ တယ်။

ဆီကတော့တပ်ကာ ဆီချိန်ထည့်ပေးနေ ရုန်းက အေးမြဆီက တစ်စုံတစ်ခုသောအသံတစ်ခု ကို မျှော်တလင့်လင့် စောင့်စားနေသလိုလို။ ဘာ အသံမှ ထွက်မလာပါ။

အေးမြလှည့်ပြန်မယ်အလုပ်မှာ “ပြန်တော့ မလို့လား” လို့ အာလာပသလ္လာပ စကားဖန်လိုက် မိပြန်တယ်။ ဆက်ပြီးပြောချင်နေပါသေးတဲ့ စကား လုံးတွေက လည်ချောင်းထဲမှာပြုတ်တစ်ပြုတ်နဲ့ ပြည့်လျှံဖြုတ်သိပ်နေတယ်။ အူလို့ကံသည်းလို့ကံ ဖြစ်နေတဲ့မရိုးမရွစ်တိတ်တွေကို ချုပ်တည်းမထားနိုင် တော့ပါ။ သွေးပါးစပ်ကထွက်ကျလာတာမှ ဟုတ်ပါ လေလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သံသယဝင်လောက် အောင် အားအားယားယားအရည်မရအဖတ်မရ စကားတစ်စွန်းက ပွင့်အန်ကျလာတော့တယ်။

“ဟဲ့ - နီနီတို့လင်မယားသတင်း ဘာထူး လဲ” ။

ကိုးငယ်မင်း

ဒီတစ်ပတ်စရာစာအုပ်တွေ မောင်ပေါလု

ပြည်သူတွေကိုသိစေချင်တဲ့ ပြည်သူ့နီတိအခြေခံ
သီစရာများ

ရေးသူ-ပီတိ(ပေကြီး)

စာရေးဆရာ ပီတိ(ပေကြီး)ရေးသားသော ပြည်သူ့ဟောကိုသိစေချင်တဲ့ ပြည်သူ့နီတိအခြေခံ သီစရာများ စာအုပ်ထွက်ရှိလာသည်။ ပြည်သူ့နီတိ နှင့်ပတ်သက်၍ ပြည်သူ့တို့လိုက်နာဆောင်ရွက် သင့်သောသိမှတ်ဖွယ်ရာများကို မှတ်စုတိုလေးများ ဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။ ဤစာအုပ်တွင် ပြည်သူ့ နီတိဆိုင်ရာ သိမှတ်စရာမှတ်စုပေါင်း ၁၀၀ တိတိ ပါဝင်သည်။ စည်းကမ်းပြည့်ဝ၍ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သောဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်သစ်ဆီသို့ လျှောက်လှမ်းရာတွင် ပြည်သူတိုင်း ဒီမိုကရေစီ စိတ်ဓာတ်ရှိရန်လိုအပ်သည်။ ဤစာအုပ်တွင် ပြည်သူ့တို့ကို ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံသားစစ်စစ်ဖြစ်စေ ရေးအတွက် အခြေခံသိမှတ်ဖွယ်ရာများကို တိုတို နှင့်လိုရင်းဖော်ပြထားပြီး နိုင်ငံကြီးသားစိတ်ခံယူ တတ်စေရန် လမ်းညွှန်ထားသည်။ ယဉ်ကျေးမှု၊ စည်းကမ်း၊ နိုင်ငံချစ်စိတ်၊ တာဝန်ယူမှု၊ တာဝန်ခံမှု တို့ရှိလာစေရန် ညွှန်ပြထားသည်။

စာရေးသူ၏အမှာစာတွင် “နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ တိုးတက်ဖို့အရေးမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ဖွဲ့တည်းကို လက်ညှိုး ထိုးနေလို့မရပါဘူး။ အရေးအကြီးဆုံးက အစိုးရ

ရေး၊ ပြည်သူရေး လူတိုင်းပါဝင်နိုင်ဖို့ပါပဲ။ လူတိုင်း ပါဝင်နိုင်ဖို့ဆိုရင် လူတိုင်းပြည်သူ့နီတိနဲ့အညီ နေထိုင်ဖို့လိုပါတယ်။ လူတိုင်းပြည်သူ့နီတိနဲ့ နေထိုင်နိုင်ဖို့ လူတိုင်းပြည်သူ့နီတိကိုလေ့လာဖို့ လိုပါတယ်။ ပြည်သူ့နီတိသဒ္ဒါ ဓာကယ်သိရင်၊ ပြည်သူ့နီတိနဲ့အညီသာနေထိုင်ကြရင် သေချာပါ တယ်။ မြန်မာဟာ အာရှမှာ ကျားပြန်ဖြစ်ဦးမှာပါ ပဲ။ ဒီစာအုပ်ဟာ ပြည်သူ့နီတိရဲ့အခြေခံသဘော တရားများကို မိတ်ဆက်အနေဖြင့် ကလေး၊ လူငယ်၊

လူကြီးမရွေး ဖတ်မှတ်လေ့လာနိုင်ဖို့ စီစဉ်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်” ဟု ရေးသားထားသည်။

ဤစာအုပ်ကို မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း ပီတီ(ပေကြီး)၊ အတွင်းသရုပ်ဖော် ဆူးထက်အောင်လက်ရာဖြင့် ရွှေပေစာအုပ်တိုက်က ဒုတိယအကြိမ်ပြန်လည် ထုတ်ဝေထားပြီး တစ်အုပ်တန်ဖိုး ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရွှေပေစာအုပ်တိုက်၊ စလပ်နီစာပေနှင့် စာအုပ်ဆိုင် များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

မြန်မာစာအမျှစ် ငါးဆယ့်တစ်

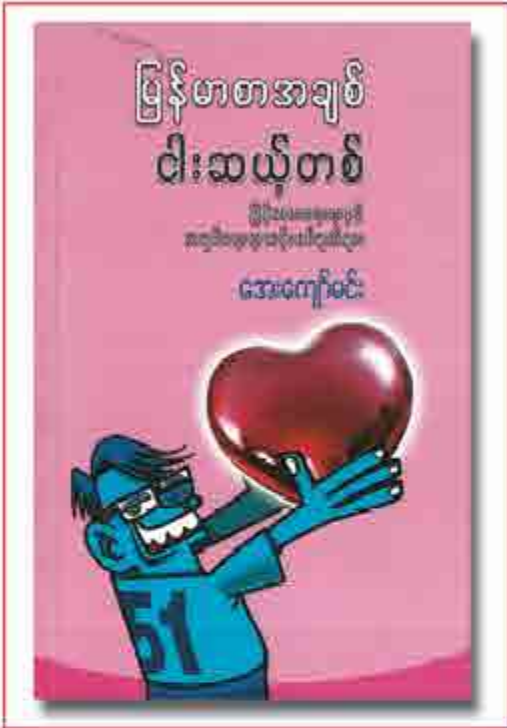
ရေးသူ-အေးကျော်မင်း

ဆရာအေးကျော်မင်းရေးသားသော မြန်မာ စာအမျှစ် ငါးဆယ့်တစ် အမည်ရှိ မြန်မာစာရေး ရာနှင့် အချစ်ရေးရာဆန်းစစ်ချက်များစာအုပ် ထွက်ရှိလာသည်။ လက်ရှိစာပေလောကတွင် မြန်မာစာ၊ မြန်မာစကား၊ မြန်မာစာပေဘာသာ ရပ်ဆိုင်းရာများ၊ မြန်မာစာလုံးပေါင်းသတ်ပုံဆိုင်ရာ များနှင့်ပတ်သက်၍ အစဉ်တစိုက် ဆန်းစစ်လေ့လာ ရေးသားနေသည့် စာပေသူတေသီများထံတွင် ဆရာအေးကျော်မင်းလည်း ပါဝင်သည်။

ခေတ်စကားနှင့်ပြောရလျှင် ဆရာသည် မြန်မာစာသိုင်းသမားစစ်စစ်တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ယခုစာအုပ်သည် ဆရာ၏ ၁၀ အုပ်မြောက်ထုတ်ဝေ သည့်စာအုပ်ဖြစ်ပြီး မြန်မာစာနှင့် ပတ်သက်၍ ထုတ်ဝေသော ၇ အုပ်မြောက်စာအုပ်လည်းဖြစ်ပါ သည်။

ဤစာအုပ်တွင် ‘အချစ်ဦး’မှ ‘အချစ်လမ်းခွဲ’ အထိ အချစ်နှင့်ပတ်သက်ဆက်သွယ်ရာ စကားလုံး ပေါင်း ၅၁ ခုကို မြန်မာစာရွှေထောင့်မှ လေ့လာ ဆန်းစစ်ဖော်ပြထားသည်ကိုမတ်ရှုရသည်။

စာရေးသူ၏အမှာစာတွင် “ဖုတ်ကွတ်နိမ္မာ ကင်္ဂါရုကံအခါ မျက်စိပသာဒဖြစ်စေကဲ့ပုံကွ

က လူတွေကို ပိုစိတ်ဝင်စားစေပြီး စာချည်းဆိုရင် စိတ်ဝင်စားမှုအားနည်းပါတယ်။ ကိုယ်က အသိမှန် ပြန်ပွားစေချင်လို့ရေးတင်တဲ့အခါ စာချည်းဖြစ်နေ တော့ ခေါင်းစဉ်တွေနဲ့ဆွဲဆောင်ကြည့်ပါတယ်။ အဲဒီ အခါ စိတ်ဝင်စားမှု အထိုက်အလျောက်တိုးတက် လာပါတယ်။ အဲဒီလိုဆွဲဆောင်အားထုတ်လာရာ မှာ အချစ်နဲ့နှွယ်ပြီးဆွေးနွေးပြရင် စိတ်ဝင်စားနိုင် တယ်လို့တွေးမိပြီး အချစ်ပါတဲ့ခေါင်းစဉ်တွေနဲ့ ရေးလာရာမှာ ၅၁ ပုဒ်အထိရေးဖြစ်လိုက်ပါတယ်။ အခုစာအုပ်ဟာ အဲဒီအချစ်သဘောပါတဲ့ခေါင်းစဉ် စာအုပ်တွေကိုချည်းပဲ သီးသန့်စုစည်းထားတာဖြစ်ပါ တယ်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

စာအုပ်ကို မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်းစိုးသော်တာ လက်ရာဖြင့် Wisdom House Team စာအုပ် တိုက်ကထုတ်ဝေထားပြီး တစ်အုပ်တန်ဖိုး ၃၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါ သည်။

**ဝန်ချတောင်နှင့်ရသစာတမ်းများ
ရေးသူ-မောင်ရင့်မာ(ကျောင်းကုန်း)**

ဆရာမောင်ရင့်မာ(ကျောင်းကုန်း)ရေးသားသည့် 'ဝန်ချတောင်နှင့်ရသစာတမ်းများ'စာအုပ် ပြန်လည်ထွက်ရှိလာသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်က ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ်က ဒုတိယအကြိမ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ယခု တတိယအကြိမ်အဖြစ်ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့မြန်မာအက်ဆေးလောကတွင် အက်ဆေးပီပီသသရေးနိုင်သူ စာရေးဆရာအနည်းငယ်တွင် ဆရာမောင်ရင့်မာသည် ရှေ့ဆုံးတန်းမှပါဝင်သူ အက်ဆေးအရင့်အမာတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်တွင် 'တောတန်းအလွန်စာမူမှ' 'ဝန်ချတောင်စာမူအထိ' စုစုပေါင်း ရသစာတမ်း ၁၆ ပုဒ်ပါဝင်သည်။ မဟေသီ၊ ရူပငြိ၊ သောင်းပြောင်း၊ ထွေလာ၊ ပြားနတ်မောင်၊ ရွက်နုစေ၊ မဟော်သဓာ၊

ပိတောက်မြေ၊ ရွှေအမြုတေစသည်မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဆရာရေးသားခဲ့သောရသစာတမ်းများကို စာအုပ်အဖြစ်စုစည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ စာအုပ်တွင် ဆရာနန္ဒာသိန်းဇက အမှာစာရေးသားပေးထားသည်။

ဆရာနန္ဒာသိန်းဇ၏အမှာစာတွင် 'မောင်ရင့်မာ၏စာတမ်းများတွင် လွမ်းစရာများပါသည်။ ကျေနပ်ကြည်နူးစရာများနှင့် ပြုံးစရာများလည်းပါသည်။ စိတ်သစ်၊ လူသစ်လဲပစ်ချင်လောက်အောင် လွှဲဆော်ခြင်းများလည်းပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ရော၊ ပန်းကျင်ကိုပါပြောင်းပစ်ချင်အောင် ဖန်တီးပေးထားခြင်းများလည်းပါသည်။ အတုယူစရာ၊ အားကျစရာများလည်းပါသည်။ အားမာန်၊ သတ္တိများလည်းပါသည်။ မကောင်းမှုပြုခြင်းအတွက် ထိတ်လန့်စရာအကျိုးဆက်များဖြစ်နိုင်ခြေရှိပုံကို ဖော်ပြထားခြင်းများလည်းပါသည်။ မောမောဟိုက်ဟိုက်၊ တမ်းတမ်းတတနှင့် ဆွေးဆွေးနှင့်နှင့်ဖြစ်စရာများလည်းပါသည်။ ဤခံစားချက်များမှနေပြီး ဘဝအသိများနှင့် ဘဝအတွက်သတိပြုဆင်ခြင်စရာများရလိုက်ခြင်းသည်လည်း နှစ်လိုဖွယ်ပင်ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။ အနုပညာဆိုင်ရာသီအိုရီကြီးများနှင့် ချဉ်းကပ်နားလည်ခြင်းထက် အနုပညာအတွေ့အကြုံခံစားချက်များမှ တိုက်ရိုက်ရလာသည့်ဘဝအသိများက ပိုပြီးအရေးမပါပေဘူးလားဟုလည်း ကျွန်တော်တွေးမိပါသည်'ဟု အညွှန်းပြုသုံးသပ်ထားသည်။

ဤစာအုပ်ကို မျက်နှာဖုံးပန်းချီချမ်းငြိမ်းအေး၊ မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းဗဂျီလင်းဝဏ္ဏတို့လက်ရာဖြင့် ဝန်ချတောင်စာပေက တတိယအကြိမ်ထုတ်ဝေထားပြီး တစ်အုပ်တန်ဖိုး ၃၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။ ။

မောင်ပေါလု

ပါးစပ်ဆိုင်တီးမယ် ဝေးကေး(ဖုံး)ဆယ်

အိမ်ရှေ့က ကွဲအက်နေတဲ့အသံကြီးကြားမိတာကြောင့် ကျုပ်ရဲ့ကျောပြင်ထဲမှာ ကြက်သီး ဖြန်းဖြန်းထသွားမိတယ်။ ဒီအသံကြားရုံနဲ့ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ကျုပ်က အတပ်သိတာပေါ့။ ကျုပ်ရဲ့ကျောင်းနေဖက်ငယ်သူငယ်ချင်းသန့်သန့်၊ အလေ ဖိုးသန့်ဆိုတဲ့မိန်းမလျာရဲ့အသံ။

ကျုပ်က အိမ်နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်ထဲမှာ ငရုတ်သီးထောင်းနေရင်းက ငရုတ်ကျည်ပွေ့ကြီး ကိုကိုငါ့ပြီး အိမ်ရှေ့ကိုထွက်လာမိတယ်။ ဖိုးသန့်က ကျုပ်လက်ထဲက ငရုတ်ကျည်ပွေ့ကြီးကိုကြည့်ပြီး မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။

“ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့ ယောက်ျားရယ်၊ ဘယ်လို ဖြစ်လာတာလဲ၊ အသည်းတုန်အူတုန်ရှိလိုက်တာ”
ဖိုးသန့်က ရင်ဘတ်ကို လက်ကလေးနှစ်ဖက်နဲ့ဖိလို့။

“ယောက်ျားရယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ငရုတ်ကျည်ပွေ့ကြီးကိုငါ့လို ကြောက်စရာကြီးကွယ်၊ ချစ်ရင် အဲဒီလိုတော့မကျိစားနဲ့ အဟင်း ဟင်း”

“ငါ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ငရုတ်သီးထောင်းနေတာ၊ ဈေးဝယ်လာတာ လား၊ အိမ်ပေါ်တက်လေ”
“ဟုတ်တယ်၊ ဈေးလာဝယ်တာ၊ ယောက်ျားကိုသတိရလို့ ဝင်လာတာ”

ဖိုးသန့်က အိမ်ပေါ်ရောက်တာနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ပါးကို ရှုတ်ခနဲနမ်းလိုက် တယ်။ ကျုပ်မိန်းမက မီးဖိုချောင်ထဲကထွက်လာတယ်။

“ယောက်မရယ် ယောက်ျားကို အဲဒီလောက် ဘာလို့ခိုင်းရတာ လဲ၊ ယောက်ျားပင်ပန်းနေပြီ”

ဖိုးသန့်က ကျုပ်နဖူးကမည်းစကလေးတွေကို လက်ကိုင်ပပါ လေးနဲ့သုတ်ပေးတယ်။ ဖိုးသန့်ရဲ့အပြုအမူကြောင့် ကျုပ်မိန်းမ ရဲ့မျက်နှာက ပြုံးစိစိလေးဖြစ်သွားတယ်။

“သန့်သန့် ဈေးဝယ်ပြီးပြီမဟုတ်လား၊ ညီမ ကြက်သား ဟင်းချက်တယ်၊ ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်ပေါ့”

“မစားတော့ပါဘူးယောက်မရယ်၊ ယောက်ျားမျက်နှာ လေးကိုမြင်ရရင်ပဲ ခိုက်ထဲမှာ ဝသွားပါပြီ၊ တောင်ပေါ်က ကားနဲ့လာတာ၊ တောင်ပေါ်မှာ အလှူအတန်းရှိတိုင်း သုံးဆယ်မြို့မဈေးကို ဈေးဝယ်လာရတယ်၊ အချိန်မရ တော့လို့ မလာတာ၊ ညည်းတို့လင်မယားကလဲ ကျုပ်ဆီကိုလာခဲ့အုံးလေ”

“အိမ်အလုပ်တွေနဲ့မအားရပါဘူးသန့်သန့်ရယ်”

“အို... ညည်းတို့မှာ သားသမီးလဲရသေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ လာချင်ရင် အနီးကလေးပါတော်၊ မလာချင်လို့ အကြောင်းပြနေတာမဟုတ်လား၊ ညည်းမလာနိုင်ရင်လဲ ယောက်ျားကိုလာခိုင်းပေါ့၊ ညည်းယောက်ျားကို လှမယူပါဘူး၊ ယောက်ျားက ကျုပ်နဲ့ဟိုးငယ်ငယ်လေးကတည်းက အဟင့်... ဟုတ်တယ်နော် ယောက်ျား”

“ဟာ . . . ဒီကောင်”

“တကတဲတော် ဟိုးဘဝက သူများသား မယားကို ပြစ်မှားခဲ့တဲ့ဝဋ်ကြွေးကြောင့် ဒီဘဝမှာ ယောက်ျားစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ မဟော်မုန်း တွေများပြီး မိန်းမတွေလို နေချင်တိုင်ချင်၊ ဝတ်ချင် စားချင်မိတဲ့သူက တယ်လောက်ဆိုးရွားသလဲ၊ ဒီ ဘဝမှာတော့ သူများလင်ကို စိတ်ထဲကပဲ အဟင့်”

“ယောက်ျားလေးလို နေမှပေါ့”

“နေတာပဲလေ၊ ဒါပေမဲ့ မရပါဘူး၊ သတိက လွတ်လွတ်ပြီး ပြောမိဆိုမိနေတာ”

“သန့်သန့်အစ်မအိမ်သွားမယ်မဟုတ်လား”

“မသွားပါဘူး၊ သူနဲ့ကျုပ်က ရန်ဖြစ်ထား တယ်၊ ယောက်ျားကိုတွေ့ချင်လွန်းလို့ လာခဲ့တာ၊ ငါတို့အရွယ်တွေက မငယ်တော့ဘူး”

“ငါကတော့ နုပျိုနေတုန်းပဲ၊ အဟင်း”

“ဒါတောင် ကလေးတစ်ယောက်မှ မရသေး ဘူး”

ဖိုးသန့်စကားကြောင့် ကျုပ်မိန်းမမျက်နှာက ရှက်သွေးဖြန်းသွားတယ်။ သည့်ကောင်က စကား ပြောရင် အတိုင်းအဆမရှိဘူး။

“ယောက်မရယ် ညည်းလဲဝလိုက်တာ ကွဲပြဲ နေတာပဲ”

“ဟာ . . . ဒီကောင်”

“မင်းမိန်းမမျက်နှာကိုလဲ ကြည့်အုံးလေ၊ ယောက်မရယ် ညည်းယောက်ျားက သဘောမနော

ကောင်းပါ၊ ဂရုတစိုက်ကျွေးမွေးပါ၊ ငါတို့က ငယ် ပေါင်း ပြောမနာဆိုမနာတွေဟဲ့၊ ငယ်ငယ်တုန်းက ဆိုရင် အဟင်းဟင်း”

“ဟ . . . တာလဲကွ”

“ဪ . . . မင်းပါးလေးကို လက်နဲ့ဆွဲဖျစ် ဖျစ်ပြီး စရတာလေ၊ အခုတော့ နုပျိုရာမှာ မနေရ တော်ရာမှာ နေရတယ်၊ ငါ့အသိမိန်းမလျှာတွေလဲ သေကုန်ကြပြီ၊ ဝဋ်ကြွေးတွေ ကုန်ဆုံးသွားကြတာ ပေါ့လေ၊ အင်း ညည်းတို့လဲ သားသမီးရှိဖအောင် ကြိုးစားကြအုံး”

“ဟင်”

“သားသမီးရှိမှ အသက်ကြီးတော့ အားကိုး ရတာပေါ့”

“သူများသာပြောနေ မင်းက အိမ်ထောင် မပြုသေးဘူးလား”

“ငါက မိန်းမမယူချင်ဘူး၊ ယောက်ျားပဲ ယူချင်တာ”

“ဟာ”

“ရယ်စရာပြောတာပါကွယ်၊ အခုလို တောင်ပေါ်ကဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ကပ္ပိယလုပ်ပြီး သံဃာတော်တွေကို ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စဆောင်ရွက်ပေး နေတာ ဘယ်လောက်ကုသိုလ်ရလိုက်သလဲ၊ ဝဋ်ကြွေး တွေရှိရင်လဲ ပြောပျောက်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပြီး တရားအားထုတ်နေတယ်”

“သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓုပါဗျာ”

“ကဲ ယောက်မရေ ပြန်တော့မယ်၊ ဈေးရှေ့ မှာ စောင့်နေတဲ့ဒရိုင်ဘာက ငါ့အရပ်ထဲသွားနေတာ ကြာတယ်ဆိုပြီး ပြောနေမှာစိုးလို့”

“ဟင် ကိုဖိုးသန့်က ကပ္ပိယပဲဥစ္စာ”

“ယောက်ျားရေ လိမ်လိမ်မာမာနေနော်”

ဖိုးသန့်ရဲ့ နှုတ်ဆက်မှုကို ကျုပ်မိန်းမက သဘောကျပြီး တဟားဟားနဲ့ရယ်မောနေတယ်။

ဖိုးသန့်က ပိုက်ဆံအိတ်ကြီးကို ချိုင်းကြားမှာညှပ်ပြီး မပြေးရုံတစ်မည်ပြန်သွားတယ်။ ကျုပ်တို့ လင် မယားကတော့ မီးဖိုချောင်ထဲကိုပြန်ဝင်လာခဲ့ကြ တယ်။ ကျုပ်က ငရုတ်သီးဆက်ထောင်းရင်း ကျုပ် တို့ငယ်စဉ်ကအကြောင်းတွေကို ပြန်လည်တွေးနေ မိတယ်လေ။ ခြေတံ . . . အဲဒီတုန်းကတော့ . . .။

× × ×

ဘောလုံးကွင်းဆိုတဲ့အရပ်ထဲမှာ ကျုပ်ရယ်၊ ဖိုးသန့်ရယ်၊ တင်ဋ္ဌေးရယ်က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ ဆိုတော့ ကစားအတူ၊ စားအတူတူ။ မူလတန်း ကျောင်းစတင်ကြတော့လည်း တစ်တန်းတည်း။ တစ်ကျောင်းတည်း။ ဖိုးသန့်က မွေးချင်းထဲမှာ သူ့ အထက်က အစ်ကိုလေးယောက်၊ အစ်မတစ်ယောက် ရှိတယ်။ ဖိုးသန့်က အငယ်ဆုံးသား။ ဖိုးသန့်အဖေ က အလယ်တန်းပြစာရဦးခိုင်း။ ကျောင်းဆရာ ဆိုပေမဲ့ အလွန်ဒေါသကြီးတဲ့သူ။ သူ့သားတွေကို ပြောမရဆိုမရရင် လောက်လေးခွနဲ့ပစ်တတ်တဲ့သူ။ မှန်တဲ့သူကတော့ ခါးကော့သွားမယ်သာမှတ်။ အဲဒီလောက်လက်တည့်တယ်။

ဒုန်းဒုန်းခိုင်းခိုင်း ဆရာခိုင်းလို့တောင် နာမည် တွင်တဲ့သူ။ ဖိုးသန့်က သူ့အစ်မနဲ့အထက်အောက် ဆိုတော့ သူ့အစ်မနဲ့အနေ နီးစပ်လို့လား။ ဗီစီစိတ် ကြောင့်လားမသိဘူး။ ငယ်ငယ်ကတည်းက စကား ပြောတာကအစ နှံ့နောင်းတယ်။ အရပ်ထဲမှာ နတ်ပွဲကပြီဆိုရင် ဖိုးသန့်က ကျုပ်တို့ကိုပါခေါ်ပြီး သွားကြည့်တယ်။ ကျုပ်တို့ မြို့မှာ 'နတ်ကတော် ကိုညွန့်သီ၊ နတ်ကတော်ကိုကြည်၊ နတ်ကတော် ပုစိန်၊ နတ်ကတော်တလိုင်းစိန်၊ နတ်ကတော် မြင့်စိုး၊ နတ်ကတော်အသေးမ'တို့ဆိုတာ နာမည် ကြီး နတ်ကတော်တွေပဲ။ နှစ်တိုင်း ပွင့်လင်းရာ သီကိုရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ အရပ်ထဲမှာ ဟိုအိမ်က နတ်ပွဲပေး၊ ဒီအိမ်က နတ်ပွဲပေးနဲ့။

ဖိုးသန့်က နတ်ကနားပွဲဆိုရင် ရှေ့ဆုံးက ကြည့်တတ်တယ်။ နတ်ပွဲထဲမှာ နတ်ကတော်တွေ ပြောသမျှ၊ ဆိုသမျှစကားတွေကို အသေအချာ မှတ်သားထားတယ်။ ၃၇ မင်းနတ်သီချင်းတွေကို လည်း သူက အကုန်ရတယ်။ ကျုပ်တို့သုံးယောက် ကိုလည်း အလွတ်ရအောင် မှတ်သားထားရမယ် လို့ သူကပြောတယ်။ တတိယတန်းကိုရောက်တဲ့ နှစ်မှာတော့ ဖိုးသန့်စကားပြောတာဆိုတာ၊ သွား တာလာတာကအစ မိန်းမလျှာပုံစံဖြစ်လာတယ်။

“မဟုတောင်ဖိုးသန့် ပါယောကျ်ားလေး မွေးထားတာနော်၊ မင်းသွားပုံလာပုံ ကန့်ကလျနဲ့ မြင်ရရင် တွေ့ရာဝါးခြမ်းပြားနဲ့ ကျောကွဲအောင် ရိုက်ပစ်မှာနော်၊ မင်းအချိုးပုံစံတွေပြင် ဒါပဲ”

ဖိုးသန့်က နှုတ်ခမ်းလေးစုပြီး ခြေခံဆာင့် သွားတော့ ဆရာခိုင်းခိုင်းက ဒေါသဖြစ်နေတာပေါ့။

“တောက် . . . အသည်းယားစရာကောင်း လိုက်တာနော်၊ ယောကျ်ားလေးမွေးထားပြီး မိန်းမလျှာစိတ်ဝင်နေတယ်”

ဖိုးသန့်က နတ်ကနားပွဲပေါင်းများစွာကို ကြည့်ထားလို့လားမသိပါဘူး။ ဆိုတတ်၊ ကတတ် လိုက်တာလွန်ပါရော။

“ဖိုးသန့်”

“ဘာဖိုးသန့်လဲ - သေသေချာချာမှတ်ထား၊ ငါ့နာမည်သန့်သန့်၊ နင်တို့ ငါ့ကို ဖိုးသန့်လို့ခေါ်ရင် နင်တို့ကို ငါမခေါ်ဘူး၊ စကားမပြောဘူး၊ သန့်သန့် လို့ခေါ်မှ ကစားမယ် ဒါပဲ”

× × ×

ကျုပ်တို့သူငယ်ချင်းသုံးယောက်တို့မှာ ညနေ ကျောင်းဆင်းတာနဲ့ အိမ်ကိုအမြန်ပြန်ရတယ်။ အိမ်မှာ လွယ်အိတ်ထားပြီးတာနဲ့ ကျုပ်တို့မှာ သုံးဆယ်ချောင်းရိုးတစ်လျှောက်က အမှိုက်ပုံတွေ မှာ သူများအိမ်တွေကစွန့်ပစ်ထားတဲ့လှေအစုတ်၊

နတ်အုန်းသီးအခြောက်တွေကို ဆာလာအိတ်နဲ့ လိုက်ကောက်ပြီး ဖိုးသန့်အိမ်ကိုသွားပို့ပေးရတယ်။ အဲဒါတွေက ဘာလုပ်ဖို့ထင်ပါသလဲ။ မကြာခင်မှာ သီရိပါလိမ့်မယ်။ ဖိုးသန့်တို့အိမ်က ဆင်ဝင်အိမ်ဆို တော့ အောက်ထပ်မှာ ဝါးလုံးတွေနဲ့တန်းထိုးပြီး စင်လုပ်ပေးရပါတယ်။ အမှိုက်ပုံကကောက်လာတဲ့ ဇလုံအစုတ်တွေထဲမှာ အုန်းသီးအခြောက်တွေကို ထည့်ပြီး ထောင်ထားရတယ်။ အုန်းသီးအခြောက် မှာ ကြက်မြီးကျွတ်နေရင်၊ မရှိရင် ဝါးမြမ်းပြားကို မွှဲပြီး ကြက်မြီးအဟုတ်ပေးရသေးတယ်။ နောက် နေ့မနက်မှာတော့ ကျုပ်တို့သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ဟာ အိမ်ကမိဘတွေစိုက်ပျိုးထားတဲ့ နှင်းဆီ၊ ရွက်လှ၊ စံပယ် စတဲ့ပန်းတွေကို မိဘတွေမသိအောင် စိုးစူးလာပြီး ဖိုးသန့်အိမ်အောက်မှာ ငုတ်တုတ်လေး တွေ ထိုင်စောင့်နေရတယ်။ သူ့ကောင်းသားဖိုးသန့် ကတော့ သူ့အဖေ ဆရာဝိုင်းရဲ့အဝတ်အစားတွေ၊ သူ့အမေနဲ့ သူ့အစ်မတို့အဝတ်အစားတွေကို ပိုက်ပြီး အိမ်ပေါ်က ဆင်းလာတယ်။ သူ့အစ်မ ဝယ်ထားတဲ့မိတ်ကပ်၊ နှုတ်ခမ်းနီတွေကိုလိမ်းခြယ် ထားလိုက်တာ တကယ့်မိန်းမလျှာကြီးကျနေတာပဲ။

ဒီနေ့ ဖိုးသန့်ရဲ့ဆန္ဒအရ နတ်ပွဲကတမ်း ကစားကြရတော့မယ်လေ။ ဖိုးသန့်က ကျုပ်တို့ သုံးယောက်ယူလာတဲ့ပန်းတွေကို ဇလုံအစုတ်တွေ ထဲမှာ လိုက်စိုက်ထားတယ်။ လွှာချင်းစောင်အပါး ကို အိမ်အလယ်တိုင်မှာ တွဲလောင်းချည်ထားတယ်။ သူ့အမေရဲ့ပဝါကြီးကိုခေါင်းမှာစည်း၊ သူ့အဖေရဲ့ တိုက်ပုံအစုတ်ကြီးကို ဝတ်ထားတယ်။ လုံချည် အစုတ်ပိုင်းကို ရင်ဘတ်မှာစည်းလို့။

“ကဲ ဆိုင်းဆရာတို့ရေ၊ ဒီနေ့ အိမ်တွင်း မင်းမဟာဂီရိအဖေကြီးကို နေ့ညီလာခံကဲ့ပင့်တော်မူ မှာဖို့ သာယာငြိမ်ညောင်းတဲ့ဆိုင်းလက်သံလေးနဲ့ ဖွင့်တော်မူစမ်းပါကွယ်ရဲ့။”

ဖိုးသန့်က အိမ်အောက်ထပ်အလယ်တိုင် မှာ တွဲလောင်းချည်ထားတဲ့သူ့အဖေပုဆိုးစကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်ကာ လက်အုပ်ကလေးချီပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေပါတယ်။ ကျုပ်ပါးစပ် က -

“တူးပိန် × × × ပုံပတ်ပတ် × × × တူပုံပုံ × × × ဓမ္မဓမ္မပုံ × × × ဓမ္မဒီဗေဒီ × × × ပုံပတ်ပတ် × × × ဓမ္မဓမ္မဓမ္မပုံ” ဆိုတဲ့ အိမ်တွင်းနတ်ပင့်ဆိုင်းကို အဆက်မပြတ် ပါးစပ်ဆိုင်းတီးပေးရပါတော့တယ်။

ဖိုးသန့်က သူ့အမေနဲ့ သူ့အစ်မတို့ရဲ့ အဝတ်အစားတွေလဲလိုက်၊ နတ်မင်းတစ်မင်းပြီး တိုင်း တစ်မင်းပင့်လိုက်၊ ကလိုက်တိုင်း ကျုပ်တို့ သူငယ်ချင်းတွေက အလှည့်ကျ ပါးစပ်ဆိုင်းတီးပေး ရတယ်။ ဖိုးသန့်အဝတ်အစားလဲနေတုန်းမှာ ဧည့်ခံဆိုင်းကို ပါးစပ်နဲ့တီးပေးရသေးတယ်။

သူ့အမေ၊ သူ့အစ်မနဲ့ အရပ်ထဲကကလေး တွေက နတ်ပွဲကြည့်ပရိသတ်ပေါ့။ ဖိုးသန့်က စိတ်ရှိ တိုင်း ပူးတော့တာပဲ။ ကျုပ်တို့သုံးယောက်မှာ ညနေ အထိပါးစပ် ဆိုင်းတီးပေးရတယ်။ သည်ကြားထဲ နတ်ကျားဝင်လုပ်ပေးရသေးတယ်။ မိုးချုပ် နတ်ပွဲ ဖြုတ်ပြီဆိုမှ ကိုယ့်အိမ်ကိုကိုယ်ပြန်ရတယ်။ ရေမိုး ချိုးရတယ်။ ညစာတောင် မစားနိုင်ပါဘူး။ တစ်နေ့ ကုန် ဆိုင်းတီးထားရတဲ့ပါးစပ်က ပါးတွေညောင်း ပြီး ပါးစပ်တောင်မဟနိုင်ပါဘူး။ နောက်တစ်နေ့ မနက်ကျတော့ အသံတောင်မထွက်တော့လို့ လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ပြောရတယ်။

နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာလည်း ဖိုးသန့်က နတ်ကတယ်။ ကျုပ်တို့သုံးယောက်က လည်း ဖိုးသန့်စိတ်ဆိုးမှာစိုးလို့ ပါးစပ်ဆိုင်းတီးပေး ရတယ်။ နတ်သီချင်းတွေကို သီဆိုပေးရတယ်။ နတ်ပွဲကတမ်းကစားကြတာဖြစ်ပေမဲ့ ဖိုးသန့်က

မရွှေနှံနတ်ပူးရင် အသုံးပြုဖို့ အိမ်မှာဥနေတဲ့ကြက်မ
ရုံကြက်ဥကို မိဘတွေမသိအောင် နိုးယူလာရတယ်။
အသားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းစားတဲ့ နတ်ဝင်ပူးရင် တကယ်
စားပြမယ်ဆိုတာကြောင့် အမေဆွဲခြင်းထဲက အမ
သားကို အမေမသိအောင် လှီးဖြတ်ခိုးယူရတယ်။

ဒေါ်စိန်နုခြံထဲက ကျွဲကောသီးကိုသွားခိုးပြီး
လိမ္မော်သီးအမှတ်နဲ့ ပုပ္ပားမယ်တော်နတ်ပူးရင်
ဆက်သရတယ်။

ဖိုးသန့်က နတ်ပူးတမ်းကစားမယ်ဆိုရင်
ကျွန်တော်တို့သူငယ်မျှင်းသုံးယောက် စိတ်ညစ်ရ
ပြီ။ ပါးစပ်ဆိုင်းတီးရတဲ့နေ့ဆိုရင် ဆာနေလျက်နဲ့
ထမင်းမဝါးနိုင်ဘူး။

သူ့အဖေဆရာဝိုင်းက “ဟာ - တစ်နေ့လုံး
ပြောင်းဆန်အောင်ဆူညံနေတာပဲ၊ ငါ့အိမ်အောက်
မှာ လာမဆူကြနဲ့” လို့ပြောတော့မှ ကျုပ်တို့
ပါးစပ်ဆိုင်းမတီးရတော့တာ။ ဖိုးသန့်က ငယ်ငယ်
ကတည်းက အဲဒီလိုဆိုးတဲ့ကောင်။ သူ့အဖေဆရာ
ဝိုင်းက ဖိုးသန့် မိန်းမလျှာလိုနေတာကိုမကြိုက်လို့
ကြိမ်လုံးနဲ့ရိုက်ရင်လဲ -

“သူ့ဘာသာဖြစ်နေတာ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ
လို့၊ သူ့များအပြစ်မှမဟုတ်တာ၊ မကျေနပ်ရင်
သတ်ပစ်လိုက်”

“ကဲဟာ . . . ကဲဟာ”
“ဖြန်း . . . ဖြန်း . . . ဖြန်း”
“မင်းယောက်ျားလား၊ မိန်းမလား”
“ဖြန်း . . . ဖြန်း”
“အမယ်လေး သေပါပြီ၊ ယောက်ျားပါရှင်”
x x x
“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

ကျုပ်က ငယ်ငယ်တုန်းကအကြောင်းတွေ
ကိုတွေးပြီး အားရပါးရရယ်မောလိုက်မိတာ
ကြောင့် ကျုပ်မိန်းမက လန့်သွားတယ်။

“ရှင်က ဘာဖြစ်တာလဲ၊ တစ်ယောက်တည်း
ရယ်လို့”

“ဪ ဖိုးသန့်အကြောင်းတွေးမိလို့ပါ”

“ရှင် ငရုတ်သီးထောင်းနေတာကလဲ နတ်ဆိုင်း
တီးနေသလားအောက်မေ့ရတယ်၊ ဟယ် ကြည့်စမ်း
ပါအုံး”

ဇနီးသည်က ခါးထောက်ပြီး မကျေမနပ်ဖြစ်
နေပုံကို မြင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ ကျုပ်ထောင်းနေ
တဲ့ ငရုတ်ဆုံထဲကိုကြည့်လိုက်တော့ ငရုတ်သီးနဲ့
ကြက်သွန်ဖတ်တွေက ငရုတ်ဆုံထဲမှာမရှိတော့ဘူး။
ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ဟိုတစ်စဒီတစ်စ လွင့်ကျနေ
တယ်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“ငယ်ငယ်တုန်းက ဖိုးသန့်နတ်ပူးရင် ပါးစပ်
ဆိုင်းတီးပေးရတာကိုသတိရပြီး လက်နဲ့ငရုတ်ဆုံ
ထောင်းရင်း ဆိုင်းတီးလိုက်မိတာ”

“ဟင်း . . . မပြောချင်တော့ပါဘူး”

ကျုပ်မိန်းမက ကျုပ်ရှေ့က ငရုတ်ဆုံကြီးကို
ယူသွားတယ်။

“ဒီလောက် ပါးစပ်ဆိုင်းတီးချင်တာ တီးပြ
စမ်း၊ ကျွန်မဟင်းချက်ရင်း နားထောင်မယ်”

“တောက် . . . ဖိုးသန့် အဲဒါမင်းမကောင်း
လို့”

အဲဒီလိုပြောလိုက်ပေမဲ့ ကျုပ်က မိန်းမ
စိတ်ဆိုးပြေသွားအောင် ပါးစပ်ဆိုင်းတီးပြရတော့
မယ်။

“တူးပုံ x x x ဖိန်းပုံပိန့် x x x တူနယ်
တယ်တဲ့ x x x နဲ့ နဲ့ တူနဲ့တဲ့ x x x တဲ့နဲ့တူနဲ့
တဲ့ပြောင်”

ဟင်း ငယ်ငယ်တုန်းကလို ပါးတွေညောင်း
ပြီး ထမင်းတောင်စားနိုင်ပါတော့မလား။ ။

ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)

ထင်ပေါ်ကျော်ကြား ဦးတမ်း အနုပညာရှင်များ

အိရွေစင်

ဘီယွန်းစေး (Beyonce)

ကမ္ဘာကျော် အမေရိကန် ပေါ့ပ် ကြွယ်ပွင့် တစ်ဦးဖြစ်သူ ဘီယွန်းစေးဟာ လတ်တလောမှာ တေးသီချင်းအသစ်တစ်ပုဒ်ကို ပရိသတ်တွေအတွက် ထုတ်လွှင့်ပေးခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ သူ့အနေနဲ့ ပရိသတ်တွေကို ကြိုတင်အသိပေးထားခြင်းမရှိဘဲ တေးသီချင်းကို ထုတ်လွှင့်ပေးလိုက်တာ မို့ အားလုံးအံ့အားသင့်ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်ခဲ့ရပါတယ်။

ဘီယွန်းစေးရဲ့ အဆိုပါ တေးသီချင်းသစ်ကို Black Parade လို့ အမည်ပေးထား တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ပျံခံဘိုဂနန်း (Park Bo-gum)

နာမည်ကျော် တောင်ကိုရီးယား မင်းသားပျံခံဘိုဂနန်းဟာ မကြာမီမှာ စစ်မှုထမ်းဆောင်ရတော့မှာဖြစ်ပြီး စစ်မှုထမ်းဆောင်နေစဉ်ကာလအတွင်း ၎င်းရဲ့အနုပညာလှုပ်ရှားမှုတွေကို ပရိသတ်တွေတွေ့မြင်နိုင်စေဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်းသိရပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ ဇွန်လ ၁၆ ရက်က အသက် ၂၇ နှစ် ပြည့်သွားတဲ့ ပျံခံဘိုဂနန်းဟာ မွေးနေ့အမှတ်တရအနေနဲ့ ပရိသတ်တွေအတွက် တေးသီချင်းတစ်ပုဒ်ဖန်တီးပေးခဲ့ပါတယ်။ အဆိုပါတေးသီချင်းကို ဩဂုတ်လအတွင်း ထုတ်လွှင့်ပေးသွားမယ်လို့လဲ သိရပါတယ်။

ပျံခံဘိုဂနန်းအနေနဲ့ ဩဂုတ်လ ၃၁ ရက်မှာ စစ်မှုထမ်းဆောင်ခြင်းကို စတင်သွားမှာဖြစ်တယ်လို့ သတင်းတွေအရ သိရပါတယ်။

BLACK PINK

တောင်ကိုရီးယားနာမည်ကျော် အမျိုးသမီး တေးဂီတအဖွဲ့ BLACK PINK ရဲ့အောင်မြင်တဲ့ တေးသီချင်းဖြစ်တဲ့ DDU - DU DDU - DU သီချင်းဟာ လတ်တလော You Tube ပေါ်မှာ ကြည့်ရှုသူအများဆုံးကေပေါ့ပ်တေးဗီဒီယိုအဖြစ် ရုပ်ဟည်နေဟယ်လို့သိရပါတယ်။

အဆိုပါတေးသီချင်းဗီဒီယိုကို လတ်တလော ကြည့်ရှုသူအရေအတွက် ၁ ဒသမ ၂ ဘီလီယံအထိ ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ပါတယ်။ BLACK PINK အဖွဲ့အနေနဲ့ အဆိုပါတေးဗီဒီယိုကို စတင်ထုတ်လွှင့်ပြီး လေးလ ခန့်အကြာမှာ ကြည့်ရှုသူ ၁ ဒသမ ၁ ဘီလီယံ ရှိခဲ့တာဖြစ်ပြီး နောက်သုံးလအကြာမှာတော့ ယခု လို ၁ ဒသမ ၂ ဘီလီယံအထိရှိလာခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂျင် (Jin)

တောင်ကိုရီးယား နာမည်ကျော်ကေးဂီတအဖွဲ့ BTS ရဲ့ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူဂျင်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့အမျိုးသားတွေထဲတွင် အပြည့်စုံဆုံးမျက်နှာပိုင်ရှင်မျိုးဖြစ်ကြောင်း ဒတ်ချ် သိပ္ပံပညာရှင်တွေက သတ်မှတ်ခဲ့တယ်လို့ သတင်းတွေအရသိရပါတယ်။

ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့အမျိုးသားတွေထဲက အပြည့်စုံဆုံးမျက်နှာပိုင်ရှင်ကိုတွေ့ရှိဖို့ ဒတ်ချ် လူမျိုး ပန်းချီပညာရှင်တွေက သူတို့တို့ရဲ့အနုပညာကို သိပ္ပံပညာနဲ့ပေါင်းစပ်ရေးဆွဲခဲ့ပြီး ထွက်ပေါ်လာတဲ့မျက်နှာကို စံသတ်မှတ်ချက်ထားရှိပြီး ရှာဖွေခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်လို့လဲ သိရပါတယ်။

ဒတ်ချ်ပညာရှင်တွေဟာ နိုင်ငံပေါင်း ၄၃ နိုင်ငံက အမျိုးသားတွေရဲ့မျက်နှာကိုလေ့လာ ရှာဖွေခဲ့ရာ နောက်ဆုံးမှာ ဂျင်ကို အပြည့်စုံဆုံးမျက်နှာပိုင်ရှင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့ကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ။

အိဂ္ဂေစင်

Source; mizzima news . com, bbc . com

(၁)

တပ်ရှေ့လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကနေပြန်လာသောအခါ နံနက် ၆ နာရီခွဲနေပါပြီ။ လက်ထဲတွင် တော့ ချစ်ဇနီးမေနှင့် သမီးဝတုတ်လေးစားရန် ပပလတာအထုပ်လေးနှစ်ထုပ်ကို ပါဆယ်ဆွဲလာခဲ့သည်။

တပ်ရင်းရုံးရှေ့ကနေဖြတ်ရင်း အရာခံ၊ အကြပ်ကြီးလိုင်းထဲမှ တစ်ဆင့် အိမ်သို့ပြန်ရောက်ခဲ့တော့ ဇနီးသည်မေက ချက်ပြုတ်နေပြီ။ ဝယ်လာသော ပပလတာလေး ၂ ထုပ်ကို ဇနီးသည်အား ပေးရင်း -

“မေ့ရ ကိုကိုရေချိုးလိုက်တော့မယ်၊ တန်းစီရအုံးမယ်ကွ” ဟုပြော လိုက်သည်။

တန်းစီပြီး၍ရုံးခန်းရောက်သောအခါ တပ်စုမှူးများဖြစ်သော ဗိုလ်သန်းဝင်းနှင့် ဒုတိယဗိုလ်ကျော်ကျော်လွင်၊ တပ်ခွဲ CSM ဆရာကြီး မြင့်ဟန်၊ တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီး ဆရာကြီးစန်းဝင်းနှင့် တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီး များဖြစ်ကြသော တပ်ကြပ်ကြီး စိန်ဝင်း၊ ဝင်းမြင့်၊ သက်နိုင်၊ လစာကြပ်

တပ်ကြပ်မောင်ဇော်၊ လက်နက်ကုတ်တာဝန်ခံ ဗုတိယတပ်ကြပ်လှဦးတို့နှင့်အတူ အင်အားညှိနှိုင်း အစည်းအဝေးလေးလုပ်သည်။

“ဆရာကြီး CQ မနက် ၉ နာရီခွဲတော့မယ်၊ လက်ဖက်ရည်လေးနဲ့ မုန့်လေးလုပ်ဖို့၊ အကူရဲဘော် မျိုးမြင့်ကို ဝယ်ခိုင်းလိုက်၊ ရော့ ပိုက်ဆံ ၃၀၀၀ လိုရင်လဲထပ်ပြော”

ဗိုလ်ကြီးဝေမိုးကပ်ခွဲနည်းတူပဲ အခြား ကပ်ခွဲများများဖြစ်သော ဗိုလ်ကြီးအော်ထွန်း၊ ဗိုလ်ကြီး မြသန်း၊ ဗိုလ်မှူးရဲမြင့်၊ ဗိုလ်မှူးနိုင်လင်းတို့လည်း လိုအပ်သည်များကို စုဖွဲ့ပြင်ဆင်နေကြသည်။

တပ်ထောက်ဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်ကြီးညွန့်နွယ်၊ တပ်ရေး ဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်ကြီးစိုးမင်းတို့လည်း တပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး ဖါဦးရေးထောက်ကိစ္စများနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြပါ၏။

မကြာမီ စစ်သည်မျိုးမြင့်ရောက်လာသဖြင့် အားလုံးလက်ဖက်ရည်သောက်နေရာမှ -

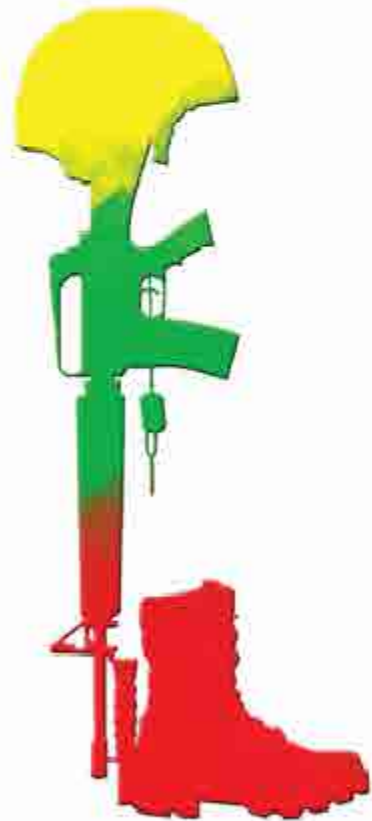
“ဆရာကြီး CQ ရော၊ ဆရာကြီးတွေပါ မကြာခင်ရှေ့တန်းပြန်ထွက်ရတော့မယ်၊ လိုအပ် တာလေးတွေ စုဖွဲ့ပြင်ဆင်ထားတော့၊ တပ်စု တပ်စိတ်လိုက် ပြန်စစ်ထားကြ၊ ဆရာကြီး CQ က အသစ်ရောက်လာတဲ့ရဲဘော်သစ်တွေနဲ့ တပ်ခွဲ မှာ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးတွေ မလုပ်ရသေးတဲ့ သူတွေကို ရှေ့တန်းမယွက်ခင် အပြီးလုပ်ခိုင်းပါ၊ ဆရာ လစာကြပ်က တပ်ရင်းရုံးက ရုံးအုပ်ကြီးကို တင်ပြပြီး သွေးအမျိုးအစားစစ်ဖို့လုပ်ပေး၊ ဘာမှ မရှိတော့ရင် လုပ်စရာရှိတာလုပ်ကြ၊ ဆရာကြီး CSM က လူပျိုဘားတိုက်ဘက် သွားစစ်လိုက် ပါအုံး”

တန်းဖြုတ်ပေးရန်ပြင်လိုက်စဉ် ဆရာကြီး CQ က -

(ပင်ကိုရေးဝတ္ထုရှည်စ/ဆုံး)

၇၇၇၇

ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးများ

“ဗိုလ်ကြီး သတင်းပို့စရာရှိပါတယ်၊ ပြီးခဲ့တဲ့ စစ်ဆင်ရေးအပတ်က မိုင်းတုံခွင်ထဲမှာကျသွားတဲ့ စစ်သည်ဝင်းဆွေရဲ့ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေး ဗိုလ်ကြီးပေးထားတာ အခုထိရှိနေတုန်းပါခင်ဗျာ၊ မြောင်းမြမြို့နယ် သိလ္လာနယ်မြေထဲ လိပ်စာပေးထားလို့ နယ်မြေစံတပ်ကို အကြောင်းကြားဆက်သွယ်တာလဲမရှိလို့ပဲ ပြန်အကြောင်းပြန်လာတယ်။ သူ့ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ထဲမှာတော့ အမေနဲ့ညီမလေး ပဲရှိပြီး အဖေကတော့ ကွယ်လွန်လို့ မဖော်ပြထားပါတယ်”

“ဟင် . . . ဟုတ်လား”

ပြီးခဲ့သည့်စစ်ဆင်ရေးအပတ်က မိုင်းတုံ၊ မိုင်းဟန် အရှေ့ခြမ်းခွင်ထဲ ဒုတိယတပ်ကြပ်လူလှ တစ်ယောက် ရန်သူ့ဆွဲမိုင်းကြောင့် ကျဆုံးခဲ့ရသည်။

ထို့အတူပင် ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်ထဲက စစ်သည်မြဟန်လည်း တိုက်ပွဲတွင် ရန်သူ့ကျည်ကြောင့် ရင်အုံပွင့်ကာ အသက်ပါသွားရလေပြီ။

စစ်သည်မြဟန်တစ်ယောက် သေအံ့မှူးမှူး အချိန်တွင် ပါးစပ်မှလွပ်ကာလွပ်ကာ ပြောလေသည်က -

“ကျွန်တော့်ဇနီးနဲ့ လသားအရွယ်သမီးလေးကို သူ့မိဘဆီပြန်ပို့ပေးပါဗိုလ်ကြီး”ဟုပြောပြီး မိမိလက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်၍ကျဆုံးခဲ့ရသည်ကို ယနေ့တိုင်မမေ့နိုင်ပါ။ သူတို့ကိုပေးထားသောကတိအတိုင်း ကျဆုံးသွားသောဆရာလူလှနှင့် စစ်သည်မြဟန်တို့၏မိဘများ၊ မိသားစုများပါခေါ်၍ လိုအပ်သောအုပ်ချုပ်မှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

ယင်းနောက် ကျဆုံးစဉ်က မြတ်ယူလာသော ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးများကို အမွေ

အဖြစ် လက်ထဲထည့်ပေးလိုက်သောအခါ မိဘများနှင့် ဇနီးသည်များပါ ငိုကြွေးကြပါသည်။

တပ်ခွဲမျိုးဖြစ်သူ ဗိုလ်ကြီးဝေမိုးတစ်ယောက်လည်း ငိုကြွေးနေသောဇနီးသည်ရဲမေလေးများနှင့် ခါးထစ်ခွင်ထက်ဝယ် မျက်စိသငယ်နားသငယ်နှင့် ဟိုကြည့်သည်ကြည့်ကြည့်ကာ အဖေပျောက်လို့ ပျောက်မှန်းမသိဖြစ်နေသော ကလေးငယ်လေးများကိုကြည့်ရင်း မျက်ရည်တွေပိုင်းခဲ့၊ ဆိုနှင့်ခွဲရတာလည်း ပူပူနွေးနွေးပင်ရှိပါသေး၏။

ဆရာကြီး CQ သတင်းပို့သော ကျဆုံးစစ်သည်လေးဝင်းဆွေက သံလွင်ချောင်းခြားတွင် အမှာစကားများပင် မပါးနိုင်ခဲ့ရှာ။ မျက်စိထဲမှာတော့ ကျဆုံးစစ်သည်လေးဝင်းဆွေ၏ပုံရိပ်များကို ပြန်မြင်ယောင်စနေမိသည်။

(၂)

သံလွင်ရေတစ်ခါသောက်လျှင် နောက်တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်ရသည်ဆိုသော ဒေသခံတို့၏စကားကို ဗိုလ်ဝေမိုးတစ်ယောက် အစကမယုံကြည်မိသော်လည်း အခုအခါ လက်တွေ့ဖို့ယုံလိုက်ရပါလေသည်။

တာကော်တံတားမှဖြတ်ကူး၍ ရှမ်းအရှေ့နယ်မြေထဲသို့လည်းကောင်း၊ တာဆွတ်တီနီးကူးတို့၊ တာဆန်းကူးတို့ကိုဖြတ်ကူး၍ ရှမ်းတောင်ပိုင်းဒေသများဖြစ်သော ဟိုမိန်း၊ လွယ်လန်းခွင်နှင့် မိုင်းတုံ၊ မိုင်းဆတ်၊ မိုင်းဟန်၊ ပုံပါကျင်ခွင်ထဲသို့လည်းကောင်း၊ ရှားတော၊ နားအွန်၊ သရီးဒါးတို့ကိုဖြတ်၍ တာတမော့ကူးတို့မှတစ်ဆင့် ဒေါတခူး၊ ဒေါတမခွင်တွေထဲသို့လည်းကောင်း ဘယ်နှကြိမ်၊ ဘယ်နှခေါက် ခရီးတွေပေါက်ခဲ့သည်လည်း မသိပါပေ။

ယခုလည်း ဗိုလ်ကြီးဝေမိုးတို့တပ်ရင်း မိုင်းတုံ၊ မိုင်းဟန်နှင့် ပုံပါကျင်အရှေ့ဘက်ခြမ်း

ကြက်ဟင်းခါးသီးတောင်၊ ဆန်စု၊ ခညဝတီ၊ မုန့်၊ ကျွတ်ခွင်ထဲ ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားရပြန်ပါပြီ။

သံလွင်ဆိုသည်နှင့် ကဗျာဆရာကြီးတစ်ဦး ရေးထားသော ကဗျာတစ်ပုဒ်က ခရီးသွားနေရင်း ခေါင်းထဲရောက်လာခဲ့ရပါလေသည်။

ပျိုရွယ်စဉ်ခါ၊ ချီတက်ပါခဲ့
တာအွန်းမုမု၊ မယိုးယာတည့်
အလှဟိုမိန်း၊ မြလိုစိမ်း၏
ငြိမ်းမျမ်းသာမော၊ မြို့မယ်အာနှင့်
မိုင်းမောလွယ်လန်း၊ တောင်မြင့်ကြမ်း
လည်း
ဖြတ်သန်းကျော်လွှား၊ တို့မနားချေ
လေးငါးနှစ်စွန်း၊ တောင်ရွက်ရွက်နှင့်
မိုးစွန်ထိလတ်၊ တောင်တို့မတ်သည့်
မုန်းကျွတ်ဒေသ
ခြေချခဲ့ဖူး၊ တပ်တော်ဦးဝယ်
လွင့်မြူးအောင်လံ၊ မိုးသို့ပျံ့မျှ
တစ်ရံခါက၊ ကြည့်နူးရသည်
ကာလကြာရှည် ခဲ့လေပြီတဲ့။

ကဗျာဆရာကြီးရေးဖွဲ့စပ်ဆိုထားသော နေရာတွေဆိုသို့ ယခုကိုယ်တိုင်ရောက်ရပေပြီ။ တောင်ထွတ်ဖျားတွေဆိုတက်ရင်း တောင်တွေကို ပတ်၊ တောကိုကျော်ဖြတ်ရင်း ရေးဖွဲ့ခဲ့ဟန်လည်း တူပါသည်။ ကဗျာထဲမှာပါသည့်အတိုင်း တောင် တွေက မိုးထိမြင့်မားမတ်စောက်နေသည်ကိုလည်း ကြုံနေရပါလေပြီ။

မိုးတွင်းစစ်ဆင်ရေးဆိုတော့ မိုးကရွာလိုက်၊ လေကတိုက်လိုက်၊ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်ကကိုက်သည့် အပြင် မျှောကလည်းတွယ်၊ ကျွတ်ကလည်းခုန်ချ ရန် ရွယ်နေပါလေပြီ။ တောင်ကျရေတွေထဲ ခဏခဏ ဖြတ်ကူးနေရ၍ တောစီးဖိနပ်နှင့် ခြေအိတ်အောက် က ခြေဖဝါးတွေနူးကာ သံဝံတွေကပါအပြေး

ကူးလာနေပါပြီ။ ဗိုလ်ဝေမိုးကိုယ်တိုင် ယူနီဖောင်း လည်း မဝတ်နိုင်၊ တောစီးဖိနပ်လည်း ယိုင်ထွက် သွားသည်မို့ ဝါးခမောက်ကိုဆောင်းကာ လှဆန်း ယဉ်ကို ဆင်ကြယ်ညှပ်ဖိနပ်အသွင်တစ်မျိုးဖြင့် စစ်နယ်မြေကို တိုး၍နေရပါလေပြီ။

တောထဲဝင်လိုက်၊ ရွာပြန်ဝင်ကာ ရိက္ခာ ထုတ်လိုက်ဖြင့် အသွားလမ်း၊ အပြန်လမ်းများကို ရန်သူကရိပ်မိနေသည့်အတွက် စောင့်ကြိုတိုက်ခိုက် ရန်ပြင်နေသည်ကိုလည်း ကြားဖြတ်ဖမ်းယူရရှိ သည်။ သို့ဖြစ်၍ ပင်လမ်းထွက်လမ်းကိုပြောင်းပြီး လှုပ်ရှားစစ်ကစားနေရသည်လည်း ရှိ၏။

ပုံပါကျင်မြို့လေးကတော့ ထိုင်းနိုင်ငံနယ်စပ် မြို့လေးဖြစ်ရာ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုများနှင့် စည်ကားသောမြို့လေးလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုမြို့ လေးရှိစခန်းကို တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးဖြစ်သူဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်မင်းနှင့်တစ်ပတ်စဉ်တည်း ဗိုလ်ကြီးမြသန်းတပ်ခွဲ က တာဝန်ယူရပါလေ၏။

ဝေမိုးတစ်ယောက် ကြက်ဟင်းခါးသီး တောင်ခြေအောက် တစ်ခေါက်ထပ်မံရောက်ခဲ့ရ ပြန်သည်။ စက်ဆက်သွယ်မှုယူလိုက်သောအခါ ဝယ် တပ်ရင်းမှူးစစ်ကြောင်းမှ အိုင်အိုက တပ်ခွဲမှူး စက်ပေါ်တက်ပါဟု ညွှန်ကြားပါလေပြီ။

“ခွာညိုမင်းသား၊ လက်ရှိနေရာရဲ့အရှေ့ တက် တာကွန်တစ်ဝိုက် ခွေးအအင်အား ၇၀ ခန့် ရောက်ရှိနေကြောင်းသတင်းရရှိ၊ ချီတက်ဖော် ထုတ်ရင်းလင်းရေးအတွက် စီမံချက်တင်ပြ တစ်ပြိုင်နက်ဆောင်ရွက်ရန် သူရိန်မှ ညောင်ကမာ လုပ်ပါသည်။”

အမိန့်တစ်ရပ်ကိုရရှိလျှင် ထိုအမိန့်အတိုင်း အောင်မြင်မှုရအောင် နည်းလမ်းကြံဆ၍ ကိုယ်စွမ်း၊ ဉာဏ်စွမ်းရှိသရွေ့ ကြိုးစားအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရမည်ကတော့ ဝေမိုးတို့၏တာဝန်ပင်

ဖြစ်ပါ၏။ တပ်စုမှူးနှစ်ဦးကိုခေါ်ပြီး အိုင်အိုညွှန်ကြား ရာနေရာကိုကြည့်လိုက်တော့ မြေပုံရွက်တစ်ဝက် လောက် အကွာအဝေးရှိနေပါသည်။

‘လူတို့မှတ်ရိုး၊ စစ်မက်ထိုးသော်
အားကြီးတင်းတင်း၊ လူချင်းချင်းကို
ဘယ်မင်းမက်ပြိုင်၊ ဘယ်တပ်ခိုင်အံ့
သူနိုင်ငံသား၊ သံမုန်စားမှ’

တို့ဓားတုံးမည်၊ မှတ်တော်တည်လော့’
ဟူသည့်အတိုင်း စစ်မက်ထိုးရန်အတွက် ချီလေဟု
ချီလေကြပါလေပြီ။

တောတောင်အထပ်ထပ် ဝေပိုက်ပတ်ကာ
သွားလာလှုပ်ရှားစစ်သားဘဝများက ခြေထောက်
ပင် မယားအားနိုင်တော့ပါပေ။ ကျောပေါ်တွင်
တင်ဆောင်လာသော ရိက္ခာ ၁၀ ရက်စာနှင့် အသုံး
အဆောင်များ၊ စားစရာများဝယ်ထည့်ထားသော
ကျောပိုးအိတ်သည် တောင်တက်တိုင်း လေးလံလာ
ပြီး အဆိုတော်ကြီးဒေါ်တင်တင်မြ သီဆိုထား
သလို ‘တောင်တန်းပြာနှင့်ကျောပိုးအိတ်’မဟုတ်
တော့ဘဲ ‘တောင်တန်းပြာနှင့် ကျောကဘု’ဖြစ်
သွားပါလေပြီ။

တောင်တက်လေ လေးလာလေ၊ တောင်
ပေါ်ကဆင်းလာလေ ကျောပေါ်စီးကာလိုက်လာ
လေနှင့် စစ်သားဘဝအမှတ်တရများထဲတွင်
ကျောပိုးအိတ်ကလေးသည်လည်း အမှတ်တရဖြစ်
နေခဲ့သည်။

တောင်ထိပ်ရောက်၍ ဘေးကိုကြည့် သော်
ကြက်ဟင်းခါးသီးပုံသဏ္ဍာန်တောင်ကြီး က
နောက်ကျောထီမှ လွမ်းမိုးထားလေသည်။

စစ်ကြောင်းရုံးမှ ရှင်းလင်းခိုင်းထားသော
နေရာသို့ရောက်ခါနီး မြေပုံဂရစ်ကွက်တစ်ကွက်
လောက်အလိုသို့ နေ့လယ်နှစ်နာရီအချိန်ခန့်
ရောက်သောအခါ -

“ပွိုင့်တပ်စုက သေသေချာချာရှင်း”ဟု
ရှေ့ဆက်ပြောရန်မှာနေဆဲ စကားမဆုံးခင်မှာပင်
‘အုန်းခနဲ ဝိုင်းကွဲသံကြီးပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။
ယင်းနောက် -

“ဒက် . . . ဒက် . . . ဒက်”

“တောက် . . . တောက် . . . တောက်”

“ဖောင်း . . . ဂျိုင်း” စသောရန်သူလက်နက်
ငယ်သံများ၊ လောင်ချာပေါက်ကွဲသံများပါပေါ်
ထွက်လာခဲ့ပါလေပြီ။

ရန်သူ၏စောင့်ကြိုဟိုက်ခိုက်မှုမပြုဖြစ်
ကြောင်း တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီးဝေမိုး သုံးသပ်မိလိုက်
သလို သွေးများလည်း ဆူဝေသွားခဲ့ရပါပြီတည်း။

(၃)

တိုက်ပွဲဟူသည်ကတော့ စစ်နည်းဗျူဟာ
မြောက်ကျင့်သုံးမှုနှင့် မြေပြင်အနေအထားပေါ်တွင်
မူတည်နေသလို စစ်သည်တွေ၏တိုက်လိုခိုက်လို
စိတ်နှင့် အင်အားအခြေအနေပေါ်တွင်လည်းမူ
တည်သည်။ ပြောင်းလဲလာသောခေတ်စနစ်အရ
လက်နက်ခဲယမ်းများကလည်း တိုးတက်လာရာ
ရှေးယခင်ခေတ်ကလို ဓားဓားချင်း၊ လှံလှံချင်း
ယှဉ်ထိုးယှဉ်ခုတ်နေခြင်းမဟုတ်ဘဲ သေစေနိုင်
သောလက်နက်များဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်နေရာ
လျင်သူစားစတမ်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ရန်သူပစ်အားများရော မိမိပစ်အားများပါ
ပိုမိုပြင်းထန်လာသဖြင့် မြေပြင်အခြေအနေကြည့်
ကာ စစ်ရေးသုံးသပ်နိုင်ရန်အတွက် တပ်ခွဲမှူးဖြစ်
သူ ဗိုလ်ကြီးဝေမိုးတစ်ယောက် စက်လတ်စစ်သည်
တင်ဦးနှင့် အကူစစ်သည်မျိုးမြင့်တို့ကိုခေါ်ကာ
ပွိုင့်တပ်စုဆီသို့ ကိုယ်နှိမ်ခါးချိုးဖြင့်ထွက်လာခဲ့
ရာ ပွိုင့်တပ်စုမှူး ဗိုလ်သန်းဝင်းမှ အပြန်အလှန်
ပစ်ခတ်နေသလို -

“အစ်ကိုကြီး ရန်သူတောင်ကုန်းပေါ်ကနေ

ပုံသေပစ်ကြောင်းဆင် ပစ်နေတယ်။ ၂၃ စက်ကလေးဖြစ်မယ်။ အင်အားတော့ ၄၀ လောက်မှန်းတယ်။ သူတို့က အသာစီးဖြစ်နေတယ်။ မဝေလေးကူပစ်ပေး၊ ကျွန်တော် တက်လုံးမယ် အစ်ကိုကြီး၊ ဆရာလူလှတော့ ဆွဲမိထားတယ် အစ်ကိုကြီး။”

တိုက်ပွဲအခြေအနေကတော့ တပ်စုမှူးမိုလ်သန်းဝင်းပြောသလို ရန်သူက စိုးမိုးတောင်ကုန်းကို နေရာယူပြီး ဆွဲမိုင်းဖြင့်တိုက်ခိုက်ကာ အသာစီးပစ်ခတ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် တိုက်ပွဲများတွင် အတွေ့အကြုံရှိပြီး တိုက်ပွဲအခြေအနေကို ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲစေတတ်သော ခွဲရုံးတပ်စုမှ ဆရာကြီးစိန်ဝင်းကို -

“ဆရာကြီးစိန်ဝင်း ရန်သူနေရာတောင်ကုန်းကိုက် ၃၅၀ လောက်ကိုမှန်းပြီး ၆၀ မမစိန်ပြောင်း ၅ လုံး ပစ်စမ်းဈာ”

“မိုလ်ကြီးကျော်ကျော်လွင်တပ်စုက ညာဘက်ကနေပတ်တက်ပြီး ပျံ့တပ်စုကိုဆွဲထုတ်၊ မြန်မြန်လေးလုပ်”

တစ်ဆက်တည်းအမိန့်ပေးလိုက်ရင်း စက်လတ်စစ်သည်တင်ဦးကိုလည်း ရန်သူစက်ကလေးပစ်ခတ်နေသောနေရာတစ်ဝိုက်နှင့် ရန်သူစိန်ပြောင်းပစ်ခတ်ရာ နေရာတစ်ဝိုက်တို့ကို အတွဲလိုက်ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်စေပါသည်။

“ဒိုင်း . . . ဒိုင်း . . . ဒိုင်း . . . ဒက် . . . ဒက် . . . ဒက်”

“ဖောင်း . . . ဂျိုင်း”

“ဖောင်း . . . ဂျိုင်း”

ဆရာကြီးစိန်ဝင်း၏ ၆၀ မမစိန်ပြောင်းပစ်ခတ်သံ၊ စစ်သည်တင်ဦးတို့၏ စက်လတ်ပစ်ခတ်သံများက ရန်သူပစ်ခတ်သံများနှင့်အတူ ညံ့ထွက်ခဲ့ပါသည်။ မိုလ်ကြီးဝေမိုးခေါင်းပေါ်မှ

လည်း လက်နက်ငယ်ကျည်များက တစ်စွဲစွဲမြည်နေသလို ကျည်ထိမှန်မှုကြောင့် သစ်ကိုင်းသစ်ရွက်များလည်း ကျိုးကျပြုတ်ကျနေပါသည်။

လက်စွဲတော်ကာဘိုင်ဖြင့် ရွှေ့ပြောင်းပစ်ခတ်ရင်း ဒုတိယတပ်စိတ်မှူး ဒုတိယတပ်ကြပ်လူလှ မိုင်းထိဒဏ်ရာများဖြင့် ကျဆုံးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ယမ်းငွေများကြောင့် ပြာနှမ်းနေ၏။

တပည့်ကျော် ဆရာလူလှ၏ မျက်စိကို ကျည်ဆန်များကြားကနေ ဆွဲမိုက်ပေးခဲ့ပြီး သူ့လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားသော သွေးစများပေနေသည်ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးကို ဆွဲဖြုတ်ကာ ညာဘက်အိတ်ကပ်ထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားလိုက်သည်။

ပျံ့တပ်စုမှခြေကုပ်ယူပစ်ခတ်ရင်း ရှေ့သို့ ထိုးတက်သွားရာ တပ်ခွဲမှူးနှင့် စစ်သည်မှူးမြင့်တို့လည်း နောက်ကနေအကာအကွယ်ယူကာ ပစ်ခတ်၍ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။

ပစ်ခတ်ရင်းဖြင့် သစ်ပင်အကာအကွယ် နောက်မှထွက်ကာ ရှေ့သို့ပြေးတက်သွားသော စစ်သည်မြဟန်တစ်ယောက် ဒိုင်းခနဲမြည်လာသော ရန်သူသေနတ်သံနှင့်အတူ တုံ့ခနဲဖြစ်သွားကာ နောက်ပြန်လန်ကျလာသည်။ မိုလ်ကြီးဝေမိုး သူ့ကိုဆီးပွေ့လိုက်သလိုဖြစ်သွားရပြီး ရင်အုံကို အတွဲလိုက်ထိမှန်ခဲ့သောဒဏ်ရာကြောင့် သွေးပွက်ပွက်ကျလာခဲ့လေပြီ။

“မြဟန် - မြဟန် သတိထားစမ်းတပည့်၊ မင်းမသေစေရဘူး၊ အားတင်းထားစမ်း၊ တိုက်ပွဲပြီး တာနဲ့ ငါဆေးရုံကို ချက်ချင်းပို့ပေးမယ်၊ မျိုးမြင့်လာစမ်း၊ မြဟန်ကို ကျည်လွတ်ရာကို ရွှေ့ပေးစမ်း၊ ပြီးရင် ဆေးတပ်သားအောင်ထွေးကို တက်လာခိုင်းလိုက်”

ဒဏ်ရာရစစ်သည်မြဟန်ကိုပွေ့ထားရင်း နေရာရွေ့လိုက်စဉ် -

“ဗိုလ် . . . ဗိုလ်ကြီး . . . ကျွန် . . . ကျွန် . . . တော့ . . . ကို ထား . . . ထားခွဲတော့နော်”

“ဗိုလ် . . . ဗိုလ်ကြီး . . . ကျွန်တော့ . . . မိန်း . . . မ . . . အေး . . . အေးစိန် . . . နဲ့ သ . . . သ . . . သမီး . . . လေးကို . . . ရွာ . . . ရွာပြန် . . . ပြန် . . . ပို့ . . . ပို့ . . .”

“မြဟန် . . . မြဟန် . . . ဟောကောင်မြဟန်” ဟုအော်မော်သော်လည်း မကြားဟောပါပေ။

စစ်သည်မြဟန် စက်ကျိုးကျသွားပါလေပြီ။ လွန်ခဲ့သောတစ်နေ့ကပင် မိုင်းဟန်တွင် ရိုက္ကွာ ဝင်ထုတ်ရင်း ထိုင်းကဘီစကွတ်မှန်တွေ တစ်ထုပ် ပြီးတစ်ထုပ် အတိုးချကာစားနေသော စစ်သည် မြဟန်ကို တွေ့လိုက်ရပါသေးသည်။ သည်နေ့ တော့ အသက်ပါပျောက်သွားပါလေပြီ။

“ရွာပြန်လာရင် x x x အကြောင်းစုံပြော ပြမယ် x x x ဂျမ်းဘုံ ကျုပ်နမအချစ်ကို ပြောလိုက်ပါအရီးရယ် x x x “ဟူသော မင်းယျာ ၏သီချင်းတွေကို အော်ဟစ်ဆိုနေတတ်သော စစ်သည်မြဟန်တစ်ယောက် နောင်ဘယ်သောခါမှ သူကြိုက်တတ်သောသီချင်းများကို ဆိုနိုင်တော့ မည်မဟုတ်ပါလေ။

သူ့ရွာက သူ့ချစ်သူအေးစိန်နှင့်လက်ထပ် ပြီး သမီးလေးမွေးထားသည်မှာ လသားအရွယ် ပင်ရှိသေးရာ အသက်မထွက်ခင် နောက်ဆံတင် နေသည်ထင်ပါ၏။

ဗိုလ်ဝေမိုးတစ်ယောက် စစ်သည်မြဟန်၏ လက်ကိုကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြ လေမှ စိတ်လျော့ချလိုက်ဟန်တူပါ၏။ နာကျင် မှုတွေကြားမှ စိတ်ချသွားဟန်ဖြင့် ပြုံးယောင်သန်း နေသော တပည့်ဖြစ်သူ၏ မျက်လုံးတစ်စုံကို

မှိတ်မပေးချင်ဘဲ မှိတ်ပေးခဲ့ရပါလေပြီ။ စိတ်ထဲမှ လည်း-

‘ကောင်းရာသူဂတိလားပါစေတပည့်ရေ၊ ဒီစစ်ဆင်ရေးမှာ ငါမသေခင်ရင် မင်းမိန်းမအေးစိန် နဲ့သမီးလေးကို မင်းရွာကိုပြန်ပို့နိုင်အောင် ငါ ဆောင်ရွက်ပေးမယ်လို့ မင်းအလောင်းကိုကိုင်ပြီး သစ္စာဆိုပါတယ်ကွာ၊ မင်းတမလွန်မှာ လွတ်လပ် စွာနေပါတော့လေဟုလည်း ပြောလိုက်သည်။

စောစောကပင် ဒုတိယတပ်ကြပ်လူဇာ၏ အလောင်းကို မျက်စိမှိတ်ပေးခဲ့ရပါသေး၏။ အမှ လည်း တပည့်ကျော်မြဟန်၏ အလောင်းကို မျက်စိ ထပ်မှိတ်ရပြန်ပါပြီ။ နောက်ထပ် ထပ်မှိတ်ပါ ရစေနှင့်ဟုသာ ဆုတောင်းနေမိပါ၏။

တပည့်ဖြစ်သူ၏အလောင်းကို မြေမှာချ ရင်း ရင်ဘတ်နှင့်လည်ပင်းတို့တွင် သွေးခြင်းခြင်း နီရဲနေသည့်ကြားထဲက သွဲထားသောကိုယ်ပိုင် နံပါတ်ပြားလေးကို ဖြုတ်ယူကြည့်လိုက်သည်။ သွေးများစွန်းထင်းနေသောသတ္တုအဝိုင်းပြားလေး ပေါ်ဝယ် ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်လေးနှင့် သွေးအမျိုး အစား ‘အို’ဟူသော အမှတ်အသားလေးတို့တွင် သွေးတွေပေကျခဲ့ရပါလေပြီ။

ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးကို ညာဘက် အိတ်ကပ်ဝယ်ထပ်မံထည့်ပြီး တိုက်ပွဲအခြေအနေ ပေါ်မူတည်၍ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရပေမည်။ မသင်္ဂြိုဟ် နိုင်ပါကလည်း သစ်ပင်ဘေးဝယ် ငှက်တုတ်ကျန် ခဲ့ရပေဦးမည်။ တိုက်ပွဲအခြေအနေကိုကြည့်လိုက် တော့ ညာဘက်ကနေပန်းတက်ကာ ဝိုင်းပတ်တိုက် ခိုက်စေသော ဗိုလ်ကျော်ကျော်လွင်တပ်စုလည်း ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေသလို ပစ်အားသုံး ကာတိုက်ခိုက်နေသော ဗိုလ်သန်းဝင်းတပ်စု၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့်လည်း ရန်သူများဆုတ်ခွာနေ ပေပြီ။

ရန်သူများဆုတ်ခွာရာနောက်သို့ ၆၀ မမ
စိန်ပြောင်းပိုင်ရှင် ဆရာကြီးထွန်းကျော်၏ ပစ်ချက်
များကလည်း တောတောင်ကမ်းပါးပယ်ထဲမှာ သိမ့်သိမ့်
ညံ့၍နေပေပြီ။ တိုက်ပွဲဖြစ်ချိန် ၃ နာရီနီးပါး
ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး ပစ်တက်တက်ရင်းလင်း၍ ရန်သူ
ပစ်ခတ်နေသော ရန်သူတောင်ကုန်းကို သိမ်းပိုက်ပြီး
သောအခါ ရန်သူအလောင်းတစ်လောင်းနှင့် အမိ
၁၆ လက်နက်ငယ်တစ်လက်သာသိမ်းဆည်းရမိပါ
၏။ သို့သော်လည်း ရန်သူအလောင်းနှင့် မလှမ်း
မကမ်း ဟောင်းကမ်းပါးယံဖွန်းမှာဟော့ စစ်သည်
ဝင်းဆွေတစ်ယောက် ဘီအေ ၆၄ မောင်းပြန်
ရိုင်ဖယ်၏မောင်းတင်တံကို တစ်ဝက်တိတိဆွဲတင်
ထားပြီး ပစ်ခတ်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ထားသော
အနေအထားဖြင့် မှောက်လျက်ကျဆုံးနေသည်ကို
တွေ့ရပြန်ပါသည်။

သူ့ဘေးမှာတော့ ကျည်ကုန်နေသောကျည်
ကတ်နှင့် ကျည်အပြည့်တပ်ထားသောကျည်ကတ်
တို့ကိုတွေ့ရပြီး ကျည်အိမ်တပ်၍ကျည်ဖြည့်ကာ
ကျည်ထိုးရန်အတွက် မောင်းတင်တံကိုဆွဲလိုက်
ဟန်တူပါသည်။ မောင်းတင်တံကိုအဆွဲ ရန်သူ
ပစ်ခတ်လိုက်သောကျည်အစုက သူ့ပရုံးရော
ညာဘက်ရင်အုံဘက်ကိုပါ ထိမှန်ကျဆုံးသွားခဲ့ရ
ခြင်းဖြစ်မည်။

ယနေ့တစ်နေ့တည်းပင် မိမိစစ်သည် ၃
ယောက် အသက်စွန့်လွှတ်ခဲ့ရလေသည်။ ရန်သူ
အလောင်းတစ်လောင်းသာရရှိသဖြင့် ယခုတိုက်ပွဲ
မှာတော့ ဝေဖိုးတိုနှုံးသည်ဟု ဆိုရပါပေမည်။

စစ်မြေပြင်တွင် ဆင်ခြေပေး၍မရပါပေ။
ချီးကျူးခံရခြင်းထက် ကဲ့ရဲ့မခံရဖို့က အရေးကြီး
ပါပေသည်။ မိမိတပ်များကို မပေးဆပ်စေချင်
သည်က ရင်ထဲက ဆန္ဒအမှန်သာလျှင်ဖြစ်ပါ၏။
စစ်တိုက်သည်ဆိုခြင်းကတော့ လမ်းလျှောက်ပြ

နေရုံဖြင့်လည်း မပြီး။ ခဲတံများနှင့် ထိုးနေရုံမျှဖြင့်
လည်း မစွမ်းဆောင်နိုင်။ ဂီတာများ ဝှီးပြနေရုံဖြင့်
လည်း စစ်တိုက်သည်ကိုရပ်၍ သူ့ပုန်က ဂီတာသံ
ကို နားထောင်နေမည်မဟုတ်ပါလေ။

သူ့သေ ကိုယ်သေ၊ သူတိုက်ကိုယ်တိုက်ဖြင့်
သေစေနိုင်သော လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်
များနှင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ သေချင်
လည်း သေမည်၊ ကျေချင်လည်း ကျေမည်သာဖြစ်
ပါ၏။

တပ်ခွဲမှူးဖြစ်သူ ဗိုလ်ဝေဖိုးတစ်ယောက်
ကျဆုံးသွားသောတပ်တို့၏အလောင်းများကို
ကြည့်ကာ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာဖြစ်ပြီး
ကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်လိုက်မိ၏။

မကြာခင် ကောင်းကင်တွင် လမင်းနှင့်အပြိုင်
ကြယ်များထွန်းလင်းဝန်းရံကာ သာယာလှပနေပါ
တော့မည်။ လမင်းနှင့်ကြယ်များအပြိုင်လှပနေသည်
ကိုတော့ ဝိုင်းချီးကျူးနေကြပြီး ထိုထဲကမှ ကြယ်
များ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံးကြွေကာကျနေသည်ကို
မည်သူတွေ့ကလှသည်ဟု ချီးကျူးကြပါသနည်း။
တပ်ညီအလောင်းများကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ဖို့
အတွက် ဆရာကြီး CQ နှင့်အဖွဲ့မှ မြေတူးနေ
သည်ကိုကြည့်ပြီး မြေပုံအိတ်ထဲမှ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်
လေးကိုထုတ်ကာ စာရွက်လေးများကိုဆုတ်ဖြုတ်ပြီး
အမိန့်ပြန်တမ်းစာလေးကို မရေးချင်ဘဲရေးရပါဦး
မည်။ ဒိုင်ယာရီစာရွက်လေးတွေ ထပ်မံပြီးမဆုတ်
ဖြုတ်ပါစေနဲ့တော့ဟုလည်း မျက်ရည်စီးကျဝမ်းနည်း
ပူဆွေးလျက်က မိမိစိတ်အတွင်း ပြောနေမိတော့
သည်။

စစ်ဆင်ရေးတာဝန်ကနေ ပြန်လည်စုဖွဲ့
လေ့ကျင့်မှုဆောင်ရွက်ရန်အတွက် တပ်ရင်းသို့
ပြန်လည်ဝင်ရောက်သောအခါ လိုအပ်သောအုပ်ချုပ်
မှုကိစ္စများကို ပြီးအောင်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

စစ်ဆင်ရေးကာလက ၇ လ၊ နောက်တန်းပြန်နား ရသည့်က ၁ လဆိုလေသောအခါ ရသည့်အချိန် အတွင်း စုဖွဲ့မှုလေ့ကျင့်မှုများ၊ သက်သာချောင်ချိ ရေးကိစ္စရပ်များကိုဆောင်ရွက်ရင်း ကျဆုံးသွား သော ဒုတိယတပ်ကြပ်လူလုနှင့် စစ်သည်မြဟန်တို့ ၏မိသားစုများကိုခေါ်တွေ့ကာ လိုအပ်သော နာရေးထောက်ပံ့ငွေတွေလည်းပေးရင်း သူတို့ဘဝ အတွက် အမှတ်တရဖြစ်စေမည့် သူတို့ခင်ပွန်းများ ၏အမည်၊ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်နှင့် သွေးအုပ်စုပါသော ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားများကို လက်ထံထည့်ပေး လိုက်သောအခါ ရဲမေနစ်ယောက်စလုံး၏ 'အင့်' ခနဲငိုရွိုက်သံများကို ဗိုလ်ဝေဗိုလ်တစ်ယောက်မကြား ချင်လည်း ကြားခဲ့ရပါပြီ။

ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးများကို မပေးချင် သော်လည်း သူတို့ခင်ပွန်းများ၏ စွန့်လွှတ်စွန့်စား မှုများကို သူတို့၏ သားသမီးနောင်မျိုးဆက်သစ် များကို 'သားစဉ်မြေးမြစ် ပြောထုံးဖြစ်အောင်' လက်ဆင့်ကမ်းအမွေဆက်ခံစေဖို့နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး အတွက်ပေးဆပ်ခဲ့သည်များကိုသိရအောင်ပေးခဲ့ရ ခြင်းဖြစ်သည်ဆိုတာ ရဲမေလေးများသိပါစေတော့ လေ။

ယင်းနောက် ကျဆုံးသွားသောစစ်သည် မြဟန်မှာကြားခဲ့သည့်အတိုင်း သူ့ဇနီးနှင့် လသား အရွယ်သမီးလေးတို့ကို တပ်ကြပ်အောင်စော်မိုး နှင့်သူ့ဇနီးကတာဝန်ယူကာ ခွင့်ပြန်ရင်း တစ်ပါ တည်းလိုက်ပို့ပေးဖို့ စီစဉ်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

သူတို့ဆရာ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များကိုတော့ တမလွန်ရောက်သွားခဲ့ကြရသော တပည့်များ ကျေနပ်မည်ထင်ပါသည်။ စစ်သည်ဝင်းဆွေ၏ မိသားစုရောက်မလာသေး၍ -

“ရှေ့ ဆရာကြီး CQ ၊ ကျွန်တော်ယာယီ တာဝန်နဲ့သွားနေလို့ သူ့မိဘတွေရောက်လာခဲ့ရင်

ဒါလေးကို ပေးဖြစ်အောင်ပေးပေးပါ။ ကျွန်တော် ရှိရင် ကျွန်တော်ပေးမှာပေါ့လေ”ဟုပြောကာ နိုင်လွန်ကြီးလေးတန်းလန်းနှင့် စစ်သည်ဝင်းဆွေ ၏ သွေးစွန်းနေသောကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးကို ဆရာကြီး CQ လက်ထံထည့်ပေးလိုက်သည်။

စစ်သည်ဝင်းဆွေကတော့ တမလွန်ကနေ သူ့အမေနှင့် သူ့ချစ်ရသောညီမလေးခီ အိပ်မက် တွေပေးကာ သူ့ကျန်းမာချမ်းသာကြောင်းများ သွားပြောနေမလား၊ ဒါမှမဟုတ် တမလွန်ကပဲ စာတွေရေးပို့နေသလားမသိတော့ပါပေ။ သူ့အမေ နှင့် ညီမလေးကတော့ မရောက်လာခဲ့သေးပေ။

တပည့်များအတွက် လိုအပ်သည်များကို စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးရင်း ဧဝသီနေသောမျက်ရည် များကိုသိမ်းကာ တပ်ခွဲရုံးမှထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ တပ်ခွဲရုံးရှေ့ရှိ ရေကန်အရောက်တွင် ချိုးငှက်လေး ၃ ကောင်သားမှပျံလာပြီး ပိတောက်ပင်အပေါ်တက် ကာ “တကူးကူး . . . ကူးကူး . . . ကူးကူး” ဟု အော်မြည်နေသည်ကို ဗိုလ်ဝေဗိုလ်တစ်ယောက်နား နှင့် ဆတ်ဆတ်ကြားလိုက်ရ၍ ပိတောက်ပင်ကြီး ပေါ်သို့ အမှတ်တမဲ့မော့ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

(၄)

“ဗိုလ်ကြီး ကျွန်တော်တို့ ထမင်းသွားစား လိုက်အုံးမယ်၊ အစ်မဆီကနေ ထမင်းချိုင့်ယူပေးရ မလားခင်ဗျ”

“ဗိုလ်ကြီး . . . ဗိုလ်ကြီး”

မည်မျှကြာအောင် စဉ်းစားနေသည်မသိပါ လေပြီ။ လစာကြပ်ဖြစ်သူတပ်ကြပ်မောင်စော်က ခေါ်လိုက်လေမှ ဖြစ်ခဲ့သောအကြောင်းတွေစဉ်းစား နေရာကနေ သတိပြန်လည်ဝင်ရောက်ပြီး လက်ထံ က ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးကို ကြည့်လိုက်မိသည်။ လက်ကနာရီကိုကြည့်လိုက်သောအခါ နေ့လယ် ၁ နာရီထိုးနေပါလေပြီ။

“ဪ... အေး... အေးကွာ တပည့်၊ ကျဆုံးသွားတဲ့တပည့်တွေအကြောင်း စဉ်းစားမိ သွားလို့ပါ။ ငါလဲခဏနေပြန်မယ်၊ မင်းတို့သွားနှင့် ကြတော့လေ။ ကျဆုံးသွားတဲ့ ငါ့တပည့် စစ်သည် ဝင်းဆွေရဲ့ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးကို သူ့အမွေ ဆက်ခံခဲ့သူလက်ထဲ မထည့်ပေးနိုင်တာ ငါတာဝန် မကျေပျန်သလို ခံစားနေရတယ်တပည့်တို့ရ။ ပေးဆပ်သူက ပေးဆပ်သွားပြီ၊ ကျန်ခဲ့သူက သူ့ အတွက် ဘာမှမလုပ်ပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ မင်းတို့လဲ သူ့ အမေနဲ့သူ့ညီမလေးကို အသက်အသွယ်ရအောင် ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါအုံး”

တပည့်လစာကြပ်နှင့် လက်နက်ကုတ် တာဝန်ခံတို့ကိုပြောရင်း ဆိုနှင့်သောအသံက တိမ်ဝင်သွားခဲ့ရပါလေသည်။ တပည့်မိသားစုတွေ ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ်များရောက်နေပြီလဲဟုလည်း တွေးမိလိုက်ပါသည်။ သားဖြစ်သူရှေ့တန်းသွားနေ သည်ဟုပဲ ထင်မြင်ယူဆနေတုန်းလားလည်းမဆို နိုင်ပါပြီ။

ရွာမှာအဆင်မပြေ၍ သမီး၏လက်ကို ဆွဲကာ အမေအိုတစ်ယောက် ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ် ရောက်နေပြီကို ရော်ရမ်းကြည့်မိပါလေပြီ။

စစ်သည်စစ်သားဘဝများမှာ အိမ်ပိုင်ယာ ပိုင်ရှိလျှင်လည်း ရှိ၊ မရှိရင်လည်း မရှိဆိုပေမဲ့ သူတို့ ပိုင်ဆိုင်သောနေရာသည် ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်ပါ ပင်။ သူတို့သွားရမည့်နေရာသည် စစ်မြေပြင်ပင် ဖြစ်ပါလေ၏။ သူတို့သေရမည့်နေရာသည် စစ် မြေပြင်တစ်နေရာပင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ယခုလည်း ဆရာလူလှ၊ စစ်သည်မြဟန် နှင့်ဝင်းဆွေတို့တစ်တွေ အိပ်စက်လဲလျောင်းရာ နေရာသည် သံလွင်အရှေ့ဘက်ခြမ်းရှိ မိုင်းတုံ၊ မိုင်းဟန်နယ်မြေထဲက တာကွန်ကျောပေါ်ဝယ် ဖြစ်ခဲ့ပါလေပြီ။

တပည့်များအကြောင်းစဉ်းစားနေရင်း ထိန်းထားသည့်ကြားထဲကပဲ မျက်ရည်တစ်ပေါက် က ညာလက်တွင်ကိုင်ထားသောကိုယ်ပိုင်နံပါတ် ပြားလေးပေါ်ကျရောက်သွားသောအခါ သွေးစ သွေးနုခြောက်လေးများက မျက်ရည်နှင့်ရောပြွမ်း ကာ သွေးစက်လေးများပြန်ဖြစ်လာသည်ကို တွေ့ရလေတော့ ‘ဟင်’ဟူသောအမေ့ဒီတံသံလေး ဖြင့် ရေရွတ်မိတော့သည်။ ယခုတောင် ပေးဆပ်ခဲ့ သောတပည့်လေး၏ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားအမွေ ပိုင်ရှင်ကိုရှာမတွေ့သေးဘဲ မျက်ရည်များကြောင့် သွေးများစိုစွတ်လာသည်ကိုကြည့်ရင်း စိတ်လဲမှ-

“ဪ... ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးများနဲ့ တပည့်တွေ ဘယ်လောက်များပေးဆပ်ပြီးကုန်ပြီ လဲ မသိတော့၊ နောက်တစ်ပတ် စစ်ဆင်ရေးတက်ရင် ငါ ဒီကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပြားလေးတွေကို ထပ်မဖြုတ် ပါရစေနဲ့တော့လေ’ဟူ၍တွေးရင်း ရုံးခန်းကနေ ထွက်လိုက်သောအခါ တပ်ခွဲရုံးဘေး ပိတောက်ပင် ထက်ဆီမှ ရျိုးငှက်လေး၏ ‘တကူးကူး’ကူနေသံကို ကြားလိုက်ရပါလေသည်။

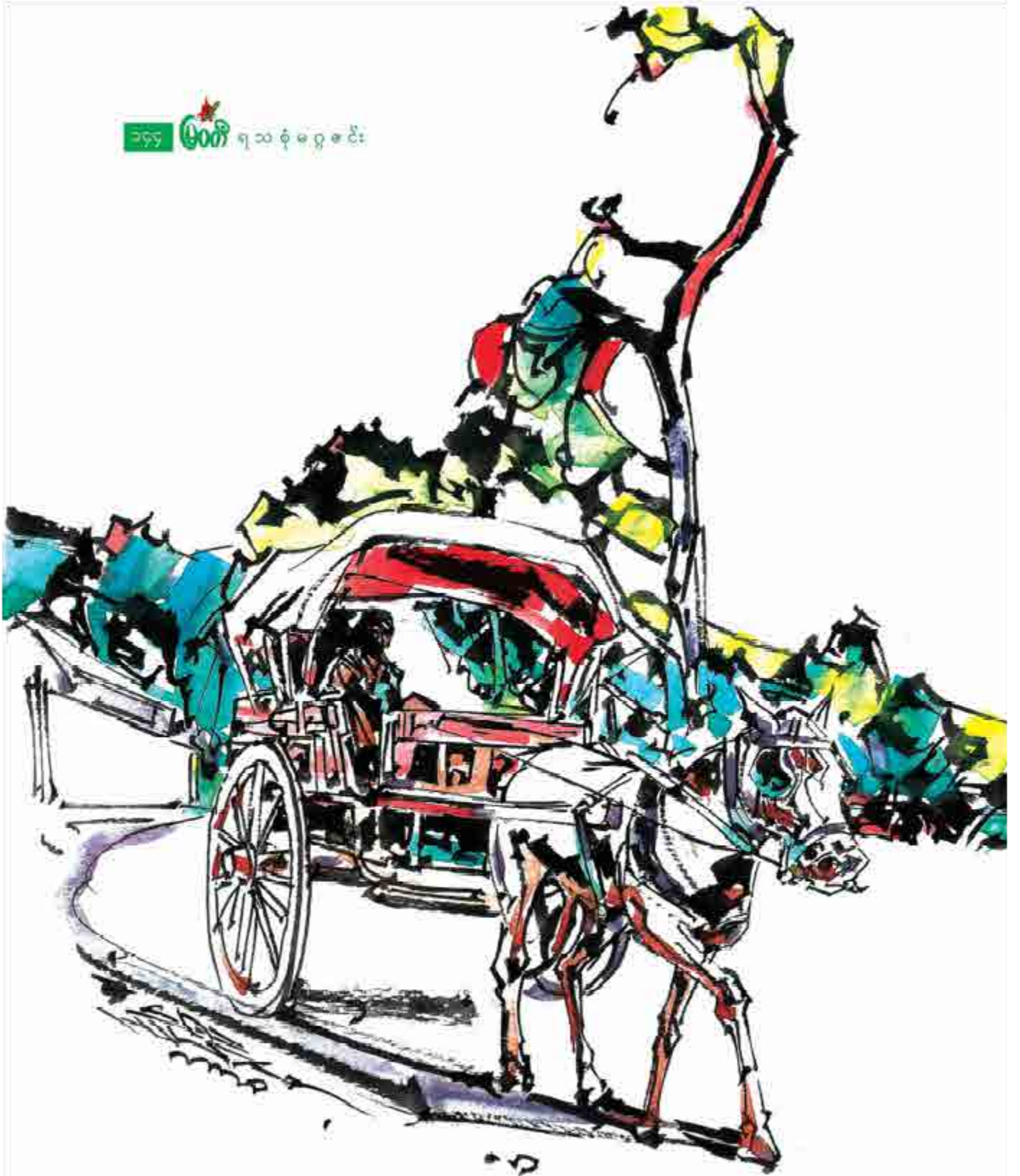
တပ်ရင်းရုံးမှ အိမ်အပြန်လမ်းတစ်လျှောက် လမ်းဘေး ဝဲ၊ ယာတွင် အရွက်ကြော့နေသော ယူကလစ်ပင်များရှိသလို အချို့ကလည်း လေန အေးနှင့်အတူ ယိမ်းနွဲ့လျက်ဝေနေသောအပင် များကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။

“ကြေတဲ့သူက ကြေကုန်သလို ဝေနေတဲ့ သူလည်း ဝေနေပါလား’ဟု ယူကလစ်ပင်များကို မော့ကြည့်ကာ တီးတိုးရွတ်ဆိုမိတော့သည်။ ။

ရဲမင်းစိုး

(မိုင်းတုံအရှေ့ဘက်ခြမ်း ဆန်စု၊ ဝေဝတီနယ်မြေ တာကွန်တောင်ကျောပေါ်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ပေးဆပ်သွားခဲ့ကြသော တပည့်များဖြစ်ကြသည့် ဒုတိယတပ်ကြပ်လူလှ၊ စစ်သည်မြဟန်နှင့် စစ်သည် ဝင်းဆွေတို့ကို ထုတ်တရခံစားရေးဖွဲ့ပါသည်။)

၁၄၄ **God** ရသ နှစ်စဉ်

ငှားရန်ရှိသော်

အိမ်ခြံမြေချစ်

(၁)

“ဟာ... ကိုကြီးတွေ မြင်းလှည်းလေးက ခါတိုင်းနဲ့မတူဘူး၊ သားသားနားနားဖြစ်နေပါလား၊ စကန္တတော့ သားတော်မောင်ကိုသွားကြိုဖို့များလား”

မြင်းလှည်းကြမ်းခင်း ဟိုက်လက်စရေပုံးနဲ့ ရေစိုအပတ်ကို နေရာဟကျထားလိုက်ရင်း ကျုပ် ပြုံးလိုက်မိတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ ကွမ်းချိုးနီနီရဲ့နဲ့သွားတွေပေါ်တဲ့အထိ အားရပါးရ ပြုံးလိုက်မိတယ်။

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ မောင်ချစ်မွေးလေး ဒီကျောင်းပိတ်ရက်ပြန်လာမှာမို့ သွားကြိုရမှာဗျို့၊ လှည်းက အိုနေတာထက် ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်မလုပ်ဖြစ်တာ ကြာပြီလေ၊ သားလေးက သူ့သူငယ်ချင်းတွေပါ ရွာကိုအလည်ခေါ်ခဲ့မယ်တဲ့ဗျာ”

“ဟာ ခင်ဗျားကလဲ မောင်ချစ်မွေးလေးသွားကြိုမှာ ကျွန်တော်မြင်းလှည်းယူသွားရ နေတာကို ဟိုက သူငယ်ချင်းတွေကြား သူ့ဓမ္မာ မျက်နှာငယ်နေပါအုံးမယ်”

“ရပါတယ် ကိုထွန်းအောင်ရယ်၊ ငါ့သားက အဖေလှည်းနဲ့လာကြိုဖို့ သေချာမှာထားလို့ပါကွာ”

မတင်တာကြာလို့ ခပ်ကျပ်ကျပ်အရောင် မိုနဲမိုနဲပေါင်းမိုးကိုကောက်တင်ရင်း ကျုပ်ပြောလိုက်တယ်။

မြင်းလှည်းတစ်စီးရဲ့ အင်္ဂါရုပ်ရုပ်လုံးပေါ်လာတော့လည်း ကျုပ်လှည်းက ခုံခုံညားညားနဲ့ လှပနေတာက အထင်သား။ ကျုပ်မိန်းမအဖြစ်စီးမျှင်နေတဲ့ ပြင်ဦးလွင်ရထားလုံးပုံစံမျိုးမဟုတ်တဲ့ ကျုပ်ရဲ့မြင်းလှည်းက သူ့အဆင်းနဲ့သူ့တော့လှနေတယ်။ ကျုပ်ရဲ့မြင်းလှည်းကို ဒီရွာမှာတော့ တော်ရုံလူတွေ စီးဖို့ကြောက်နေတာပေါ့ဗျာ။

မြင်းလှည်းလာတာမြင်တာနဲ့ကို ကြောက်လန့်စာကြား လမ်းစေးတွေဘာတွေ အတင်းဆင်းပြေးကြတယ်။ ကျုပ်မြင်းလေး တိုင်းကျော်ကတော့ တာဝန်ကျေထက်ပိုလို့ အားမာန်အပြည့်နဲ့ပြေးတတ်တဲ့ကောင်ကြီးဗျ။ ကျုပ်မြင်းလှည်းကို ဘယ်လောက်ကြောက်တဲ့ အိမ်ကဖြစ်နေပါစေ တစ်နေ့နေတော့ ကျုပ်ရဲ့မြင်းလှည်းကို မဖြစ်မနေလာငှားကြတာပဲလေ။ ခက်မနေပေဘူးလား။ အခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးလူတွေကြားထဲ ကျုပ်နဲ့ကျုပ်မိန်းမကတော့ အသားကျနေပါပြီ။

ကျုပ်စိုးရိမ်တာက ကျုပ်သားလေး မောင်ချစ်မွေးကိုပဲ။ ကျုပ်သားလေးသာ စိတ်ဒဏ်ရာ တစ်ခုခုများရသွားရင်ဆိုတဲ့အတွေးက နှိပ်စက်တတ်လွန်းတာမို့ ကျုပ်ကို ကျုပ်မိန်းမက အမြဲပြေသိမ်ပေးနေရတယ်။ ဘာတဲ့ သူပြောတတ်တဲ့စကား။ ‘ကိုယ်ကောင်းရင် ခေါင်းမရွှေ့ပါဘူး’ တဲ့လေ။ ‘ကိုယ်ကောင်းရင်’တဲ့လား။ ဒီစကားကို ကျုပ်အထပ်ထပ်အကာကာရွတ်ဆိုမိတိုင်း အဖေကိုပဲ ပြေးမြင်မိတယ်။

ကျုပ်အဖေက မြင်းလှည်းသမား။ အဖေသား ကျုပ်ကလည်း အဖေအမွေကိုဆက်ခံတဲ့မြင်းလှည်းမောင်းသူ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်သား မောင်ချစ်မွေးကိုတော့ ကျုပ်က ဘာမျိုးဘိုးတူမြင်းလှည်းသမားဘဝ မျိုးမဖြစ်စေချင်ခဲ့။ တော်သေးတယ်။ ကျုပ်ဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်း ကျုပ်သားက မြို့ကျောင်းမှာပညာသင်နေတဲ့ကျောင်းသားကြီးဖြစ်နေပြီလေ။ ကုက္ကိုပင်အရိပ်အောက် ကျုပ်တိုင်လိုက်မိချိန်မှာ ကျုပ်ရဲ့ မျက်လုံးထဲ အဖေရဲ့မျက်နှာကို အဟိတ်ရထားလိုက်ပါစီးနင်းရင်း မြင်နေမိပါတော့တယ်။ ကွမ်းတစ်ယာကို ကျုပ်ကောက်ဝါးရင်း အတွေးနယ်ကို ချဲ့နေမိပါတော့တယ်။

(၂)

“သေချာလို့လားကွ၊ မင်းရဲ့လှည်းက စီးရောကောင်းရဲ့လား”

“ငါက နွားလှည်းပဲစီးဖူးတာ ကြီးငွေ့ရ”
တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပြောနေကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို ခပ်ပြုံးပြုံးလေးကျုပ်ကြည့်နေမိတယ်။ ကျုပ်တို့ရွာကို လေးအိမ်စုလို့အများက ခေါ်ကြတယ်။ အိမ်ခြေနှစ်ဆယ်၊ အစိတ်လောက်ပဲရှိတဲ့ အစုလေးပေါ့။ တောင်ခြေတစ်နေရာက စိမ်းမြေမြက်ရိုင်းပင်တွေအကြား ကျုပ်ပြေးလွှားကစားရတာ တကယ့်ကို ကြိုက်နှစ်သက်မိတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရွာလေးရဲ့တစ်ဖက်မှာ ချောင်းကလေးတစ်ခုကလည်း ရှိနေသေးတယ်။ တောင်ခြေရွာကလေးမှာ မူလတန်းကျောင်းကလေးသာ ရှိလို့ ကျုပ်လေးတန်းအောင်တော့ တစ်ဖက်ရွာကြီးက အလယ်တန်းကျောင်းကို ပြောင်းရမယ်။ ဓလေ့တစ်ခုလား၊ ဘာလားတော့မသိဘူး။ ကျုပ်တို့ရွာသေးသေးလေးမှာ မူလတန်းအောင်ရင်ကျောင်းထွက်ကြတာချည်းပဲ။ ထူးထူးခြားခြား အဖေက ကျုပ်ကို လေးတန်းအောင်တော့ “ကျောင်းဆက်

တက်မလားသား"လို့ မေးတယ်။ ခေါင်းကိုခပ် မြန်မြန်လေးညှိတံလိုက်မိတဲ့ကျုပ်။

ပျော်လွန်းလို့ ထတောင်ခုန်လိုက်မိသေး တယ်။ ပညာတတ်ကျောင်းဆရာဖြစ်ချင်တာ ကျုပ်ရဲ့ အိပ်မက်ကိုး။ ဖြစ်နိုင်တာ၊ မဖြစ်နိုင်တာ အသားထား။ ကျုပ် ကျောင်းဆက်တက်ရရင်ကို တော်နေပါပြီ။

"ဟဲ့-ဟဲ့ အသားလုပ်ပါ ငါ့သားရယ်။ မင်းထားတဲ့ဝါးခြမ်းတွေ ကျွံကျမှဖြင့်ကွယ်"လို့ အဖေက ပြောင်းဖူးဖက်ဆေးလိပ်လိပ်နေရင်းကနေ ကျုပ်ကိုပြောယူရတဲ့အထိ။ အဖေကတော့ ကျုပ်ကို ဘာမှထပ်မမေးဘဲ မောင်းနေကျမြင်းလှည်းလေး ပေါ်တက်စောင်းပြီး ခြံထဲကနေ ထွက်သွားတယ်။

"အဖေရေ ဟိုဘက်ခြံက ဖိုးထူးတို့ဆီ သား ဧကသွားလိုက်အုံးမယ်။ ဟိုဘက်ရွာမှာ ငါးတန်း သွားတက်ရမဲ့အကြောင်း သွားကြားလိုက်အုံးမယ်"

အဖေမြင်းလှည်းလေးက တခွပ်ခွပ်အသံ မဝေးသေးဘူး။ ကျုပ်က ဖိုးထူးတို့အိမ်ဘက်ဆီ ရောက် နှင့် လို့နေပြီ။ ကျောင်းဆက်တက် ရမဲ့ အကြောင်းကို ကျုပ်က ကြွားလို့ကောင်းနေတယ်။ အဲဒီအချိန်က ကျုပ်လောက်ကောင်းတဲ့သူမရှိ ဘူးလို့တောင်ထင်နေမိတာ။

(၃)

"ဟောကောင်ကြီးငွေ မြင်းလှည်းကစီးကောင်း လားမေးတာ၊ ဒီကောင် ပြီးတုံတုံလာလုပ်နေ တယ်"

"အေးကောင်းတယ် ငွေမောင်၊ နွားလှည်း လို တအိအိမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ရဲ့ မြင်းလှည်းကတော့ တခွပ်ခွပ်နဲ့ အသားကုန်ပြေးတာ၊ မင်းတို့စီးလိုက် ရင် ကြိုက်သွားကြမှာ"

"အေးကွ ငါတို့ရွာကြီးမှာတော့ နွားလှည်းပဲ ရှိကြတယ်၊ မြင်းလှည်းတော့မရှိဘူးကွ၊ မြင်းလှည်း မစီးဖူးတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ မင်းရဲ့မြင်းလှည်းကို

စိတ်ကြိုက်စီးပစ်လိုက်မယ်"

"ငွေမောင် မင်းကလဲ မြင်းလှည်းမစီးဖူးတာ ပြောနေတယ်၊ မင်းအဘိုးကတော့ စီးဖူးတယ် မဟုတ်လား"

အောင်ခင်နဲ့ငွေမောင်တို့စကားကြောင့် ကျုပ်က ယောင်နုနုဖြစ်သွားတယ်။ ငွေမောင်အဘိုး က ပြီးခဲ့တဲ့လကဆုံးသွားတယ်လို့ ကျုပ်သိထား တာလေ။

"ငွေမောင် မင်းအဘိုးက ဟိုတစ်လောက ဆုံးသွားတဲ့အဘိုးလား"

"အေးလေ အဘိုးဆုံးတော့ အလောင်းကို မြင်းလှည်းနဲ့တင်တာကို ဒီကောင်အောင်ခင် ကြောက်လို့ပြေးတာကွ၊ မြင်းလှည်းကတော့ ငါတို့ ရွာကမဟုတ်ဘူး၊ တောင်ခြေရွာကပဲ၊ သူ့လှည်း ရွာထဲလာရင် သေချာတယ် အဲဒါ အသုဘလာတင် တာကွ၊ ငါကတော့ ရွာထဲ အဲဒီမြင်းလှည်းဝင်လာ ရင်ကို နိမိတ်မကောင်းနေဘူး၊ ငါတို့ကလေးတွေ အားလုံး အဲဒီမြင်းလှည်းရော မြင်းလှည်းမောင်းတဲ့ သူရောကို ကြောက်ကြတာ"

"မင်းတို့တွေ မင်္ဂလာမရှိတာတွေ ပြောမနေ ကြနဲ့၊ ကြီးငွေ မင်းမြင်းလှည်းက မလာသေးဘူး လား"

ကျုပ်သူငယ်ချင်းတွေ မြင်းလှည်းလိုက်စီးမဲ့ အကြောင်း အဖေကိုကြိုမပြောထားပါ။ ကျောင်း ဆင်းရင်စောင့်နေကျ ရွာထိပ်ညောင်ပင်အောက်မှာ ကျုပ်နဲ့အတူ အဖေကိုမျှော်နေတဲ့ သူငယ်ချင်း တစ်သိုက်။ ခါတိုင်း မင်းဘယ်လိုပြန်လဲမမေး တတ်၊ တဲရွာကြီးကသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စကားစပ် မိရာမှ ကျုပ်မြင်းလှည်းနဲ့ ကျောင်းကိုလာကြောင်း သိသွားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့်လဲမြင်းလှည်းတစ်ပတ် လောက်စီးချင်လို့ အခုလို ရွာထိပ်မှာလာထိုင် စောင့်နေကြတာ။ အဖေကို ကြိုမပြောထားလဲ

သဘောကောင်းတဲ့အဖေက စိတ်ဆိုးမှာတော့ မဟုတ်ပေ။

(၄)

“ခွပ် ခွပ် ခွပ်”

တစ်စထက်တစ်စနီးကပ်လာတဲ့မြင်းလှည်း သံကြောင့် အားလုံးလှုပ်လှုပ်ရွှေ့၊ လှည်းလမ်းကြောင်း မှာ ဖုန်တလိမ့်လိမ့်နဲ့လာနေတဲ့မြင်းလှည်းကိုမြင် လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ အောင်ခင်က -

“ဟာ-ဟိုမင်္ဂလာမရှိတဲ့လှည်းပဲ၊ ဘယ်သူ အိမ် နားဖျားရှိပြန်တာလဲကွာ”

“အဲဒါ ငါ့အဖေပါ၊ ငါပြောပြောနေတဲ့ ငါ့ အိမ်က ငါစီးတဲ့မြင်းလှည်းပါ”

ထစ်ထစ်ခေါ်ခေါ်နဲ့ ကျုပ်စကားအဆုံး အထင်သေးတဲ့အကြည့်တွေနဲ့ကြည့်နေတဲ့မျက်လုံး တွေက ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံးကို အငွေ့သာဖြစ်လိုက် ချင်တော့တယ်။

“ဟာ မင်းက အလောင်းတင်တဲ့လှည်းနဲ့ နေ့တိုင်းကျောင်းလာတာလား”

ရှက်စိတ်ကြောင့် ကျုပ်မြင်းလှည်းရှိရာကို အသော့နှင့်ခုံမိတယ်။ ကျုပ်ဘာမှမသိရပါလား။ အဖေက မသာမြင်းလှည်းမောင်းတဲ့သူပေါ့။ ဒီရွာကြီးကို ကျုပ်ဘယ်လိုမျက်နှာနဲ့ နောက် ကျောင်းလာတက်ရမလဲ။ အဖေကတော့ အပြေး လာနေတဲ့ကျုပ်ရဲ့အနေအထားကို ရိပ်မိပုံပင်။ အိမ်ရောက်တဲ့အထိ ကျုပ်ကို တစ်ခွန်းမှမမေး။ အမေ့ကိုတော့ ပြောနေသံကြားလိုက်တယ်။

“နင့်သားကို အကျိုးအကြောင်းမေးကြည့် အုံး၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲလို့၊ ငါ့အထင် ဖိုးမောင်ရဲ့ မြေးတွေနဲ့ တစ်ခုခုဖြစ်လာတယ်ထင်တာပဲ၊ မြင်းလှည်းအကြောင်းပြောပြလိုက်တာထင်ပါရဲ့ မိန်းမရာ”

အမေက ကျုပ်ကို ချောပြုံးမေးတော့

အကြောင်းစုံသိသွားတယ်။ ကျုပ် အဖေ့ကိုတော့ သနားမိတယ်။ ကျုပ်ကို ကျောင်းသာပို့နေရတာ ဒီအကြောင်းကိုသားဖြစ်တဲ့ ကျုပ်သိမှာသိပ်ကြောက် ရှာတာ။ ကျုပ် မျက်နှာငယ်မှာစိုးလို့ ရွာထိပ်မှာပဲ အကြိုအပို့လုပ်ခဲ့တာတဲ့လေ။ ကျုပ် အဖေ့အလုပ် ကို စိတ်မဆိုးသလို ရှက်စရာလို့လဲမမြင်ခဲ့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ အမေဘယ်လိုချောချော ရွာကြီး ဘက်ကို ခြေဦးမလှည့်တော့တဲ့ကျုပ်။ ကျောင်းလည်း ဆက်မတက်ခဲ့တော့ပါ။ ကျောင်းဆရာဖြစ်ချင်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ကိုတော့ ကျုပ် ပျာသက်ပန်စွန့်လွှတ်လိုက် တော့တယ်။ အဖေထားခဲ့တဲ့ မြင်းလှည်းလေးနဲ့ ထင်းကောက်၊ တောတက် အငှားလိုက်တဲ့အပြင် အဖေ့အမွေဖြစ်တဲ့ မသာပို့လှည်းမောင်းတဲ့အလုပ် ကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေဆဲ။ ဘယ်ရွာက လာ ငှားငှား အသုဘအတွက်ဆို ကျုပ်က စေတနာ အပြည့်နဲ့ အခမဲ့ကူညီခဲ့တယ်။

(၅)

မိုးမလင်းခင် မြို့ကားဂိတ်ကို ကျုပ်ရောက် ဖို့ ရွာဦးကျောင်းက တုံးမောင်းခေါက်သံကြား ကတည်းက ထွက်ခဲ့တာ။ ကျုပ်သားနဲ့သူငယ်ချင်း သုံးယောက်ပါတဲ့ကားလဲ ကျုပ် ကားဂိတ်ရောက် ပြီးမကြာဘူး ရောက်လာတယ်။ ကျုပ်လည်း သားနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့အနား အပြေးသွား ကြိုမိတယ်။ ကျုပ်စိတ်ထဲ အင်မတန်စိုးရိမ်နေ တဲ့ကိစ္စရပ်ကိုတော့ ကျုပ်ရဲ့သားအနားကပ်ပြီး တိုးတိုးသာသာကပ်မေးလိုက်တယ်။

“မောင်ချစ်မွေး သားလေးသူငယ်ချင်းတွေ မြင်းလှည်းစီးရကြရဲ့လား၊ သား သူတို့ကိုပြောပြ ထားသေးလား”

တိုင်းကျော်ကြီးရဲ့အလှူကို တစ်ယောက် တစ်ပေါက်မျိုးမွမ်းခန်းဖွင့်နေတဲ့ စက်မှုအင်ဂျင်နီယာ လောင်း သူငယ်ချင်းသုံးယောက်ကို မောင်ချစ်မွေး

က ကြည့်နေရင်းမှ ကျုပ်ကို ပြုံးပြုံးကြီးပြန်ပြောလေတယ်။

“သားတို့ရဲ့ မြင်းလှည်းက အသုဘတွေ တင်တာရော၊ အဖေက အိဒီလိုလုပ်တာရော၊ အခမဲ့ ကူညီနေတာတွေရော အကုန်ပြောပြထားပါတယ်။”

ကျုပ် သားလေးအပြောကြောင့် ကျုပ်ကို ကျုပ် သိမ်ငယ်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ကြည့်စမ်း ကျုပ်သားက ကျုပ်နဲ့နည်းနည်းမှကို မတူတာ။ ကျုပ်တုန်းက ကျုပ်သုငယ်ချင်းတွေ ပြောလို့ ကျုပ်အဖေရဲ့မြင်းလှည်းအကြောင်းကို သိရတယ်။ ကျုပ်က အဖြစ်မှန်ကိုလက်မခံရဲဘဲ ကျောင်းတောင်ထွက်လိုက်သေးတယ်။

သားကိုတော့ ကျုပ်ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ အစကတည်းက သိနေစေခဲ့တယ်။ ကျုပ်လို အဖြစ်မခံနိုင်ပါဘူး။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ။ သားကိုတော့ နားလည်တဲ့အရွယ်ကတည်းက ကျုပ် မြင်းလှည်းက လူသေတွေတင်တဲ့အကြောင်း ပြောပြထားတယ်။

ဒါပေမဲ့ သားက ကျုပ်ထက် ပညာပိုသင် ရတော့ ကျုပ်သားပေါင်းတဲ့သူငယ်ချင်းတွေက လည်း စိတ်သဘောထားပြည့်ဝကြတယ်ဆိုတာ မျက်မြင်ပဲ။ ကျုပ်သားက ကျုပ်ကိုပြန်ပြောတဲ့ စကားကြောင့် ကျုပ်လေထဲလွင့်မတတ်ဝမ်းသာလုံး ဆိုသွားတယ်။

“အဖေကလဲ မြို့မှာဆို ဒီလိုအလုပ်တွေကို စေတနာနဲ့လုပ်ကြတဲ့သူမှပဲလို့ လူတိုင်းက အရေးပေးကြတယ်။ နာရေးကူညီမှုအသင်းဆိုရင် မြို့မှာ အကြီးဆုံးပရဟိတလို့တောင် ပြောလို့ရတယ်။ အဲလို လုပ်တဲ့လူတွေက နယ်နယ်ရရမဟုတ်ဘူးနော်။ နာမည်ကြီး မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေ၊ စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမကြီးတွေကိုယ်တိုင်ပါဝင်နေကြတာ၊ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်ကို အကောင်းဆုံးအလှဆင်နေ

ကြတဲ့လူတွေကို လူတိုင်းက လေးစားနေကြတာ မဆန်းပါဘူးအဖေရော၊ အခု သားသူငယ်ချင်းတွေ ရွာကိုအလည်လာတာ အဓိကကတော့ အဖေနဲ့ အဖေမြင်းလှည်းကို လာကြည့်တာဗျ”

ကျုပ် . . . ကျုပ်လေ ဘာပြောရမှန်းမသိ အောင်ဖြစ်သွားမိတယ်။ စိတ်ထားမြင့်မြတ်လှတဲ့ ကလေးတွေ၊ အသိပညာရှိကြတဲ့ကလေးတွေ ‘ကျန်းမာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ’။

“ဟုတ်တယ်ဦးရဲ့၊ ချစ်မွေးက သူ့အဖေ အကြောင်း အမြဲဂုဏ်ယူပြီးပြောပြလာတာ၊ ကျွန်တော်တို့က ဦးကိုတွေ့ချင်နေတာကြာပြီ၊ ဒါကြောင့် ရွာကိုအလည်လာတာပါခင်ဗျာ၊ ဒါက ကျွန်တော်တို့ဦးအတွက်ယူလာတဲ့လက်ဆောင်ပါ၊ ရွာရောက်ရင် ခြံအဝမှာချိတ်ဖို့အတွက် ကြိုးလဲပါတယ်ဗျ”

ကျုပ် မျက်ရည်တောင်ဝဲမိတယ်။ လှလိုက်တဲ့ကျွန်းဆိုင်းဘုတ်လေး၊ ကနုတ်ဖော်ထားတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်လေးကစာတန်းကို ကျုပ် ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖတ်လိုက်တယ်။ ‘ငှားရန်ရှိသည်’တဲ့လေ။

‘အသုဘရထား ငှားရန်ရှိသည်’လို့ရေးထားတဲ့ လှပနေတဲ့ဆိုင်းဘုတ်လေးကို ကျုပ်ကျစ်ကျစ် ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်မိတော့တယ်။ ပီတိဆိုတာ ဒါမျိုးများလား။ ဒီလိုမျိုး ကျုပ်ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲ၊ လှိုက်ခနဲနဲ့ ခံစားရတာမျိုးတော့ ကျုပ် တစ်သက်မခံစားဖူးခဲ့တာလဲ ကျုပ်ဘဝရဲ့အမှန် တရားတစ်ခုပါပဲဗျာ။ ။

ခိုင်ငြိမ်းချမ်း

(၁)

ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသော ကြွေပြားကြမ်းခင်းကြောင့် မိမိအရိပ်ကိုပင် ပြန်မြင်နေရပြန်သည်။ အစိမ်းရောင်နုနုသုတ်ထားသောအုတ်နံရံ၌ အလှပန်းချီများ၊ ဓာတ်ပုံများဖြင့် ပြည့်နှက်ကာ ဝင့်ထည်လျက်ရှိလေသည်။ ကိုအေးကိုအနေဖြင့် ဤဇည့်ခန်းသို့ ခြေထောက်ပင်မချရသေးချေ။ အစ်ကိုကြီးခေါ်သောကြောင့် မလွဲသာသဖြင့် လာခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

'အော်ခေါ်ကြည့်ရင် ကောင်းမလား'ဟု တွေးကြည့်မိသေးသည်။ သို့သော် အမှန်အားဖြင့် အော်ကြီးဟစ်ကျယ်အော်မခေါ်ရပေ။ အလုပ်ရှင်နှင့်အလုပ်သမားဖြစ်၍ သူ့အနေ

အမေ့
လေးဖျက်၊
ချောကလေးပုံပြန်

ဖြင့် မဝံ့မရဲဖြစ်နေရခြင်းပင်။ အားလုံးခေါ်၍သာ အစ်ကိုကြီးဟုခေါ်ခဲ့ရသော်လည်း သူ့ဓွေးကိုလှမောင်မှာ အသက်သုံးဆယ်ခန့်ပင်ရှိချေဦးမည်။ စီးပွားရေးအနေဖြင့် ဆန်ပွဲရုံထောင်ထားပြီး အလှူအတန်းလည်း ရက်ရောလှသူဖြစ်သည်။ ကိုအေးကို သည် မိမိအလုပ်ရှင်အကြောင်းတွေးကြည့်ရင်းဖြင့် ကျေနပ်နေမိပြန်သည်။ ရုပ်ကွက် ထဲမှ ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ စာသင်ကျောင်းများတွင် ကိုလှမောင်နာမည်များမှာ လက်ညှိုး ထိုး၍ပင်မလွဲနိုင်ချေ။ အလုပ်သမားများနှင့်ဆက်ဆံရာတွင်လည်း နားလည်ပေးနိုင် သော ကိုလှမောင်ပင်ဖြစ်သည်။

ကိုအေးကိုအတွက် ကိုလှမောင်သည် အလုပ်ရှင်၊ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သည့်အပြင် အားကျရသောအလှူရှင်လည်းဖြစ်၏။ မရှိ၍မလှူရသော်လည်း ဒါနနှင့်ပတ်သက် လျှင် ကိုအေးကို ရူးသွပ်သည်။ သီလနှင့်ပတ်သက်လျှင် တစ်ပါးမျှမကျိုးပေါက်ရန် သတိမူမိသည်။ ဘာဝနာအားဖြင့်အားနည်းသည်ဖြစ်၍ ဒါနနှင့်သီလကို ရှေ့တန်း

တင်ကာ လက်ရှိဘဝ၌ ပျော်မွေ့ နေလိုခြင်းဖြစ်လေ သည်။ မိမိတတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းလိုသည်။ မိမိ ထိန်းသိမ်းနိုင်သမျှ သီလစောင့်မည်။

ယခုဘဝတွင် ဆင်းရဲနုချာသော်လည်း ကိုအေးကိုအနေဖြင့် ရောင့်ရဲနိုင်ပေသည်။ တစ်ဆက် တည်းပင် ရှေ့သွားနောက်လိုက်ညီလှသောဇနီး သည်ကို ကျေးဇူးတင်မိသေးသည်။ ရောင့်ရဲတတ် သော၊ စာနာတတ်သောဇနီးသည်ကြောင့် သမီးလေး ပင်အရွယ်နှင့် မမျှစွာ သိတတ်နားလည်နေခဲ့ သည်။

သမီးလေးဆီအတွေးရောက်သည်နှင့် ကိုအေး ကို၏နှုတ်ခမ်းတို့သည် အလိုလိုကွေးညွတ်ရပြန် ၏။ အသက်ကြီးမှ အကြောင်းပါကြသည်ဖြစ်၍ တစ်ဦးတည်းသောသမီးလေးမှာ လေးနှစ်သာသာ သာရှိနေသေးသည်။ “ဖေဖေ ချောကလက်နော်” ဟူသောအမှာစကားသည် ကိုအေးကိုအလုပ်သွား တိုင်းကြားနေရသောစကားပင်။

ကလေးပီပီ အစားအသောက်ခုံမင်သော် လည်း ချောကလက်နှင့်ယှဉ်လျှင် မည်သည့်အစား အစာကိုမျှ လှည့်မကြည့်တော့သောသမီးဖြစ် သည်။ ကိုအေးကိုသည်လည်း ညနေစာဆန်မရှိ သည်ထက် ချောကလက်မဝယ်နိုင်မည်ကိုသာ တွေးပူတတ်သောအိမ်ထောင်ဦးစီးမျိုးပင်ဖြစ် သည်။ ကိုအေးကို မိမိကိုယ်ကိုတွေးမိရင်းဖြင့် သဘောကျနေလေသည်။

“ဟာ အစ်ကို ဝင်မလာဘဲ ဘာရုပ်ပြုံးနေ တာလဲ”

ရုတ်တရက်ရောက်လာသော ကိုလှမောင် ကြောင့် အတွေးနစ်နေသော သူ့ကိုယ်သူ အမြန်ပင် ဆွဲထူလိုက်ရပေသည်။

“ဘယ်သူမှမတွေ့လို့ပါအစ်ကိုကြီး”
ခေါင်းငုံ့ထားရင်း ဖြေလိုက်မိသည်။

“ဟာဗျာ ကိုယ့်တူ၊ ကိုယ့်သားအရွယ်ကို အစ်ကိုကြီးလို့မခေါ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော် အကူအညီ တောင်းချင်လို့ပါ၊ လာပါအစ်ကိုရ”

နွေးထွေးလှသော ကိုလှမောင်အပြောတို့ ကြောင့် အလွန်ပင်စိတ်ချမ်းမြေ့ရပေသည်။ ကြွေ ပြားပေါ်ခြေထောက်ချရင်း မိမိအိမ်မှဝါးကြမ်းခင်း များကို မြင်ယောင်မိသည်။ ထိုကြမ်းခင်းပေါ် တွင်မူ ချောကလက်စားနေသောသမီးလေးကို မြင်ဖြစ်အောင်ပင် မြင်ယောင်လိုက်မိပါတော့သည်။

(၂)

“ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို ဒီနေ့ဆန်ကုန်သည် တွေလာမယ်အစ်ကို၊ အစ်ကိုသိတဲ့အတိုင်းပဲလေ မောင်ဘအေးကလဲ နေမကောင်းဘူး၊ အစ်ကို ညီမနဲ့ ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ပဲရှိမှာ၊ ဒီတစ်နေ့ တော့ အိမ်မှာစောင့်ပေးပါအုံး”

ကိုလှမောင်စကားများသည် စေခိုင်းခြင်း ထက် အကူအညီတောင်းနေဟန်ပင် သိမ်မွေ့လှပ သည်။

“အခြားနေ့တွေဆို ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒီနေ့က ဧည့်သည်တွေလာမှာဆိုတော့ ကျွန်တော်တစ် ယောက်တည်း အဆင်မပြေလို့ပါ၊ နောက်ပြီး အိမ်မှာစောင့်ဖို့လဲ အစ်ကိုကို ယုံကြည်လို့ပါ”

ကိုအေးကို၏ရင်ထဲ နွေးထွေးသွားသည်။ အမှန်အားဖြင့် “ခြံစောင့်နေမကောင်းလို့ လက်တို လက်တောင်းမရှိဘူး၊ လာစောင့်ပေးပါ”ဆိုလျှင် လည်း အလုပ်သမားဖြစ်သောကိုအေးကိုဘက်မှ ငြင်းဆန်၍မရနိုင်ပေ။ ယခုမှ အတိုင်းထက်အလွန် ‘ယုံကြည်လို့ပါ’ဆိုသောစကား၌ပင် အကြိမ်ကြိမ် မနော့ခွေ့ရသည်။ ကိုအေးကိုဟုဆိုလိုက်လျှင် ရိုးဂုဏ်ဖြင့် လူသိကြသည်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လည်း မိမိကိုယ်ကို လိပ်ပြာလုံစွာ ကျေနပ်ရ စမြဲပင်။

“ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် စောင့်ပေးပါ့မယ်၊ အခုကော ဘာကူပေးရမလဲ”

ကိုအေးကို ခပ်သွက်သွက်ပင် ဖြေကြား လိုက်မိသည်။

“အခုတော့ စည့်သည်အလာပဲ စောင့်လိုက် ပါ၊ သူတို့လာရင်တော့ အတူလိုက်ခဲ့ပေါ့”

ခေါင်းညှိတ်ပြရင်း ခြံဝသို့ငေးကြည့်လိုက် သည်။ သံပန်းတံခါးကြီးသည် ထည်ဝါစွာဖြင့် အိမ်ကြီး၏ အလှကို ပံ့ပိုးပေးနေလေသည်။ ထိုတံခါး ပေါ်မှ ပန်းမက်ပန်းနွယ်များသည် ကျက်သမေရရှိ စွာပင် လှပနေပြန်၏။ ဝါးခြမ်းကို ကွက်ကျားရက် ထားသောမိမိခြံတံခါးနှင့် ယှဉ်ကြည့်မိသည်။ ရင်ထဲတွင် မကောင်းလှပေ။ သူ့အနေနှင့်လောဘ နည်းသော်လည်း စနိုးနှင့်သမီးကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထားချင်သေးသည်။ အဓိကအားဖြင့် သမီးလေး အတွက်ပင်။ သမီးလေးကို ပြည့်စုံစွာကြီးပြင်းစေ လိုသည်။ လိုအပ်ချက်မရှိသည်အထိ ဖြည့်ဆည်း ပေးလိုသည်။ ထို့အတွက်လည်း ကိုအေးကို အသက်ရှင်သရွေ့ ကြိုးစားနေဦးမည်သာ။

“တီ တီ”

ကားဟွန်းတီးသံကြောင့် ခြံတံခါးဝသို့ အမြန်လှမ်းခဲ့ရသည်။ ခြံတံခါးဖွင့်ပေးရင်း ‘လေး လိုက်တာ’ဟု ရေရွတ်လိုက်မိ၏။ ဤနေရာတွင် သမီးရှိနေလျှင် ခြံတံခါးကိုခိုစီးကာ ပျော်နေပေ ဦးမည်။

“ကိုလှမောင်ရှိရဲ့လား”

ရည်မွန်သောအမေးစကားကြောင့် ‘ကိုလှ မောင်၏ မိတ်ဆွေပီသချက်’ဟု တွေးမိလိုက်သည်။

“ရဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့လိုက်ခဲ့ဖို့မှာ ထားပါတယ်”

ကိုအေးကိုဘဝ၌ ပထမဆုံးသောဦးဆောင် ရမှုပင်။ အရှေ့မှနေ၍ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းမိသည်။

ခြေလှမ်းများပင်မြောက်ကြွနေဟန် ခံစားရ၏။ လူမနောသည် အလွန်တရာဆန်းကြယ်လှကြောင်း သတိထားမိရင်း ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်မိပါတော့သည်။

(၃)

“လာဗျာ ကျွန်တော်စောင့်နေတာ၊ အစ်ကို ရေ အနောက်မှာ မှန်ပွဲတွေကုရဲ့လိုက်ပါအုံး”

အိမ်ထဲဝင်ဝင်ချင်း ကိုလှမောင်စကားကြောင့် အနည်းငယ်အံ့ဩရသည်။ အိမ်အနောက်ဘက်မီးဖို ရောက်မှ ကိုလှမောင်အား ပို၍ပင်လေးစားသွားရ ပြန်သည်။

“အစ်ကိုကြီးက ယောကျ်ားလေးမိတ်ဆွေ တွေဆို မောင်ဘအေးကိုပဲ ခေါ်ခိုင်းတတ်တာ၊ ကျွန်မတို့ စကစကသွားလာနေတာမကြိုက်ဘူး”

အသင့်ပြင်ပြီးသားမှန်ပွဲများနှင့် အချို့ရည် များအား လက်ဆင့်ကမ်းရင်း စကားဆိုလိုက်သူမှာ ကိုလှမောင်၏ အိမ်အကူမိန်းကလေးပင်။ ဖော်ရွေ စွာဖြင့် သူ့ကို နှုတ်ဆက်လေသည်။ မျက်လုံး ဝိုင်းဝိုင်း၊ နှာတံပေါ်ပေါ်နှင့် တစ်ယောက်မှာမူ နေ့လယ်စာချက်ပြုတ်နေဟန်တူ၏။ ကိုအေးကို အားလှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း တစ်ချက်သာပြုံးပြ သည်။ သို့သော် အရေးမကြီးလှချေ။ ကိုအေးကို အနေနှင့် မှန်ပွဲများကို ယူချပေးရုံသာ။

“ဟင်”

ဆတ်ခနဲတုန်သွားသောမိမိလက်ကို သတိ ထားမိလိုက်သည်။ သို့သော် မပြင်ဆင်နိုင်စွာ ဆက်၍ အံ့ဩနေမိသေးသည်။

“ဒါ ချောကလက်တွေလား”

တုန်ယင်နေသောကိုအေးကို၏ အသံကြောင့် ကောင်မလေးနှစ်ယောက်စလုံး အံ့ဩစွာစိုက်ကြည့် လာကြလေသည်။

“ဟုတ်တယ်လေ ချောကလက်တွေပဲဟာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ကိုအေးကို အလွန်အံ့ဩနေမိသည်။ ဤ ကဲ့သို့သောချောကလက်မျိုးကို မမြင်ဖူးသေးပေ။ အကောင်းစားထုပ်ပိုးမှုပေါ်တွင်ပြထားသောပုံမှာ ရွံစိုနေသောချောကလက်တောင့်ပင်။ ကိုအေးကို မသိနိုင်သောအသီးလေးများအား မြှုပ်ထည့်ထား သေးသည်။ ‘မြေပဲတောင့်များလားဟု စူးစိုက် ကြည့်မိသည်။ သို့သော် သူ့အနေဖြင့် မဝေခွဲနိုင်ခဲ့ ပေ။

“ဖောက်မထည့်ဘူးလား”

အထဲမှချောကလက်တောင့်ကို မြင်လိုသော ကြောင့်မေးမိခြင်းဖြစ်သည်။ ဖောက်ကြည့်လိုစိတ် ကို ထိန်းသိမ်းထားရသည်မှာ မလွယ်ကူလှချေ။ သူ့ကို တစ်စုံတစ်ခုသောတွန်းအားဖြင့် တိုက်တွန်း နေသလိုပင်။

“ဪ... ဖောက်ထားပြီး မစားတော့ ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ စားချင်ရင် ဖောက်စားကြ မှာပေါ့ဦးလေးရဲ့”

ကိုအေးကို အကြံထုတ်မိသည်။ အထဲမှ ချောကလက်တောင့်ကို မြင်လိုစိတ်အလွန်ပြင်းပြ နေပေသည်။ မြင်ရမှဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် သူ့အတွက် အခွင့်အရေးရှိနေသေးသည်။ မုန့်ပွဲ များအားယူချပေးရင်းဖြင့် ချောကလက်စားမည့် အချိန်ကိုစောင့်ကြည့်နေလိုက်လျှင် အဆင်ပြေနိုင် သည်။ ကိုအေးကိုရင်ထဲတွင် အမျိုးအမည်မသိ ဣပင် လှုပ်ရှားနေရလေသည်။

(၄)

“ချောကလက်စားပါအုံး”

အခြားမုန့်ပွဲများနှင့်ခြားနားစွာ လောကွတ် ဆိုလိုက်မိသည်။ ကိုလှမောင်မှာ အံ့ဩသွားဟန် ဖြင့် ပြန်ပြေးပြလေ၏။ ထို့နောက် “စားကြဗျာ” ဟု အလိုက်သင့်ဆိုကာ ချောကလက်ပန်းကန်ကို ဧည့်သည်များဘက်သို့ ရွှေ့ပေးလိုက်လေသည်။

ကိုအေးကိုရင်ထဲတွင် တထိတ်ထိတ်ဖြင့် စိတ် လှုပ်ရှားနေမိသည်။ ဧည့်သည်တစ်ယောက် ချောကလက်ကိုကောက်ကိုင်လိုက်သည်နှင့် ပို၍ ရင်ခုန်လာရလေသည်။ ထုပ်ပိုးထားသောခရမ်း ရောင်အိတ်ခွံလေးမှာ ဆတ်ခနဲဆွဲဖွင့်လိုက်သော အနေအထားကြောင့် အချိုးမညီစွာပင် ပွင့်ဟလာ ခဲ့လေသည်။ ကိုအေးကိုတစ်ယောက် အသက်ပင် မရှူဝံ့ပေ။ ထွက်ပေါ်လာမည့်ချောကလက်တောင့် ကိုသာ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ပြထားသောပုံ ယက်ပင် ပို၍လှပနေသေးသည်။ စိုးအိနေသော ချောကလက်တောင့်မှာ ဖားရက်စရာမရှိအောင်ပင် သေသပ်လှပနေလေ၏။

“ဒီချောကလက်ကောင်းလိုက်တာ၊ သီဟိုဠ် စေ့ဝါးမိတာ ဆီမ့်နေတာပဲ”

ဧည့်သည်ပြောသောစကားကြောင့် ကိုအေး ကို၏စိတ်ဝင်စားမှုများ ပို၍မြင့်တက်လာရလေ သည်။

“ဟုတ်တယ် အိမ်ကမိန်းမလေ၊ ဘန်ကောက် သွားတုန်းကဝယ်ခဲ့တာဗျ”

ကိုလှမောင်မှာ ဇနီးသည်ကို ချီးကျူးရင်း ချောကလက်အတွက် ဝင့်ကြွားနေဟန်ဖြင့်ဖြေလေ သည်။ ကိုအေးကိုမှာမူ ပို၍ပို၍စိတ်လှုပ်ရှားလာရ ၏။ နှစ်ရာတန်ချောကလက်အား မြိန်ရေရှက်ရေ စားနေတတ်သည့်သမီးလေးကို မြင်ယောင်လာမိ သည်။ ရင်ထဲတွင် တစ်စို့လာရ၏။ အာရုံထဲတွင် ခရမ်းရောင်ချောကလက်တောင့်နှင့် သမီးလေး တို့သာ တဝဲလည်လည်ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။

“အစ်ကိုရေ ဒီငွေတွေကို အစ်ကိုညီမဆီ သွားအပ်ပေးပါ၊ သူ စာကြည့်ခန်းမှာထင်တယ်”

ခက်ချေပြီ။ မိသားစုဝင်မဟုတ်သော ကိုအေးကိုအနေဖြင့် ငွေရေးကြေးရေးအထိမပါဝင် လိုခဲ့ချေ။ သို့သော် ယခုမှ ငြင်းဆန်ခွင့်မရှိနိုင်ပေ။

ကောက်ကိုင်မိသောငွေပမာဏမှာ မနည်းလှ။
သတိထား၍ မယူလိုက်မိသည်။

‘ဪ... ပိုက်ဆံလေးသွားပို့ခိုင်းတာများ၊
ငါကလဲ လျှောက်တွေးနေတယ်’

မိမိကိုယ်ကိုသတိပေးရင်း ပိုက်ဆံထပ်များ
အား မယူလာခဲ့လိုက်သည်။ ‘ဘယ်နှသိန်းလဲ’ ဟု
မှန်းဆကြည့်မိ၏။ ကိုအေးကို မခန့်မှန်းတတ်ပေ။
သည်ငွေများနှင့်ဆိုလျှင် သမီးလေးကို ပြည့်စုံစွာ
ဖြည့်ဆည်းနိုင်မလောက်သည်။ ‘အနီးသည်ကို
ရွေးနားကပ်လေးတစ်ဖန် ဝယ်ပေးချင်မိသည်။’
သမီးလေးကို ချောကလက်အပြည့်ထည့်ထားသော
စီရိုတစ်လုံး လက်ဆောင်ပေးလိုသည်။ ‘အိမ်ခြံ
တံခါးကို ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့လေး ပြန်လည်ပြုပြင်ချင်
မိသည်’ ဟူသောအတွေးများဖြင့် ကိုအေးကိုရင်ထဲ
မောပန်းလာရ၏။ မျက်စိကိုစုံမှိတ်ပြီး ခေါင်းကို
ခါယမ်းလိုက်မိသည်။ သို့သော် အာရုံလွဲ၍မရနိုင်
ပေ။ မွန်းကျပ်နေသဖြင့် ပြေးထွက်လိုလှသည်။
ငွေစက္ကူထပ်များကို ပို၍တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်
လိုက်မိပါတော့သည်။

(၅)

“သိန်းငါးဆယ်မပြည့်ဘူးအစ်ကို၊ ပြန်ရေ
ကြည့်ပါအုံး”

“ဟာ မဖြစ်နိုင်တာ၊ အစ်ကို သေချာစစ်ပြီးမှ
လက်လွှဲယူလိုက်တာ”

ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ တစ်ခဏချင်းပင်
ပွက်လောရိုက်သွားလေသည်။ ကိုလှမောင်သည်
လည်း ငွေစက္ကူထပ်များကိုကောက်လှာသော
ဇနီးသည်ကို မျက်နှာပျက်စွာ ပြန်လည်ချေပ
နေတော့သည်။ ပြန်မည်ဆဲဧည့်သည်များမှာ
မူ နှုတ်ဆိတ်ကာ စောင့်ဆိုင်းနေကြလေသည်။
ကိုလှမောင်ကိုယ်တိုင်ရေတွက်ပြီးမှသာ လက်ခံခဲ့
သည်ဖြစ်၍ ဝေခွဲရခက်နေဟန်ပင်။

ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ တစ်ခဏချင်းပင်

ပွက်လောရိုက်သွားလေသည်။

ကိုလှမောင်သည်လည်း

ငွေစက္ကူအထပ်လိုက်ကိုင်ကာ

ထွက်လာသောဇနီးသည်ကို

မျက်နှာပျက်စွာ

ပြန်လည်ချေပနေတော့သည်။

ပြန်မည်ဆဲဧည့်သည်များမှာ

...

“ဪ... အစ်ကိုရယ်၊ လင်မယားချင်း
ဘာကိစ္စညာရပလဲ၊ နှစ်သိန်းလိုနေတယ်၊ အသေ
အချာပဲ”

ဧည့်ခန်းအတွင်းရှိ မျက်လုံးများသည်
ဇာတ်တိုက်ထားသည့်နှယ် ကိုအေးကိုဆီသို့
ရွေ့လျားလာကြလေသည်။ ကိုအေးကိုရင်ထဲတွင်
လည်း အပူလှိုင်းများ ပြေးလွှားရိုက်ခတ်ကာ
မွန်းကျပ်လာသည်။ ဝံချင်လာသောမျက်ရည်စ
များသည် မျက်ခမ်းစပ်တွင် သောင်တင်လာခဲ့လေ
၏။ နှုတ်ခမ်းများလည်း တဆတ်ဆတ်တုန်လာ
ခဲ့သည်။ နဖူးမှစ၍ ခြေဖျားလက်ဖျားထိ ချွေးစေး
များဖြင့် စေးကပ်လာပြန်၏။

“ကျွန်တော်မမိုးပါဘူးအစ်ကိုကြီး၊ တကယ်
ပါဗျာ”

တောင်းပန်တိုးလျှိုးလိုက်သောကိုအေးကို
အသံများမှာ သိသိသာသာပင် တုန်လှုပ်နေခဲ့လေ
သည်။ အထပ်ထပ်ပြန်ရေပြီးသော ငွေစက္ကူများ
မှာလည်း လေးဆယ့်ရှစ်သိန်းအတိအကျပင်။
ကိုလှမောင်အနေဖြင့် ရိုးသားလှသော ကိုအေးကို

အား မစွပ်စွဲလိုသော်လည်း စဉ်းစားရစက်နေဟန် ရှိလေသည်။

“ဒီလိုလုပ်ဗျာ၊ ဘယ်လိုမှတော့ သဘော မထားပါနဲ့၊ ဒီအခန်းတွင်းက လူအားလုံးကိုရှာဖွေ ခွင့်ပြုပါ”

ကိုလှမောင်က သူ့ရှေးပီသစွာပင် မျှတ သောစကားကို ကြောင်းလှမ်းခဲ့သော်လည်း -

“ဟာ ကျွန်တော်မယူပါဘူး အစ်ကိုကြီး၊ တကယ်ပါ၊ မရှာကြပါနဲ့ဗျာ၊ မတောင်းပန်ပါတယ်” ဟူသော ကိုအေးကိုအသံက အားလုံး၏စိတ်ပင် စားမှုကို မြှင့်တင်ပေးနေသလိုပင်။

“အစ်ကိုမယူရင် အေးဆေးပါဗျာ၊ ဒါကလဲ စိတ်ရှင်းရအောင်ပါ”

ကိုအေးကို အကျောက်အကန်ငြင်းဆန်နေ မိသည်။ မဖြစ်ပေ။ သူ့ကိုရှာဖွေရန်မှာ လုံးဝမဖြစ် နိုင်ပေ။ သူ့ကိုယ်သူသာ အသိဆုံးဖြစ်လေသည်။ တွန့်ဆုတ်စွာပင် ခြေလှမ်းရပ်မိသည်။ ကိုလှမောင် က ရုန်းကန်နေသောကိုအေးကိုထံ တိုးကပ်လာ လေ၏။ နောက်သို့တွန့်ဆုတ်ရင်း ဖယ်ခွာမိချိန်တွင် ကိုလှမောင်၏ လက်များသည် ကိုအေးကို၏ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ဆီသို့ ဖျတ်ခနဲကျရောက်လာခဲ့ သည်။ သို့သော် ကိုအေးကိုက အလျင်အမြန်ပင် ရုန်းထွက်လိုက်မိလေ၏။

“ဟာ”

ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ကျသွားသောအရာမှာ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်အမည်းလေးဖြစ်သည်။ ရှည်မျော မျောနှင့် မတူမပါးအနေအထားပင်။ အသေအချာ ထုပ်ပိုးထားဟန်ဖြင့် ကျစ်လျစ်နေပေတော့သည်။

“အဲဒါပိုက်ဆံမဟုတ်လို့ ဘာလဲ”

ကိုလှမောင်၏ဇနီးသည်က မိန်းမပီပီ ထိန်းချုပ်ရခက်စွာဖြင့် ခံပြင်းနေဟန်တူ၏။ ကိုအေးကို ရှောင်လွှဲ၍မရတော့ချေ။ မျက်နှာတစ်ခု

လုံး ပူနွေးလာရသည်။ မျက်ရည်များလည်း စီးကျ လာခဲ့၏။ မညီသူကိုမျှ ရင်မဆိုင်လိုတော့ပေ။ ရင်မဆိုင်ရဲတော့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကိုအေးကို တစ်ယောက် ဧည့်ခန်းအတွင်းမှ ပြေးထွက်လိုက်မိ ပါတော့သည်။

“ဟာ . . . ဟေ့လူ”

ပွက်လောရိုက်သွားသောအော်သံများကို ကျောခိုင်းလာခဲ့မိသည်။ ရှက်ရွံ့ခြင်း၊ သိမ်ငယ်ခြင်း တို့ဖြင့် သူ၏ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး နားကျင်နေရလေ သည်။ သူ့ဘဝတွင် တစ်ခါမျှမကျူးလွန်ဖူးသော အပြစ်ဖြစ်၍ ပို၍သိမ်ငယ်ရသည်။ သူ့စောင့်ထိန်း ခဲ့ဖူးသောသီလများကြောင့် ပို၍ကြောက်ရွံ့လာ ခဲ့မိသည်။ သိပါလျက်နှင့် သူ အဘယ်ကြောင့် ကျူးလွန်မိသနည်း။ ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းရင်း အရူးတစ်ယောက်နယ် ဆောက်တည်ရာမရနိုင် တော့သောသူမှာ လူရိုးလူဖြောင့်ကြီးကိုအေးကိုသာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

(၆)

ရပ်ကွက်လမ်းထိပ်သို့ပင် ပြန်ရောက်လာခဲ့ ချေပြီ။ ကိုအေးကို၏ ရင်ထဲတွင်မူ ဆီနှင့်နာကျင်နေ မိဆဲသာ။ ရွံရှာဟန်အကြည့်များ၊ ခါးသီးသော အပြောများကို စိတ်အာရုံမှ မည်သို့မျှဖယ်ဖျောက် ၍မရနိုင်ပေ။ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သောမိမိစိတ်အခြေ

အနေကို ပြန်လည်၍လည်းရှင်းပြမနေလိုတော့။ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ကို လက်ဖြင့်စမ်းလိုက်မိသည်။ ထို့နောက် တစ်ရွက်တည်းသောတစ်ထောင်တန် လေးကိုထုတ်ယူကာ လမ်းထိပ်စတိုးဆိုင်အတွင်း သို့ ရဲရင့်ဝံ့ဝင်လာခဲ့၏။

“ချောကလက်တစ်ထောင်မိုးပေးပါ”

အကြောင်းသိနေသောဆိုင်ရှင်က ခပ်ပြီးပြီး ဖြင့်ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ဆိုင်အတွင်းကလွမ်းထွက်မိရင်း မိမိရင်ထဲ မှ အမျိုးအမည်မသိသောခံစားမှုတစ်ခုကို သတိထားလိုက်မိသည်။ မကြာသေးမီကဖြစ်ခဲ့သော ပြဿနာကို အထွေအထူးရှင်းမပြမိခြင်းမှာ ရှက်ရွံ့နေ၍တစ်ကြောင်းတည်းနှင့် မဟုတ်ပေ။ ယခု လောက်ဆိုလျှင် ကြပ်ကြပ်အိတ်အမည်းလေးကို ဖွင့်ဖောက်၍လည်း ကြည့်ပြီးလောက်ချေပြီ။ သို့သော်လည်း ထိုအိတ်ထဲမှစရမ်းရောင်ချောကလက်

နှစ်တောင်ကို မြင်နိုင်ကြမည်သာ။ ပျောက်ဆုံးနေသောပိုက်ဆံကိုလည်း တစ်ထောင်တစ်နေရာတွင် တိကျသောအဖြေနှင့်အတူ ပြန်လည်တွေ့ရှိသွားကြပေလိမ့်မည်။

သက်ပြင်းမောကို မှတ်ထုတ်လိုက်မိသည်။

ခြံတံခါးဝဝင်သည်နှင့် အချို့ဆုံးပြုံးလိုက်၏။ လှည့်ကြည့်လာသောသမီးလေး၏အပြုံးများသည် ကိုအေးကို၏ ရင်တွင်းမှအပူမီးကို ရေစင်နှင့် ဖျန်းပက်လိုက်သည့်နည်း။

သမီးလေးသည် နှုတ်ခမ်းလေးလှုပ်ကာ သူ့ကိုစကားပြောရန် အားယူနေခဲ့ချေလေပြီ။ ထို့နောက် မျိုလှုပ်သောအသံသုံးသုံးလေးသည် ပိုအေးကို၏နားထဲသို့ စိမ့်စမ်းရေပမာ စီးဆင်းဝင်ရောက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

“ဧမဧမှ ချောကလက်ပါလားဟင်”။ ။

သက်မွန်(လေးမျက်နှာ)

စာမူများပေးပို့နိုင်ပါသည်

မြဝတီမဂ္ဂဇင်းအား စာမူများပေးပို့လိုကြပါလျှင် တာဝန်ခံစာတည်း၊ မြဝတီစာပေတိုက်၊

အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊(၁၅)ရပ်ကွက်၊

ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးနှင့် အောက်ဖော်ပြပါ အီးမေးလ်လိပ်စာသို့ ဝင်ရောက်ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

Email: mwdliteraturehouse@gmail.com

သို့မဟုတ်

ရန်ကုန်ရုံးခွဲ၊ အမှတ် ၁၈၁၊ ၃၂ လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးဟူ၍ လိပ်စာတပ်ပြီး ပေးပို့နိုင်ကြပါသည်။

စာတည်းအဖွဲ့

၁၅၈ မြတ် ရသစုံမဂ္ဂဇင်း

(၁)

ကျောက်မြတ်သည် ဆိုင်းနောက်ထ လူရွှင်တော်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဆိုင်းရိုင်း သွားရာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ လိုက်လံကပြအသုံးတော်ခံရင်း မတ္တရာသူ မသိန်းခင် နှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။ မသိန်းခင်က အညာသွေး၊ အညာဟန်ဖြင့် ညိုညိုညက်ညက် ပင်။ ရွက်ကြမ်းရေကျို ကြည့်ပျော်ပျော်ဖြစ်သည်။

ကျောက်မြတ်မှာ အလှူအတန်းပေါများသော ပွင့်လင်းရာသီတွင် အိမ်ကပ်သည် ဟူ၍သိပ်မရှိ။ ယုတ်စွအဆုံး သားကလေးမွေးသည်အချိန်၌ပင် အိမ်တွင်မရှိ။ မသိန်းခင် မွေးနိုင်ပါ့မလား၊ နေမှကောင်းရဲ့လား၊ ကလေးကရော အင်္ဂါစုံပါ့မလားစသည့် 'လား' ပေါင်းများစွာနှင့်ပင် ကပြအသုံးတော်ခံမနေရပါ။

(မြဝတီပွင့်သစ်)

နိုင်ကြည်သားနေ အဖေ

သို့ရာတွင် ကလေးရောလူကြီးပါ ကျန်းမာစွာမွေးသည်ကြားရ၍ အတော်ပင် ပျော်ခဲ့ရသည်။ ကနေသည်မှာလည်း သွက်လွန်းသဖြင့် ကျောက်မြတ်နှင့် တွဲဖက်စိန်အောင်က -

- “ကျောက်မြတ် မင်း ဒီနေ့တယ်သွက်ပါလား၊ ငါသိတယ်နော်”
- “ပျော်ဆို မင်္ဂလာသတင်းကြားရတာကိုးကွ”
- “ငါသိပါတယ်ကွာ၊ မင်းမွေးထားတဲ့ခွားမကြီး သားကျလို့ဆို”

“အထီးလေးကွ၊ နှာကျားလေးနဲ့၊ ဟာ . . .
ငါ့မိန်းမ ကလေးမွေးတာကို ဇွားနဲ့နှိုင်းနေတယ်” ဟု
ပြန်ပြန်ရသည့်။ ဆိုင်းနောက်ထ လူရွှင်တော်ဟူ
သည်မှာ ဤသို့သာပင်မဟုတ်ပါလား။

(၂)

ဆိုင်းနား၍ ပြန်ရောက်လာသောအခါ
ချစ်ဇနီးနှင့် သားလှရတနာအနားမှ တစ်ဖဝါးမှ
မခွာ။ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုက မဆုံးနိုင်။ တစ်ရက်
မမျှော်လင့်ထားသောသတင်းဆိုးကို ကြားလိုက်ရ
သည်။ ကျောက်မြတ်တို့ဆိုင်းဆရာ ဦးနောက်သွေး
ကြော့ပြဟ်တာ ရုတ်တရက်ကွယ်လွန်ခြင်းပင်။
ကျေးဇူးရှင်ဆရာသမားအတွက် စိတ်ထိခိုက်မှု
သည် ဆိုဖွယ်ရာမရှိ။

ဆရာနာရေးအတွက် လူကိုယ်တိုင်မသွား
နိုင်ခြင်းကို ဆရာက နားလည်ပေးလိမ့်မည်။ ဆရာ
အတွက် ရည်စူးကုသလိုက် သားလေးတစ်နှစ်ပြည့်
မွေးနေ့မင်္ဂလာနှင့်ပေါင်း၍ ဆွမ်းကပ်အမျှဝေခဲ့
သည်။

သည်လိုနှင့် တခြားဆိုင်းများတွင်ကရန်
သွားရောက်စကားပြောကြည့်တော့လည်း အဆင်
မပြေ။ သူ့လူနှင့်သူပြည့်နေသဖြင့် လိုအပ်လျှင်
ခေါ်ပါမည်ဟုသာဆိုသည်။ စာတံသဘင်ဘက်ကူး
ရန်ကြိုးစားကော့လည်း အဆင်မပြေပြန်။

မသိန်းခင်ကတော့ -

“ကိုကျောက်ရယ် ပွဲကမနေပါနဲ့တော့၊ ဒီ
အရပ်မှာပဲ အလုပ်လုပ်ပါတော်၊ ဒီမှာလဲ ယာလေး
ဘာလေးမှာ နေ့စားအလုပ်တော့ပေါပါတယ်”

“ငါလဲသိပါတယ်မခင်ရာ၊ ငါ့ငါ့သနာကိုး
ဟ၊ ခုလို ပွဲမလိုက်ရတော့ ဆရာကိုသိပ်သတိရတာ
ပဲ၊ ဟိုကောင်စိန်အောင်လဲ ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်
ပေါက်မှန်းမသိဘူး၊ အဆင်မှပြေပါ့မလားမသိ
ဘူး၊ ဟူး . . .”

သက်ပြင်းတွေချရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိ။
သို့သော် သားလေးအတွက် ဝါသနာကိုလည်း
စွန့်သင့်စွန့်ရပေလိမ့်မည်။

(၃)

သုံးနှစ်သုံးမိုးအချိန်သည် ဘာမျှမကြာ
လိုက်။ ကျောက်မြတ်လည်း နေ့စားအလုပ်သမား
ဘဝဖြင့် အသားကျနေပြီ။ ထောင့်ငါးရာတန်ဖုန်း
ဆင်းကတ်များပေါ်လာသလို လူမှုကွန်ရက်လည်း
ခေတ်စားနေသည်။ ကျောက်မြတ်လည်း ဖုန်းလေး
တစ်လုံးဝယ်ကာ ‘လူရွှင်တော်ကျောက်မြတ်’
ဟူသောအမည်ဖြင့် အကောင့်ဖွင့်လိုက်သည်။
တိုက်ပုံဝတ်၊ ခေါင်းပေါင်းပေါင်းကာ ဓာတ်ပုံရိုက်
ပြီး ပရိပိုင်ပုံတင်ထားလိုက်၏။ တစ်ရက်တွင်
သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စိန်အောင်က မိမိကို လာအက်ပ်
(add)တော့ ပျော်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။ စကားတွေ
ပြောကြသည်။ သူ့ပြောစကားအရ ဆရာဆုံးပြီး
နောက် သူ့လဲကားဝပ်ရှော့တစ်ခုတွင် အလုပ်ဝင်
လုပ်ကြောင်း၊ ထိုဝပ်ရှော့တွင် အလုပ်လုပ်နေရင်း
ပြေလည်သောင်သာသော တစ်ခုလပ်အမျိုးသမီး
ကြီးနှင့် အိမ်ထောင်ကျသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယခု
သမီးတစ်ယောက်ရနေကြောင်းစသည်ဖြင့် သူ
အကြောင်း၊ ကိုယ့်အကြောင်းပြောဖြစ်ကြသည်။
နောက်ဆုံး သူပြောသောစကားတစ်ခွန်းကြောင့်
သုံးနှစ်သုံးမိုးကြိုးစားဖျောက်ထားသောလူရွှင်
တော်ပိုးသည် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ရင်ကိုလာတောင့်
တော့၏။

လူမှုကွန်ရက်သုံးကာ စိန်အောင်နှင့်ပြန်တွေ့
ကြောင်း မသိန်းခင်ကိုပြောပြနေချိန်တွင် သား
ကလေးကအနားတွင် ကော်ပတ်ရုပ်ကားလေးဖြင့်
ကစားနေ၏။

“မခင်ရေ . . . စိန်အောင်ကြီးနဲ့ပြန်ဆုံပြီ
ဟ၊ ဒီကောင်အခု တော်တော်အဆင်ပြေနေတယ်

ဟ၊ အခု ရန်ကုန်မှာ အငြိမ်ပြိုင်ပွဲရှိတယ်တဲ့၊ ပထမဆုံး ဆယ်သိန်းတောင်ရမှာတဲ့၊ ဆုမရလဲ ကိုယ့်ကို လူသိမှာတဲ့၊ လူသိရင်တော့ စီဒီယိုလေး၊ ဘာလေးရိုက်ခွင့်ရမှာပေါ့ဟာ”

“ဒီအတိုင်းလေးလဲ အဆင်ပြေနေတာပဲ ကိုကျောက်ရယ်၊ တော်ကြာ ထင်ထားသလိုဖြစ် မလာရင် ဒုက္ခ”

“အဲဒီလိုတော့မပြောပါနဲ့ကွာ၊ ငါဝါသနာ ပါတာလုပ်ပါရစေ၊ နောက်ပြီး ငါဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ၊ အမှန်ကတော့အိမ်လေးကိုရောင်းပြီး ရန်ကုန်မြို့အစွန် မှာ အခြေချကြတာပေါ့၊ ငါ့သားလေးလဲ ရန်ကုန် မှာ ကျောင်းတက်ရမယ်၊ မြို့အစွန်ဆိုတော့ ထမင်း ဆိုင်လေးဘာလေးဖွင့်လို့ရမယ်၊ ငါတို့စွန့်ကြဲမယ်၊ ငါ့အနုပညာကို ယုံစမ်းပါဟာ၊ မဝတ်ပါဘူး၊ ငါ့ သူငယ်ချင်းစိန်အောင်လဲ ရှိတာပဲဟာ”

“အခြေချက်အနေချက်တွေဖြစ်ကုန်ပါ့မယ် ကိုကျောက်ရယ်၊ ရှင်ထင်သလောက် ရန်ကုန်က မလွယ်ဘူးတော့၊ ရှင်မသိတာလဲမဟုတ်ဘဲနဲ့၊ ခေါင်းမမာစမ်းပါနဲ့၊ လူရွှင်တော်ဖြစ်အုံးတော့ ကိုယ့်လိုချင်တဲ့ဈေးရရှိက ကြိုးစားရအုံးမှာ၊ ရှင် ဆိုင်းနောက်ထလုပ်တဲ့ တစ်နှစ်ဝင်ငွေနဲ့ အခုနေ့စား လုပ်တဲ့တစ်နှစ်ဝင်ငွေ ဘယ်ဟာပိုရလဲ”

စကားတွေက မာကျောလာကြသည့်။ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရာမှ စကားတိုက်ပွဲဖြစ်လာ၏။

“ဒီမှာ ကိုကျောက် - ဒါကျွန်မအိမ်၊ ဒါကို ရောင်းပြီး မလိုက်နိုင်ဘူး၊ ရှင်ကိုယူခဲ့တာဟာ ရှင် ကိုချစ်လို့၊ ရှင်လူပြန်အလုပ်ကို လေးစားလို့မဟုတ် ဘူး”

မသိန်းခင်၏ မီးမြှားအသွင်စကားတွေက ကျောက်မြတ်၏ ရင်ကို လာစိုက်သည်။ အသည်း နာသွားသောကျောက်မြတ်သည် မသိန်းခင်ကို စပ်စူးစူးကြည့်ပြီး -

“ဒီမယ် မသိန်းခင် နင်က ငါ့မယား၊ အေး- အတ္တကြီးတယ်ပဲဆိုဆို ငါ့မယားက ငါ့အနုပညာကို လေးစားရမယ်၊ ဟုတ်ပါတယ် ငါက လူပြက်၊ လူရွှင်တော်၊ ထမင်းရှင်ဟင်းရှင်တွေကို ရယ်မော စေတဲ့သူကွ၊ လူပျက်တော့မဟုတ်ဘူး”

မသိန်းခင်က သူ့စကားမှားသွားမှန်း သူ့ ဘာသာသိသည်။ ကျောက်မြတ်တစ်ယောက် လူရွှင်တော်အလုပ်ကို မပြတ်နိုင်မှန်းလည်းသိသည်။ နောက်ပြီး မသိန်းခင်ကိုယ်တိုင်က သည်လင်နှင့် သည်သားကိုမပြတ်နိုင်တာ သူ့ဘာသာအသိဆုံး။ နောက်ဆုံးတွင် အထုပ်ဆွဲလိုက်ဖို့ရာ ဆုံးဖြတ်ရ တော့သည်။

(၄)

ကျောက်မြတ်တစ်ယောက် ရန်ကုန်မြို့၊ မင်္ဂလာဒုံဘက် ချောင်ကျကျနေရာတွင် ပေနှစ်ဆယ်၊ ပေခြောက်ဆယ်မြေကွက်လေးဝယ်လိုက်၏။ မြေက ချုံတွေ၊ မြက်တွေနှင့်။ ထိုသို့ဝယ်လိုက်နိုင်သည့် အတွက် စိန်အောင်ကို ကျေးဇူးတင်ရပေမည်။ မသိန်းခင်၏ အိမ်ရောင်းရငွေက အိမ်ပြန်ဝယ်ရန် ပင်မလောက်။ စိန်အောင်က စိုက်ပေးရှာသည်။ အိမ်ခပ်သေးသေးလေးတစ်လုံးဆောက်ဖို့ပင် သစ်၊ ဝါး၊ ခနီကအစ ကူညီရှာသည်။ အဆင်ပြေပြန် ဆပ်ပါဟုဆိုသဖြင့် ကျေးဇူးတင်ရ၏။

မသိန်းခင်က စိတ်ဓာတ်ကျသည့် အရိပ် အငွေပြသဖြင့် နှစ်သိမ့်ရသည်။ သားတော်မောင် ကတော့ နေရာအသစ်သို့ရောက်လာ၍ စူးစမ်းသည့် သဘောသာရှိခဲ့၏။

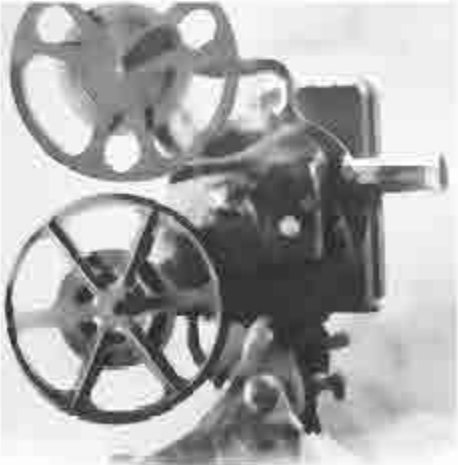
အငြိမ်ပြိုင်ပွဲတော့မည်မို့ ပြက်လုံးတွေ တိုင်ပင်ကြသည်။ ဝါရင့်လူရွှင်တော်ကြီးတစ်ဦးက လည်း စွန်းတောက်၊ အခံ၊ အအုပ်၊ အပြေး၊ အလေး၊ လေပူ၊ လေအေး စသည်တို့သာမက သမားစဉ် ပြက်လုံးများကိုပါ ပြန်သင်ပေးသည်။

ကျောက်မြတ်နှင့်စိန်အောင်တို့က ဆုရချင်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်တွင် စိန်အောင်က သွက်သဖြင့် ကျောက်မြတ်က ခံဘက်ကဖြစ်သည်။ ထိုသို့ခံရရာတွင်လည်း အခံကောင်းမှ ပြက်လုံးက ဝက်ဝက်ကွဲမည်။ နှစ်ယောက်အတွဲညီရမည်။ သူတို့နှစ်ယောက်က ဆိုင်းနောက်ထ အတူကဖူးကြသည်မို့ သိပ်တော့မည်ရပေ။

(၅)

အငြိမ်းပြိုင်ပွဲတွင် တတိယဆုရသည်။ ဆုငွေငါးသိန်းရသဖြင့် တစ်ယောက်နှစ်သိန်းစီခွဲယူကြပြီး ကျန်သည့်ပစ္စည်းကို ပညာသင်ပေးအောင်ပါရင်လူရွှင်တော်ကြီးကို ကန်တော့ကြသည်။ လူရွှင်တော်များသည် မိမိထက်ပါကြီးသောလူရွှင်တော်ကြီးများကို အဖေကြီးဟုခေါ်ကြသည်။ ထိုအလေ့အထမှာ ချစ်စရာကောင်းပါသည်။ (ဤကား - စကားချုပ်)

ကျောက်မြတ်နှင့်စိန်အောင်ကို လူသိလာကြသည်။ ဗီဒီယိုလေးရိုက်ရသည်။ ရုပ်ရှင်ကလည်း ဖြိုးဖြိုးဖြောက်ဖြောက်ရိုက်ရသဖြင့် စီးပွားရေးအနည်းငယ်ချောင်လည်လာသည်။ စိန်အောင်ကိုလည်း အကြွေးပုံဆပ်နိုင်လာ၏။ မသိန်းခင်လည်း ထမင်းဆိုင်လေးထွက်နိုင်လာသဖြင့် စီးပွားရေးကက်လာသည်။ နောက်နှစ်ကွင်တော့ အိမ်ကလေး

ကို ခိုင်ခံ့အောင်ပြန်ဆောက်မည်။ သားလေးကို ရှင်မြပေးမည်ဟုလည်း စိတ်ကူးထားသည်။

လောကသည် သမုဒ္ဒရာကြီးဖြစ်သည်။ လူတို့သည် လှိုင်းလုံးကြီးများပင်။ သမုဒ္ဒရာကြီးထဲတွင် လှိုင်းများသည် အတက်အကျဖြင့် ကျင်လည်နေကြသည်။ ကျောက်မြတ်တို့သည်လည်း လှိုင်းများပင်မဟုတ်ပါလော။

(၆)

ဗီဒီယိုဖျားကွက်ပျက်လာပြီ။ ထုတ်လုပ်သူများကလည်း ဗီဒီယိုသိပ်မရိုက်ကြတော့ဘဲ ရုပ်ရှင်ပြောင်းရိုက်လာကြသည်။ ထိုအခါ လူရွှင်တော်တချို့နှင့် လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များ အလုပ်ရှားလာသည်။ ကျောက်မြတ်တို့နောက်တွင်လည်း တက်သစ်လူရွှင်တော်လေးများက ပြိုင်ပွဲမှ တဖွဲဖွဲတက်လာကြသည်။ ရုပ်ရှင်ဧပြေပြစ်သောလူရွှင်တော်လေးများက မင်းသား၏ သူငယ်ချင်း၊ တချို့က မင်းသား၏ တပည့်စသည်ဖြင့် နေရာရကြသော်ငြား ကျောက်မြတ်တို့လို ရုပ်ရှင်သိပ်မရိုက်သည့် လူရွှင်တော်များအဖို့ ရုပ်ရှင်ဘက်တွင် နေရာရှားလာသည်။ တချို့ ရှေးဦးနောက်ဦး လူရွှင်တော်ကြီးများပင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမရိုက်ရ၍ ညည်းရသည်ဆိုတော့ ကျောက်မြတ်တို့အတွက် ဆိုဗွယ်ရာမရှိပေ။

ကျောက်မြတ်တစ်ယောက် ရုပ်ရှင်မရိုက်ရသည်မှာကြာပြီ။ မသိန်းခင်၏ ထမင်းဆိုင်ကလေး ရှိ၍သာ မငတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ရက်တစ်ရက် ဘယ်သူများခေါ်ရိုက်မည်လည်းဟု မျှော်ရသည်မှာလည်းအမော။ တစ်ရက်သောတနင်္ဂနွေနေ့တွင်တော့ ယခင်ဗီဒီယိုခေတ်က ရွတ်တင်မန်နေဂျာ၏ ဖုန်းပင်လာသည်။ လူလိုသဖြင့် တစ်နေ့တာလာရိုက်ပေးပါဟုဆိုသည့်အတွက် ကျောက်မြတ်ပျော်သွားရ၏။ ပျော်လွန်းသဖြင့် မသိန်းခင်ကို -

“မခင်ရေ ဒီနေ့ ငါ ကားရိုက်ရတော့မယ်
ဟေ့၊ သားကိုလဲ ဗဟုသုတရအောင်ခေါ်သွားမယ်”

“သဘော သဘော၊ သားကိုတော့ ဂရုစိုက်
ခေါ်သွားနော်”

“အေးပါဟ”ဟုဆိုကာ သားကိုလက်ဆွဲ၍
ကားမှတ်တိုင်ဆီထွက်ခဲ့သည်။

(၇)

ကျောက်မြတ်သရုပ်ဆောင်ရမည့်အခန်းကို
ဗ္ဗဟင်မန်နေဂျာက ပြောပြနေသည်။

“ဒီလိုဗျာ ခင်ဗျားက ဒီပန်းခြံထဲမှာ လိုက်
တောင်းတဲ့ သူတောင်းစားပေါ့ဗျာ၊ အထူးသဖြင့်
ထီးလေးတွေကွယ်ထားတဲ့ သမီးရည်းစားအတွဲတွေ
ဆိုရင် မပေးမရင်း ဘေးနားရပ်နေတာမျိုး၊ သဘော
ပေါက်တယ်နော်၊ ခိုင်ယာလော့စ်ပြောစရာမလိုဘူး၊
အမူအရာက ဂျစ်တစ်တစ်မှုန်တေတေဆိုရပြီ၊ အဲဒီ
မှာ ခင်ဗျားက မင်းသားနဲ့မင်းသမီးထီးကွယ်ပြီး
ချိန်းတွေ နေချိန်မှာ ဂူကြီးသွားရပ်နေမယ်၊
မင်းသားက သွားဖို့ပြောမယ်၊ ခင်ဗျားက မသွား
ဘူး၊ အဲဒီမှာ မင်းသားနဲ့မင်းသမီးက စိတ်လေပြီး
ထွက်သွားမယ်၊ အဲဒါကို နောက်က တကောက်
ကောက်လိုက်တယ်၊ မင်းသားနဲ့ ပြဿနာဖြစ်မယ်၊
မင်းသားက ဆောင့်ထွန်းလိုက်မယ်၊ ခင်ဗျား မင်
ထိုင်ရက်လဲကျမယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ လူ လေး၊ ငါး
ယောက်လောက်ဝင်လာမယ်၊ ဖုန်းနဲ့ဓာတ်ပုံရိုက်
မယ် ဒါပဲ၊ အိုကေနော်”

“အိုကေ”

ထိုစဉ် မင်းသားရောက်လာသည်။ အဝတ်
အစားအလန်းစားများဖြင့် ရောက်လာသည်။
သူ့နောက်တွင် ထီးဆောင်းပေးသူနှင့် ခုံသယ်သူ
များလည်း ပါလာသည်။ သူလာသည်ကိုမြင်တော့
ရိုက်ကွင်းပေါ်မှလူများက အားရဝမ်းသာနှုတ်ဆက်
ကြသည်။ လာကြည့်နေကြသောပရိသတ်အထဲမှ

ကောင်မလေးတစ်ချို့က မင်းသားနှင့်ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်
ကြသည်။

ထိုမင်းသားကို သားကလေးက အားကျ
သောမျက်ဝန်းများဖြင့် ငေးကြည့်နေသည်ကို
ကျောက်မြတ်တွေ့လိုက်ရ၏။ တစ်ဆက်တည်းမှာ
ပင် ‘ငါ့သားလေးလဲ ကြီးလာတဲ့အခါ မင်းသားဖြစ်
ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ’ဟု တွေးလိုက်၏။

ကျောက်မြတ်ပါဝင်သော အခန်းရိုက်ကူး
ပြီးပြီ။ ဟခြားအခန်းတွေအတွက် ကျောက်မြတ်
မလိုတော့။ ဗ္ဗဟင်မန်နေဂျာက ပိုက်ဆံရှင်းပေး
လိုက်သည်။ အချိန်က နေ့လယ်ဖြစ်နေသဖြင့် သား
ကလေးကို ပြည်သူ့ရင်ပြင်လိုက်ပို့ရန် ကားငှားပြီး
ထွက်လာခဲ့၏။ ကားပေါ်တွင် သားကလေးက
ကောက်ကာဝင်ကာပြောလာသည်။

“အဖေ”

“ဟေ”

“သား ရုပ်ရှင်မင်းသားဖြစ်ချင်တယ်”

“ဪ . . . သားရယ် အဖေလဲဖြစ်စေ
ချင်တာပေါ့၊ အနုပညာဝါသနာပါရင် အနုပညာ
သမားဖြစ်ရမှာပေါ့၊ အဖေတစ်ယောက်လုံးရှိတာပဲ၊
ငါ့သားကိုသင်ပေးမယ် စိတ်ချ”

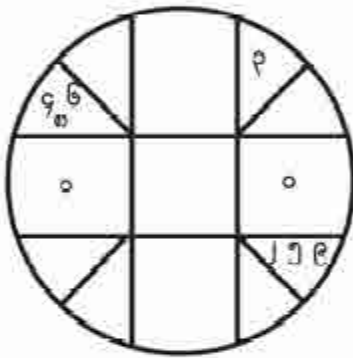
“အဖေကလဲ သားက ဟိုဦးဦးလို ထီးမိုး
ပေးတဲ့သူရှိတဲ့မင်းသားဖြစ်ချင်တာလေ၊ အဖေလို
သူတောင်းစားလုပ်ရတဲ့လူပြန်တော့မဖြစ်ချင်ဘူး”

ကျောက်မြတ်ရင်ထဲ၌ ဆို့နှင့်သွားပြီး သား
ကလေးကို တင်းကျပ်စွာဖက်လိုက်၏။ မျက်ဝန်း
တွင် ဝေဒနာလောသောမျက်ရည်တို့ကို ထိန်းသိမ်း
ရင်း -

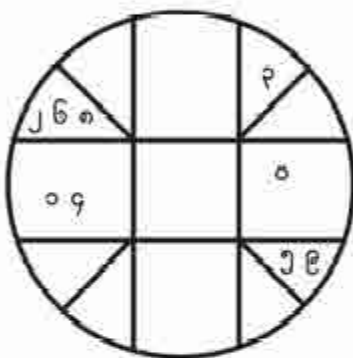
“ဖြစ်ရမှာပေါ့သားရယ်၊ ငါ့သားလေးကြီး
လာတဲ့အခါ မင်းသားဖြစ်ရမှာပေါ့”ဟု လေးလေး
ပင်ပင်ကြီး ပြောလိုက်ပါတော့သတည်း။ ။

နိုင်ကြည်သားနေ

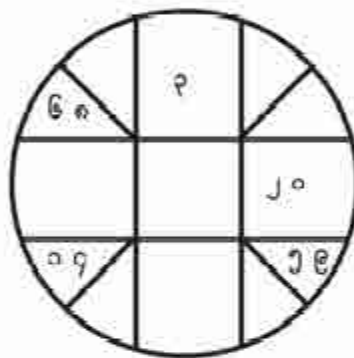
စံ - ဇာဏီဘိ ၁၂ လရာသီဟောကိန်း ၂၀၂၀ ဖြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လ

၁ - စ - ၂၀၂၀

၁၅ - စ - ၂၀၂၀

၃၀ - စ - ၂၀၂၀

ဩဂုတ်လသည် သိဟ်ရာသီ (Leo) စ ဒီဂရီမှ ကန်ရာသီ (Virgo) ၉ ဒီဂရီအတွင်းတည်ရှိသည်။
ဩဂုတ်လ ၁ ရက်မှ ၂၃ ရက်အထိရက်များသည် သိဟ်ရာသီအတွင်းတည်ရှိ၍ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်
(Sun) မှ ပိုင်စိုးသည်။ ဩဂုတ်လ ၂၄ ရက်မှ လကုန်အထိရက်များသည် ကန်ရာသီအတွင်းတည်ရှိ၍
ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် (Mercury) မှ ပိုင်စိုးသည်။ မြန်မာ့ရိုးရာအယူအဆအရ ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်
ရက်ကောင်းများသည်ကား ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅ ရက်တို့ဖြစ်သည်။ ၎င်းရက်များတွင် ခေါင်းဆေး၊
ခေါင်းလျှော်ပြုက လူ၊ နတ် ချစ်ခင်မည်။

ဝိဿ ရာသီမှာ:
(Mar 21 မှ
April 20 ကြား)

ဆောင်ရွက်သမျှ အောင်မြင်မည်။ အပြိုင်အတိုက်အခံ ယှဉ်ပြိုင်လာသူ အားလုံးအပေါ် အနိုင်ရမည်။ စတင်ဆောင်ရွက်သောကိစ္စမှန်သမျှ အောင်မြင် အောင်အဆုံးသတ်နိုင်မည်။ အလုပ်လက်မှုများ လုပ်ငန်းရရှိမည်။ မိမိရည်မှန်း ထားသည်ထက် ကောင်းမွန်သောအလုပ်ကိုရမည်။ လုပ်ငန်းခွင်တွင် ရာထူးတိုး တက်ခြင်းရှိမည်။ အဆင့်မြင့်ကိစ္စများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်မည်။ ငွေကြေး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်၍ ကောင်းသောအကျိုးအမြတ်ရရှိမည်။ စွန့်စား၍ စတင်ဆောင်ရွက်လိုက်သောကိစ္စတို့မှ ကောင်းသောအကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းမည်။ နှုတ်မှပြောဆိုသောစကားအပေါ်တာဝန်ယူခြင်း၊ အမှန်တရား ကို ခွဲခြားသိမြင်၍ မှန်ကန်သောဘက်မှ ခိုင်မာစွာရပ်တည်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက် သမျှကိစ္စအဝဝအပေါ် လုံ့လဝီရိယထား၍ လုပ်ကိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ကောင်းသောအကျိုးဆက်ကို ရရှိမည်။

ယတြာ - အင်္ဂါနေ့တွင် သံဃာတော်တို့ကို ဆန်အလှူဒါနပြုပါ။ စက်ပစ္စည်းဟောင်းများစွန့်ပစ်ပါ။

မူလစိစဉ်ထားသည်ကတစ်မျိုး၊ လက်တွေ့အနေအထားအရ ဆောင်ရွက် ရသည်ကတစ်မျိုးကြီးမည်။ ပစ္စည်းလျှော့ငြိမ်းခြင်း၊ ဈေးကစားခြင်းမပြုရ။ စက် ပစ္စည်း၊ လှုပ်စစ်ပစ္စည်းများကို သတိထား၍ ကိုင်တွယ်ပါ။ ငွေကြေးအပေးအယူ သတိရှိပါ။ ကိုယ်တိုင်တွင်လည်းကောင်း၊ မိသားစုအကြီးအကဲတွင်လည်းကောင်း မတော်တဆထိခိုက်မှု အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်သည်။ မောင်နှမသားချင်းများ အတွက် စိတ်ပင်ပန်းရမည်။ အိမ်အနီးအပါးတွင် မီးလန့်မည်။ အန္တရာယ်မရှိပါ။ လုပ်သမျှကစဉ်ကလျားဖြစ်မည်။ ကောင်းမယောင်နှင့် ဆိုးသည်။ မိမိအပေါ် နှောင့်ယှက်လာသောသူများနှင့်တွေ့မည်။ ကူညီမည်ဟုကတိပေးထားသော သူများပင် အဆင်မပြေဘဲ အခက်အခဲများကြီးမည်။

ဗြိဿ ရာသီမှာ:
(April 21 မှ May
21 ကြား)

ယတြာ - သောကြာနေ့တွင် သစ်သားအဆွေးများ ရှာဖွေစွန့်ပစ်ပါ။ သစ်သီးဆွမ်းကပ်လှူပါ။

မေထုန် ရာသီမှာ:
(May 22 မှ
June 21 ကြား)

မတော်တဆထိခိုက်မှုအန္တရာယ် အထူးပြုဂရုစိုက်ရမည်။ ယာဉ်ကား မောင်းနှင်မှုဂရုစိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေးအညံ့ကြီးက မပေါ့အပ်ပေ။ ချက်ချင်း ဗသးကုသမှုခံယူပါ။ နားဖျေးကိစ္စဟစ်ခုပါပင်ကူညီပေးဖို့မရှိမည်။ ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်ပြီးဆောင်ရွက်လိုက်သောကိစ္စမှ ကောင်းသောအကျိုးဆက်ရရှိမည်။ အချိန်ယူဆုံးဖြတ်လေ၊ တွေ့တွေ့ဟုဖြစ်စရာကြီးမည်။ လုပ်ငန်းဟောင်းများ ရပ်တန့်၍ လုပ်ငန်းအကြံသစ်များ တစ်စလုပ်ကိုင်ရမည်။ ယှဉ်ပြိုင်မှုများ အောင်မြင်မည်။ အတတ်ပညာကိုအခြေတည်၍ ဆောင်ရွက်သောကိစ္စများမှ

ထင်ရှားသောတိုးတက်မှုရရှိမည်။ ခြံမြေကိစ္စ၊ နေရာထိုင်ခင်းကိစ္စတို့အတွက် ပြောဆိုဆောင်ရွက်မှုများ အဆင်ပြေမည်။ ငွေကြေးလက်လွှဲလက်ပြောင်း သတိရှိပါ။ ကြိုတင်တွက်ဆ၍မရသောပြဿနာများ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုးကြုံမည်။

ယတြာ - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ယပ်တောင်ဟောင်းများ ရှာဖွေစွန့်ပစ်ပါ။ ဖရုံယိုဘုရားကပ်လှူပါ။

ကရကဋ် ရာသီဖွား
(June 22 မှ
July 22 ကြား)

စိတ်ချမ်းမြေ့စရာများ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုးကြုံမည်။ ကြီးပမ်းဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်သောကိစ္စမှန်သမျှ ကောင်းကျိုးရရှိမည်။ စာရင်းဇယားကိစ္စများ ပြေလည်အောင်ဖြေရှင်းနိုင်မည်။ အရပ်ဝေးနှင့် ဆက်စပ်ပြီးဆောင်ရွက် သောကိစ္စတို့မှ အဆင်ပြေအကျိုးဆက်ရရှိမည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှန်သမျှကို ပြီးမြောက်သည်အထိ လုပ်ကိုင်နိုင်လိမ့်မည်။ တစ်ပါးသူထံမှအကူအညီကို အားကိုးအားထားပြုခြင်းထက် ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်သည်က ပို၍ အဆင်ပြေမည်။ ကိုယ်ကလိုက်လံကူညီခြင်းကြောင့် အခက်အခဲကြုံနေ သူများ အဆင်ပြေမည်။ အလှူအတန်းများကြုံမည်။ အရေးကြီးသော စာရွက်စာတမ်းများ စနစ်တကျထိန်းသိမ်းပါ။ နေအိမ်တွင် လူဝင်လူထွက် များပြီး စကားရှုပ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းခိုးပွက်ခြင်းခံရမည်။

ယတြာ - တနင်္လာနေ့တွင် ကျောက်ကျောမုန့် ဘုရားကပ်လှူပါ။ ကော်ခုံအကျိုးအပဲ့များ ရှာဖွေ စွန့်ပစ်ပါ။

ရည်ရွယ်ထားခြင်းမရှိဘဲ ရုတ်တရက်လုပ်လိုက်သောကိစ္စမှ ထူးထူး ခြားခြားအဆင်ပြေသောအနေအထားကိုကြုံမည်။ စိတ်ကူးထားသည့် လမ်းကြောင်းနှင့်မတူညီသော်လည်း အခြေအနေကတောင်းဆိုလာသော အနေအထားကို ဦးစားပေးပြီးလုပ်ခြင်းဖြင့် တိုးတက်မှုကိုရရှိမည်။ အနီ ရောင် လက်ဆောင်ပစ္စည်း၊ နေကြာပန်းပုံလက်ဆောင်ပစ္စည်းရရှိလိမ့် မည်။ ဤသို့ကြုံပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း မေတ္တာကံကောင်းမည်။ အလုပ်တွင် လမ်းစသစ်များအတွက် စတင်ပြင်ဆင်ရမည်။ အိုးအိမ်နေရာအဆောက် အအုံမြှုပ်ခြင်းများကြုံမည်။ ဆိုင်းငံ့ထားသောအလုပ်များ ပြန်လည် ဆောင်ရွက်နိုင်မည်။ လမ်းသစ်ထွင်၍ဆောင်ရွက်သောကိစ္စတို့မှ ထူးခြား သော အကျိုးရရှိမည်။ အလုပ်နေရာအပြောင်းအရွှေ့၊ အပြောင်းအလဲများ ဆောင်ရွက်နိုင်မည်။ စရီးဝေးသွားရောက်ခြင်းများ အဆင်ပြေမည်။

သိဟ် ရာသီဖွား
(July 23 မှ Aug
23 ကြား)

ယတြာ - တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဆုန်းသီးစိတ်ဘုရားကပ်လှူပါ။ ရွှေရင်အေးဒါနပြုပါ။

ကန် ရာသီမှာ:
(Aug 24 မှ Sept 22 ကြား)

ဖြစ်လိုမှုကိုဦးစားပေး၍ ဆောင်ရွက်မှုများအောင်မြင်မည်။ မရည်ရွယ်ဘဲ ဆိုးဖြတ်လုပ်ကိုင်သောလုပ်ငန်းတို့မှ ကောင်းသောအကျိုးရရှိမည်။ အိုးအိမ်ကိစ္စ၊ နေရာအပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်အောင်မြင်မည်။ ခက်ခဲသောပြဿနာများဖြေရှင်းနိုင်မည်။ နေအိမ်ဝန်းကျင်၌ လူသစ်များပြောင်းရွှေ့လာတတ်သည်။ အနောက်အရပ်မှ ဆရာကောင်းနှင့်တွေ့မည်။ အတတ်ပညာတိုးပွားမည်။ ထူးခြားသောစဉ်းစားချက်များရောက်ရှိလာတတ်သည်။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာအလှူအတန်းများ မရည်ရွယ်ဘဲ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဆိုင်ကယ်၊ စက်ဘီးအစရှိသည်တို့ လာရောက်ပေါင်နံက လက်မခံရ။ မိမိတွင် အမှန်တကယ်ငွေဝင်မည့် ကိန်းပျက်တတ်သည်။

ယတြာ - သံဃာတော်တို့ကို ဒူးရင်းယိုကပ်လှူပါ။ လီလီပန်းဘုရားကပ်လှူပါ။

မိမိအတွက်သာပြင်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုဂရုမစိုက် အဆင်အခြင်မဲ့သောသူများနှင့် တွေ့ရတတ်သည်။ လူကြီးလူကောင်းအသွင်ဆောင်ထားသည့်နာမည်ပျက်ရှိသော လူလိမ်လူကောက်တစ်ဦးကို စဉ်းစမ်းပွဲတွင် တွေ့ရလိမ့်မည်။ လူမှုရေးနှင့်စီးပွားရေးကိစ္စများတွင် မိမိအပေါ်ဒုက္ခပေးခဲ့သူ၊ သစ္စာမဲ့ခဲ့သူတစ်ဦးက စွင့်လွှတ်ရန်ပြော၍ ပြန်လည်ပူးပေါင်းလိမ့်မည်။ စွင့်လွှတ်ရန်သင့်သော်လည်း ပြန်လည်ပူးပေါင်းရန်မသင့်တော်ပေ။ ငွေကြေးအကုန်အကျများခြင်းရှိနေမည်။ မိဘအကြီးအကဲကျန်းမာရေးအညံ့ရှိမည်။ တစ်ပါးသူ၏သတိပေးမှုကို လက်ခံခြင်းမရှိဘဲ တစ်စွတ်ထိုးလုပ်မှုကြောင့် အမှားအယွင်းများကြုံမည်။

တူ ရာသီမှာ:
(Sept 23 မှ Oct 23 ကြား)

ယတြာ - သောကြာနေ့တွင် သကြားပလာတာ ဘုရားကပ်လှူပါ။ သင်္ကသတ်လွတ်ဟင်း ဒါနပြုပါ။

ဗြိတ္တ ရာသီမှာ:
(Oct 24 မှ Nov 22 ကြား)

အကူအညီပေးသောသူများနှင့် တွေ့မည်။ အောင်မြင်ရန် အခွင့်အလမ်းမရှိနိုင်ဟူ၍ အများကသတ်မှတ်ထားသည့်ကိစ္စကို ထူးထူးခြားခြားထွန်းပေါက်အောင်လုပ်ကိုင်နိုင်မည်။ ပြဿနာဖြစ်နေသူများအကြား ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းပေးရင်း စေတနာက ဝေဒနာဖြစ်သွားတတ်သည်။ အခင်မင်ဆုံး၊ အရင်းနီးဆုံး၊ သံယောဇဉ်အကြီးဆုံးသောသူနှင့် မိမိအကြား ကြီးမားသောအထင်မှား၊ အမြင်မှားစရာကိစ္စကြုံမည်။ ကိုယ်က

၁၆၈ ရသ ခုံ မ ဝ ဇင်း

သူတစ်ပါးအပေါ်ကောင်းသလောက် ကိုယ့်အပေါ်ကောင်းသောသူများနှင့်တွေ့ကြုံရန်ခက်ခဲမည်။ ဒုက္ခပေးသူများ၊ အနှောင့်အယှက်ပေးသူများ ဝန်းရံနေသည်။ စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်သတင်းစကားများကြားသိရမည်။ အခက်အခဲပြဿနာများဖြေရှင်းနိုင်မည်။

ယတြာ - အင်္ဂါနေ့တွင် ဆေးဝါးအလှူဒါနပြုပါ။ ဆီးသီးကို ဘုရားကပ်လှူပါ။

အိပ်မက်မက်လျှင်၊ တွေးလျှင်၊ ထင်လျှင် မှန်တတ်သည်။ ထူးခြားသောပစ္စည်းတစ်ခုလက်ဆောင်ရရှိမည်။ နေရာအပြောင်းအရွှေ့အတွက် စီစဉ်ထားသည်များအောင်မြင်မည်။ မရောက်ဖူးသောအရပ်ဒေသသို့ သွားရောက်ရမည်။ အတွေ့အကြုံသစ်များရရှိမည်။ လူမျိုးကွဲ၊ လူမျိုးခြားများနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်ပြီး လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရမည်။ အကြီးအကဲကျန်းမာရေးအညံ့ရှိမည်။ မြို့၊ ကား၊ အခန်းအရောင်းအဝယ် ကိစ္စများတွင်ကြားဝင်၍ လက်မှတ်ထိုးခြင်း၊ အသိသက်သေလိုက်ခြင်း များရှောင်ပါ။ ခရီးသွားစဉ် ပစ္စည်းပျောက်တတ်သည်။ အနေအထိုင်၊ အစားအသောက်မှားယွင်း၍ ရောဂါဝေဒနာများဖြစ်တတ်သည်။

ယတြာ - ကြာသပတေးနေ့တွင် သပြေပန်းဘုရားကပ်လှူပါ။ မုန့်လုံးရေပေါ် ဒါနပြုပါ။

**ခနဲ ရာသီဖွား
(Nov 23 မှ
Dec 21 ကြား)**

**မကရ ရာသီဖွား
(Dec 22 မှ
Jan 20 ကြား)**

ပုံမှန်ဆက်သိုက်၍ ငွေကြေးဝင်မည်။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများရရှိမည်။ မိမိက ပုံမှိုကူညီလိုက်၍ အဆင်ပြေအောင်မြင်သွားသူက ကိုယ့်အပေါ်ကျေးဇူးမသိသည့်အပြင် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံကွပ်ကဲပေးလိမ့်မည်။ မကူညီသင့်သောပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ကင်းကွာ၍ အထီးကျန်ဆန်နေမည်။ ကိုယ့်အပေါ်နားလည်သောသူများနှင့် တွေ့မည်မဟုတ်။ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် မဟုတ်သောကိစ္စများကြုံမည်။ မိမိလုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းတာဝန်များ ထက်ပိုသောတာဝန်များလုပ်ကိုင်ရမည်။ ကာလအတန်ကြာ ဝေးကွာနေသောမိတ်ဟောင်းများနှင့် ပြန်လည်ဆုံစည်းရမည်။ အရပ်ဝေးရောက်နေသူများထံမှ ကောင်းသတင်းများကြားသိရမည်။

ယတြာ - စနေနေ့တွင် နံပြားထောပတ်သုတ်ဒါနပြုပါ။ ဖိနပ်ဟောင်းများစွန့်ပစ်ပါ။

ကု ရာသီဗြာ:
 (Jan 21 မှ
 Feb 18 ကြား)

အနီးကပ်ဒုက္ခပေးသောသူများနှင့်တွေ့မည်။ ခွင့်လွှတ်ရန်ခက်ခဲသော အမှားကျူးလွန်သူနှင့်ကြုံမည်။ ပြုပြင်ရန်ခက်ခဲသောပျက်စီးခြင်းများဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ အိုးအိမ်တည်ဆောက်နေစဉ် ပြဿနာများကြုံတွေ့ပေမည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုကိစ္စအတွက် စကားများရမည်။ သိသယောင်၊ တက်သယောင်နှင့် ဆရာလုပ်သူကြောင့် လုပ်ငန်းခွင်ကွင်အမှားအပွင်းများကြုံမည်။ နာရေးကိစ္စတွင် လိုက်လံကူညီပေးရမည်။ ယာဉ်မောင်းနှင့်မှုဂရုစိုက်ပါ။ တစ်ပါးသူမောင်းနှင်သောယာဉ်၊ ကားနောက်တွင် မစီးရ။ အလုပ်ကိစ္စများ ကြိုတင်ဆောင်ရွက်၍မရ။ ဤကာလအတွင်း စတင်လိုက်သောကိစ္စမှန်သမျှသည် တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့်လမ်းခုလတ်တွင်ရပ်တန့်ရခြင်းကြုံမည်။ နေအိမ်အနီး မီးလန့်မည်။

ယတြာ - စနေနေ့တွင် ထီးနီ ၇ လက် ဘုရားကပ်လှူပါ။ နွားနို့ဒါနပြုပါ။

အခြားသူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ခြင်းရှိမည်။ ရန်အတိုက်အခံများနှင့်ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရမည်။ အကြံဉာဏ်ဟောင်းများ၊ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အဟောင်းများကို ပြန်လည်အသုံးချရာမှ ထူးခြားသောတိုးတက်မှုများရရှိမည်။ သူတစ်ပါးမကြိုက်သောလမ်းကြောင်းများ၊ စွန့်ပယ်ထားသောအကြောင်းကိစ္စများလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရင်း အဆင့်မြင့်တိုးတက်မှုများရရှိမည်။ လက်လွန်ထားသောငွေကြေး၊ ပစ္စည်းများပြန်လည်တောင်းခံရန် အခွင့်ကောင်းများ ပေါ်ပေါက်မည်။ မြှုပ်နှံထားသောငွေကြေး၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများမှ အကျိုးကောင်းများ ရရှိမည်။ ပြဿနာနှစ်မျိုးတစ်ပြိုင်တည်းဖြေရှင်းရမည်။

ယတြာ - ကြာသပတေးနေ့တွင် ပေါက်ပေါက် ၁ ပွဲ ဘုရားကပ်လှူပါ။ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းအဟောင်းများ စွန့်ပစ်ပါ။

မိန် ရာသီဗြာ:
 (Feb 19 မှ
 Mar 20 ကြား)

မျမ်းမြေ့မေတ္တာ တုံ့ပြန်ပါသည်။
 စံ-ဇာဏီဘို့

၁၇၀ ရသ နှစ်စတုရန်း

သိမ်ဂေါ်(အညာမြေ)
အခြေခံပညာ

(မြဝတီပွင့်သစ်)

ထားပါထင်နားက ထျှင်တိုင်ရာကို
 လူတစ်ယောက်ထက်လောက်တော့ မြင်လိုက်တယ်။
 စာလင်းစရာပဲပျော့နေတာကြောင့်
 ထယ်ထုထယ်ဝါဖုန်းမထိဘဲ
 ထျှင်တိုင်ရာနားကိုတိုးလိုက်တယ်။
 ထျှင်တိုင်ရာထဲဝင်နေတဲ့လူရဲ့ထောက်ထားကို
 ထျှင်ထောင့်ချာဆွဲလိုက်တယ်။ ပြီးတော့
 ချယ်နှာကို ထျှင်ထယ်ဆွဲလှည့်လိုက်တယ်။
 ပိုက်ထဲထိတ်လေးတိုင်ပြီး
 ကြောက်နွှတ်လှုပ်နေတဲ့လူကို
 ထောင့်ချာချာမြင်တော့
 ထျှင် ချယ်လုံးဖြူးပြီး
 နှလုံးခုန်ရင်တက်ဖြစ်ထွားတယ်။

(၁)

ညဉ့်က တဖြည်းဖြည်း နက်ရှိုင်းသည့်ထက် နက်ရှိုင်းလာခဲ့တယ်။ သန်းခေါင်ယံကိုတောင်
 တော်တော်ထက်လောက်စောမယ်။ ကျုပ်မျက်တောင်တွေကတော့ တစ်ချက်ကလေးမှပယ်တင်
 ငိုက်စင်းကျမလာသေးဘူး။ အိပ်စက်ခြင်းတွေနဲ့ အစေးဆုံးမှာ အလည်လွန်နေကြတုန်းရှိသေး
 တယ်။ အခုလို အိပ်မရတာလဲမပြောနဲ့။ ကျုပ် တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ဒီနေ့လိုမျိုး လှပပင်မနိုး၊
 စိတ်ပင်မနိုးမှုမျိုးကို မကြုံခဲ့ရဘူး။ သားကြီးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်တွေက တစ်ချိန်လုံးရင်ထဲမှာ
 အလျှံညီးညီးတောက်လောင်နေတဲ့စီးတောက်ကြီးနဲ့ထိုးထားသလို ခံစားနေရတယ်။ ဘာနဲ့မဖြစ်ပြီ
 မဖြစ်လို့မရခဲ့ဘူး။ တရားမရှိဘူးလို့ပြောလဲ ခံရရုံပဲရှိတော့တာပေါ့။ ဘာပြန်ပြောနိုင်မှာလဲ။

ကျုပ်က မိဘလေး။ အခုလိုသားကြီးက အသက်လှ နေရတဲ့အခြေအနေမျိုးမှာ ကျုပ်အိပ်မရတာ အဆန်းလား။ ကျုပ်လိုအခြေအနေမျိုးကြုံလာရရင် ဘယ်မိဘကရော စိတ်ချလက်ချအိပ်လို့ရနိုင်မှာ တဲ့လဲ။

ဆေးရုံစည်းကမ်းအရ လူနာစောင့်က နှစ်ယောက်တည်းပဲနေခဲ့ရမယ်ဆိုလို့သာ ကျုပ် ထက်စာရင် ချက်ချက်ချာချာရှိတဲ့ ကျုပ်မြေးနဲ့ ဇနီးသည်ကိုးထားခဲ့ပြီး အပြင်ကိုတွက်လာခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်စိတ်တွေကတော့ လျှပ်စစ်မီးရောင်တွေ ထိန်ထိန်ညှိုးနေတဲ့ အထပ်မြင့်ဆေးရုံအဆောက် အအုံကြီးပေါ်က တစ်ဖဝါးမှကိုစွာလို့မရဘူး။ စိတ်က သာစွာလို့မရပေမဲ့ စန္ဒာကိုယ်ကတော့ ကားပါကင် ထဲမှာ အိပ်ရာလေးပြင်ပြီး လှံတစ်လှည့်၊ ထိုင် တစ်လှည့်ပေါ့။ ကျုပ်အိပ်ရာနဲ့မလှမ်းမကမ်း မှာလဲ ကျုပ်လိုဘဝတူတွေ အတော်များများကို တွေ့ရတယ်။ သူတို့ထဲကတချို့လဲ အိပ်မရကြ ဘူးထင်ပါရဲ့။ မတ်တတ်မတ်တတ်နဲ့ ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန်လမ်းလျှောက်သူကလျှောက်။ အပူတွေ နဲ့ အိပ်မရနိုင်ကြသူတွေအချင်းချင်း ဘယ်နယ် ကလဲ၊ ဘယ်ရွာကလဲနဲ့ အစပြုပြီး မိတ်ဆွေဖွဲ့ကာ ခဏချင်းမှာပင် ငယ်ပေါင်းတွေလိုရင်းနှီးသွားပြီး သူ့သောက၊ ကိုယ့်သောကတွေ ဖောင်ဖွဲ့ဝေမျှခံစား သူတွေက ခံစားနေကြတယ်။ တချို့ကျတော့

ညကြီးအချိန်ပထက်ပေမဲ့

မစဉ်ကားသင့်တဲ့အရပ်မှာ စဉ်ကားနေပုံက

ကြောက်တတ်မယ်ဆို

ကြောက်စရာကောင်းလှသလို

တရားရမယ်ဆိုလဲ ရချင်စရာပေါ့။

ဒီလိုသေချကြီးမျိုးကို . . .

လည်း ပင်ပန်းကြလွန်းလို့တူပါရဲ့။ အားပါးတရ အိပ်နေလိုက်ကြတာ ဟောကံသံတွေကိုထွက်လို့။ ဒီကြားထဲ တာဝီဝီ၊ တတို့တို့အချက်ပေးသံတွေနဲ့ အလျင်အမြန်မောင်းနှင်လာကြတဲ့ အရေးပေါ် လူနာယာဉ်တွေကလဲ ဝင်လာမခံတသံသံပဲ ဆိုပါတော့။ အသံသိပ်ပြတ်သွားတယ်လို့ကိုမရှိ ဘူး။ ညကြီးအချိန်မတော်ပေမဲ့ မစည်ကားသင့်တဲ့ အရပ်မှာစည်ကားနေပုံက ကြောက်တတ်မယ်ဆို ကြောက်စရာကောင်းလှသလို ဟာရားရမယ်ဆို လဲ ရချင်စရာပေါ့။ ဒီလိုဆေးရုံကြီးမျိုးကို တစ်ခါ ဆိုတစ်ခါမှမရောက်ဖူးခဲ့တဲ့ ကျုပ်အတွက်တော့ အားလုံးဟာ အထူးအဆန်းတွေချည်းပဲဆိုရမှာပေါ့။

ကျုပ်တို့နေတဲ့ကျေးရွာတွေမှာတော့ ဒီအချိန် လောက်ဆို သေချာတယ်၊ တစ်ရွာလုံး အိပ်မော ကျနေပြီ။ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးလဲ ဘာဆိုဘာမှ မကြားရတော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့။ တောသူ တောင်သားတွေဆိုတာ တစ်နေကုန်နွားတွေနဲ့အတူ ဖက်ရုန်းနေရတော့ အလုပ်ပင်ပန်းပြီး မိုးမချုပ်ခင် အိပ်ရာဝင်သူက များတယ်လေ။ ရွာဆိုတော့ လျှပ်စစ်မီးတွေ မပေါက်ရောက်တဲ့နေရာလို့ဆိုရ မယ်။ တစ်ခါတုန်းက မဲဖောက်တဲ့စနစ်နဲ့ မြို့က ဆိုလာပြားတွေကို မဲဖောက်ပေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က မဲမပေါက်ဘူးလေ။ ဒါကို ရွာကမိန်းမ ကြီးတစ်ယောက်က ပြောသေးတယ်။ ဘာတဲ့။ “ရှင်တို့က ရွာလူကြီးနဲ့ဆွေမျိုးမှမတော်တာ” တဲ့။ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီလိုမထင်ပါဘူး။ “ကျုပ်တို့ကကို ကံမကောင်းတာပါဗျာ” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ရွာလေ့အရ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီး အမှောင်ကိုဖြိုခွင်းခဲ့ရတယ်။ ဖယောင်းတိုင်ထွန်း တာလဲ သိပ်မကြာပါဘူး။ မှောင်ရီပျိုးချိန်ကနေ စထွန်းလိုက်တာ ၈ နာရီလောက်ဆို မီးငြိမ်းပြီး အိပ်ကြလေရဲ့။ ကျုပ်ကတော့ တော်တော်နဲ့

မအိပ်ဘူးရယ်။ ခေါင်းထဲအတွေးနယ်ချဲ့နေတာ ကများတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။ အိမ်ထောင်ဦးစီး ဆိုတော့ မရှိလဲကျုပ်၊ ရှိလဲကျုပ်ပဲ။ အရာအားလုံး က ကျုပ်ခေါင်းပေါ်မှာပဲရှိနေတာပေါ့။ အခုလဲ သားကြီးအတွက် လိုအပ်တာတွေ ကျုပ်စဉ်းစား နေရတယ်။

လေနေအေးအေးလေးတွေရဲ့ တိုက်ခတ် ကျီစယ်မှုကြောင့် ကျုပ်မျက်လုံးတစ်စုံ မိနစ် အနည်းငယ်အတွင်း မမှားမနဲ့အိပ်ပျော်သွားတယ်။ “ဖူး . . . ဖူး . . .” ဆိုပြီး ပါးစပ်ကနေ လေ တွေ့မှတ်လိုက်သွင်းလိုက်လုပ်နေတဲ့ သားကြီးရဲ့ အသက်လှနေရတဲ့ပုံရိပ်တွေက ကျုပ်ကို အိပ်ရေး ပျက်စေပါတယ်။ အိပ်မယ်လို့တွေးထားပေမဲ့ သားကြီးရဲ့ပုံရိပ်က တရားရပေါ်လာတာမို့ ကောင်းကောင်းမှူးစက်ခွင့်မရခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် အိပ်မရမဲ့အတူတူ ကျုပ်အတွေးတွေကို ငြေဆန့် နေမိတယ်။

(၂)

“အဘ ကယ်ပါအုံးဗျာ၊ အဖေ ဆိုင်ကယ် မောက်လို့တဲ့”

စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ အမောတကောပြေးလာ ပြောတဲ့မြေးလေးကိုကြည့်ပြီး ကျုပ် စိတ်မောရပြန် တယ်။

“ဟာကွာ ဒုက္ခပဲ၊ ဒီကောင် ငါတို့ကို ပြော မသွားဘူး”

“အုန်းတောနဲ့ ဆားတောင်ကြားမှာ ဖြစ်တာ တဲ့၊ စစ်ကိုင်းမှာမနိုင်လို့ မန္တလေးဆေးရုံကြီးကို ရောက်နေပြီတဲ့”

“အေး . . . လုပ် လုပ်၊ အခုလိုက်သွား ရအောင်”

ရွာက ကားသမားကျော်သောင်းကိုခေါ်ပြီး မန္တလေးကို မြေးအဘိုးတစ်စုံ လိုက်သွားကြတယ်။

ဟိုရောက်တော့ သားကြီးက
အရေးပေါ်ရုနာဝန်းဆိုလား ဘာလား။
အဲဒီအထဲကခုတ်ပေါ်မှာ ပိုက်တွေတန်းပန်းနဲ့
အသက်ကိုမနည်းပုယုနေရတဲ့ပုံပါပဲ။
အခြားလူနာတွေလဲ တုံးလုံးပက်လက်။
သူ့အမေဆို . . .

စိတ်ကရောက်ချင်စေအားကြီးတာကြောင့် လားမသိ “ကားမောင်းတာနေလှပါလား” လို့ ကျော်သောင်းကို နောက်ကနေမြန်မြန်မောင်းဖို့ ကျုပ်လှမ်းအော်လိုက်သေးတယ်။

ဟိုရောက်တော့ သားကြီးက အရေးပေါ် လူနာခန်းဆိုလား ဘာလား။ အဲဒီအထဲကခုတ် ပေါ်မှာ ပိုက်တွေတန်းလန်းနဲ့ အသက်ကိုမနည်း လှယုနေရတဲ့ပုံပါပဲ။ အခြားလူနာတွေလဲ တုံးလုံး ပက်လက်။ သူ့အမေဆို “သားကြီးကို ကယ်ကြပါ အုံးတော်၊ သားကြီးကို ကယ်ကြပါအုံးတော်” လို့ နာကျင်အက်ကွဲသံကြီးနဲ့ လူနာတွေကြားမှာ အော် နေလေရဲ့။

“အဘွား အဲဒီလိုမလုပ်ရဘူးဗျာ၊ ဒီမှာ လူနာ တွေကအများကြီး၊ အဘွားသားကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ ကတ်နိုင်သလောက် လုပ်ပေးထားပါကယ်၊ ငြိမ် ငြိမ်လေးနေပေးပါဗျာ”

ဆရာဝန်လေးတစ်ယောက်ပြောလိုက်မှ ဇနီးသည်ရဲ့အက်ကွဲသံကြီးက ငြိမ်ကျသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ တရှုပ်ရှုပ်နဲ့ အဆက်မပြတ်ငိုနေတုန်းပဲ။ သွေးတွေနဲ့ပွလီရုပ်ပွနေတဲ့ သားကြီးရဲ့ခေါင်းလေး ကိုလဲ သူမရဲ့အကြောထောင်ထောင်လက်ကလေးနဲ့ ပွတ်သပ်ပေးနေတယ်။ ကျုပ်လဲ မျက်ရည်မကျ ရုံမှလွဲပြီး ရင်ထဲမှာ တစစ်စစ်နဲ့နာကျင်နေတယ်။

ဘေးနားက မြေးလေးလဲ သူ့အဖေကိုကြည့်ပြီး အသံတိတ်တိတ်နုနုလေရဲ့။

“တော်ပါသေးရဲ့” လို့ စိတ်ထဲကနေအောက် မွေနေမိလိုက်တယ်။ သားကြီးကိုခေါ်သွားတဲ့ဘမော် အသက်ရှင်နေသေးလို့သာပေါ့။ သူ့အကြောင်း ကြားလို့သိရတာ။ အဲဒီလိုသာမဟုတ်ဘူးဆိုရင် ကျုပ် မတွေ့ရုံတော့ပါဘူး။

ကျုပ်တို့မရောက်ခင် သူ့အပေါင်းအသင်း တွေက အရင်ရောက်နှင့်နေတာ။ သားအတွက် လိုအပ်တာမှန်သမျှလုပ်ပေးနေပုံက ဟကယ့်ညီ အစ်ကိုအရင်းအတိုင်းပဲ။ မေတ္တာရောင်ပြန်ဟပ် တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးထင်တယ်။

ဆရာဝန်မှာတဲ့အတိုင်းပြောပြီး သားကြီး ဘေးကနေ သူတို့ထွက်သွားကြတယ်။ ဇနီးသည်နဲ့ မြေးလေးကို ခဏထားပြီး သူတို့နောက်ကို ကျုပ် လိုက်သွားခဲ့တယ်။

“ဘမော် ဖုန်းလှမ်းဆက်လို့ ကျုပ်တို့သိတာ ဗျို့၊ သိသိချင်း ဆိုင်ကယ်နဲ့အမြန်မောင်းထွက်လာ ခဲ့တာပဲ။ ကျုပ် ကိုမိုးကိုပြောတယ်။ နိမိတ်မကောင်း ဘူးလို့၊ ဆိုင်ကယ်ထွက်ထွက်ချင်း ရေခွေးအိုးကြီး ဝင်တိုက်တာလေ”

ခပ်ဝဝနဲ့လူတစ်ယောက်က ကရုဏာ ဒေါသသံနဲ့ပြောလိုက်တယ်။ ကျုပ်လဲ သူတို့ပြော တဲ့စကားကိုထောက်ခံတဲ့အနေနဲ့ ခေါင်းဆတ် လိုက်တယ်။

အဲဒီနောက် “ဦးလေးရေ ကျုပ်တို့လဲ လက်စသတ်စရာအလုပ်လေးတွေရှိနေသေးလို့ ပြန်လိုက်ဆုံးမယ်၊ မနက်ဖြန်ကျ ပြန်လာခဲ့မယ်” လို့ပြောပြီး ဆေးရုံကြီးထဲက ထွက်သွားကြတယ်။ ညနေမှောင်ရီပျိုးနေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျော်သောင်း ကိုလဲ ကျုပ်ပြန်လွှတ်လိုက်တယ်။

သူတို့ပြန်သွားတော့ ကျုပ် သားကြီးဆီကို

ပြန်သွားတယ်။ အရေးပေါ်လူနာဆို ဂရုတစိုက်နဲ့ အရေးပေါ်ကုသပေးနေတဲ့ဆရာဝန်လေးတွေကို ကျုပ် ကျေးဇူးအရမ်းတင်တယ်။ ကျုပ်သားအနား မှာလဲ ဆရာဝန်တွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်လို့။

(၃)

“ဝီး . . . ဝီး . . . ဝီး . . . ”

“ဖြန်း”

ခြင်တွေအရမ်းပေါ်တဲ့နေရာကြောင့်ထင် တယ်။ သူတို့ကိုလိုက်ရိုက်နေတာနဲ့ ကျုပ်အိပ်လို့ ကို မပျောင်း။

အရေးပေါ်လူနာခန်းကနေ တစ်ညလုံး မြေးအဘိုးသုံးယောက်စောင့်ပြီး နောက်နေ့မနက် ရုတ်တရက် အခြားတစ်နေရာကိုပြောင်းရတယ်။ အဲဒီနေရာကို ကျုပ်ဖတ်လိုက်တယ်။ ခွဲစိတ်ကုသ ခေောင်(၂)တဲ့။ အမယ်လေး။

ကျုပ်သားကို ခွဲစိတ်မှုတွေလုပ်ရရင်တော့ ဒုက္ခ။ တွေးတွေးပြီး ကျုပ်ကြောက်နေမိတယ်။ ကျုပ် ကြောက်နေမိတာ ကျုပ်သားမိသားစုအတွက်။ အခြားသားသမီးတွေလို ဘေးနားက အိမ်သူသက် ထားရှိနေတာက အကြောင်းမဆန်း။ အခု ကျုပ် သားကြီးရဲ့အိမ်ထောင်ဖက်ကလဲ မရှိရှာတော့ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်နှစ်ကျော်လောက်က တိမ်းပါးသွားရှာ တယ်။ သားသမီးတွေကလဲ ငယ်သေးတယ်ဆို တော့ ကျုပ် ရင်လေးမိတာအမှန်။

အခုဆို မြေးအကြီးကောင်က အဝေးသင် တက္ကသိုလ်တတိယနှစ်ကျောင်းတက်နေတဲ့သူ။ သူ့အောက်က ကောင်မလေးက ဆယ်တန်းဖြေထား သူ။ အလတ်မက ကိုးတန်း။ အငယ်မလေးက မူကြို။ အဲဒီအကြောင်းတွေတွေးပြီး ကျုပ် ကြောက် နေမိတာ။

အခုမှ လူလောကထဲဝင်တိုးတော့မဲ့ မြေး လေးတွေအကြောင်းတွေးပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေ

မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်လဲ မတတ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ် တို့ဆိုတာ ကံကြမ္မာရဲ့သားကောင်တွေပဲလေ။ ကံကရှေ့ကသွား၊ ကျုပ်တို့က နောက်ကလိုက်ပေါ့။ ရွာဦးကျောင်းက ဆရာတော်ဟောတဲ့ 'ပြေးမလွတ် တဲ့ သံသရာဘေး'ကိုတောင် သတိရမိလိုက်သေး တယ်။

ကျုပ်သားကြီးကို တစ်မျိုးလုံးက အားကိုး နေရတာ။ တစ်ခုခုအရေးဆို ကျုပ်သားကြီးက ရှေ့ ဆုံးက ဖြေရှင်းပေးတတ်တယ်။ ညီ၊ ညီမအရေး ဆိုလည်း လက်မနှေး။ ဒိုင်မံဖြေရှင်းပေးတတ်သူ။ တစ်ခါကဆို သူညီမအငယ်ကြောင့် ရွာလူကြီးနဲ့ တောင် စကားများရသေးတယ်။ မြေစာချုပ်တွေကို ကြည့်ပြီး လက်မှတ်ထိုးခိုင်းတာ ရွာလူကြီးက ထိုးမပေးလို့ဆိုပြီး ပြဿနာရှာသေးတာ။ ရွာ လူကြီးလဲ ကျုပ်သားကမှန်နေတော့ ဘာမှမလုပ်ရဲ တူးလေ။

ဒါပေမဲ့ အခုလို ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အချိန် ကျုပ်တို့မြေးအဘိုးသုံးယောက်ပဲ ရင်ဆိုင်နေရ တယ်။ ဘယ်သူမှပေါ်မလာဘူး။ ကျုပ်ကတော့ ဘယ်သူဘဲလာလာမလာလာ ဂရုမစိုက်ပါဘူးလေ။ ကျုပ်သားအရေး ကျုပ်အရေးပဲ။ ကျုပ်တတ်နိုင် သလောက်လုပ်ပေးရမှာ ကျုပ်တာဝန်ပဲလေ။

**ကျုပ်တို့ဆိုတာ
ကံကြမ္မာရဲ့သားကောင်တွေပဲလေ။
ကံက ရှေ့ကသွား
ကျုပ်တို့က နောက်ကလိုက်ပေါ့။
ရွာဦးကျောင်းက ဆရာတော်ဟောတဲ့
'ပြေးမလွတ်တဲ့ သံသရာဘေး'ကိုတောင်
သတိရမိလိုက်သေးတယ်။**

“ဦးမိုး လူနာစောင့်ရှိုးလားရှင့်၊ ရှိရင်လာခဲ့ ပါအုံး”

ဆရာဝန်ကြီးတွေ လှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီး နောက် ဆရာဝန်မလေးတစ်ယောက်ရဲ့ခေါ်သံကြား လို့ ကျုပ်တို့မြေးအဘိုးနှစ်ယောက် ဆရာဝန်မလေး နောက် လိုက်သွားကြတယ်။

“ဦးမိုးနဲ့ ဘာတော်လဲရှင့်”

“ဒါက သူ့သားပါ၊ ကျုပ်က သူ့အဖေပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးမိုးကို အရေးပေါ်အနေနဲ့ မနက်ဖြန်ခွဲစိတ်မှုလုပ်ရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ လူနာရဲ့ အခြေအနေကိုတော့ သေချာမပြောနိုင်ဘူး၊ သူ့ကံ ပေါ့၊ ကောင်းရင်လဲကောင်းသွားမယ်၊ ဆိုးရင်လဲ ဆိုးသွားမယ်၊ ကျွန်မတို့ကတော့ တတ်နိုင်သလောက် လုပ်ပေးမှာပါ၊ အဲဒါ လူနာရှင်တွေ သဘောတူရဲ့ လားလို့ ခေါ်မေးတာ”

“သဘောတူပါတယ်ဗျ”

ကျုပ်နဲ့မြေးလေး သံပြိုင်ထွက်လိုက်ကြ တယ်။

“ငွေရေးကြေးရေးကော တတ်နိုင်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါတယ်ဗျာ၊ ကောင်းသလိုသာ လုပ်ပါ ဆရာမလေးရယ်”

ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ်မြေးရဲ့အရင် ကျုပ်က ဝင်ပြောလိုက်တယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။ သားကောင်း ဖို့အရေး ဘယ်လိုပဲလုပ်ရလုပ်ရပေါ့။ ဆေးရုံကို ရောက်တာ တစ်လနီးပါးရှိပြီမို့ ရှိသမျှပိုက်ဆံ ထွက်ပြေးကုန်ကြပေမဲ့လဲ ကျုပ် မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုံးပန်းရတော့မှာပေါ့။

“အဘ ပိုက်ဆံက ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

မြေးလေးက စိတ်ညစ်ဝမ်းနည်းသံကြီးနဲ့ သူ့ပါးစပ်မှ စကားလုံးတွေထွက်ကျလာတယ်။ မျက်ဝန်းအိမ်မှာလဲ မျက်ရည်ဥတွေတွဲခဲ့နေကြ တယ်။ ခေါင်းကိုလဲ အဆက်မပြတ်ကုတ်နေလေရဲ့။

ဟုတ်မှာပေါ့လေ။ အမေလဲဆုံးပါး၊ အဖေကလဲ ဒီလိုဖြစ်နေတော့ သူလဲ အပူကြီးနေမယ်ထင်ပါတယ်။ အိမ်မှာလဲ သူက အကြီးဆုံးဆိုတော့လေ။

“အဆင်ပြေအောင် ကြည့်လုပ်ရမှာပေါ့ကွာ”

ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေပါစေ ကျုပ်က အဖေဆိုတော့ ဒီအပူမီးတွေက ကျုပ်စီကို ပိုပြီးကူးစက်လောင်မြိုက်စေပါတယ်။

(၄)

“ဟုတ် . . . ဟုတ် . . . ဟုတ် . . .”

သမံတလင်းပေါ်ပြေးနေတဲ့ လူအများစုရဲ့ ဖိနပ်သံတွေက ကျုပ်နားထဲကို တရစပ်ဝင်လာကြတယ်။

ဒါနဲ့ ကျုပ် ဝေါက်ခနဲထထိုင်လိုက်တယ်။ အတွေးတွေကို လက်စသတ်ပြီး ခဏတာအိပ်စက်လိုက်ပေမဲ့ ဒီအသံတွေကြောင့် ကျုပ်နိုးလာရပြန်တယ်။ ဘာတွေဖြစ်ကြပါလိမ့်ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ အဲဒီလူတွေနောက် ကျုပ်လိုက်ကြည့်တယ်။

လူတွေကတော့ အရေးပေါ်လူနာဆောင်ဘက်ကို ဦးတည်နေကြတယ်။

မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် ကျုပ် အသည်းနှလုံးတွေ ကြေကွဲလှမတတ်ဖြစ်သွားတယ်။ တော်တော်လေးလဲ ဒေါသထွက်မိတယ်။ လုပ်ရက်တဲ့လူကိုလဲ ကြားကနေ ကျုပ်စိတ်ကုန်မိတယ်။

“အမယ်လေး ကယ်ကြပါအုံးတော်၊ ကျွန်မ ပိုက်ဆံအိတ်ကို လှသွားလို့၊ လုပ်ကြပါအုံးတော်၊ တစ်နေကုန်ပင်ပန်းနေလို့၊ ခဏမေးမိပါတယ်၊ အလစ်ကို လှသွားကြတယ်တော်ရေ၊ အီး ဟီး ဟီး၊ အဲဒီပိုက်ဆံမရှိရင် ကျွန်မယောက်ျားကို ဘာနဲ့သွားကုတော့မှာလဲ၊ အီး ဟီး ဟီး”

တော်တော်လုပ်ရက်တဲ့ သူတွေပါလား။

ဒုက္ခရောက်နေသူတွေအချင်းချင်း ကူညီမပေးတဲ့ အပြင် ဒုက္ခပိုပေးသွားရက်ကြပါလား။ အဲဒီအမျိုးသမီးနဲ့ အတော်လေးဝေးသွားခဲ့ပေမဲ့ သူ့စကားတွေက နားထဲကမထွက်။

“ဟူး . . .”

ကျုပ်လဲ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး သူများကို ဒုက္ခပေးတတ်သူနဲ့ကင်းဝေးရပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်း ပါးစပ်က လေပူတွေမှတ်ထုတ်လိုက်တယ်။

အဲဒီအမျိုးသမီးမှာ ကားပါကင်နားက ကျုပ် အိပ်ရာကို လူတစ်ယောက်ရောက်လာတာ မြင်လိုက်တယ်။ အလင်းရောင်ဖျော့နေတာကြောင့် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှန်းမသိဘဲ ကျုပ် အဲဒီလူနားကိုတိုးလိုက်တယ်။ ကျုပ်အိပ်ရာထဲဝင်နေတဲ့လူရဲ့ ကော်လာကို ကျုပ်သေချာဆွဲလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မျက်နှာကို ကျုပ်တက်ဆွဲလှည့်လိုက်တယ်။ ပိုက်ဆံအိတ်လေးကို ဝိုင်းပြီး ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေတဲ့လူကို သေသေချာချာမြင်တော့ ကျုပ် မျက်လုံးပြူးပြီး နှလုံးခုန်ရပ်မတတ်ဖြစ်သွားတယ်။

ပြီးတော့ မြေးလေးဆိုပြီး နှုတ်ကနေ ကျုပ် တိတ်တဆိတ်ရေရွတ်မိလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မြေးလေးလက်ထဲကပိုက်ဆံအိတ်ကို အတင်းယူလိုက်တယ်။ ဟိုအမျိုးသမီးဆီသွားမယ်အလုပ် ကျုပ်သားကြီးရဲ့မျက်နှာက ပေါ်လာပြန်တယ်။ ဟိုအမျိုးသမီးရဲ့အော်သံက ပဲ့တင်သံလို့ နားထဲ ပြန်ကြားယောင်လာတယ်။

သားကြီးရဲ့မျက်နှာပေါ်လာလိုက်၊ ဟို အမျိုးသမီးရဲ့အော်သံကြားလိုက်နဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ကာ အဲဒီနေရာမှာပဲလွန်ဆွဲသလိုဖြစ်နေပြီး ညဉ့်က နက်သည်ထက်နက်လာပါတော့တယ်။ ။

သိင်္ခဇော်(အညာမြေ)

'သုတကမ္ဘာ'စစ်မှုရေးရာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် သုတအဖြာဖြာသတင်းဂျာနယ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၇ ရက်(တပ်မတော်နေ့)တွင် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး အပတ်စဉ်စနေနေ့တိုင်း ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - အမှတ်(၁၅) မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄။

Shwedi

စာပေတိုက်ထုတ်

မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်များ လပေးမှာကြားပတ်ဂ္ဂုဒ်ပြီ

ပိပိတိုမှာကြားလိုသည့်စာအုပ်များကို
အောက်ပါလိပ်စာနှင့်ဖုန်းနံပါတ်များအတိုင်း
ဆက်သွယ်မှာကြားနိုင်ပါသည်။
ဖြန့်ချိရေး - မြဝတီစာပေပိုက်
အမှတ် ၁၅၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ ၁၅ ရပ်ကွက်၊
ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
ဖုန်း - ၀၉၀၃၅၁၀၇၀၉၂ (မြဝတီစာတည်း)၊
၀၉၄၀၃၅၅၀၄၅၁ (ဧည့်သည်စာတည်း)၊
၀၉၆၉၇၀၈၉၇၂၁ (သုတအလင်းစာတည်း)၊
၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄ (ဖြန့်ချိရေး)။

